

Torsdag den 10. maj 2012 (D)

1

81. møde

Torsdag den 10. maj 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 38:

Forespørgsel til justitsministeren om EU og dansk udlændingepolitik.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.
(Anmeldelse 08.05.2012).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 35 [afstemning]:

Forespørgsel til justitsministeren om vanvidsbilister.

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 13.04.2012. Fremme 17.04.2012. Forhandling 08.05.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 62 af Mette Reissmann (S), Jeppe Mikkelsen (RV), Anne Bastrup (SF) og Henning Hyllested (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 61 af Kim Christiansen (DF)).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 111:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring. (Forældelse af krav på erstatning ved erhvervssygdom og mulighed for at udstede administrative bødeforelæg m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremstilling 14.03.2012. 1. behandling 20.03.2012. Betænkning 02.05.2012. 2. behandling 08.05.2012).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af registreringsafgiftsloven. (Oprettning af værdigrundlaget for afgiftsberegning og offentliggørelse af afgiftsgrundlag).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremstilling 28.02.2012. 1. behandling 27.03.2012. Betænkning 02.05.2012. 2. behandling 08.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 51:

Forslag til folketingsbeslutning om en ny YJ-ordning.

Af Erling Bonnesen (V), René Christensen (DF) og Lene Espersen (KF).

(Fremstilling 13.03.2012. 1. behandling 30.03.2012. Betænkning 02.05.2012).

6) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om opløsning af rocker- og indvandrerbander.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremstilling 27.10.2011. 1. behandling 03.02.2012. Betænkning 03.05.2012).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om et analyse- og forskningsinstitut for kommuner og regioner.

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremstilling 14.03.2012. 1. behandling 22.03.2012. Betænkning 03.05.2012).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab. (Indførelse af dispensationsadgang til regioners nedsættelse af stående udvalg).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremstilling 25.04.2012).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om frikommuner.

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremstilling 25.04.2012).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om forpligtende kommunale samarbejder og lov om ændringer af landets inddeling i kommuner og regioner og om opløsning og udpegelse af forpligtende kommunale samarbejder. (Dispensationsmuligheder og øgede muligheder for at udpege nye forpligtende kommunale samarbejder).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremstilling 25.04.2012).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Frakendelse af retten til at udøve virksomhed som kørelærer m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremstilling 26.04.2012).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om afgift af elektricitet og lov om påligning af indkomstskat til staten. (Nedlæggelse af Center for Energibesparelser).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremstilling 25.04.2012).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. (Fremme af konkurrencen på elmarkedet m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremstilling 25.04.2012).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. (Støtte til vindmøller på land, biogas og eksisterende indu-

strielle kraft-varme-værker samt forlængelse af puljen til nye VE-teknologier m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 02.05.2012).

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om varmemforsyning, lov om elforsyning og byggeloven. (Biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte barmarksværker, undtagelse af forbrænding af farligt affald fra prisloftbestemmelserne samt forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 02.05.2012).

16) Forhandling om redegørelse nr. R 12:

Ministeren for by, bolig og landdistrikters regional- og landdistriktspolitiske redegørelse 2012.
(Anmeldelse 27.04.2012. Redegørelsen givet 27.04.2012. Meddelelse om forhandling 27.04.2012).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet. Det synes jeg at der er forbløffende få i den ene side af salen der har opdaget.

I dag er der følgende anmeldelse:

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslag nr. 187 (Forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat. (Ændring af loft over grundlaget for beregning af kommunal grundskyld for så vidt angår nye grunde, ændringer af ejendommens areal, anvendelse eller planforhold m.v.)).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 10:00

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 38: Forespørgsel til justitsministeren om EU og dansk udlændingepolitik.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.
(Anmeldelse 08.05.2012).

Formanden :

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 35 [afstemning]: Forespørgsel til justitsministeren om vanvidsbilister.

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 13.04.2012. Fremme 17.04.2012. Forhandling 08.05.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 62 af Mette Reissmann (S), Jeppe Mikkelsen (RV), Anne Bastrup (SF) og Henning Hyllested (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 61 af Kim Christiansen (DF)).

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden :

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 62 af Mette Reissmann (S), Jeppe Mikkelsen (RV), Anne Bastrup (SF) og Henning Hyllested (EL), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 95 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 14 (DF).

Forslaget til vedtagelse er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 61 af Kim Christiansen (DF) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 111:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring. (Forældelse af krav på erstatning ved erhvervssygdom og mulighed for at udstede administrative bødeforelæg m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 20.03.2012. Betænkning 02.05.2012. 2. behandling 08.05.2012).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:02

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Vi har lovet at redegøre for vores holdning ved tredjebehandlingen, og vi stemmer ja til L 111.

Kl. 10:02

Formanden :

Tak for det. Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Kl. 10:02

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 51: Forslag til folketingsbeslutning om en ny YJ-ordning.

Af Erling Bonnesen (V), René Christensen (DF) og Lene Espersen (KF).

(Fremsættelse 13.03.2012. 1. behandling 30.03.2012. Betænkning 02.05.2012).

Kl. 10:04

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det ser ikke ud til at være tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om beslutningsforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 53 (V, DF, LA og KF), imod stemte 54 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Kl. 10:03

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:03

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 5: Forslag til folketingsbeslutning om opløsning af rocker- og indvandrerbänder.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 27.10.2011. 1. behandling 03.02.2012. Betænkning 03.05.2012).

Kl. 10:05

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 69 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 40 (V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 10:05

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Grundlovens § 78 taler jo meget klart om foreninger, der virker ved vold eller opfordrer til vold. Grundlovens § 78 siger nemlig, at foreninger, der virker ved vold eller opfordrer til vold, skal opløses. Og det er det, det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat og vi andenbehandler her i dag, handler om.

I Dansk Folkeparti ser vi med stigende bekymring på, at vi har foreninger, dvs. rocker- og indvandrerbänder, der virker ved vold, bruger vold for at opnå de mål, de nu har sat sig først og fremmest om økonomisk vinding. Derfor mener vi, at det er vigtigt, at Folketinget gør, hvad vi kan, for at understøtte myndighedernes arbejde med at ødelægge mulighederne for, at rocker- og indvandrerbänder kan fortsætte deres hærgen. Når jeg taler om »fortsætte deres hærgen«

gen«, er det jo, fordi der næsten ikke går en dag, uden at vi ser, at banderne er aktive enten på narkomarkedet ved at stå bag omfattende indsmugling af narkotika eller ved at deltage i deciderede krigshandlinger indbyrdes mellem banderne.

Vi ser i øjeblikket skyderier både på Vestegnen og i København på Nørrebro, hvor bandedlemmer er aktive, og hvor man på forskellig vis prøver at bekæmpe grupper, der gerne vil have fat i det marked, som er meget lukrativt. Senest i weekenden den 5.-6. maj så vi, hvordan man på brutal vis tog fat i fuldstændig uskyldige mennesker, der sad i en bil ved Folkets Park på Nørrebro, og hvor den såkaldte blågårdsbande tilsyneladende var dem, der trak fire mennesker ud af en bil, bankede dem sønder og sammen og brugte knive for at skade de mennesker, der uskyldigt var til en koncert i København og altså lige tilfældigvis befandt sig på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt. Det er for os i Dansk Folkeparti at se uholdbart, hvis ikke vi gør, hvad vi kan for at understøtte myndighedernes arbejde med at forhindre den slags.

Der er altså, som jeg nævnte, en klar hensyntagen til det i grundloven, for når man har deciderede klubber og foreninger, der virker ved vold eller opfordrer til vold, skal de opløses. Så er det en pligt, vi har, at skride ind – helt markant. Og når vi taler for det i Dansk Folkeparti, er det selvfølgelig også for at være på forkant med tingene, for vi kan jo se på de initiativer, der foregår i øjeblikket fra bandernes side, at der er deciderede krigshandlinger på vej. Tidligere var det imellem specielt Hells Angels og nogle indvandrerbander; nu er det indbyrdes mellem indvandrerbander og tilsyneladende også indbyrdes mellem rockergrupper.

I Esbjerg kan vi se, at der er en meget ulykkelig udvikling i gang, hvor de to klubber, der sloges rigtig meget i sin tid, Bandidos og Hells Angels, er oppe at toppes. Det er selvfølgelig noget, vi skal se på med meget stor alvor fra Folketingets side. Det kan vi ikke bare se på uden at gøre noget.

Så opfordringen fra Dansk Folkeparti her i dag er, at Folketingets partier og folketingsmedlemmerne – også selv om man måske ikke lige er enige med dem, der nu har bestemt, at man skal være modstander af det her forslag fra Dansk Folkeparti – gør sig fri af det og spørger: Er det her forslag et fornuftigt forslag? Ja, hvis man synes det, så tryk på de grønne knapper og hjælp myndighederne med at bekæmpe det her uvæsen.

Kl. 10:09

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:09

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ganske kort: Liberal Alliance var ikke til stede under førstebehandlingen. Jeg vil dog sige, at vi selvfølgelig har sympati for Dansk Folkepartis ønske om at gøre noget ved rocker- og bandekriminalitet. Det synes jeg sådan set er vigtigt at understrege, for det er et uvæsen, som vi jo alle sammen bør vende os imod.

Jeg mener dog, at det havde været mere på sin plads at gå efter de løbende undersøgelser, som Rigsadvokaten kan lave om, hvorvidt der er mulighed for at opløse de her bander og grupper, i stedet for at fremsætte det som et beslutningsforslag i Folketinget. Men det kunne man måske arbejde hen imod, for nu at være imødekomme over for intentionen i forslaget.

Kl. 10:10

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Annette Vilhelmsen bad om ordet – nej, det var en misforståelse.

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:10

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 91 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om et analyse- og forskningsinstitut for kommuner og regioner.

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 22.03.2012. Betænkning 03.05.2012).

Kl. 10:11

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen ordet? Hr. Jacob Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:12

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Under førstebehandlingen indikerede vi fra Venstres side, at det ikke er så underligt, at vi er positive tilhængere af udgangspunktet i det her forslag om at sammenlægge Dansk Sundhedsinstitut, Anvendt KommunalForskning og Det Kommunale og Regionale Evalueringsinstitut, så vi får et stærkt institut. Det er vi stadig væk tilhængere af.

Jeg udtrykte dog også ved førstebehandlingen betænkeligheder med hensyn til den måde, som man fra regeringens side med lovforslaget ønsker at tilrettelægge bestyrelsens sammensætning på, hvor det faktisk vil være et flertal af bestyrelsen, der vil blive politisk udpeget med personer fra Danske Regioner, Kommunernes Landsforening og fra ministeriet. Vi har også i betænkningen bedt om, at man kunne ændre den sammensætning, så vi fik en lidt bredere repræsentation. Vi lægger meget vægt på, og det er også mit indtryk, at det gør ministeren også, at det bliver et arbejde, hvor erfaringer og input fra det private erhvervsliv også bliver inddraget, så vi får fremmet det samarbejde, som vi jo alle søger, som vi i hvert fald fra Venstre side søger, nemlig at kommuner, regioner og offentlige institutioner i endnu højere grad skal kunne samarbejde med det private erhvervsliv. Derfor ser vi gerne, at vi får en ændret bestyrelsessammensætning, sådan at vi også får bredt det arbejde ud i det nye institut.

Derfor vil vi gerne anmode om, at vi får forslaget tilbage til udvalget, så vi lige kan få mulighed for at drøfte det spørgsmål med ministeren, inden vi tager endelig stilling.

Formanden :

Tak til ordføreren. Er der flere, der vil udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Der er stillet forslag om, at forslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab. (Indførelse af dispensationsadgang til regioners nedsættelse af stående udvalg).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 25.04.2012).

Kl. 10:13

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jacob Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:14

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Tak for det. I Venstre mener vi, at der skal være stabilitet i opgavevaretagelsen i regionerne. Vi mener, at opgavefordelingen mellem kommunerne og regionerne er blevet lagt på plads med kommunalreformen, og at der ikke skal skabes unødigt uro om det. Med kun fem regioner i landet mener vi sådan set ikke, at det er nødvendigt at give mulighed for at lave forskellige lokale strukturer i opgaveløsningen.

På den baggrund er Venstre ikke tilhænger af det forslag, som ligger her.

Kl. 10:14

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Simon Kollerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

I valgkampen stod det meget klart, at Socialdemokratiet ønsker regionernes overlevelse. Vi kæmpede for fortsat at have regioner i Danmark, og det har vi fortsat. Derfor er Socialdemokratiet også åben for at give regionerne mulighed for bedre at udføre deres arbejde til gavn selvfølgelig for regionens borgere, patienterne i sundhedsvæsenet i Danmark og andre, der er i berøring med det regionale niveau.

Derfor foreslår vi så i dag en dispensation til at nedsætte faste stående udvalg, sådan som vi også kender det fra kommunerne. Det vil i vores øjne være med til at give en styrket kontinuitet i det politiske arbejde, der sker i regionerne, og det vil give en mere stabil rolle til de regionale politikere.

Nu er jeg jo i den heldige situation, at vi som parti har et stort regionalt bagland, så jeg kender dem derude. De er dygtige, engagerede politikere, der har blikket stift rettet mod de konkrete løsninger i hverdagen. Det synes jeg er positivt, og jeg tror, vi kan få en endnu

bedre politisk varetagelse i regionerne ved at give mulighed for at lave faste stående udvalg.

Det vil også betyde, at når vi skal til regionsrådsvalg næste gang, er det politikere, der kan sætte sig i sæderne i nogle faste stående udvalg og i højere grad end i dag have en fast styring af de sager, som regionen behandler. Det skal være til gavn for regionens borgere, for patienterne i sundhedsvæsenet og for alle dem, der er i berøring med regionerne generelt.

Derfor kan Socialdemokratiet støtte lovforslaget.

Kl. 10:16

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Morten Marinus som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Det forslag, vi behandler her i dag, er jo noget, regionerne har tigget og plaget om fra første dag, nemlig retten til at oprette stående udvalg. I Dansk Folkeparti skal vi altså være de første til at beklage, at regionerne er blevet oprettet. Det var en fejl helt tilbage fra strukturreformen, og vi kan i dag se, at det måske er en af de mest negative konsekvenser af reformen. Regionerne er derfor født strukturelt svage, og de er så at sige født til en hurtig død, sådan som det er i dag. Onde tunger kunne måske mistænke nogle partier her i Folketinget for at have opfundet regionerne, så de kunne tage tæskene for de sygehuslukninger, som Sundhedsstyrelsen med sine mindstekrav har tvunget dem ud i. Men nu er den nye sygehusstruktur jo lagt fast, og der er ikke længere nogen undskyldning for at fastholde det her tredje fordyrende administrative led, som regionerne udgør.

Desværre har vi nu fået en ny regering, der savner de gamle amter. Derfor ser vi nu en kamp for at genskabe det tabte, og regeringen har åbenbart valgt at starte med at give lov til de stående udvalg. I Dansk Folkeparti er vi klart imod det. Stående udvalg er bare et skridt på vejen tilbage til den egentlige sagsbehandling i udvalgene. Det næste bliver måske, at regionerne skal have kommunalfuldmagten og skatteudskrivningen tilbage. Det er så at sige et skridt i den forkerte retning. Det vil vi altså ikke være med til at acceptere, så derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte det fremsatte forslag.

Kl. 10:18

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Liv Holm Andersen som radikal ordfører.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Hvis man mener, at regionerne har et potentiale og er dygtige opgavevaretager, må man også være indstillet på at give dem større frihedsgrader og lytte til deres ønsker. Regionerne har ønsket en ændring af regionsloven, sådan at det vil blive muligt at nedsætte stående udvalg. Det ønske har regeringen valgt at efterkomme, og det ser vi i Det Radikale Venstre som noget positivt, netop fordi vi faktisk mener, at regionerne har et potentiale, og at de er dygtige opgavevaretager. Derfor ønsker vi, som det er tilfældet med kommunerne, at imødekomme et ønske om at give dem den størst mulige frihed i forhold til at planlægge og udføre deres opgaver.

Således kan Det Radikale Venstre støtte det her forslag. Tak for ordet.

Kl. 10:19

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er regeringens ønske at give kommuner og regioner en så høj grad af selvbestemmelse, som det er muligt inden for rammerne. Temaet for mig i de fremsatte lovforslag i denne samling har været at give kommuner og regioner mere selvbestemmelse inden for en økonomisk fastsat ramme. Det er den balancegang, vi gerne vil ramme i den her regering, nemlig at sige: Hvordan kan vi i en tid med stramme økonomiske rammer afbureaukratisere og regelforenkle og opfylde nogle af vores kommuners og regioners ønsker?

Med det fremsatte lovforslag kan ministeren godkende, at man i regionalt regi får dispensation til at nedsætte stående udvalg til at varetage specifikke opgaver i regionerne. Region Hovedstaden har selv rettet henvendelse til ministeren, da de mener, at man ved nedsættelse af de stående udvalg kan sikre en større politisk bevågenhed og bedre opfølgning på de enkelte sager. Det er vi fra SF's side enige i. Vi mener, at regionerne skal have mulighed for at søge denne dispensation. Ikke alene vil det give regionerne mulighed for at vælge den mest passende styreform, det vil også betyde, at vi sikrer, at de opgaver, der skal løses i regionerne, bliver løst på den mest hensigtsmæssige, effektive og kompetente måde.

SF støtter derfor forslaget.

Kl. 10:19

Formanden :

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Lars Dohn som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:21

Kl. 10:21

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

I Enhedslisten støtter vi varmt, at regionerne har mulighed for at skabe normale tilstande, altså nedsætte de udvalg, man har behov for. Jeg tager det også som et tegn på, at det er et signal fra regeringen om, at regionerne fremover vil være et fast element i vores opbygning af samfundet.

Jeg var til regionernes årsmøde og lagde meget mærke til, at der var en Venstremand på talerstolen, og vedkommende var oppe at undsige Venstres politik omkring nedlæggelse af regionerne. Hr. Lars Løkke Rasmussen var til stede, og andre var til stede, men ingen tog ordet. Jeg synes, at i hvert fald Venstre og Konservative har et kolossalt problem, for hvad vil de med regionernes fremtid? Vil de virkelig stå fast på, at regionerne skal fjernes af danmarkskortet, når den eneste, der ytrer sig, siger: Lad være med det, fasthold regionerne?

Så vi støtter forslaget.

Kl. 10:22

Formanden :

Vil hr. Morten Marinus have en kort bemærkning? Værsgo.

Kl. 10:22

Morten Marinus (DF):

Nu går det jo pænt stærkt i dag, og da jeg trykkede på »ønsker ordet«, var det faktisk til SF's ordfører. Jeg skal selvfølgelig beklage, hvis jeg kom til at trykke for sent, men SF's ordfører var stadig væk i gang. Men nu kan jeg så stille mit spørgsmål til hr. Lars Dohn, og det går nok også.

Når nu regeringen med Enhedslisten som støtteparti vil give regionerne mulighed for stående udvalg, hvad er det så, der gør, at man mener, at de rådgivende udvalg i regionerne ikke kan udføre en opgave i dag? Hvad er det, der gør, at man er nødt til at lave det om? Jeg har selv den personlige fornøjelse at have haft erfaringen med 21

måneders medlemskab af et regionsråd, før jeg kom her, og jeg tror altså ikke, at den mulighed, der ligger i dag i de rådgivende udvalg, bliver benyttet. Møderne fungerer altså mest som en slags informationsmøder med information fra administrationen til de politikere, der sidder i de rådgivende udvalg. Hvorfor er det, at man ikke i stedet for går ind og siger, at vi bruger den mulighed, der er i dag, for at lave noget arbejde i de rådgivende udvalg frem for bare at bruge møderne til en slags informationsmøder mellem administration og politikere?

Kl. 10:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:23

Lars Dohn (EL):

Jamen jeg betragter det her som en normalisering af tilstanden og en respekt for regionernes mulighed for at lave deres styrelsesform, som de synes de har mest behov for.

Kl. 10:23

Formanden :

Hr. Morten Marinus.

Kl. 10:24

Morten Marinus (DF):

Man hører jo mange historier ude fra regionerne. Hr. Lars Dohn fortalte noget af det, der var foregået på regionernes årsmøde. Der foregår også mange sjove ting på de forskellige regionsrådsmøder. Jeg har hørt om et medlem, som ligefrem roste administrationen for at finde på opgaver til de medlemmer, som ikke sidder i forretningsudvalget. Er problemet ikke, at nu er regionerne der, og de medlemmer, der er der, skal have noget lave, og så kan vi lige så godt oprette stående udvalg? Burde man ikke i stedet for gå den anden vej og se, om der i virkeligheden er for mange regionsrådsmedlemmer, og om man kan skære antallet ned eller lave en difference, så man ikke partout behøver have 41 regionsrådsmedlemmer i hver region? Der kan jo være forskellige geografiske forhold og størrelser regionerne imellem, der gør, at det måske kunne være mest hensigtsmæssigt at nedsætte det tal.

Kl. 10:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:24

Lars Dohn (EL):

Jeg synes, at når vi skal til at evaluere strukturreformen, så må vi jo også se på snitfladerne, altså hvilke opgaver der skal være i regionerne. Efter Enhedslistens opfattelse kunne der med fordel flyttes flere opgaver over i regionerne, så man kunne fastholde antallet af regionsrådsmedlemmer.

Kl. 10:25

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Leif Mikkelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Det her lovforslag går ganske enkelt den forkerte vej. Virkeligheden er, at da strukturdebatten kørte og vi fik vedtaget et forslag til en ny struktur for den offentlige sektor i Danmark, var et væsentligt diskussionsemne, om der skulle være to eller tre led, altså stat, regioner og kommuner eller alene stat og kommuner. Hele oplægget var en

forenkling af den offentlige sektor, altså en effektivisering, og så lå der vel også det i det, at dermed kunne der også ligge en fornuftig besparelse i den offentlige sektor. Derfor var det et rigtigt forslag.

Desværre blev det sådan et mærkeligt kompromis, der kom ud af det, nemlig med en regionsstruktur, som så alene skulle varetage sundhedsvæsenets interesser – det blev understreget: alene sundhedsvæsenets. Derfor var der ingen grund til at have en struktur, som vi kendte det med udvalg og styreformer osv., og derfor blev der også den ændring fra amtskommune til region, at der ikke var skatteopkrævning. Så det lå i kortene, at det her sådan set var en midlertidig foranstaltning, og derfor var det også særdeles tilfredsstillende, at den tidligere regering før valget bebudede, at man ville nedlægge regionerne. Det var også en del af Liberal Alliances udmelding i valgkampen, at vi ville fjerne regionerne.

Vi går ind for en effektivisering af den offentlige sektor. Den skal være så enkel, så ubureaukratisk og så effektiv som muligt. Det er den ikke med regionerne, og derfor tager man nu et skridt i den forkerte retning ved at vende tilbage til næsten de tilstande, der var med amtskommunerne, nemlig at regionerne får de samme muligheder for at lave en struktur, hvor de så også skal have en masse andre opgaver. For hvis de kun skulle have sundhedsvæsenet, var der sådan set ingen grund til at have en udvalgsstruktur.

Det næste bliver vel, at de beder om, at de også får skatteopkrævning. Og det skulle ikke undre mig, hvis denne regering bliver blød i knæene og giver efter for det på et tidspunkt. Så har vi skabt en treleddet struktur, der er for dyr, for tung og for bureaukratisk, og som bare kræver skatter op. Derfor er det et skridt den forkerte vej. Så vi er imod dette lovforslag.

Kl. 10:27

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 10:27

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget, og det kan vi ikke, fordi vi går ind for en så enkel struktur på det kommunale, regionale og statslige område som muligt. Vi mener ikke, regionerne skal bestå på lang sigt, og derfor mener vi ikke, tiden er til at åbne op for stående udvalg. Vi synes, at den struktur, der blev valgt i forbindelse med kommunalreformen, dækker i forhold til den opgavevaretagelse, man har ansvaret for. Og med de kommentarer gentager jeg, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

Kl. 10:28

Formanden :

Tak til den konservative ordfører. Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 10:28

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest vil jeg gerne takke for modtagelsen af lovforslaget. Selv om debatten var kort, tror jeg, der vil blive taget pejling af den rundtomkring, fordi den jo også siger noget principielt om synet på regionerne. Og jeg vil gerne til Enhedslistens ordfører bekræfte fuldstændig entydigt, at lovforslaget er et – hvad skal man sige? – tegn på det, der er regeringens holdning, nemlig at regionerne spiller en selvfølgelig rolle i det danske demokrati og løser deres opgaver, som de skal. Selvfølgelig er der altid plads til, at man kan løse en opgave bedre, det er åbenlyst, det gælder også undertegnede og formodentlig enkelte medlemmer af Folketinget også, men når det er sagt, må man bare helt entydigt sige: Vi synes, regionerne skal være der, vi synes, de skal løse den opgave, som de gør.

Lovforslaget her er jo netop et udtryk for en respekt for, at de folkevalgte, der sidder i regionsrådene, kan få en anden politisk faglighed i forhold til opgaverne og få en mere direkte relation til det, der er regionernes opgave. Det, der er risikoen i det nuværende styre, er, at man får et særdeles stærkt forretningsudvalg, mens de øvrige medlemmer må sidde i rådgivende udvalg eller midlertidige udvalg i stedet for at få den kontinuitet i arbejdet, som kan være med til at sikre en fortsat kvalificering. Derfor ser jeg meget frem til, hvordan regionerne vil bruge nye muligheder, fordi det her jo så også lægger et ansvar på regionerne for at forholde sig til, hvordan man vil organisere det konkrete arbejde. Som man kan se af lovforslaget, har Region Hovedstaden bedt om at få den her dispensation og vil jo sandsynligvis søge. Men formodentlig vil andre regioner også søge, men det er ikke en given ting, at alle vil.

Jeg ser meget frem til udvalgsbehandlingen og håber naturligvis også, at nogle af dem, der har været skeptiske over for forslaget, vil se, at uanset hvad man så måtte mene om regioner, er det faktisk en god ting at forbedre regionspolitikeres mulighed for at få et politisk-fagligt tættere tag på det, der er regionernes opgaver.

Kl. 10:30

Formanden :

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren. Først er det hr. Morten Marinus.

Kl. 10:30

Morten Marinus (DF):

Nu vil jeg gerne spørge ministeren om, hvad det er, der er så preserende, siden vi skal have den her lovgivning igennem nu, hvorfor vi ikke skal afvente hele evalueringen af kommunalreformen og dermed lave tilretninger, der gælder fra den kommende valgperiode, 1. januar 2014, frem for det her forslag, hvor de skal gælde fra den 1. januar 2013. Hvorfor ikke tage det hele i den samlede pakke med evaluering af kommunalreformen?

Kl. 10:30

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:30

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er min vurdering, at det er en meget efterspurgt mulighed i regionerne at lave den her anderledes måde at håndtere opgaverne på i Regionsudvalget. Det har været diskuteret utrolig meget, fra regionerne blev født, til lovforslaget er her i dag, og derfor synes jeg ikke, det behøver at afvente evaluering af kommunalreformen.

Kl. 10:31

Formanden :

Hr. Morten Marinus.

Kl. 10:31

Morten Marinus (DF):

Jeg kan måske følge op med et spørgsmål. Der kommer jo andre ting i evalueringen, der også vedrører regionerne, går jeg ud fra. Jeg nævnte over for Enhedslistens ordfører, at vi måske gerne vil kigge på, om man skal lægge sig fast på et fast antal eller som i kommunerne kan have differentierede medlemstal. Vi har nogle regioner, der måske er sammenlignelige størrelser, og så har vi Region Nordjylland, som jo er væsentlig mindre. I sin tid fastlagde man jo et tal for at sige, at man rent geografisk også kunne have mulighed for at blive repræsenteret. Det har resulteret i – det tror jeg faktisk fortsat det vil, også selv om man får stående udvalg – at der sidder rigtig mange, som måske ikke direkte ikke har noget at lave, men ikke har lige så stor indflydelse som resten. Kan man ikke i de kommende

evalueringer også have den blok med, der siger: Skal man lægge sig fast på et fast medlemstal, eller kan det også ændres?

Kl. 10:32

Formanden :
Ministeren.

Kl. 10:32

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Regeringen har ikke nogen planer om at ændre på medlemstallet. Der er både geografiske årsager, og man kan diskutere, hvor høj en spærregrænse man vil have. Men det er klart, at man kan diskutere en lang række ting i forbindelse med den måde, regionerne fungerer på i øvrigt. Jeg mener også, at der er regioner, der ønsker sig, hvad der svarer til en kommunalfuldmagt, altså at man ikke kun kan løse de opgaver, der er afgrænset ved lovgivning. Men det er også en diskussion, som vi efter regeringens synspunkt har foran os.

Det her er sådan set en meget pragmatisk måde at imødekomme et længe næret ønske på, nemlig at flere politikere får en større grad af stabilitet og et bedre indblik i den opgavevaretagelse, som man har ansvaret for. Det er det samlede regionsråd, der har ansvaret for opgaveløsningen som sådan, men det er vores vurdering, at man kan skabe bedre arbejdsvilkår for vores folkevalgte i regionerne ved at gå den her vej. Og så ser jeg frem til de diskussioner, vi så i øvrigt kan have om regionernes måde at fungere på.

Kl. 10:33

Formanden :

Hr. Leif Mikkelsen, kort bemærkning.

Kl. 10:33

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at vi har en stor offentlig sektor i Danmark, og at der også er en ubalance mellem størrelsen af den offentlige sektor og den private sektors evne til at tjene penge. Det har sådan set været min opfattelse, at Det Radikale Venstre med ministeren i spidsen var optaget af at have styr på de offentlige udgifter.

Det her skridt, det her lovforslag giver jo en forandring i regionerne og giver en anden styreform, andre udvalg osv. Vi hørte på regionernes landsmøde eller årsmøde, at de var kommet ned på, at 4 pct. af deres penge blev brugt på administration. Det var man stolt af. Hvad er ministerens forventning til den her øvelses indvirkning på regionernes forbrug af penge på administration i forhold til det, der er deres egentlige opgave, nemlig sundhedsvæsenet? Er det, at det her er uændrede eller faldende eller stigende omkostninger til administration af regionerne?

Kl. 10:34

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:34

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest er jeg helt enig med spørgeren i, at det er en stor opgave at sørge for, at det terræn, om jeg så må sige, der blev tabt i forbindelse med finans- og statsgældskrisen i den private sektor, bliver genvundet. Det var i den private sektor, vi tabte tusindvis og atter tusindvis af arbejdspladser, og derfor er det en opgave at genopbygge den private sektor. Det ser man også tydeligt af regeringens 2020-plan, som blev fremlagt i tirsdags lige præcis for at få den balance. Det er jo så også et tegn på, at man skal være forsigtige med at begive sig ud i procenter, for en af grundene til, at den offentlige sektor ser ud til at være vokset utrolig meget i den sidste tid under den borgerlige regering, er jo bl.a., at den private sektor krøb, fordi

vi havde en egentlig recession. Jeg tror, at dansk økonomi vel skrumpede med omkring 8 pct. Så der er en helt åbenlys opgave der i at sørge for at få vækst i den private sektor.

Det her forslag har ikke til hensigt at påvirke administrationsudgifterne, det har til hensigt at påvirke organiseringen af det politiske arbejde. Og uanset dette lovforslags skæbne er det en fortsat bestræbelse, det håber jeg da, i alle folkevalgte fora, hvor man lægger politik i forhold til den måde, man administrerer skatteydernes penge på, at man holder sine administrationsudgifter så lave som overhovedet muligt.

Kl. 10:35

Formanden :

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 10:35

Leif Mikkelsen (LA):

Ja, det blev jeg så begrænset klogere af, med hensyn til om ministerens forventning var, at det blev dyrere eller billigere eller uændret, men man er jo ikke forpligtet til at svare, det er korrekt.

Nu nævner ministeren 2020-planen, og tiden tillader nok ikke, at vi kaster os ud i at diskutere måske også mit syn på de svagheder, der ligger i den 2020-plan i forhold til den offentlige sektor, og at den fortsat skal vokse, hvad vi er dybt betænkelige ved at denne regering fortsat lader den gøre.

Men ministeren strejfede lige præcis den kommunale fuldmagt i et tidligere svar her. Skal vi så forvente – for det har jeg også hørt er det, regionerne siger, nemlig at de nu så lige mangler det, og så er vi på vej mod det annoncerede – at vi inden længe har tre led, der kræver skat op? Så er det næste skridt for denne regering sådan set at føre os helt tilbage til det, der var i den amtskommunale struktur, hvor det her så bare er første skridt, og så tager man det sådan enkeltvis, for så er der heller ikke så mange, der får øje på, hvor galt det er, og hvor forkert retningen er? Er det den vej? Vil ministeren positivt diskutere det her, for ministeren nævnte nemlig, at den diskussion ligger i regeringen?

Kl. 10:36

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:36

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg har sandsynligvis udtrykt mig uklart. Men nej, regeringen har ikke til hensigt at komme med et forslag til, som handler om kommunalfuldmagter, og så et forslag til om skatteoprævning, for vi kan sådan set stå inde for, at regionerne er noget andet end det, amterne var i sin tid.

Det her er et pragmatisk, ordentligt forslag, som giver muligheder for at organisere det politiske arbejde på en for os at se bedre måde, og som samtidig giver den fleksibilitet, at det ikke skal være på samme måde over det hele, hvilket betyder, at regionsrådet må tage ansvar for den måde, de tilrettelægger arbejdet på. Det er i al sin gribende enkelhed det, forslaget går ud på.

Det er også derfor, at jeg ikke har gjort mig nogen forventning om, hvad der vil ske med regionernes administrationsudgifter som sådan, for det er ikke en del af formålet med forslaget. Så det er ikke et forsøg på at svare udenom. Det er kun for at sige, at vi ikke stiller forslag om muligheder for at organisere det politiske arbejde på en anden måde for at få højere, lavere eller de samme administrative udgifter. Tværtimod er det vores forventning, at uanset om man vælger at bruge den dispensationsmulighed, som der her bliver åbnet op for, hvis forslaget bliver vedtaget, arbejder man til stadighed på at få de lavest mulige administrationsudgifter, dels fordi der så er brug for

at kræve færre penge op i skat, dels fordi man vil have flere penge til rådighed til kerneopgaverne, herunder jo især sundhedsopgaven.

Kl. 10:38

Formanden :

Hr. Jacob Jensen har også bedt om en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Jacob Jensen (V):

Jeg synes egentlig, at hr. Leif Mikkelsen gav op for tidligt, for han var inde på noget helt rigtigt. Det kan godt være, at ministeren ikke lige ønsker at forholde sig til det, men jeg synes alligevel, at det er væsentligt i den her sammenhæng. Ministeren siger, at det ikke er formålet med lovforslaget at øge de administrative omkostninger eller for den sags skyld at sænke de administrative omkostninger eller have dem på samme niveau. Formålet er et andet.

Men ministeren må alligevel har gjort sig nogle overvejelser om, hvilken konsekvens det måtte have, når man giver mulighed for at lave nye udvalg, som ellers ikke ville have været der, for den administrationsomkostning må jo er alt andet lige blive taget fra den centrale kerneydelse, som regionerne jo med stor ildhu leverer, nemlig sundhedsområdet. Har ministeren overhovedet ikke gjort sig nogle overvejelser om, hvad det vil betyde for det administrative niveau, herunder også for de omkostninger, som dermed bliver taget væk fra kerneydelsen, nemlig sundhedsydelsen, og bliver brugt på administration?

Kl. 10:38

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:38

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er så måske en administrativ detalje, men jeg synes ikke, at det er rimeligt at klandre den tidligere spørger for at give op, eftersom forretningsordenen kun giver mulighed for to spørgsmål, og derfor må man give op, medmindre man vil lave et lille kup og kaste sig ind i debatten uden mikrofon.

Jeg tror, at debatten nu er på vej ud ad en tangent, for spørgsmålet om, hvorvidt det at kunne tilrettelægge det politiske arbejde på en mere hensigtsmæssig måde skulle give øgede administrationsudgifter, som måtte blive taget fra sundhedsopgaven, synes jeg er en lille smule henne i hegnet, for at sige det sådan lidt populært. Det er bl.a. i lyset af, at for det første er rammen for vederlag den samme, og for det andet har regionerne jo organiseret deres politiske arbejde med bl.a. rådgivende udvalg og midlertidige udvalg under andre former for at forsøge at give de folkevalgte adgang til at få et egentligt politisk forhold til det, der er opgaven, så det ikke kun er reserveret til forretningsudvalget.

Derfor tror jeg, at det, der vil være effekten af, at regionerne efter det her forslag, hvis det bliver vedtaget, søger om dispensation, er, at man får en langt mere stringent og langt mere velovervejet organisation af det politiske arbejde. Det tror jeg så, men det kan man have forskellige meninger om, hvis det endelig skulle være, vil gøre, at der også kommer en bedre opgaveløsning.

Kl. 10:40

Formanden :

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:40

Jacob Jensen (V):

Men så har ministeren gjort sig nogle overvejelser om det. Jeg må tage svaret som udtryk for, at ministeren mener, at der ikke kommer øgede administrative omkostninger, hvis man vælger at bruge den

dispensationsadgang og dermed nedsætter nye udvalg. At man kan organisere sig på andre måder og gøre tingene på andre måder, er fint nok, men jeg må gå ud fra, at jeg forstår ministeren korrekt, nemlig at hun siger, at forslaget her ikke vil medføre øgede administrative omkostninger i regionerne.

Kl. 10:40

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:40

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

I gamle dage, før den nye lydanlæg kom på, plejede vi at sige heroppefra, at det måtte være lydanlægget, der er noget galt med, siden vi ikke forstår hinanden, så der må være et eller andet andet. Jeg er faktisk ret sikker på, at det, jeg sagde, var, at jeg tror, at hvis man bruger dispensationsadgangen til at tilrettelægge det politiske arbejde på en måde, som man synes er mere stringent, er mere passende og giver et større politisk ejerskab blandt de folkevalgte, får man en bedre opgaveløsning.

En bedre opgaveløsning kan jo dække over en lang række forskellige ting, men sådan som jeg oplever de folkevalgte i regionsrådene, er der en dyb optagethed af, at den måde, som regionsrådet fungerer på, er på den bedst mulige måde i forhold til det, der er opgaven, nemlig især at drive et sundhedsvæsen og få et samspil med kommunerne, sådan at borgerne ikke oplever, at det er afgørende, at den medarbejder, de møder, har det ene eller det andet ansættelsesbevis, men at det er borgeren, der er i centrum, og at sørge for, at regionerne udvikler sig erhvervsmæssigt og uddannelsesmæssigt – altså har et fokus på opgaverne. Der er det her et pragmatisk forslag, som imødekommer et ønske om en bedre arbejdstilrettelæggelse for folk, der er folkevalgte, ligesom vi er det.

Kl. 10:41

Formanden :

Så er en kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Kl. 10:42

Mike Legarth (KF):

Jeg vil følge op på hr. Jacob Jensens spørgsmål. Altså, når man nedsætter stående udvalg, øger man så ikke også sandsynlighed for, at man vil tage nye opgaver ind, og at det vil give mere bureaukrati og flere udgifter? Man må vel også kigge på, hvad aflønningen er for dem, der skal varetage den arbejdsbyrde, der kommer, hvis den bliver øget med et stående udvalg. Man kan vel ikke sige, at man slanker den offentlige sektor ved at lave stående udvalg.

Kl. 10:42

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:42

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Men hvis man kunne, så burde vi jo lave det over det hele. Men som sagt er det her forslag ikke sådan en slags mirakelpille med, at hvis bare der bliver stående udvalg i enhver form for politisk sammenrend, så bliver den offentlige sektor slankere af sig selv. Det har sådan set overhovedet ikke noget med det at gøre. Det her giver anledning til, at man kan tilrettelægge arbejdet på en anden måde, end man gør i dag. Det er et længe næret ønske, fordi regionerne i dag har måttet betjene sig af forskellige typer af rådgivende udvalg og midlertidige udvalg, i stedet for at sørge for at folkevalgte – med det interesse, som måtte være fra regionernes forskellige opgaver – kan få et egentligt fagligt politisk forum, og at der er en politisk ledelse af de forskellige områder. Uanset om det her forslag måtte blive ved-

taget eller ej, er det jo altid en opgave for folkevalgte at sørge for, skatteydernes penge bliver administreret på den bedst mulige måde.

Kl. 10:43

Formanden :

Hr. Mike Legarth.

Kl. 10:43

Mike Legarth (KF):

Det er en kendt sag, at vi Konservative altid har ment, at vi skal minimere niveauerne, og at regionerne er et overflødig led. Men når vi har dem, skal vi behandle dem ordentligt. Det er jeg enig i.

Men er det så ikke også rigtigt at mene, at vi – hvis man udvider med stående udvalg – er på vej tilbage og tager et skridt i den forkerte retning hen imod det, vi havde tidligere? Og hvad bliver det næste? Er det her ikke en trædesten til, at der også kommer skatteudskrivelse igen? Så ville vi være tilbage ved det gamle uden at have fået noget ud af den forenkling og den minimering, som det her dog var et godt skridt hen imod.

Kl. 10:44

Formanden :

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 10:44

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er min erfaring med arbejdet i Folketingssalen, at kollegaerne her som en altdominerende hovedregel ved, hvad de stemmer for. Derfor mener jeg, at sandsynligheden for, at regeringen kunne snige et forslag igennem om skattudskrivningsret – eller hvad der svarer til kommunalfuldmagt – uden at hr. Mike Legarth ville opdage det, nærmer sig nul. Jeg mener, at risikoen for, at der skulle følge skatteudskrivning og andre – ifølge Mike Legarth – vederstyggeligheder med i købet, hvis man forholder sig positivt til det her lovforslag, er til at overse.

Så jeg synes ikke, det skal afholde hr. Mike Legarth fra at stemme for det her. For det er faktisk et rigtigt skridt. Man kan diskutere retningen, men det er et rigtigt skridt, for det giver bedre arbejdsvilkår for folk, der er folkevalgte ligesom os.

Kl. 10:45

Formanden :

Tak til økonomi- og indenrigsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om frikommuner.

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 25.04.2012).

Kl. 10:45

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jacob Jensen som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Tak. Det er et på mange måder ganske udmærket forslag, der ligger her. Det kan jeg jo godt tillade mig at sige, i og med at det er noget, der er groet i vores baghave. Jeg vil gerne kvittere for at den nye regering har taget det med i det videre arbejde, nemlig at man vil give mulighed for at – i det her tilfælde ni – frikommuner kan afprøve nye metoder, sprænge de eksisterende kasser, kan man vel sige, springe ud af kassetænkningen og udfordre de eksisterende regler for at se, om man kan gøre den service, som man leverer, for de skattekroner, man bruger på det, anderledes og bedre, end man gør med de gældende regler.

Vi synes sådan set, det er ganske godt, at vi kan forsøge at udvikle nye metoder. Man kan sige, at der kan være ting, som vi faktisk også politisk i udgangspunktet er modstandere af skulle være gældende generelt, men der får vi så på en eller anden måde sænket vores politiske parader en smule inden for en afgrænset geografi og får kigget på nogle af tingene for at se, om de faktisk – selv om vi måske er af en anden overbevisning – kunne lykkes lokalt eller give nogle erfaringer, som man måske efterfølgende kan bruge på den landspolitiske scene.

Så det synes vi i sagens natur er ganske godt. Derfor vil jeg også gerne sige, at selv om der fra nogle af kommunerne – både dem, der har fået tilladelse, og dem, der har fået afslag – ligger forslag, som vi både flere steder lokalt og på den landspolitiske scene er imod, er vi parate til netop at æde nogle af kamelerne, om jeg så må sige, inden for et frikommuneforsøg og siger dermed, at vi er parate til at kigge på, om nogle af tingene faktisk kan organiseres og gøres på en anderledes måde, end de bliver gjort i dag. Hvorvidt vi så ændrer holdning efterfølgende, er en anden historie, men det må man så se til den tid – erfaringerne er jo altid gode at få med.

Vi skal senere i dag også have et samråd, og der kan vi selvfølgelig uddybe de her synspunkter over for hinanden, men en af de ting, som vi i hvert fald gerne vil diskutere med ministeren og udvalget, er, hvor man lægger snittet for, hvornår man giver et ja, og hvornår man giver et nej. For det er jo sådan, at alle de ønsker, der er kommet fra de ni kommuner, selvfølgelig skal evalueres og vurderes fra ministeriets og ministerens side, og hun skal så vurdere, om hun vil sige ja eller nej til dem, inden man så kan gå videre.

Der kan være rigtig mange gode grunde til, at man siger nej. Det kunne være, at det var EU-stridigt, det kunne være nærmest grundlovsstridigt, og der kunne sikkert også være andre sådan mere principielle, objektive grunde, kan man vel kalde det. Men der kunne måske også være nogle politiske grunde, og derfor tror jeg, at det for alles vedkommende – herunder ikke mindst de kommuner, som sidder og arbejder med de her forslag – vil være klogt at få ministerens vurdering af og udsagn om, hvor snittet lægges for, hvornår man kan få et ja, og hvornår man får et nej, så man ikke sidder og laver ansøgninger, som på forhånd er dødfødte.

Vi har selvfølgelig også haft bekymringer omkring tidsperspektivet, men det ser nu heldigvis ud til, at tingene ruller ved førstebehandling i dag osv. Men med et tidsperspektiv på 8 måneder eller måske mere fra det tidspunkt, hvor ideen blev lanceret og kommunerne med stor ildhu gik i gang med deres forslag, og til i dag, er spørgsmålet, om ikke luften siden hen og i hvert fald efter folketingsvalget er gået af ballonen nogle steder. Det er i hvert fald det, man kan frygte, men det er forhåbentlig ikke tilfældet, for vi skulle netop gerne opleve at se, at kommunerne stadig er parate til at løfte opgaven. Det håber og tror jeg også på at de er.

Der også en anden problemstilling, som vi gerne vil have vendt med ministeren og udvalget, og det er om den retsstilling, som ikke-frikommuner så måtte have. I dag er der forskellige dispensationsmuligheder i forskellige lovgivninger, så man inden for visse ram-

mer netop kan få dispensation til at gå uden om den gældende lovgivning, men hvordan vil det blive fremadrettet? Bliver det sådan, når frikommuneloven er vedtaget, at de dispensationsmuligheder, som er gældende i dag, ikke længere vil gælde fremadrettet, og at der kun gives tilladelse til de kommuner, der er en del af frikommuneordningen, eller vil ikkefrikommuner med identiske forslag så kunne få en tilsvarende dispensation, som frikommunerne vil kunne få inden for lovgivningens rammer? Hvordan er den retsstilling?

Jeg tror faktisk, at rigtig mange ikkefrikommuner, som af den ene eller den anden grund ikke gik med i forsøget, sidder og kigger på den lange liste af forslag, der er kommet ind, og måske ser nogle forslag og siger: Hov, det der kunne vi måske godt tænke os at prøve. Og så søger de om dispensation, og det kan være, at de måske får afslag – eller hvad? Det synes jeg i hvert fald også er væsentligt. For jeg har som sagt ikke noget imod, at de kommuner, der er blandt de 87, må det være, der ikke er med i frikommuneforsøgsordningen, også fremadrettet inden for de gældende regler er en del af forsøget med de her innovative udviklingsmuligheder.

Endelig har vi en problemstilling med hensyn til, om der er for meget bureaukrati i den ordning, vi nu lægger frem – det er i hvert fald en bekymring, som jeg tror Fredensborgs borgmester var ude med på et tidspunkt – altså om der bliver for meget evaluering, om der bliver for meget papirarbejde med at få lavet ansøgningerne, få dem beskrevet og evalueret frem og tilbage, så det her med at lave et frikommuneforsøg måske går lidt fløjten. For det skulle netop give lidt mere frirum til kommunerne, uden at de så helt ned til det sidste komma skal beskrive og gøre ved, i forhold til at de måske helt afholder sig fra at indsende en ansøgning, som ellers kunne have givet nogle positive erfaringer. Det er også en problemstilling, som vi synes lige skal afdækkes.

Men vi er som sagt en meget stor tilhænger af den her ordning og er parate til at gå konstruktivt ind i det videre arbejde.

Kl. 10:51

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Simon Kollerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:51

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Danmark har fået en ny regering – det overrasker ikke de fleste – men det er en regering, der lægger vægt på dialog og frihedsgrader til kommunerne. Vi ønsker at være med til at udvikle den offentlige service og velfærd til gavn for borgerne, og vi mener, at det skal ske i et samarbejde med kommunerne frem for at gøre det med detailregulering og tvang.

Med det her lovforslag ønsker regeringen at etablere de overordnede retlige rammer for frikommuneforsøg, ligesom frikommunerne får særlige muligheder for at udføre forsøg inden for en række områder med det formål at sikre, at man punkt 1 forbedrer kvaliteten af den kommunale service over for borgerne, punkt 2 øger det lokale selvstyre, punkt 3 understøtter en bedre ressourceudnyttelse i kommunerne og punkt 4 øger effektiviteten af den kommunale opgaveløsning.

Frikommuneforsøget skal jo bl.a. ses i lyset af den her regerings ønske om at samarbejde med kommuner og regioner om at iværksætte en reform af den offentlige sektor. Vi ønsker nemlig at skabe rum for større fagligt ansvar og give plads til nogle mere moderne ledelsesformer og øget nytænkning, som kan bidrage til at forbedre kvaliteten af de offentlige ydelser og frigøre ressourcer til bedre service for borgerne.

Frikommunerne kan så med de her særlige forsøgsmuligheder – som der foreslås med det her lovforslag – bidrage aktivt til reformerne af den offentlige sektor, og jeg giver Venstres ordfører helt ret i,

at der kan være ting i det her, som vi måske er uenige om, men samtidig synes jeg også, at det klæder et enigt Folketing at give mulighederne – når kommunerne ønsker det – for inden for rammerne af frikommuneforsøg at prøve tingene af og udvikle den offentlige sektor i fællesskab med staten.

Frikommunerne får jo mulighed for at gå nye veje i opgaveløsningen, tænke nyt, og dermed være med til at bane vejen for et opgør med unødigt bureaukrati, sikre et stærkere kommunalt selvstyre og dermed jo altså i sidste ende bedre service for borgerne.

Lovforslaget lægger derudover op til, at ministerier og frikommuner skal indgå et samarbejde om seks udvalgte temaer, der kan bidrage til udviklingen af nye, ambitiøse og innovative løsninger på centrale kommunale serviceområder. Det vil sige, at det er områder med stor betydning for den enkelte borger, og noget, der rent faktisk betyder noget i hverdagen.

Det drejer sig om nytænkning af den aktive beskæftigelsesindsats, en mere sammenhængende og effektiv sundheds- og forebyggelsesindsats både for patienterne og for os, der bliver det på et tidspunkt, nye løsninger i folkeskolen og kommunerne, vækst dagsordenen, der skal skabe flere arbejdspladser, og digitalisering, der skal frigive penge til investeringer i velfærd, og en øget inddragelse af civilsamfundet, så vi alle sammen løfter i flok i de her år.

Frikommunernes særlige adgang til at iværksætte forsøg gør selvfølgelig også, at de oplysninger om forsøg, som iværksættes, skal være let tilgængelige for bl.a. borgere og myndigheder, ligesom det skal sikres, at de enkelte forsøg bliver fulgt op med en god og systematisk evaluering. Det mener jeg er helt centralt i det her.

Jeg ser også muligheden for, at det institut, vi behandlede tidligere på dagen, altså det nye analyse- og forskningsinstitut, skal have en stærk forankring i det her arbejde. Dermed sikrer vi et solidt beslutningsgrundlag, når vi efter frikommuneforsøget skal tage stilling til, om erfaringer og resultater for frikommunerne er så gode, at vi bør udbrede dem, så de kommer flere kommuner til gavn og flere borgere til gode.

Derfor kan Socialdemokraterne støtte det her forslag.

Kl. 10:55

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:55

Jacob Jensen (V):

Hr. Simon Kollerup sagde i sin indledning, at der er kommet en ny regering, og det har vi lagt mærke til. Vi har også lagt mærke til, at der er kommet mange nye skatter og afgifter, så de to ting hænger jo fint sammen.

Men det var sådan set ikke derfor, jeg tog ordet. Det var mere for lige at få hr. Simon Kollerup til at gøre en bemærkning, for det lød næsten, som om det her var et forslag, som den nye regering havde opfundet i sin trang til at frigive kommunerne. Er det ikke sådan, at det her forslag faktisk stammer fra den gamle VK-regering? Jeg har også kvitteret for, at det er sådan noget, man har overtaget i den ny regering, men er det sådan set ikke et VK-forslag, som nu er blevet taget med videre?

Kl. 10:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:56

Simon Kollerup (S):

Jeg er rigtig glad for at være med i et parti, der leder et regerings-samarbejde, hvor vi nu sætter fokus på, at kommunerne faktisk får nogle frihedsgrader til at prøve nogle ting af, fordi jeg tror, det vil give borgerne en bedre mulighed for at få en bedre service og gøre,

at vi får mere ud af de penge, som vi bruger i den offentlige sektor. Så jeg tror, det på alle måder er rigtig sundt og fornuftigt, hvad vi har gang i nu.

Til det med, at der så har været lignende tanker i den tidligere regering – jeg tror endda, ordføreren fra Venstre brugte udtrykket, at de var groet i en baghave – er der bare at konstatere, at alt det, der er groet i den tidligere regerings baghave, jo ikke behøver være ukrudt. Og derfor skal man ikke se sig for fin til at bygge videre på nogle o.k. ideer, der har ligget. Jeg synes, vi har ramt rimelig plet med det videre arbejde, vi har lavet.

Kl. 10:57

Formanden :

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:57

Jacob Jensen (V):

Jeg takker for svaret, og jeg kan konstatere, at her er der også tale om en blomst, som er groet i vores baghave. Der er åbenbart mange blomster, siden den nye regering har fundet frem til en hel buket. Så tak for svaret.

Kl. 10:57

Formanden :

Der er ikke flere korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører, så vi siger tak. Og så er det hr. Morten Marinus som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Det er jo lidt sjovt, at når der kommer et forslag, som alle måske oprindelig syntes var et rigtig godt forslag, står man her og slås om æren. Da jeg skrev min ordførertale for et par dage siden, var jeg jo ikke klar over, at der ville blive snakket om blomster fra både Venstres og Socialdemokraternes side, men jeg har faktisk skrevet noget, der ligner. Jeg har nemlig skrevet, at det forslag, vi behandler her i dag, i den grad er fostret af en blomst, der er vokset i Dansk Folkepartis have. Det, jeg så ikke har skrevet, er, om det er i forhaven eller baghaven. Jeg tror faktisk, det er forhaven, den er vokset op i hos os.

Frikommunerne var jo et forslag – skråstreg krav – fra vores side i forbindelse med finanslovforhandlingerne med den gamle regering, og det er jo en sejr, som vi i og for sig er stolte over. Vi synes, at kommunerne – der nu i rigtig mange år har klynket, klaget og demonstreret og har sagt, at de faktisk kunne gøre det bedre end med de regler, de er blevet reguleret med herfra – sådan set nu skal have muligheden for at bevise det. Jeg tror godt, at der på nogle områder kan findes rigtig gode ting, vi kan evaluere på, og de ni frikommuner har nu lejlighed til under kontrollerede rammer at skabe sådan et eksperimentarium for nye ideer og tiltag til måder at drive en kommune på. De må naturligvis så give sig tid til det, og så må vi evaluere, og de ting, vi evaluerer positivt på, må vi så videreføre til alle kommuner, mens de skæverter, der sikkert også vil komme, må vi så forlade igen.

På den måde tror vi, at forsøget er meget sundt, og at man egentlig burde tænke det her frikommuneforsøg langt mere bredt, end man egentlig gør, men udgangspunktet er jo positivt.

Men i mellemtiden har vi jo, som hr. Simon Kollerup også sagde i sin ordførertale, fået en ny regering, og det har også medført en ny minister på området. Hun har jo desværre sagt fra, altså sorteret op til en tredjedel af de forslag og ønsker, der er kommet fra de her ni frikommuner, fra, og efter den frasortering kan man måske tale om, at det kun er halvfrie kommuner. Fra Dansk Folkepartis side er der jo ingen tvivl om, at vi gerne havde set, at kommunerne blev givet

mere fri på de her områder, også på områder, som måske ikke til daglig har Dansk Folkepartis interesse, hvad angår frihedstrang. Som jeg også sagde i min indledning, må vi jo sortere skæverter fra hen ad vejen, men jeg synes, at de skal have muligheden.

Vi syntes fra Dansk Folkepartis side, at kommunerne skulle have mulighed for virkelig at føre det her forslag ud i livet. Derfor kan vi heller ikke helt skelne det forslag, regeringen nu er kommet, fra de tanker, som vi havde i forbindelse med finanslovforhandlingerne for 2011. Men vi har jo et samråd her mellem første- og andenbehandlingen, hvor vi i udvalget får indenrigsministeren i samråd, og så må vi jo håbe på, at hun kan stå på mål for sine beslutninger. Og så kan vi se, om vi i løbet af processen kan få ministeren til at blive klogere, og jeg vil da heller ikke udelukke, at det er muligt, at ordføreren for Dansk Folkeparti kan blive klogere. Man skal aldrig afvise noget på forhånd.

Men indtil videre støtter vi selvfølgelig forslaget, fordi det er et skridt i den rigtige retning, men samtidig afventer vi jo også samrådet i Kommunaludvalget for at se, om vi ikke kan få det til at blive endnu mere blomsterrigt, og se, om blomsterne ikke kan springe ud i fuldt flor og ikke bare blive en halvvissen buket.

Kl. 11:01

Formanden :

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det fru Liv Holm Andersen som radikal ordfører.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for ordet. Jeg tror, at jeg vil lade være med at tale mere om blomster og bare glæde mig over, at alle tilsyneladende synes, at det her er et godt forslag. Frikommuneforsøget synes jeg er rigtig spændende, og jeg er glad for at stå her på talerstolen til førstebehandling af det lovforslag, som endelig gør forsøget til virkelighed.

I Det Radikale Venstre har vi det sådan, at det er godt at prøve noget nyt, og at det er godt, at kommunerne får vide rammer til at afprøve nye tiltag og afsøge nye løsninger til at indrette vores velfærd smartere og bedre og mindre ressourcekrævende. I Det Radikale Venstre er vi sådan set ikke enige i alt det, de ni frikommuner har fået lov til, men vi anser det fortsat for at være væsentligt, at også disse ting kommer i spil. For vi stoler også på, at relevante kommuner kun har ansøgt om forslag, som giver mening for dem derude lokalt. Og som sagt skal man jo aldrig være bange for at prøve noget nyt eller give andre lov til det.

Så Det Radikale Venstre vil sige tillykke til de ni frikommuner. Jeg vil sige, at vi glæder os til at følge forsøget, og jeg vil naturligvis understrege, at det er vigtigt, at det her følges op af en grundig evaluering. Det er noget, som jo også er planlagt med det her lovforslag. Det er vigtigt både i forhold til de pågældende kommuner og jo også i forhold til at komme videre med forsøget, så flere kan få glæde af de forsøg og tiltag, som rent faktisk virker.

Således kan Det Radikale Venstre støtte det samlede forslag. Tak for ordet.

Kl. 11:03

Formanden :

Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I SF mener vi, at det kommunale selvstyre er en hjørnesten i det danske velfærdssamfund og det danske demokrati. Men hvis det skal udvikles og fremtidssikres, er det nødvendigt, at vi udfordrer og ud-

vikler den kommunale opgaveløsning. Derfor er vi rigtig glade for at behandle det foreliggende forslag om frikommuner.

Formålet med forsøgsordningen er jo at give kommunerne mulighed for at tilrettelægge alternative måder at løse og organisere opgaverne på. Med lovforslaget sikrer vi samtidig, at hvert af de forsøg, som kommunerne søsætter, bliver nøje evalueret, så de ikke bare kan styrke den kommunale metodeudvikling og sikre best practice i fremtiden, men forhåbentlig også kan udvikle og skabe øget opbakning til det kommunale demokrati. Som der står i bemærkningerne til lovforslaget – og som den socialdemokratiske ordfører var inde på – er det her også et led i den kommende reform, nemlig den tillidsreform, hvor vi skal se på, hvordan vi kan afbureaukratisere på den smartest mulige måde. Hvordan kan vi skabe øget tillid til de kommunalt ansatte, de kommunale politikere? Hvordan kan vi generelt set tilrettelægge det lokale selvstyre på en bedre måde? Dermed kan frikommunerne gennem den viden og iverigdom, der findes blandt ledere og medarbejdere, være med til at bane vejen for et opgør med unødigt bureaukrati og sikre et stærkere kommunalt selvstyre, hvor opgaveløsningen i højere grad kan tilpasses lokale forhold.

Det er ikke blevet mindre vigtigt af, at de økonomiske rammer i stat, regioner og kommuner vil være meget snævre i de næste mange år frem mod 2020. Så hvis der skal sikres et tilstrækkeligt økonomisk råderum og metodeudvikling i den kommunale opgavevaretagelse, er man nødt til at søge nye veje i opgaveløsningen. Det er det, vi gør nu med frikommuneforsøget, og det kan forhåbentlig fremme udviklingen.

Til sidst vil jeg lige afslutningsvis sige, at uanset hvor de her blomster har groet, så synes jeg, det er positivt, at det ser ud til, at et samlet Folketing støtter op om at se på, hvordan det kan gøres bedre ude i kommunerne, og hvordan vi kan give de kommunale politikere noget mere frihed og et større råderum til at varetage borgernes interesser på bedst mulig måde.

SF støtter forslaget.

Kl. 11:05

Formanden :

Tak til SF's ordfører. Hr. Lars Dohn som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 11:05

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Her har vi en situation, hvor Enhedslisten sagtens kan støtte formålet med loven, nemlig at forbedre kvaliteten af opgaveløsningen. Ja, selvfølgelig kan vi støtte det. Øge det lokale selvstyre? Ok ja. Nu har vi set en kraftig omklamring de sidste 10 år, så der er behov for også at løsne på det område – især budgetmæssigt – men det hører med i en anden sammenhæng. En bedre ressourceudnyttelse? Selvfølgelig. Øge effektiviteten? Ja. Der skal man jo så stille sig det spørgsmål, om effektiviteten i kommunerne ikke er nået til et punkt, hvor det truer arbejdsmiljøet. Det kan vi i hvert fald se på antallet af førtidspensionerede. Men jo, i hovedtrækkene kan vi støtte formålene med det her lovforslag, men udmøntningen gør, at vi ikke vil kunne stemme for, medmindre der bliver luget kraftigt ud i for- eller baghaven af det her forslag.

Lad mig komme med et eksempel, for udmøntningen hænger ikke sammen med formålet. Det er jo ikke godt politisk håndværk, der ligger bag det, for f.eks. lægges der op til, at børne- og undervisningsministeren kan godkende, at uddannelseskravet til undervisning kan bortfalde eller ændres. Jamen vi ser jo en regering, som i sit regeringsgrundlag direkte skriver, at alle skal undervises af lærere med linjefag. Jamen det er da ikke linjefag at have en pædagoguddannelse og så undervise i folkeskolen. Så her har vi fat i noget, som er udtryk for en kraftig kvalitetsudhuling. Det er et forslag, som kolliderer helt og aldeles med arbejdssituationen i folkeskolen, hvor vi nu har over 3.000 lærere – overvejende nyuddannede – som ikke kan kom-

me i job, og så vil man lave forsøg med at ansætte folk, som ikke har en relevant uddannelse. Jeg synes, det er et forslag, som har nogle provokatoriske elementer i sig.

Nu kan jeg så konstatere, at man er gået væk fra den tidligere regerings tilladelse til at dispensere fra kravet om 28 elever i klasserne. Det har undervisningsministeren jo tidligere ikke villet gribe ind over for, men det kan jeg se sker, og jeg er så tilfreds med, at det dog ikke er med i det her forslag. Det, som også får mine advarselslamper til at lyse, er, at når det er kommuner som f.eks. Silkeborg og Viborg – altså kommuner, som virkelig er dårligt kørende økonomisk – som skal ind at lave udvikling på de her områder, så synes jeg der skal være en eller anden lampe, der lyser og siger, at så falder det ikke længere ind under formålet om at forbedre kvaliteten.

Et andet felt, jeg også gerne vil nævne, er, at der på social- og integrationsministerens område er mulighed for at lave tilkøbsydelse. Vi vil meget gerne være med til at lempe på kommunalfuldmagten, for det er jo altså sådan i det her land, at 755.000 mennesker er sat uden for arbejdsmarkedet, og sådan har det været lige så lang tid, jeg kan huske, og det er rigtig mange år efterhånden, så der er jo tale om en systemfejl.

Derfor: Når det private arbejdsmarked ikke kan løse de her problemer, er det jo kommuner og regioner og stat, som kan være med til at tilbyde løsningerne. Så derfor ville det være rigtig fornuftigt at se på at lempe på kommunalfuldmagten og sætte noget kommunal beskæftigelse og noget kommunal produktion i gang. Men kommunale tilkøbsydelse bryder altså for mig at se med vores grundlæggende principper om, hvad et ordentligt tilbud skal være. Jeg kan godt se, at man har forsøgt at skrive sig ud af det i forslaget, men vi skal f.eks. have lavet en ældresektor, der er så god, at det ikke er nødvendigt at lave tilkøb. Når kommuner, hvor der bliver gjort rent hver tredje uge – er i en presset situation og skal spare, så ved vi jo godt, at det meget let bliver til, at der siges: Jamen du har jo mulighed for at tilkøbe, så du kan få gjort rent oftere.

Jeg ved godt, at det ikke er det, der er sigtet med forslaget her, men i hvert fald skal vi ikke have et A- og et B-hold på plejehjemmene med en luksusmenu og så en standardmenu. Jeg husker for en del år siden, da ATP kom frem, at der var rigtig mange gode Socialdemokrater, som blev rystet i deres grundvold over, at der skulle være forskelle også i alderdommen, så derfor synes jeg at det her forkerkt anvendt kan blive et led i den form for politik.

Så formålet kan vi støtte, men udmøntningen er vi modstandere af.

Kl. 11:10

Formanden :

Tak til Enhedslistens ordfører. Der er ingen bemærkninger. Så er det hr. Leif Mikkelsen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg vil sige til ministeren, at det her er et godt forslag. Når jeg nævner det, er det, fordi jeg virkelig synes, der er grund til at nævne det, hver gang det sker. Forslaget er godt, for i Liberal Alliance har vi en overskrift, der hedder: Slip kommunerne fri.

Det synes vi faktisk vi skal forsøge at leve op til i forbindelse med alle de lovforslag, der vedrører kommunerne. Altså, kommunalt selvstyre og udvikling af det bør være en hjørnesten i vores struktur, også i forlængelse af kommunalreformen, hvor man jo flyttede en lang række opgaver til kommunerne. Man fik større kommuner og de fik dermed også fik større mulighed for at agere selv. Så det her er et godt forslag.

Det, man så kunne sige er det negative ved det, er jo, at det sådan set bare er et forsøg, og at det ikke er et lovforslag, der slipper kommunerne fri. Og derfor melder der sig en række spørgsmål.

Når der i bemærkningerne til lovforslaget står, at der i 2012 eller i 2013 eventuelt kan komme lovforslag, hvor man igangsætter nye forsøg, så må det være, fordi man har erfaringer fra de her forsøg. Når nu man allerede kan være klar til at fremsætte nye lovforslag i 2013, er der grund til at spørge ministeren, om vi kan forvente, at det – med de her resultater, der så kommer – så betyder, at de forsøg, der er gjort i frikommunerne, og som er faldet godt ud, hvis man forudsætter det, tænkes udbredt til alle kommuner, uden at det får karakter af at være forsøg, men derimod bliver reglen for kommunerne at virke? Det er jo et interessant spørgsmål, for hvad nu hvis forsøgene ikke fører derhen, at de kan breddes ud til alle, men at det stadig væk er sådan en gruppe, man tager ud og laver forsøg med?

Der har før været forsøg på det her område, uden at det måske har ført til, at det så blev allemandseje. Derfor synes jeg, at det er interessant, om man bare har frikommuneforsøg, fordi det skal lyde pænt, og man så kan sige, at man har strakt hånden frem, eller om hensigten er, at de resultater skal føre til, at det bliver praksis for kommunal forvaltning i fremtiden.

Der skylder ministeren os en række svar på, hvad man tænker i regeringen på det her område, altså hvad det fremadrettede er, når nu man allerede regner med, at man i 2012/2013 er klar til nye frikommuneforsøg.

Så jeg vil gerne stille spørgsmålet, om vi skal regne med, at ministeren er klar til at slippe kommunerne fri på baggrund af de gode resultater, der forhåbentlig kommer. Altså, når nogle kan, så kan alle. Ellers er der sådan set ingen mening i at køre forsøg, for så er det jo bare et spil for galleriet. Det håber jeg ikke det er. Vi kan støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 11:13

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 11:13

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak. Det Konservative Folkeparti går ind for et stærkt kommunalt selvstyre, hvor man rundtomkring i landet finder lokale løsninger på lokale problemer, præcis som i alle andre forhold her i livet, det være sig mellem to nationer eller to mennesker, særlig mellem ægtefolk, for begge parter trives altså bedst med størst mulig grad af frihed – frihed til at udvikle sig, frihed til forskellighed under ansvar.

Sådan forholder det sig også i forholdet mellem stat og kommune, for er der noget, der virker motiverende på virkestrang og ansvarsfølelsen ude lokalt i kommunerne, er det, hvis man føler, at man har frihed til at benytte sig af nye, mere kreative og mere effektive midler til at nå de mål, som trods alt stadig væk er fælles for samtlige 98 kommuner, nemlig et velfungerende og trygt lokalsamfund for borgerne.

Men det her er også en balancegang, for lige så gavnlig friheden kan være, lige så ødelæggende kan den blive og udvikle sig til, hvis den enten er for stor eller forvaltes forkert. Derfor søsatte vi – da vi sad i regering sammen med Venstre – en spændende, men forsigtig forsøgsordning med i alt ni frikommuner rundtomkring i landet. Den startede op den 1. januar i år, og vi ser frem til en evaluering af den, hvor vi ser, hvordan de frikommuneforsøg har udviklet sig.

Nu har den her regering taget initiativ til at udvide frikommuneforsøget, og det er vi sådan set fuldstændig med på. Vi synes jo, som jeg har redegjort for, at der skal være så meget frihed som muligt. Men vi har ét princip, som vi ikke kan gå på kompromis med, og det er princippet om tilkøbsydelse. Det beder vi så ministeren om at fjerne fra lovforslaget, fordi vi ikke mener, at det er rigtigt, at den offentlige sektor skal kunne udkonkurrere private virksomheder.

Vi ser i lovforslaget, at der er taget visse forholdsregler imod det, men det er altså et helt afgørende, vigtigt princip for Konservative,

at man under ingen omstændigheder – heller ikke i et frikommuneforsøg, en testordning, en innovativ forsøgsordning, og hvad man ellers ville kunne definere det som – risikerer at udkonkurrere private virksomheder.

Derfor beder vi inderligt om, at det bliver pillet ud. Det mener vi også der må være en vis sandsynlighed for, for jeg ved, at ministeren og Det Radikale Venstre tidligere havde samme holdning som Konservative. Det så vi i forbindelse med regeringsgrundlaget, hvor ministeren godt og grundigt og klogt fik pillet tilkøbsydelse ud af regeringsgrundlaget. Derfor håber vi også, at ministeren vil medvirke til, at vi får det element fjernet.

Ellers synes vi, at det her er et rigtig godt lovforslag.

Kl. 11:16

Formanden :

Tak til den konservative ordfører. Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 11:16

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først vil jeg gerne sige tak for en sjælden blomstrende og inspirerende behandling af lovforslaget. Det er ikke tit, tror jeg, at ordførere fra de store partier på den måde kan mødes i botanikkens verden. Der er ikke noget med blomster og bier – bevares – men dog blomster. Lovforslaget er jo på mange måder helt centralt, fordi det siger noget om det syn, man fra Folketingets side har på kommunerne og det ansvar, som kommunerne på helt centrale områder har for den måde, vores samfund fungerer på.

Det, som Venstres ordfører sagde, nemlig at man synes, det er relevant at sænke de politiske parader inden for en afgrænset geografi, ser jeg sådan set som en meget smuk om end lidt snørklet måde at sige ja på. Og jeg synes også, at det netop er det, der er grundtonen, nemlig at hvis man vil imødekomme kommuner, som man kalder frikommuner, så må man også overveje ting, som man egentlig selv er skeptisk over for eller måske egentlig imod. For ellers giver forsøg ikke meget mening. Det, som vi jo gør her, er, at vi tester nogle ting, som vi ikke ville teste i fuld skala, fordi vi så ville have en helt almindelig politisk debat, hvor vi ville sige: Nej, det må falde ud til den ene side eller til den anden side. Men her kan vi netop inden for forskellige kommunale geografier – størrelsesmæssigt, befolkningsmæssigt og i forhold til hvordan man er økonomisk stillet – få prøvet nogle ting af. Og det er jo en af grundene til, at tilkøb er kommet med.

Jeg forstår sådan set godt hr. Mike Legarths betænkeligheder, fordi der kan være en lang række argumenter imod tilkøb. Det mest åbenlyse er selvfølgelig, at man konkurrerer med skatteydernes penge i ryggen, og da det jo ikke er en privat virksomhed beskåret, kunne man få en unfair konkurrence i den forbindelse. Og det er jo en af grundene til, at vi har forsøgt at opstille det, man kunne kalde nogle få principielle værneregler. Altså ikke bureaukratisere det helt vildt, men sætte nogle principielle værneregler op i forhold til de muligheder, der vil være for at teste tilkøb. Jeg synes, det er vigtigt at sende det signal til kommunerne, at her er vi altså klar til at prøve nogle ting af, som der også blandt partierne på Christiansborg kan være en skepsis over for. For så har de muligheden for at prøve det. Lidt den samme udfordring har vi jo givet i Viborg, som måske ville teste os på villigheden til faktisk at give nogle frihedsgrader, hvor vi jo så siger tilbage igen: Ja, hvis I kan gøre argumenterne til skamme i forhold til butiksstørrelser, så kan I køre med den suspension, men eftersom spørgsmålet om butiksstørrelser jo rækker langt ud over forsøgets levetid, må I også påtage jer opgaven og gøre vores modargumenter til skamme på den dagsorden, herunder selvfølgelig at sørge for, at nabokommuner og opland bliver inddraget i det, fordi det rækker ud over den enkelte frikommune. Det er sådan set det, der har været tilgangen til det.

Når nu man laver forsøg, er der selvfølgelig en diskussion om, om man så kan bureaukratisere evalueringen af forsøgene for meget. Vi har forsøgt at lægge et snit ved at sige, at det ikke giver mening at lave forsøg, hvis ikke man evaluerer dem, for hvis ikke man evaluerer dem, kan man jo ikke finde ud af, om det fungerede eller ej. Derfor tror jeg det er vigtigt – og det kan vi jo også tage under udvalgsbehandlingen – at vi får en afbalanceret holdning, som vi har forsøgt at lægge op til i lovforslaget, om, at der skal evalueres, men at det skal gøres på en måde, som er tilgængelig, og som ikke gør, at man fra kommunernes side tænker: Hold da op – ja, det er meget godt med frihed, men hvis vi skal udøve den, skal vi til gengæld udfylde jeg ved ikke hvor mange skemaer bagefter. Til gengæld er der jo det ved det, at hvis forsøgene lykkes, så har vi mulighed for at sige: Jamen her er noget, der er lykkedes. Altså, her er noget, som sandsynligvis vil være godt mange andre steder.

Vi inviterer jo også kommunerne til at lave kopiforsøg, hvis de bliver inspireret af hinanden, for kan vi få forsøg kopieret andre steder, så kan vi også få det testet i lidt forskellige kommunale geografier. Og det vil være relevant i mange sammenhænge, fordi det, der lykkes et sted, jo helst også skal lykkes et andet og helst også et tredje sted, før vi kan have en nogenlunde vished om, at det, der fungerer godt de tre steder, også vil fungere godt i hele landet. For der er jo altid det ved forsøg, at de, der sætter forsøg i gang, tit er begejstrede, engagerede og har lyst til at gøre det, og det er en del af drivkraften hen imod, at ting kan lade sig gøre.

Dermed har jeg blot en sidste bemærkning til Venstres ordfører, for sådan som jeg oplever det, glæder kommunerne sig til at komme i gang med de her ting, som kræver lovhjælp. De ting, som ikke har krævet lovhjælp, har vi allerede rullet af sted med, så hurtigt det kunne lade sig gøre, netop fordi vi vil sørge for, at det engagement, som jeg oplever der er i de ni kommuner, bliver holdt i live, og at der fokuseres på, at det her sådan set ikke kun er en vej for de ni kommuner, sådan at vi fremadrettet kan komme i gang med at brede det kommunale selvstyre ud på en moderne måde.

Det skal jo især ses i lyset af, at vi fastholder udfordringsretten, og som det fremgår af regeringens 2020 plan har vi den ambition, at man kan modernisere og effektivisere den offentlige sektor i retning af, at vi får en langt bedre opgaveløsning. Vi har lagt op til, at det skal ske for 5 mia. kr.s vedkommende, og det siger jo noget om, at vi fra regeringens side mener, at der er et kolossalt stort potentiale for at begynde at se på den måde, opgaver bliver løst på.

Kl. 11:22

Formanden :

Der er foreløbig to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Lars Dohn.

Kl. 11:22

Lars Dohn (EL):

Det område, hvor det for Enhedslisten er vigtigst at vi får pillet noget ud, er jo spørgsmålet om uddannelseskravet i folkeskolen. Jeg vil spørge ministeren, om det er særlig konsekvent at have et formål i regeringsgrundlaget om, at alle danske skoleelever skal undervises af linjefagsuddannede lærere, og så – samtidig med at der er 3.000 arbejdsløse lærere – give mulighed for at lave forsøg med ikkeanordningsmæssigt uddannede lærere. Hvordan hænger de ting sammen?

Kl. 11:23

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:23

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Spørgerens eksempel er jo et meget godt eksempel på det, der er ånden i frikommuneforsøget. Det er noget, som vi egentlig ikke havde

forestillet os. Referencen er jo entydig, for vi skriver sådan set i regeringsgrundlaget, at vi ønsker, at børn undervises af mennesker, der er blevet undervist i det pågældende fag på et højt niveau, og der åbner vi for, at man kan teste det modsatte.

Det, der har været vores grundlag, når vi har diskuteret forsøgene inden for folkeskolens ramme, er, at der skal være en pædagogisk begrundelse. Der skal være en pædagogisk grund til, at man vil gøre noget andet end det, man plejer. Det skal ikke være en økonomisk grund. Altså, det skal ikke være, fordi man vil spare nogle penge. Det skal være, fordi man har en pædagogisk grund til at gøre det.

Jeg synes, det er anerkendelsesværdigt, at man vil forsøge at få flere forskellige voksenfagligheder i spil over for børnene, og det er vel også et eller andet sted en anerkendelse af, at der er andre veje til at blive en dygtig underviser med en stærk pædagogisk faglighed end at gå seminarievejen, som er det helt altdominerende inden for folkeskolen – og heldigvis for det da.

Kl. 11:24

Formanden :

Hr. Lars Dohn.

Kl. 11:24

Lars Dohn (EL):

Har ministeren forståelse for, at de over 3.000 arbejdsløse lærere ikke helt kan forstå, at det her skulle være en god løsning i forhold til folkeskolens fremtid? Der bliver mangel på de lærere om ganske få år, og derfor skal vi sørge for, at de kommer i job. Derfor så vi også, at Danmarks Lærerforening i går var ude med et forslag, som var meget omdiskuteret.

Så har ministeren forståelse for, at i hvert fald de 3.000 arbejdsløse lærere vil have meget svært ved at forstå, hvad fornuften i det her forslag er?

Kl. 11:24

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:24

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Nu har jeg ikke talt med de 3.000, så derfor bliver det her min vurdering. Som jeg oplever det, så er det her jo et forsøg, altså en afgrænset ramme. Det er en pædagogisk grund til at gøre det, og det er derfor, vi åbner for muligheden.

Der er jo det ved en læreruddannelse, at den giver en hovedvej ind i beskæftigelse i folkeskolen, men den åbner også mange, mange andre døre. Og jeg tror, at man lige så vel kunne spørge personer med andre uddannelser om, hvorvidt de syntes, at folk med en læreruddannelse skulle kunne komme ind på deres område, fordi der var en hovedvej den vej rundt. Der må man sige, at det, der er det helt afgørende, er at sætte det pædagogiske formål forrest, for hvis man sætter det beskæftigelsesmæssige formål forrest, så tror jeg, at man glemmer det, der er folkeskolens formål, nemlig at sørge for, at børnene har de bedste muligheder for at lære så meget som overhovedet muligt.

Derfor synes jeg godt, man kan stå inde for forslaget, men jeg anerkender selvfølgelig fuldstændig, at det, der er hovedprincippet, og det, vi har lagt ned i vores regeringsgrundlag, er, at børn skal undervises af nogen, der er blevet undervist i det samme fag.

Kl. 11:26

Formanden :

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:26

Jacob Jensen (V):

Selv om det er lidt en anden tilgang, er det faktisk lidt i samme boldgade. Ministeren nævnte nemlig i sit indlæg, at der er mulighed for, at man kunne lave kopiforsøg. Kunne ministeren ikke uddybe, hvad hun mente med det? Betyder det, at andre frikommuner kan kopiere de forsøg, man har set kollegaerne inden for frikommuneforsøgsordningen har fundet på og har fået tilladelse til? Eller kan det være ikkefrikommuner, som under frikommuneforsøget faktisk kan se, at hov, her er et område – eksempelvis folkeskoleområdet – hvor det måske ser ud til at virke, eller hvor man synes, at det kunne være spændende at være med, og hvor man så siger: Det vil vi gerne køre med i vores kommune, men vi har så ikke valgt at være med som frikommune? Er det også en mulighed, som ministeren ser det, eller hvordan skulle det forstås?

Kl. 11:26

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:26

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først lige to ord om det der med at have valgt at være frikommune. Uden at kunne historikken sådan fuldstændig på fingrene vil jeg sige, at jeg tror, at det var sådan, at man meldte det ud, og så var der 21 kommuner, der meldte ind og sagde, at de gerne ville være med, og af dem var der så nogle, der blev udvalgt. Så det er en afgrænset kreds, der er med i frikommuneforsøget. Jeg synes, at det ville være mærkeligt at sige til kommuner, som ikke er med i frikommuneforsøget, at de bare kunne køre med det. Apropos debatten om tilkøbsydelse synes jeg, det ville være imod ånden i et forsøg, hvis man sagde: Nu laver vi et forsøg, men i øvrigt kan alle i hele landet køre med det.

Det, vi mener med kopiforsøg, er, at hvis man i en kommune har fået tilladelse til at køre med en ting efter de nye hjemler, som vi skaber her, så kan en anden kommune sige, at de gerne vil gøre det samme, sende deres grundlag ind for at gøre det og få grønt lys til at køre. Det er jo, fordi det vil være utrolig godt, hvis det, der bliver testet i en kommune – som er kendetegnet ved en bestemt geografi, infrastruktur, erhvervsstruktur og sammensætning af borgerne – kan blive testet i en anden kommune, som måske har en anden geografi, en anden infrastruktur, en anden form for erhvervsliv og en anden sammensætning af borgere, for så får vi et bredere grundlag for at vurdere, om forsøgene skal bredes ud i stor skala, hvis de er vellykkede. Det håber jeg at kommunerne vil, når de ser, hvad nogle af dem kommer af sted med på det her grundlag.

Kl. 11:28

Formanden :
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 11:28

Jacob Jensen (V):

Så forstod jeg svaret sådan, at det var andre frikommuner, som kunne kopiere det – ministeren nikker – og det er fint. Nu er frikommuneloven jo ikke trådt i kraft – vi behandler den først i dag – men der er allerede i dag forskellige dispensationsmuligheder, som man kan få, bl.a. på folkeskoleområdet. Der kan også være andre steder. De dispensationsmuligheder, som gælder i dag, bliver der vel ikke ændret ved, når frikommuneloven træder i kraft, forstået på den måde, at det ikke er sådan, at man lettere kan få dispensation ud fra gældende muligheder, fordi man bliver en frikommune, i forhold til, hvis man ikke er en frikommune.

Det synes jeg bare er en vigtig pointe, for jeg tror, der er rigtig mange kommuner derude, som selvfølgelig også lader sig inspirere af det, og det gælder måske også nogle af dem, som ikke blev udvalgt. Det er rigtigt, som ministeren siger, at de ikke valgte det selv, men at de bød ind, og så blev ni udvalgt, men nogle af dem kunne måske tænke sig at sige: Vi vil godt være med til nogle ting. Det kan man faktisk i dag få dispensation til. Det er jo ikke sådan, at den dispensationsmulighed, som allerede gælder i dag, så bliver anderledes, fordi man ikke gå ind i frikommuneforsøget.

Kl. 11:29

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:29

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Nej, tværtimod. Altså, hvis vi forestillede os, at vi ligesom havde de ni frikommuner og der så skulle brede sig en permafrost af stilstand i resten af landet, synes jeg, det ville være en meget kedelig tingenes tilstand. For jeg håber da, at enhver kommunalbestyrelse føler sig forpligtet til og tager ansvaret for at udvikle kommunen, og hvis der er en ting, som man tror på, og som man mener at have viden om vil virke, og som kræver en dispensation, så bruger man lovgivningens muligheder for det og ansøger hos ministeren, hvis det er det, der skal til – frikommuneforsøg eller ikke frikommuneforsøg. For grunden til, at vi har dispensationsmuligheder her og der i vores lovgivning, er jo netop, at man kan åbne nogle døre, hvis nogle har gode ideer og tænker: Det dér vil jeg gerne. Jeg håber også, at det engagement, der er i frikommunerne, vil inspirere rundtomkring til, at andre siger, at det vil de gerne med på.

Samtidig er kommunerne jo i en situation, hvor de har få penge at gøre godt med, og det er også typisk en inspiration til at sige: I stedet for bare at skære ned og gøre mindre af det, vi plejer, så lad os gøre noget andet end det, vi plejer. Der kan frikommunerne være inspirationen, og der kan dispensationsmuligheder i generel forstand være det, der gør, at der åbner sig døre.

Kl. 11:30

Formanden :
Hr. Leif Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:30

Leif Mikkelsen (LA):

Det interessante ved forsøg er jo, hvor de fører os hen, og hvad vi så bruger forsøgene til. Nu kan jeg notere mig, at det er en del af udmøntningen af regeringsgrundlaget, og derfor må vi forvente, at hele regeringen er optaget af det her. Når man læser bemærkningerne til lovforslaget, kan man se, at der er en masse områder, man skal ind på her, og der står, at man kan. Så jeg går ud fra, at det her lovforslag er udtryk for, at hele regeringen er optaget af, at der ikke bliver ministre eller ministerier, der så måske ikke følger ånden i det her forslag, altså at der virkelig vil blive givet snor på den her mulighed for at få afprøvet, hvor langt man kan komme med en frisættelse af det kommunale selvstyre.

Så derfor er spørgsmålet jo for det første, om hele regeringen er optaget af det, så der ikke bliver blokader og bureaukrati og alligevel betænkeligheder ved at give den frihed, men det kan ministeren jo få mulighed for at svare på. For det andet er der jo så det, jeg nævnte i min tale om muligheden for de resultater, der kommer. Når nu det går godt med en række af de her forsøg – og det forventer og håber og tror vi på – hvad har ministeren så tænkt på, med hensyn til hvor hurtigt det kunne blive en generel sag for kommunerne, så vi ikke bare siger, at det var fint med et forsøg, det var gode resultater, og nu må vi så prøve nogle flere forsøg. Jeg er selvfølgelig enig i, at det ikke kun lige er et enkelt godt forsøg, der kan afgøre det hele, men at

vi fik lidt mere flow, fordi hvis vi sådan husker lidt tilbage, har der ofte været lavet forsøg, som så måske på grund af regeringsskiftet, og hvad der ellers sker sådan i det politiske liv, ikke rigtig kom længere. Målet må være her, at de resultater faktisk kommer ud i virkelighedens verden.

Kl. 11:32

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:32

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest kan jeg bekræfte, at regeringsdeltagelse er i medgang og modgang. Det er den samlede regering, der forelægger lovforslag, og det er den samlede regering, der står bag både ånd og bogstav.

Det, der er vores hensigt, er jo at få ekstra liv og få ekstra perspektiv ind i det kommunale selvstyre og gøre det i et meget tæt partnerskab med kommunerne. Det er jo det, der er ånden i det, nemlig, at hvis ting lykkes, skal vi kunne køre videre med det. Det er sådan set det, der er pointen med at lave forsøg, ellers synes jeg, at både Folketinget og de kommuner, hvor ledere, medarbejdere og politikere engagerer sig i det, vil føle sig holdt lidt for nar. Altså hvis det bare lige var et hjørne, og så kunne man prøve noget, og det var da meget sjovt, mens det varede, men at der ikke blev til noget i den store skala, når det kom til stykket. Det synes jeg sådan set i det hele taget er en vigtig politisk opgave, nemlig at man når der bliver lavet et pilotforsøg – når ting bliver sat i gang i afgrænsede områder – så er meget bevidst om, at så følger der selvfølgelig en næste fase, hvor man kan se, om man kan brede tingene ud i fuld skala.

Det er altid godt, at tingene udvikler sig positivt et sted, men det bedste vil jo selvfølgelig være, at man lærer af hinanden, og at man får udviklet tingene over hele landet.

Kl. 11:33

Formanden :
Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 11:33

Leif Mikkelsen (LA):

Det vil vi følge nøje, og vi vil hjælpe til med at få det til at lykkes, så tak for det. Så er der det område, der har været nævnt, nemlig tilkøbsydelse, og det er jo altid en balancegang. Ministeren har faktisk beskrevet det meget præcist og fint med skattekrone i ryggen osv. Vil det blive genstand for en særlig opmærksomhed fra ministerens side, og vil der måske komme en særlig evaluering af det område, altså om det kunne lade sig gøre i praksis, for det er faktisk et spændende område. Vedrørende ældreområdet er der faktisk mange ældre, der kunne have meget gavn af at have de samme til at udføre lidt flere opgaver, end de gør i dag. Så der er sådan set meget positivt i det, men risikoen er præcis, at man med skattekrone i ryggen vil udkonkurrere private virksomheder, og derfor er det jo et område, der skal have en særlig opmærksomhed. Vi er helt med på at lave forsøg på området, det mener vi faktisk er nødvendigt, for ellers kommer vi aldrig videre, og så kunne vi stå i en skyttegrav og være bange for det til evig tid, og det er vi sådan set ikke. Men det er vigtigt, at vi ikke får nogle resultater, som er slørede, og så i virkelighedens verden kommer ud og etablerer en konkurrence, som fremadrettet er dårlig.

Så jeg vil bare spørge ministeren, om det er et område, der får ministerens særlige opmærksomhed, eller om området får en særlig evaluering, sådan at det forhåbentlig kunne falde ud på den måde, at vi kunne bruge det værktøj i fremtiden.

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:34

Kl. 11:34

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

I lovforslaget har vi gjort os særlig umage med så at sige lave principielle værneregler i forhold til tilkøb. Det er lige præcis for at sige: Lad os så forsøge os med det her i den bedste forstand. Det skal ikke være sådan, at vi får diskussionen om konkurrence med skatteydernes penge i ryggen, og at der kan konkurreres på marginalomkostninger og derfor kan tilbydes nogle meget lave priser, eller hvad det nu kan være. Det betyder også, at vi sådan set har en meget nøgtern tilgang til det, for jeg tror f.eks., at mange ældre mennesker, som er i en sårbar situation, stadig oplever, at det er forskellige mennesker, som kommer hjemme hos dem, og derfor kunne det også godt være en ny person, som kom for at pudse vinduerne, hvis det var tilkøbsydelsen, eller gøre noget i haven for den sags skyld, hvis det var tilkøbsydelsen. Det er jo ikke en given ting, at den SOSU-hjælper, som kommer, og som har en faglighed i forhold til f.eks. personlig pleje eller sårbehandling, eller hvad det nu kan være, også var den, man ville sende i haven. Så derfor tror jeg i hvert fald, at man skal være meget forsigtig med at bruge argumentationen om, at det vil give større tryghed, at det er den samme, der løser mange forskellige opgaver, for det kan sagtens være mange forskellige, som kommer som kommunal leverandør. Derfor har vi en meget nøgtern holdning til det, men håber selvfølgelig det bedste og har også dermed en fordomsfri tilgang og glæder os til at se resultaterne.

Kl. 11:36

Formanden :
Hr. Morten Marinus for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Morten Marinus (DF):

Ministeren gør det klart, at der i sådan et forsøg kan være forskellige ting, som kan tale for og imod. Der kan være ting, man er tilhænger af, og der kan være ting, man er modstander af, og det er vi begge enige om. Det sagde jeg også min ordførertale for Dansk Folkeparti, altså at vi sætter bolden i spil og sætter nogle forsøg i verden, uanset om vi i bund og grund ikke er enige i dem alle sammen. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om ministeren mener, at det nåleøj, de her forsøg skulle komme igennem, er ambitiøst nok i forhold til, at godt en tredjedel af forsøgene ikke er sluppet igennem ministerens nåleøj. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi fra Dansk Folkepartis side gerne ville have mere frit spil i det her forsøg for virkelig at kunne få gang i forsøgsordninger og derefter kunne evaluere på mange flere ting.

Kl. 11:37

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:37

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Nu kommer nåleøjets størrelse jo an på den nål, man syr med, og jeg tror, det er en rigtig stor stoppenål, vi har haft gang i her, hvor hele armen kunne komme igennem nåleøjet og trække tråden igennem.

Jeg synes, der er rigtig mange forsøg, der nu får en hjemmel til at blive gennemført. Vi synes, det er vigtigt, at vi ikke forbryder os mod grundloven, internationale konventioner eller menneskerettighederne, og vi synes heller ikke, at man skal kunne forsøge sig til en bedre økonomi, for det er sådan set ikke noget forsøg, det er bare flere penge.

Så er der en sidste kategori, hvor vi også har været opmærksomme, nemlig der, hvor forsøget i virkeligheden så at sige er på andres bekostning. Altså at hvis det forsøg, som jeg gerne vil gennemføre, skal kunne lykkes, så skal du gøre noget andet, og du skal gøre noget andet, og du skal gøre noget andet, og så kan man sige, at så er man ikke selv herre over forsøget – så bestemmer vi i virkeligheden bare i en videre kreds. Det er jo den afgrænsning, som der har været, og som vi synes var rimelig at gøre sig.

Jeg synes, der kommer rigtig mange forsøg ud at køre, og jeg kan jo også høre på debatten i dag, at alle har et eller andet, hvor de tænker, at det måske ikke var det allerførste, de selv ville være kommet i tanke om, men der er sådan en grundstemning af, at ting skal kunne lade sig gøre, og at vi nu også selv må lade os teste på nogle af vores grundforestillinger.

Kl. 11:38

Formanden :

Hr. Morten Marinus.

Kl. 11:38

Morten Marinus (DF):

Ministeren nævnte jo også den virkelyst ude i de her frikommuner. Og det kan jeg da bekræfte. Jeg har jo bl.a. talt med borgmesteren fra Vesthimmerlands Kommune, som jo er tidligere folketingsmedlem for De Konservative. Jeg har også hørt fra tidligere folketingsmedlem for Socialdemokraterne og nuværende borgmester i Odsherred Kommune, hvor ikke kun politikere, men også medarbejdere har set frem til det her forsøg og måske drømt om noget større. Er man ikke bange for, at det her oplæg fra den nye regering kvæler den her virkelyst, der faktisk har været her i opstarten af det her forsøg? Jeg tænker på, at man kan kvæle det i forhold til antallet af forsøg, men jeg tænker også på den her udsættelse på ½ år, som der har været. Jeg ved godt, der kom et folketingsvalg i vejen og at udfaldet blev, som det blev. Men jeg synes bare, man skal bakke op. Man er nødt til at tage fat om de her kommuner, hvor man har set, at der virkelig er nogle af dem, der gerne vil, men måske føler, at de her i sidste øjeblik får sat stolen for døren.

Kl. 11:39

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:39

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Hvis man endelig skal bruge det billede, så må man jo sige, at vi netop åbner døren, for vi skulle meget gerne – og det håber jeg, at Folketingets partier vil medvirke til – kunne vedtage forslaget, inden folketingssamlingen slutter.

Det, vi har gjort, er for det første, at vi har taget frikommuneforsøget fuldstændig til at os og sagt, at det her er en god idé, lad os komme af sted med det og se, hvad der er, vi kan køre med. Der lå ikke noget frikommuneforsøg på det skrivebord, som jeg overtog, da jeg blev økonomi- og indenrigsministeren. Der var ikke noget forarbejde til det, og det, vi gjorde, var derfor at komme i gang med de ting, som kunne lykkes uden at give ny hjemmel, men som afhang af de dispensationsmuligheder, der allerede er i lovgivningen, og lave lovforslaget parallelt med det. Vi har selvfølgelig holdt tæt kontakt til kommunerne, herunder også sat et arbejde i gang for at se, om vi kunne lave nogle tværgående forsøg, for der er nogle områder, hvor der ikke er særlig mange forsøg, men hvor det kunne være relevant at se på, om vi kunne få de forskellige kommuner til at forsøge sig med noget tværgående. Det kunne f.eks. være inddragelse af borgere, på en anden måde end vi ser det i dag, så vi med det samme fik erfaringer fra seks eller otte eller ni af kommunerne. Det andet, som også er sin vorden, er at se, om man kan lave et andet samarbejde

f.eks. mellem kommune og region på sundhedsområdet. Jeg tror, de fleste her kan være enige i, at der lige præcis her er kolossalt store muligheder – også set fra borgernes synsvinkel.

Kl. 11:41

Formanden :

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 11:41

Mike Legarth (KF):

Når jeg taler med mit konservative bagland i kommunerne og regionerne, i Syd- og Sønderjylland, Viborg, Vesthimmerland, Fyn og i Odense, så synes alle, at de har fået for mange afslag på de ansøgninger, der har været sendt ind. Og når nu det er så bredt funderet, kan det så ikke tænkes, at det er vejledningen fra ministeren og fra ministeriet, der ikke har været helt præcis, når man kun giver plads til så lidt forsøg? Og vil ministeren være positiv over for at åbne op for det i fremtiden?

Kl. 11:41

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:41

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Er det ikke sådan, arbejdsdelingen er, altså at hvis det ikke er, som det skal være, så er det ministerens skyld? Det tror jeg. Så jeg tager helt på mig, at der sikkert er fejl, som jeg har begået. Det, der har været vigtigt, er at sige, at der sådan set er grunde til de afslag, der er givet. Det er ikke et lotteri, om man kan gennemføre et frikommuneforsøg eller ej. Der er grunde til det. Og de grunde er som sagt, at vi ikke synes, at det skal stride mod grundlæggende lovgivning. Det gælder sådan set, uanset om det er vores egen grundlov, eller det er EU-lovgivning, for det er vi bundet af. Og jeg tør slet ikke tænke på, hvad det ville kræve af tid og kræfter at lave frikommuneforsøg i en europæisk sammenhæng. Jeg siger god fornøjelse til de tålmodige sjæle, der vil kæmpe for det.

Sidst, men selvfølgelig ikke mindst er der det, som jeg også nævnte til en tidligere spørger, nemlig at vi ikke synes, at man skal kunne forsøge sig til en bedre økonomi som sådan ved at opkræve en lille ny skat her og der eller ved at sige til partnere, at nu skal de gøre noget andet, for at jeg kan lave et forsøg, som jeg synes er interessant. Det mener jeg der kan argumenteres for hele vejen rundt, og jeg gør det naturligvis gerne i udvalgsarbejdet om forslaget.

Kl. 11:42

Formanden :

Hr. Mike Legarth.

Kl. 11:42

Mike Legarth (KF):

Nu var det ikke et forsøg på at placere et ansvar på ministerens skuldre eller hos bestemte personer i ministeriet, men bare sådan helt overordnet at forholde sig til, at der er mange, der har den her følelse af, at man har beskrevet tingene godt og grundigt, og at man ikke kan forstå afslaget. Det kan eksemplificeres med en sag, som jeg har fået præsenteret. I Vejle Kommune har man søgt om noget og har fået accept. Man har søgt om noget tilsvarende og stort set identisk i Kolding og har fået afslag, og her er begrundelsen fra ministeriets side så, at det er en anelse bedre beskrevet af den ene kommune end af den anden.

Der er det jo, jeg tænker, om ikke det ville være et godt signal at sende herfra – fra ministerens side til det kommunale bagland i hele landet – at hvis det viser sig, at vi har været lidt for restriktive med at give de her frikommuneforsøg, så vil vi godt åbne op for det i frem-

tiden. Det er i hvert fald det konservative signal, jeg gerne vil sende til ministeren, altså at vi gerne medvirker til at udvide forsøgsordningen.

Kl. 11:45

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:43

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Joh, det synes jeg vi skal drøfte i udvalgsbehandlingen, men det vil jo så også indebære, at man fra konservativ side skulle sige: Jamen så pyt da med de tilkøbsydelse. For det er en lidt svær argumentation at sige, at det, som jeg ikke synes der skal forsøges med, skal tages ud af lovforslaget, men de ting, som jeg synes der skal forsøges med, skal tages ind i lovforslaget. Jeg tror, at det, der er balancen i det her lovforslag, er, at der er noget, som man synes er supergodt – hvorfor har vi ikke kørt med det for længe siden? – og så er der noget, hvor man siger: Arh, men kørs med det.

Der er, sådan som jeg ser det, grunde til de afslag, som er givet, også fordi man nogle steder må sige, at det her vil have effekter, som rækker langt ud over forsøgsperioden, f.eks. det med at forsøge sig med butiksstørrelser. Det har en meget betydende effekt, da det kan ændre mange ting i en bys dynamik. Derfor har vi sagt til Viborg, at I må udfordre os på det, der er vores modargumenter. Til gengæld gør vi det i Viborg, men ikke i samtlige frikommuner, fordi det vil have effekter, ikke kun i 2 eller 4 år, men i 10, 20 eller 30 år, på den måde kommunen fungerer på. Jeg synes sådan set, at det er fair nok at sige, at forsøg også ligesom skal kunne afgrænses og ikke bare blive til, at man får en lomme af noget, som så ser helt anderledes ud i et perspektiv på to og tre generationer.

Kl. 11:44

Formanden :

Tak til økonomi- og indenrigsministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om forpligtende kommunale samarbejder og lov om ændringer af landets inddeling i kommuner og regioner og om opløsning og udpegelse af forpligtende kommunale samarbejder. (Dispensationsmuligheder og øgede muligheder for at udpege nye forpligtende kommunale samarbejder).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 25.04.2012).

Kl. 11:45

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jacob Jensen som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Tak for det.

Forslaget her udvider eller, kan man sige, justerer i hvert fald mulighederne for de kommunale forpligtende samarbejder. Det var jo sådan, at i forbindelse med kommunalreformen vedtog man, at mindre kommuner, som ikke havde en størrelse over 20.000 indbyggere, skulle indgå i nogle forpligtende samarbejder med nabokommunerne, sådan at der også den vej rundt kunne opnås nogle synergi-fordele på både kvalitet og økonomi i den opgaveløsning, der skulle ske, hvilket så også kom til at gælde for de mindre kommuner.

Det har så efterfølgende, her nogle år senere, vist sig, at de regler, der blev lavet om det, nok var lidt for stive, for lidt fleksible. Der har i hvert fald være et ønske flere steder fra om, at det gerne skulle kunne åbnes op og gøres mere fleksibelt, ikke sådan at man ikke længere skulle samarbejde med andre kommuner, men at man selv i højere grad skulle kunne vælge, hvilken kommune man så skulle samarbejde med. Det er sådan set det, der lægges op til her. Det har vi så fra Venstres side og fra andre borgerlige partiers side lavet en aftale om sammen med regeringen, så vi kan få det til at køre.

Der gives for det første mulighed for, at man netop kan udvide samarbejdet med flere opgaver end dem, som i dag er omfattet af loven; for det andet kan man samarbejde med andre kommuner end som sagt nabokommunen; og for det tredje bliver der mulighed for at hjemtage opgaver på samme måde, som økommunerne har haft mulighed for hidtil. Det giver som sagt en større fleksibilitet i det samarbejde, som vi hylder, og derfor kan Venstre støtte forslaget.

Kl. 11:47

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Hr. Simon Kollerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

I Socialdemokratiet gik vi til valg på at danne brede forlig og samarbejde hen over midten, og samtidig ville vi gerne give kommunerne mere frihed og fleksibilitet til at løse opgaverne på den bedst mulige måde i de kommuner, hvor det er ønsket, og der, hvor det giver god mening. Det gør vi så i dag på et helt særligt område, nemlig det område, der hedder de kommunale forpligtende samarbejder. Der synes jeg da egentlig godt, at man kunne bruge et sekund på lige at rose partierne, seks ud af otte partier, bag det her landkortforlig, som det hedder, for at arbejde sammen bredt hen over midten og for at give mere fleksibilitet til kommunerne i de forpligtende samarbejder.

Der bliver givet mulighed for at samarbejde om flere opgaver. Der bliver givet mere fleksibilitet, i og med at vi ophæver det her nabokrav med, at kommunerne kun kunne samarbejde med en kommune, de var nabo med. Og så gives der endelig mulighed for, at vi kan gøre det sådan, at kommunerne kan hjemtage lidt flere opgaver, lidt efter devisen, at når man finder en ny samarbejdspartner, får man også nogle nye muligheder.

Opfølgningen på den her aftale er så, at vi ser på, hvordan priserne udvikler sig i de her samarbejder, hvordan prisudviklingen er. Det følger vi op på. Selvfølgelig skal der være styr på økonomien, og det skal der også være i de forpligtende samarbejder, og derfor følger vi op på udviklingen i priserne. Men det er et bredt forlig, det giver fleksibilitet for kommunerne, og det er til gavn for borgerne. Og alt det tilsammen gør, at Socialdemokratiet kan støtte det her forslag.

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Morten Marinus som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:49

ner for at finde de bedste løsninger på de forestående opgaver. Forslaget lægger op til, at kommunerne selv kan vælge den mest hensigtsmæssige model i en given opgave. Som opfølgning på forslaget skal prisudviklingen i det kommunale samarbejde dog undersøges. Dermed støtter SF forslaget.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Det lovforslag, vi behandler nu, er jo, som den socialdemokratiske ordfører også sagde, en tilretning af de regler, der er for forpligtende samarbejde. Der skete jo det med kommunalreformen, at der var en lang række kommuner, som blev ladt i stikken, enten fordi de af geografiske hensyn ikke fik en størrelse, der gjorde, at de kunne varetage alle opgaver selv, eller fordi de af princip ønskede fortsat selvstændighed. Derfor måtte mange af de små kommuner, heriblandt også økommuner, indgå i de her partnerskaber med større naboer. Det var ikke altid, at de naboer, man så var forpligtet til at samarbejde med, måske var naboer, man også helst ville samarbejde med.

Så derfor er vi jo glade for, at det nye lovforslag her i dag giver mulighed for, at man faktisk kan finde en anden samarbejdspartner, hvis det ikke lige er nabokommunen, man har mest fælles fodslag med. Vi har jo set igennem de sidste år, at nogle af de her kommuner måske har omgået reglerne, og det synes vi nu skal være slut, så derfor det nye lovforslag. Vi hilser ændringerne velkommen. Det vil lovliggøre den praksis, som faktisk har fundet sted med samarbejdet flere steder i de sidste år. Men det er altså sund fornuft, og vi kan varmt anbefale den her lovændring.

Kl. 11:50

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Liv Holm Andersen som radikal ordfører.

Kl. 11:50

Liv Holm Andersen (RV):

Med det her lovforslag præsenteres den landkortsaftale, som seks partier i Folketinget – regeringspartierne, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti – har indgået. Den er der egentlig sagt ganske meget om – og ganske dækkende – fra de andre ordføreres side, så jeg skal gøre det kort. Vi synes i Det Radikale Venstre, at når de aftaler, der allerede foreligger, er uensigtsmæssige forhold til virkeligheden, skal de naturligvis laves om. I den her aftale giver vi videre mulighed for at indrette de forpligtende kommunale samarbejder, sådan at de bliver mere hensigtsmæssige og giver større frihed for de implicerede kommuner. Det bakker Radikale Venstre op om både principielt og i forhold til de allerede berørte kommuner, som det er vigtigt at vi her har lyttet til. Således kan vi støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 11:51

Formanden :

Tak til den radikale ordfører. Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Ja, som det har været tilfældet med de to foregående lovforslag, fremsættes dette forslag også som et led i regeringens afbureaukratiseringsplan for kommuner og regioner. Det fremsatte forslag skal gøre reglerne om forpligtende kommunalt samarbejde mere fleksible. Lovforslaget giver kommunerne mulighed for at søge om dispensation for udvidelse af samarbejdet, således at opgaverne ikke nødvendigvis skal løses med nabokommunerne. Formålet er at skabe mere fleksibilitet og overgive et større ansvar til de enkelte kommu-

Formanden :

Tak til SF's ordfører. Hr. Lars Dohn som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Her er der jo tale om et gennemfornuftigt forslag, som udviser tillid til kommunerne og giver plads til øget kommunal kreativitet og selvbestemmelse. Og da kommunerne jo allerede har taget hul på festen, vil vi absolut ikke forhindre, at det her lovforslag bliver vedtaget, så vi kan støtte forslaget.

Kl. 11:53

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Leif Mikkelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:53

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Ja, det går jo godt, vil jeg sige til ministeren: To ud af tre forslag støtter vi i dag! Det er en stor dag.

Med det her lovforslag kunne man jo godt genkalde sig situationen fra før kommunalreformen, hvor man havde en række kommuner, som måske af nød måtte lave samarbejde, fordi de var for små. Det var faktisk et delelement i det, der førte frem til kommunalreformen. Det her kunne jo så også påkalde sig en diskussion om, om vi er på vej til en ny kommunalreform, hvor der er brug for at samle kræfterne, men det er ikke det, der ligger i det. Men her gives der så mulighed for, at også ikkenabokommuner kan samarbejde, så vi synes sådan set, det er et naturligt element og et godt forslag, som er udmærket. Men det kan godt være på et eller andet tidspunkt, at der vil være kommuner, der er for små, og så må vi se på det, men det bliver så en anden dag. Vi støtter forslaget. Tak.

Kl. 11:54

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 11:54

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Lovforslaget her er nu ikke helt så enkelt, som det kunne lyde, når man lytter til ordførerne. Jeg taler af erfaring og er belastet af viden, idet jeg selv var borgmester i en lille kommune med under 20.000 indbyggere, da kommunalreformen skulle gennemføres. Og hjemme i Vamdrup Kommune havde vi ikke noget som helst ønske om at blive en del af en større kommune, og vi kæmpede – borgmesteren stod i spidsen – alt, hvad vi kunne, for at gå imod det. Men til sidst var kriterierne for at bestå det forpligtende samarbejde, der blev udstukket her fra Christiansborg, så vanskelige for så lille en kommune som Vamdrup – selv med kattelemmen – at vi måtte sige: Nej, vi kapitulerer; vi er nødt til at indgå i et samarbejde med en anden kommune. Og i dag er vi så med i Kolding Kommune.

Men der er det vigtigt, at vi fastholder linjen og ikke nu begynder at udvide rammerne for, hvad man kan gøre i et forpligtende samarbejde, for så angriber man jo sådan set dem, som traf nogle beslut-

ninger på det grundlag dengang, og siger til befolkningen: Hvis I havde holdt stand, kunne I have fået flere beføjelser, og så kunne I have fået udvidet jeres muligheder, og så kunne I måske have bestået. For nu slækkes der pludselig på de vilkår, der var gældende. Der må vi aldrig havne, og derfor har vi og jeg som ordfører været i tæt dialog med ministeren. Jeg synes, vi er landet på en o.k. løsning, hvor der gives dispensation, fordi dem, der har valgt det forpligtende samarbejde, altså har en anden større kommune som samarbejdspartner og på den måde løfter de krav, der var, kan risikere, at den kommune, de samarbejder med, udnytter den afhængighed, de har, til, at priserne bliver meget høje. Og der synes vi, at det under helt særlige vilkår kan være o.k., at man går ud og finder en anden kommune at lave et samarbejde med, som er mere villig til at levere til den pris, der er fair og ordentlig. Men det kan meget nemt blive sådan, at det kan betale sig at shoppe rundt, og at vi får sådan et helt nyt marked for, at man kan handle med kommunale ydelser.

Så det helt afgørende for os er, at det er tre dispensationer, der gives, og som kun kan gives af ministeren. Det er ikke sådan en generel ændring af lovforslaget og af muligheden til kommuner. Så der er ikke nogen kommunalbestyrelsesmedlemmer, som dengang traf beslutningen om, at man var nødt til at lægge sig sammen i en større enhed, der nu kan se, at det skulle de ikke gjort, fordi det faktisk var muligt at bestå, for nu får man pludselig en masse beføjelser, og at dem, der modstod hensigten – fornuften, vil nogle herfra sige – taber på det. Men det synes jeg vi har fået løftet i den debat og den dialog, vi har haft med ministeren, så vi er havnet med et o.k. lovforslag, og derfor støtter vi det.

Kl. 11:56

Formanden :

Tak til den konservative ordfører. Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 11:56

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil meget gerne kvittere for den behandling, der er af lovforslaget. Som hr. Mike Legarth siger, kan det virke enkelt i sin intention, men det er faktisk ganske komplekst, hvad der ligger neden under. Og derfor vil jeg også gerne kvittere for de diskussioner, vi har haft forud for lovforslagets fremsættelse, for der er jo en, hvad skal man sige, kreds omkring det kommunale landkort.

Jeg tror, det er meget afgørende at holde lige præcis den balance, som den konservative ordfører også slår an her, nemlig at der skal lyttes der, hvor der er konkrete problemer, men at der ikke skal gives, hvad skal man sige, nye muligheder for dem, der holdt sig ude af de samarbejder, som blev etableret i forbindelse med kommunalreformens gennemførelse. Og den balance tror jeg vi holder meget godt i det her lovforslag. Så det vil jeg meget gerne kvittere for.

Så er det faktisk en glæde for mig, at hr. Leif Mikkelsen på den måde kan støtte lovforslagene, som de er blevet fremlagt. Jeg tror også, det skyldes en fælles politisk grundholdning, som handler om, at man bliver nødt til at lytte til kommunerne og give dem nogle muligheder for at løse deres opgaver på en måde, som er den rigtige og den bedste for borgerne. Og det er vel egentlig det, der et langt stykke ad vejen har været det gennemgående i de forslag, som Liberal Alliance har valgt at støtte i dag.

Så jeg vil gerne kvittere meget for imødekommelsen og ordene, som er sagt om fleksibilitet og det at lytte og holde den her balance, og hvis der er spørgsmål, ser jeg naturligvis frem til at besvare dem i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Kl. 11:58

Formanden :

Tak til økonomi- og indenrigsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 11:58).

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Frakendelse af retten til at udøve virksomhed som kørelærer m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 26.04.2012).

Kl. 13:00

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Mødet er hermed genoptaget.

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Karsten Nonbo fra Venstre.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Det lovforslag, som vi skal behandle nu, handler først og fremmest om sanktioner over for kørelærere, som ved grove og gentagne overtrædelser af reglerne for kørelærere skal kunne miste retten til at udføre deres erhverv. Det er jo egentlig noget, som kørelærerne selv har skrevet meget på, så det er der nok ikke så mange der er direkte imod. Det er sådan, at når der er pirater inden for forskellige virksomheder, når der er nogle, der ikke gør deres arbejde, eller som gør det på den allernemmeste måde, så går det ud over de seriøse, og her er der nok desværre en branche, der er ved at få sværere og sværere vilkår, fordi der er flere og flere, der udbyder, og der er flere og flere, der udbyder på den nemmeste og billigste måde.

Det er jo nok ved at være sådan, at mange mener, at de næsten kan aflægge køreprøverne eller teorioprøverne hjemmefra ved en computerskærm, og derfor har vi brug for en bedre kørelæreruddannelse, samtidig med at vi indfører det, som vi er i gang med her. Der er absolut en tilslutning fra Venstre til, at vi skal kunne komme efter de brodne kar og frakende dem retten til at være kørelærere, men det kræver, at vi, samtidig med at vi bruger den pisk, følger kørelærernes foreninger og ser at få givet dem en bedre uddannelse. Så min opfordring til justitsministeren skal være, at det skal være noget, vi arbejder meget, meget seriøst med fremover, således at vi kan tilbyde det.

Der skal også gives ros til den del af lovforslaget om, at eleven ikke skal betale gebyr ved aflysninger på grund af vejrlig, hverken til den praktiske prøve eller den teoretiske prøve, sådan som man beder om fra Dansk Kørelærer-Unions side. Det vil også være mærkeligt, hvis det er sådan, at man stadig væk kan, skal og må fortsætte med teorien, hvis ikke man kan komme ud at køre på grund af vejrliget. Det er jo sådan, at så burde teoriundervisningen stoppe samtidig, for vi har selv stillet krav om, at teori og praksis lektionsvis skal følges ad.

Det er også fint, at eleven selv må betale for tolk, hvis ikke han kan gøre sig forståelig på det danske sprog. Det er vel egentlig et ri-

meligt krav, hvis man vil tage kørekort i Danmark, at man kan sproget og kender kulturen og mange andre ting, selv om trafikulturen måske ikke direkte er det, man sådan skal tage alt for meget ved lære af i Danmark. Og så er det selvfølgelig fint, at man, hvis man har et problem, f.eks. hvis man er døv, så selvfølgelig ikke skal betale for en tegnsprogstolk. Det er helt fint.

Men nu er jeg lige nødt til at blive lidt teknisk og nævne noget, der ikke er så fint. Det er systemet, som det vistnok fungerer i øjeblikket, med at ombooke, altså komme ind der, hvor der med 3 dages varsel er aflyste prøver. Når kørelærerne vil ind at have fat i de der timer, er der et mærkeligt system. De kan ikke komme ind og få de der timer, der står og blinker som værende ledige inden for de sidste 3 dage. For det første er de vist låst i 24 timer, og for det andet, hvis det sker om onsdagen og man ikke kan komme til og det gælder timer om mandagen, så er tiden jo hurtigt gået, og i den tid skal man have fat i borgerservice, som så skal have fat i politiet for at frigøre timerne. Der er noget praksis der, som bør kunne forbedres fra politiets side, og det er nok et spørgsmål om, at det er os, der skal styre edb'en, og ikke edb'en, der skal styre os. Der er i hvert fald noget teknisk noget, jeg vil se på.

Der er jo også nogle tiltag. Vi er heldigvis kommet nogenlunde til bunds i ventetiderne, og derfor er jeg lidt skeptisk over for, om det er nødvendigt at gå fra 3 til 5 dages varsel, når det gælder eleverne, altså når det er den vej rundt. Vi skal jo huske, at politiet er et serviceorgan for borgerne, når de afholder prøver. Det er jo os som offentlig myndighed, der skal være serviceminded over for borgerne, og derfor skal vi ikke bare stille krav til borgerne uden at stille krav til os selv. Så der er nogle tekniske problemer her, jeg gerne vil have løst, inden vi umiddelbart siger ja til at svinge pisen over eleverne og sige: Før var det i orden, at I meldte jer til 3 dage før, men nu skal I pludselig gøre det inden for 5 dage, ellers bliver jeres gebyrer slugt af staten, uden at I får noget for det; så må I betale et nyt gebyr. Så jeg vil lige i udvalgsarbejdet dyrke, om det virkelig er nødvendigt at stille krav om, at man altså nu skal melde afbud til køreprøven 5 dage i forvejen, hvis man vil gøre det uden at miste sit gebyr.

Men der er ingen tvivl om, at vi tilslutter os lovforslaget med hensyn til alt det andet. Der er kun det her ene hængeparti, og så vil jeg altså som sagt dyrke, om det er blevet for teknisk og for vanskeligt for kørelærerne og dermed eleverne at komme ind og hente de ledige timer, der ligger. Tak.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Ole Hækkerup, Socialdemokratiet, som ordfører.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak. Som det allerede er nævnt, handler det her lovforslag om, at det skal være lettere at fratage godkendelsen til at være kørelærer. Det kan Socialdemokraterne støtte.

Det er i dag sådan, at man kan blive frataget den, hvis man bliver dømt for forhold efter straffeloven, men med det her lovforslag bliver det nu en selvstændig paragraf i færdselsloven. Jeg tror i virkeligheden, som det allerede blev nævnt af Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo, at det handler om, at det store, store flertal opfører sig ordentligt og kan finde ud af at overholde reglerne osv., og hvordan kan vi så sørge for at komme efter de ganske få, som ikke opfører sig ordentligt? Og når det er vigtigt at komme efter de ganske få, der ikke opfører sig ordentligt, er det jo lige præcis af hensyn til det store flertal. Så den grundlæggende betragtning bag vores regulering også på det her område kan jeg tilslutte mig.

Så er det rigtigt, at der er nogle andre forhold i lovforslaget, bl.a. det her fra de 3 dage til 5 dage, som også Venstres ordfører var inde på. Det er Socialdemokraterne også enige i.

På den baggrund skal jeg anbefale forslaget til vedtagelse.

Kl. 13:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Den socialdemokratiske ordfører var en lille smule hurtigere, end jeg havde forventet. Men jeg vil sige, at det jo er korrekt, at det lovforslag, vi behandler i dag, er blevet til for at se, om man kan gøre mere for at stoppe de her brodne kar, der er også i den her branche. Så derfor giver det god mening at sikre en bedre kontrol og også en sanktion over for dem, der ikke kan finde ud af at følge spillereglerne. Det er i alles interesse, at vi har en god og ordentlig køreuddannelse. Det gavner færdselssikkerheden, og vi ser desværre i dag ganske mange ulykker blandt unge mennesker, så vi kan næsten ikke forbedre køreuddannelsen nok.

Det, jeg ikke rigtig kan se i lovforslaget, er, hvordan man egentlig kontrollerer det her. Er det sådan noget med, at kørelærerne – og nu må ministeren godt prøve at lytte efter – skal angive hinanden, og så kommer der en efterfølgende retssag, eller påtænker justitsministeren at lave en eller anden kontrolforanstaltning, for at man udfører den her køreundervisning på god og betryggende vis? Det savner jeg at få et svar på. Nu får vi en sanktion, og det er godt.

Der er et andet element i lovforslaget med hensyn til det her med 3 dage eller 5 dage. Dansk Kørelærer-Union er jo lidt kritisk over for at gøre det til 5 dage. Jeg tror egentlig heller ikke, det så meget er der, problemet ligger. 3 dage er ganske udmærket, men problemet er bare, at den procedure med at booke de her tider nok hører til i et andet årti, vil jeg sige. Vi ved alle sammen, hvor svært det kan være at få fat i borgerservice – de har åbent i ganske få timer, og i de timer er det ikke altid nemt at komme igennem – og inden borgerservice så får rettet henvendelse til politiet og sådan noget, er de 3 dage såmænd hurtigt gået.

Nu kan man jo komme på Facebook, på Twitter, vi har jo alle mulige sociale medier, hvor vi kan snakke med folk over hele jordkloden. Vi har internetforretninger, vi kan snart købe alt fra stoppe-nåle til rumraketter, og det bliver leveret på ingen tid. Så må det også være muligt – selv for staten – at lave et bookingsystem, som kan fungere smidigt. Jeg tror, at det måske er der, man skal lave en lille indsats. Ellers er jeg helt sikker på, at der må være private aktører, der kan løse opgaven.

Med hensyn til det her med, at tolke skal ansøgerne selv finansiere, er der også skrevet i lovforslaget, at det kan justitsministeren fastsætte regler for. Der står »kan«, men der kunne jeg godt tænke mig at der havde stået »skal fastsætte regler for«. Så havde jeg også gerne set, hvad ministerens konklusion var. Men jeg går ud fra, at når det står sådan i lovforslaget, er det, fordi ministeren ønsker, at ansøgerne selv skal betale for tolkehjælp, og det hilser vi selvfølgelig meget velkommen i Dansk Folkeparti. Vi skal ikke bruge det offentlige penge på sådan noget pjat.

Så der er ting, vi skal have snakket om i udvalget, men ellers vil jeg sige, at det langt hen ad vejen er et godt og fornuftigt lovforslag, der forhåbentlig kan være med til at sikre det, vi alle sammen ønsker, nemlig en god og ordentlig køreuddannelse.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen, Radikale Venstre, som ordfører.

Kl. 13:10

Kl. 13:11

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet. Trafiksikkerhed er noget, alle partier i dette land vægter højt, og det gælder også Radikale Venstre. Når det kommer til bilisme og de fremtidige bilister, har kørelærerne et stort ansvar. De skal sørge for at uddanne de nye trafikanter bedst muligt, og derfor er det helt essentielt, at kørelærerne sørger for at overholde de krav, der er til undervisningen af de nye bilister.

Der er allerede i dag mulighed for at frakende en person retten til at drive virksomhed, der kræver en særlig offentlig autorisation, men vi kan i Radikale Venstre bakke op om, at vi får en særskilt hjemmel i færdselsloven, der fastslår, at en kørelærer kan fratages retten til at drive kørelærervirksomhed, hvis denne groft eller gentagne gange overtræder reglerne. Brancheorganisationerne ser ud til at bakke op om dette; de har også en interesse i at få pillet de brode kar væk.

Lavt timetal m.v. må desuden formodes også at medføre en højere dumperprocent til køreprøverne. Det sætter systemet under pres, hvilket også er et argument for at holde kørelærerne fast på et undervisningsforløb af høj kvalitet. Derudover er vi indstillet på at lytte til Rigspolitiet og KL, som har påpeget, at den nuværende grænse for, hvornår man kan aflyse en køreprøve uden at skulle betale et nyt prøvegebyr, er meget svær at håndtere i praksis. Derfor er vi indstillet på at rykke grænsen fra de nuværende 3 dage til 5 dage.

Samlet set kan jeg altså meddele, at vi i Radikale Venstre støtter op om dette lovforslag.

Kl. 13:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Anne Baastrup, Socialistisk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Det er jo et lovforslag, som der i den grad er konsensus om her i salen, hvilket nok også er noget, der handler om, at alle vi, der har været ude at besøge de forskellige og har snakket med dem, altså færdselspolitiet og de køresagkyndige, ved, at der her er nogle udfordringer. Nogle steder er der større udfordringer end andre steder. Hvad angår de fleste af problemerne, tror jeg også, at det vil være noget, som det her lovforslag vil kunne løse. Men hr. Kim Christiansen pegede jo på noget, der var meget rigtigt, nemlig det problem, der handler om, hvordan vi sikrer, at vi rent faktisk kan få rejst en sag i forhold til de kørelærere, der ikke har rent mel i posen, og hvilken sikkerhed vi egentlig har der. Der er der selvfølgelig de køresagkyndige, som jo ved, hvor mange gange deres elever dumper, og så er der også eleverne selv. Men det betyder jo så også, at der skal være en eller anden form for information til dem. Noget af den information, som jeg også godt kunne forestille mig at man skulle have, kunne være noget information i form af, at der, hvis man som elev f.eks. havde skrevet under på, at man havde fået et kursus i glatvejskørsel eller noget andet, og man rent faktisk ikke havde haft det, så skulle stå en lille sætning, der lød: Du skal vide, at du, hvis du her skriver noget, der er forkert, så vil komme til at læne dig op ad en overtrædelse af straffelovens bestemmelser om afgivelse af urigtige oplysninger til offentlige myndigheder. Hvis vi giver en 18-årig den type oplysninger, tror jeg i og for sig, at det vil kunne flytte det en smule,

altså i forsøget på at undgå, at man bare skriver under på, at man har været til samtlige kurser, og det ikke er tilfældet.

Så var der også det spørgsmål, som Venstres ordfører rejste, nemlig spørgsmålet om det med de 3 eller de 5 dage. Her vil jeg altså sige, at jeg har svært ved at forstå, at det skulle være meget vanskeligt for de unge, der skal op til en køreprøve – eller for andre, der skal det – at kunne forudse, hvad der ligger fem hverdage frem i tiden. Jeg tror godt, at det kan lade sig gøre. Men dertil kommer der jo så også det, at Rigspolitiet og Kommunernes Landsforening har en forpligtelse til at sørge for, at det er et system, der er moderne, ordentligt og veltilrettelagt, således at man ikke skal have bøvvl med at finde rundt i, om der er perioder med ledige timer, og at man så ikke kan komme ind og få en tid. Det her er noget, som simpelt hen må være i orden, og det er noget, som Kommunernes Landsforening, der jo gerne har villet have den her opgave, har en forpligtelse til at leve op til. Ellers må vi andre jo overveje, om det er det rigtige sted, opgaven er blevet placeret, for det er altså uhensigtsmæssigt, at der, hvad angår det her system, er dette slagsmål mellem politiets køresagkyndige og Kommunernes Landsforening.

Men fra SF's side er der opbakning.

Kl. 13:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Henning Hyllested, Enhedslisten, som ordfører.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Tak. Den statistik, som Ankenævnet for Køreundervisning fører, viser, at der er sket et ret markant fald i antallet af sager, der faktisk er indbragt for nævnet, fra cirka 25 sager pr. år sidst i 1980'erne til under 10 sager i de senere år. Det fremgår også af nævnets hjemmeside, at de fleste sager drejer sig om det beløb, eleven skal betale for undervisningen, og det kan man jo sagtens forestille sig giver anledning til nogle diskussioner rundtomkring. Desuden har der været en del sager, der handlede om dårlig kemi mellem lærer og elev, kan man se, og den slags har naturligvis indflydelse på såvel den undervisning, der gives, som på hvordan den modtages, det er klart nok. Faktisk kun i mindre grad er der tale om dårligt tilrettelagte undervisningsforløb, som der klages over, eller om kørelærere, der ikke er i besiddelse af de kvalifikationer og pædagogiske færdigheder, der må kræves for at kunne bestride jobbet. Så det er med andre ord ikke noget stort problem, vi i virkeligheden her skal tage stilling til, men altså dog stort nok til, at der skal gøres noget ved de problemer, som der er, og som både lovforslaget og enkelte af høringssvarene trods alt peger på.

Enhedslisten kan derfor tilslutte sig opfattelsen af, at et mangelfuldt tilrettelagt undervisningsforløb kan have afgørende indflydelse på den enkelte elevs færdigheder som bilist, og da der er alt for mange usikre bilister på vejene, bidrager vi naturligvis gerne til at mindske antallet af disse og stemmer derfor også ja til forslaget.

Skærpede krav til kørelærere og herunder muligheden for at fratage dem retten til at virke som kørelærere er en af vejene hertil, ingen tvivl om det. Vi støtter også, at kørelærere, der gentagne gange overtræder reglerne, for bestandigt fratages retten til at virke som kørelærere, altså når der er tale om gentagelsestilfælde. Men her er det vigtigt at se på, at den kørelærer, der – hvad skal vi sige – undtagesesvis kvajer sig, ikke rammes på sit levebrød for bestandigt. Vi kan jo alle komme til at kvaje os i det job, vi har. Fratages en kørelærer retten til at virke som sådan ved dom, mener vi, at den pågældendes retssikkerhed jo nok i de fleste tilfælde er tilgodeset, i og med at det er via en domsforhandling.

Vi kunne godt have tænkt os, at forslaget var indgået i en større helhed, hvor der både blev set på muligheden for at lave en autorisa-

tionsordning for kørelærere og for at opkvalificere faget med henblik på at gøre køreundervisningen endnu bedre og på, hvordan undervisningen af de kommende bilister skal finde sted.

Lovforslaget indeholder også et forslag om, at der meldes afbud senest 5 dage, hvilket nogle af ordførerne har været inde på, inden en køreprøve afholdes, og så skal der ikke betales gebyr. Det er selvfølgelig vigtigt, at prøverne kan aftales i god tid af såvel kørelæreren som politiet og eleven, så der ikke opstår huller i planlægningen. Kravet om en 5-dages-frist er ikke urimeligt, men fordrer jo selvfølgelig så, at det omfatter alle parter, kan man sige. Der kan naturligvis opstå uventede hændelser for alle, dødsfald eller hvad ved jeg, der berettiger til, at man fraviger gebyrkravet. Det synes vi også at der på en eller anden måde skal være plads til. En eller anden form for administrativ konduite bør derfor være gældende. Men Enhedslisten støtter altså alt i alt lovforslaget her.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Villum Christensen, Liberal Alliance, som ordfører.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Jeg skal på vegne af vores ordfører hr. Simon Emil Ammitzbøll tilkendegive, at vi synes, at det er et godt lovforslag, og vi kan tilslutte os de stramninger og de tidsfrister, som flere af ordførerne allerede har nævnt.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke, De Konservative, som ordfører.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Fra konservativ side synes vi også samlet set, at det er et udmærket lovforslag, der får strammet op. Der er nogle små tidsler, som vi vil arbejde lidt med under udvalgsbehandlingen for at se, om vi ikke kan gøre lovforslaget endnu bedre, inden vi når til en tredje behandling og skal stemme om lovforslaget endeligt. For spørgsmålet er, om det, som ministeren fremsætter her, nu er nok. Er det nok til at få ryddet op? Er det nok til at sørge for, at køreuddannelsen i fremtiden er god og effektiv, og at vi får nogle dygtige trafikanter ud på landevejene? Det vil jeg gerne sætte spørgsmålstejn ved.

Først er der det, som vi også diskuterede tidligere på ugen, nemlig at køre- og teoriundervisningen jo er tilrettelagt meget, meget målrettet og specifikt efter, at man skal kunne bestå teoriprøven og køreprøven, og så er alting i den skønneste orden. Ja, så har man et kørekort, men det, der mangler, og som mange påpeger at der mangler, og som vi vil jage noget mere, er undervisning i adfærd, altså den adfærd, man skal udvise, når man kører i trafikken. Der mangler også undervisning i at kunne forudse de risici, der kan være i trafikken, og at man ikke bare kører efter færdselsloven, men at man også lige holder øje med de andre trafikanter.

Så hele spørgsmålet om adfærdsundervisning mangler simpelt hen i den nuværende undervisningsplan, hvor man er mere fokuseret på, at lige så snart eleven kan svare rigtigt på et vist antal lysbilledsspørgsmål, er eleven klar til at gå til en teoriprøve. Ja, men det er altså ikke nok til, at man kan køre bil. Jo, man kan godt gøre det efter loven, men er det nok til, at man kan køre derude uden at lave uheld? Det er jo det, der desværre viser sig ofte ikke at være tilfældet, og derfor bør der være mere vægt på adfærdsundervisning.

Når jeg så nævner det, er vi tilbage ved kørelærerne, for spørgsmålet er jo også i dag, om det er for nemt at blive kørelærer. Er den uddannelse, der ligger til grund for at blive kørelærer, for nem? Det er jo så i den anden ende af skalaen, kan man sige. Det, ministeren lægger op til, er, at når man er blevet kørelærer, og det så viser sig, at man ikke er dygtig nok til at være kørelærer, så kan man blive frataget retten, men det var måske også smart, at vi kiggede på, hvem det er, vi giver lov til at være kørelærer – altså ser på den uddannelse, som kørelærerne går igennem.

Der er ingen tvivl om, at der i dag – det er i hvert fald min erfaring – bliver lagt alt for lidt vægt på, at man har undervisningsevne som kørelærer. Det er mere vigtigt, at man kan færdselsloven; det er mere vigtigt, at man kender de lektionsplaner, der er; det er mere vigtigt, at man ved, hvordan man skal få eleverne igennem en række lysbilleder og kan betjene en computer – men hvad med undervisningsevnen? Evnen til at lære fra sig, evnen til at lære eleverne at begå sig i trafikken bliver der simpelt hen ikke lagt nok vægt på, når vi uddanner kørelærere, og det var måske noget af det, man skulle tage fat i, nemlig undervisningen af kørelærerne. Det kunne måske forhindre mange af de brodne kar.

Så er der hele elementet om at gå fra 3 hverdage til 5 hverdage i forhold til at melde afbud til en prøve uden at fortabe gebyret. Det er vi fra konservativ side simpelt hen imod, så vi kommer til at stille et ændringsforslag. Jeg kunne forstå på Venstres ordfører, at det var man også meget skeptisk over for, og selv Socialdemokratiets ordfører sagde: Her har vi altså et problem, som vi måske nok lige skulle kigge på. Socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Hækkerup, var i hvert fald enig i den problematisering, som hr. Karsten Nonbo fremførte i sin ordførertale.

Så der er noget, vi skal have talt om under udvalgsbehandlingen. Det er jo ikke rimeligt, at fordi it-systemet er for stift og ikke særlig fleksibelt, så pålægger vi eleverne, at de skal sørge for at melde fra i bedre tid. Kunne man f.eks. indrette it-systemet på en sådan måde, at en kørelærer om morgenen ad hoc kunne gå ind og lægge beslag på ledige køretider, fordi der er meldt afbud, så ville det jo være meget mere effektivt. Og det er jo noget, som kørelærerne efterlyser. Der er jo ikke nogen, der kan forstå, at der er to ledige timer her senere på eftermiddagen, men at man kan ikke få lov at lægge beslag på dem. Altså, de politifolk, der er sat af til opgaven, er der jo, så der burde være mulighed for at have noget mere fleksibilitet. Det er i hvert fald urimeligt, at man forlænger fra 3 til 5 hverdage.

Så har jeg også fået at vide, at it-systemet i øvrigt ikke kan kende forskel på hverdage og weekend, og det er jo selvfølgelig også et problem, hvis ikke computeren ved, hvad der er lørdag og søndag. Så der er et it-system der, som skal køre først, og jeg synes, at vi skal have den løsning på plads, inden vi begynder at pålægge borgerne nye pligter.

Så vi er åbne for ad hoc-muligheder og for, at vi får et bedre it-system. Så jeg vil som sagt stille ændringsforslag om, at forslaget om at gå fra 3 til 5 hverdage udgår af lovforslaget, og så støtter vi i øvrigt lovforslaget.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Må jeg ikke starte med at takke partierne for dels bemærkningerne, dels selvfølgelig den debat, vi har haft her i dag, og også for den brede opbakning, som man jo må sige der er til lovforslaget. Det handler som bekendt om, at vi skal udvide adgangen til at frakende en kørelærer retten til at virke som kørelærer, hvis den pågældende ikke overholder reglerne for kørelærervirksomhed. Det forstår jeg også at alle er enige om at der er behov for, og det er

jeg selvfølgelig glad for. Det er selvfølgelig af hensyn til den almindelige færdselssikkerhed, at nye bilister får den nødvendige køreuddannelse, inden de får deres kørekort. Det er der ingen der kan være uenig i, og det er jeg selvfølgelig glad for at have konstateret; sådan skal det selvfølgelig også være.

For virkeligheden er jo den, at der allerede i dag, som det også har været fremme, gælder en hel række krav til køreuddannelsens indhold og gennemførelse, bl.a. et mindstekrav om antallet af timer i teori og øvelseskørsel. Det gælder også kravet om, at kørelæreren skal anvende lektionsplanerne i undervisningen, som det også har været diskuteret i dag. Hele pointen med det her er jo, at det er uacceptabelt, hvis kørelærere ikke overholder de regler, og det er derfor, vi sætter hårdere ind nu. Og det er som sagt regeringens opfattelse, at det er der behov for.

Jeg synes også, det er værd at understrege, at det generelle billede er, at det fungerer udmærket. Vi har en masse dygtige kørelærere, men vi har nogle få, som ikke er i stand til at overholde de regler, som vi har, og derfor sætter vi hårdere ind over for dem.

Så er der stillet spørgsmål, jeg tror, det var af hr. Karsten Nonbo, om kørelærerruddannelsen. Jeg kan kun bekræfte, og det er noget, der har været diskuteret flere gange, at der er behov for at give den et kvalitetsløft. Og jeg kan sige, at arbejdet ikke er helt så langt fremme, at vi på nuværende tidspunkt kan sige, hvornår det bliver færdiggjort, men der arbejdes med sagen. Så det er helt sikkert noget, vi kommer tilbage til.

Så bliver der spurgt til varselsændringen fra de 3 til de 5 dage. Altså, der har Rigspolitiet og KL peget på, at det kan være vanskeligt at afsætte en køreprøve til anden side inden for den tidsramme, der gælder i dag, så det har simpelt hen også et praktisk element i sig. Og jeg synes, man skal være opmærksom på, at det også hænger sammen med, at hvis vi gør, som der står i forslaget her, hvor det er angivet, at vi ændrer det fra 3 til 5 dage, så giver det politiet mulighed for en bedre ressourceudnyttelse. Det synes jeg også lige er et hensyn, der bør indgå i den videre debat om det her. Men teknikken i det, systemerne i det kan vi tage en diskussion om i udvalget, hvis der er behov for det.

Jeg vil bare sige, at både Rigspolitiet og KL har signaleret, at de selvfølgelig er villige til dialog med kørelærerne, hvis der er problemer og spørgsmål, der skal afklares. Den dialog går jeg ud fra selvfølgelig kan etableres og vil være der løbende. Så det må ligesom være udgangen på det. Men jeg tror bare, man skal være opmærksom på, at det altså også er af hensyn til, at hvis man gør som her foreslået, altså øger det fra 3 til 5 dage, så giver det politiet mere fleksibilitet i tilrettelæggelsen af deres ressourceanvendelse, og det synes jeg er et vigtigt argument i den her sammenhæng.

Men ellers tak for en rigtig god debat om forslaget.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Nonbo.

Kl. 13:27

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil lige først og fremmest takke den konservative ordfører for en fantastisk flot ordførertale. Det er lige før, jeg beder om at få den optrykt i betænkningen. Men jeg vil også kvittere for justitsministerens tilsagn om, at her er noget at kigge på. Statistik er jo en mærkelig ting, og derfor skal vi lige være opmærksomme på, at hvis vi udvider fra 3 til 5 dage, så kommer det til at se bedre ud med genetableringen af teoriprøverne på grund af de to forlængede dage. Men det, vi beder om, er at få løst det inden for de første 3 dage, og det er stadig væk ikke godt nok.

Men jeg er glad for, at justitsministeren giver tilsagn om, at det er noget, vi skal kigge på. Men vi skal bare passe på ikke at tro, at vi gør statistikken bedre ved at stille større krav til eleverne uden at

stille større krav til, at det løses inden for de første 3 dage. Jeg vil være meget opmærksom på, at vi ser på det i udvalgsarbejdet.

Men ellers vil jeg sige tak for de tilsagn, der er givet fra ministerens side. Vi skal nok finde ud af at nå hinanden, men indtil videre må vi sige, at jeg er lige så skeptisk som hr. Tom Behnke var på det med udvidelse fra 3 til 5 dage. I hvert fald skal vi have løst det andet problem først. Tak.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Justitsministeren.

Kl. 13:28

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har forsøgt at fremføre de argumenter, der er for det, og der er som sagt det praktiske argument, nemlig at det som sagt er vanskeligt at nå at afsætte en køreprøve til anden side, hvis man melder afbud så sent som 3 dage før. Og en forøgelse på fra 3 til 5 dage giver som sagt politiet muligheder for at tilrettelægge ressourcerne bedre.

Det er de argumenter, som vi selvfølgelig kan tage med i den videre diskussion af det, og det kan vi jo tage i udvalgsarbejdet med det her forslag.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 13:28

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil lige sige, at jeg ikke køber det argument. Jeg køber ikke, at politiet siger, at hvis statistikken for vores genbesættelse af køreprøverne er for ringe, så stiller vi bare større krav til eleverne, for så kan vi da i hvert fald udfylde det fjerde- og femtedagen. Nej, politiet og systemet skal tage sig sammen og først løse det på de 3 dage, og når det er løst, så kan det være, vi kan se på, om der er nogle sløse elever, som vi stadig væk skal have fat i nakken på. Så kan det godt være, at vi skal udvide til 5 dage, men vi skal ikke lave en bedre statistik ved at stille større krav til eleverne og stadig væk lade det flyde med bookingsystemet. Det er bare det, jeg vil påpege.

Kl. 13:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Justitsministeren.

Kl. 13:29

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg synes, vi skal se på det. Jeg har ikke nogen mistanke om, at der er nogle, der lader et bookingsystem flyde. Jeg fornemmer tværtimod, at der er vilje til dialog blandt de her parter, og det synes jeg måske også er noget, der kan fremme det. Jeg synes ikke, det ville gøre noget, hvis vi fik tilrettelagt en model, som gør, at politiet kan få en lidt mere effektiv ressourceudnyttelse. Det tror jeg kunne være til alles gavn.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:30

Tom Behnke (KF):

Altså, det begynder at minde om de paroditegninger om, at hvis der er noget galt i systemet, så gør vi noget ved borgerne i stedet for at gøre noget ved systemet. Det er jo helt håbløst. Ministeren siger, at det kan være svært at afsætte til anden side inden for de 3 dage. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Der er kørelærere, der om morgenen konstaterer, at der er ledige tider og forsøger at få dem, men systemet

afviser. Det kan ikke lade sig gøre at booke tiderne. Så når det nu er systemet, der forhindrer, at man afsætter til anden side, var det så ikke den rigtige rækkefølge at ændre systemet – og dermed løse problemet – i stedet for at pålægge borgerne yderligere udgifter og problemer og bøv, som ikke løser problemet? For det vil jo stadig væk ikke løse problemet. Det vil bare gøre det mere bøvlet at være borger.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Justitsministeren.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er jeg nu ikke helt enig i, og derfor synes jeg også, at vi selvfølgelig godt kan tage en diskussion om det her. Jeg synes selvfølgelig, at vi i respekt for dem, der arbejder med det til daglig, skal lade den dialog, der både fra Rigspolitiet og Kommunernes Landsforenings side er signaleret vilje til, køre.

Jeg er helt overbevist om, at der her er muligheder for at få et mere smidigt system og råde bod på nogle af de problemer, der har været, og jeg synes som sagt, at vi skal tage den sidegevinst med os, der er ved, at politiet kan få en lidt mere effektiv ressourceudnyttelse.

Kl. 13:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:31

Tom Behnke (KF):

Ja, men de, der synes, at systemet er fantastisk, er systemets egne folk. Hvad med brugerne? De siger, at systemet ikke virker. Jeg ved godt, at i dag her midt i Folketingssalen er det jo bare en påstand, det skal selvfølgelig dokumenteres, det skal underbygges, vi skal have fundet ud af, om det nu også er rigtigt, at systemet halter, og at det ikke kan lade sig gøre at booke og kørelærerne har store problemer. Men hvis det nu under udvalgsbehandlingen viser sig, at det rent faktisk er rigtigt, altså at det ikke er borgerne, det ikke er kørelærerne, det ikke er eleverne, der er problemet, det er systemet, er ministeren så villig til at ændre lovforslaget?

Kl. 13:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Justitsministeren.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Når vi fremsætter et lovforslag, så fremsætter vi det, fordi vi mener, det er det rigtige, og at det er den rigtige vej at gå. Det tror jeg heller ikke kan komme som en overraskelse for hr. Tom Behnke. Vi svarer selvfølgelig på alle de spørgsmål, der måtte være relevante for selve lovforslaget, i udvalgsbehandlingen. Jeg vil bare gerne understrege, at når der fra Rigspolitiets og KL's side bliver peget på, at det kan være vanskeligt at afsætte køreprøver til anden side, hvis en elev melder afbud så sent som tre dage før prøven, altså eleven melder afbud så sent som tre dage før praktikprøven, så synes jeg, det er et rimeligt argument for at ændre det fra tre til fem dage. Hvis vi kan få den sidegevinst, at politiets ressourcer kan anvendes mere effektivt, synes jeg, det er noget, vi bør lytte til i den videre drøftelse af det her spørgsmål.

Kl. 13:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:32

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Det er bare ganske kort, og det er såmænd egentlig lige så meget ment som et godt råd til ministeren. Nu er vi jo alle sammen udstyret med alverdens computere, iPhones osv., og mens jeg har siddet her og lyttet til ministerens forsvar for det her med at gå fra 3 dage til 5 dage, har jeg sådan set kunnet nå både at handle ind på nettet, ændre min forskudsopgørelse og også bestille en ferierejse. Alt det kunne jeg nå, mens ministeren stod og kom med bortforklaringer, og så må det da også være muligt, at man inden for staten kan lave et system, hvor der kan bookes køreprøver inden for 3 dage – det kan da ikke passe, at det ikke kan lade sig gøre – i stedet for, som hr. Tom Behnke var inde på, at gå ud og straffe borgerne yderligere.

Kl. 13:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Justitsministeren.

Kl. 13:33

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, at der er masser af erfaring for, at politikere skal lade være med at blande sig i detaljen med hensyn til tilrettelæggelsen af statslige it-systemer. Derfor læner mig også op ad de folk, der har med det at gøre her, og det vil sige, at når Rigspolitiet og KL melder ud, som de gør, er det baggrunden for, at vi har det med i lovforslaget. Det virker som ganske både tungtvejende og fornuftige argumenter, der er med. Og hvis vi kan sikre mere effektivitet i anvendelsen af politiets ressourcer, synes jeg også, det er noget, der bør indgå i argumenterne for, at vi skal ændre den her regel fra 3 til 5 dage.

Kl. 13:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om afgift af elektricitet og lov om påligning af indkomstskat til staten. (Nedlæggelse af Center for Energibesparelser).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 25.04.2012).

Kl. 13:34

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Tom Danielsen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:34

(Ordfører)

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Lovforslag L 175 er en udmøntning af en del af den energiaftale, der blev indgået den 22. marts 2012, og aftalen sætter de politiske rammer for energipolitikken frem til 2020. Den er indgået mellem regeringen og et flertal her i Folketinget, bl.a. Venstre.

Aftalen indeholder en række politiktiltag, som er målrettet energieffektivisering. Disse tiltag finansieres ved nedlæggelse af kampagne- og informationsaktiviteter i Center for Energibesparelser, og så kaldet Go' Energi. Centeret blev etableret i marts 2010 for at fremme brug af energi i husholdninger, det offentlige og erhvervslivet. De nuværende kampagne- og informationsaktiviteter i Center for Energibesparelser bliver afviklet, og en del af de opgaver, som centeret har løst, videreføres af Energistyrelsen. Begrundelsen for lovforslaget er at styrke energieffektiviseringsindsatsen.

I forslaget indgår også en række konkrete politiktiltag, som er målrettet energieffektivisering. Afvikling af kampagne- og informationsaktiviteter i Center for Energibesparelser og omprioriteringer af her tilknyttede midler skal bidrage til finansieringen af de politiske tiltag. Desuden indeholder lovforslaget konsekvensændringer af lov om afgift på elektricitet og af lov om påligning af indkomstskat til staten. Det skyldes, at de enkelte opgaver, som Center for Energibesparelser har løst, indeholder EU-retlige aspekter, men da disse opgaver bliver videreført af Energistyrelsen, ser Venstre ikke noget problem i dette.

Der gennemføres i øjeblikket en analyse af, hvilke aktiviteter der skal videreføres, men da lovforslaget er en udmøntning af den aftale, som blev indgået mellem forligspartierne om dansk energipolitik, og da det ikke vurderes at have nogle erhvervsøkonomiske konsekvenser eller miljømæssige konsekvenser, bakker Venstre som en del af forligskredsen naturligvis op om dette.

Kl. 13:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det her lovforslag er, fuldstændig som den tidligere ordfører sagde det, jo en del af energiforliget og det første af fire, som vi skal behandle i dag.

Energiaftalen sikrer, at Danmark har verdens mest ambitiøse energiplan, og det har selvfølgelig vakt opsigt ikke bare herhjemme, men også ude i verden. Med det forlig laver vi en grøn omstilling, som ikke bare er til gavn for klimaet, men som også sikrer en masse gode danske arbejdspladser. Det er to nøglepunkter for Socialdemokraterne.

Konkret indebærer lovforslaget en nedlæggelse af Center for Energibesparelser, også kaldet Go' Energi, og det skal under ingen omstændigheder ses som en underkendelse af deres arbejde, men mest af alt som et udtryk for, at det arbejde, der er lavet i Go' Energi, bedre kan varetages andre steder nu, ligesom høringsvarene også viser, at de organisationer, der har arbejdet tæt sammen med Go' Energi, har været utrolig glade for deres arbejde.

Årsagen til, at vi med lovforslaget alligevel vælger at nedlægge det, er, at Go' Energis hovedopgaver vil blive overført til energiselskaberne og bedre kan varetages der. De får en større forpligtelse til at gennemføre energibesparelserne. Derudover vil de resterende aktiviteter blive ført over i Energistyrelsen, og det vil så samlet give en besparelse i omegnen af 60 mio. kr.

De to ændringer af lov om afgift på elektricitet og lov om påligning af indkomstskat til staten er en direkte konsekvens og forlængelse af nedlæggelse af Center for Energibesparelser. I Socialdemokratiet ser vi på energiforliget med stor glæde, og derfor står vi selvfølgelig bag det her lovforslag. Energiforliget løser rigtig mange problemer på en gang. Jeg vil understrege de rigtig mange arbejdspladser, der er, og jeg vil understrege, at de arbejdspladser, der bliver skabt med det her energiforlig, ligger i egne af Danmark, hvor der er rigtig meget behov for det, og det er også erhvervsgrupper i Danmark, som har rigtig meget behov for at kunne se en fremtid.

Vi skaber tusindvis af produktionsarbejdspladser, samtidig med at vi forbedrer konkurrenceevnen for resten af det danske erhvervsliv. Vi opfatter det som en ren win-win-situation for Danmark, og derfor kan jeg selvfølgelig også ærgre mig over, at det ikke lykkedes at få alle Folketingets partier med. Vi ville meget gerne have haft Liberal Alliance med også, men vi glæder os selvfølgelig over, at det er blevet en meget, meget bred aftale, en historisk bred aftale, fordi der jo er tale om investeringer, som kommer til at række flere årtier ud i fremtiden.

Lovforslaget her skal altså ses som en del af en større pakke, hvormed vi skal sikre, at vi i Danmark laver kæmpestore energibesparelser, for den smarteste måde at undgå at udlede CO₂ på er selvfølgelig at lade være med at bruge energien. Der er rigtig mange lavthængende frugter, der er også nogle, der er mindre lavthængende. Vi skal i gang med en gigantisk grøn omstilling af den danske energisektor, og det er lovforslagene i dag et udtryk for. Så vi støtter selvfølgelig lovforslaget.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mikkel Dencker fra Dansk Folkeparti som ordfører.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Det har allerede været sagt af de to foregående ordførere, at lovforslaget her er en del af den energiaftale, der blev indgået mellem næsten alle Folketingets partier tilbage i marts måned. Det er en aftale, som Dansk Folkeparti har valgt at gå med i, fordi det er en aftale, som flytter rundt på rigtig, rigtig mange penge, og vi ser det selvfølgelig som en naturlig ting, at vi er med til at have indflydelse på det – ikke alene på, hvordan selve aftaleteksten ser ud, men selvfølgelig også på den meget lange række af udmøntninger af aftalen, som kommer til at foregå hen over de næste mange år. Det er selvfølgelig vigtigt for Dansk Folkeparti at være med til det.

Desuden synes vi også, at det tjener et vigtigt formål at lave den her energiaftale – og vores politiske bestræbelser på, at Danmark ikke skal være afhængigt af import af energi fra udlandet, er et mål, som vi kommer en hel del tættere på med den her aftale. Derudover arbejder vi jo så også – som det her lovforslag gør – med energibesparelser, som Dansk Folkeparti også synes er en vigtig del af energipolitikken, for den nemmeste måde at nedbringe CO₂-udslippet på og frigøre sig af import og på den måde få et økonomisk bedre samfund er simpelt hen at bruge mindre energi. Og det er jo det, som en del af energiaftalen går ud på.

Det konkrete lovforslag her, L 175, handler om, at Center for Energibesparelser bliver nedlagt, og de penge, der har været brugt til at drive centeret for, bliver omprioriteret til andre energispareformål, som er aftalt i forbindelse med energiaftalen. Så det er sund fornuft, at Center for Energibesparelser nedlægges og pengene bruges til andre gode formål. Så det er selvfølgelig noget, vi tilslutter os – også fordi det jo selvfølgelig er en del af energiaftalen.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Steen Gade som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:42

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Tak for det. Jeg skal sige, at jeg også taler på vegne af hr. Rasmus Helveg Petersen. Han kan ikke være til stede, og hr. Rasmus Helveg Petersen kommer fra Det Radikale Venstre, hvis nogen skulle være i tvivl.

Som andre har sagt, er det en del af den energiaftale, som vi har lavet, og som er en omfattende og meget stor aftale, hvor rammerne er lagt fast i aftalen, men hvor implementeringen af den – altså gennemførelsen – kommer løbende, og her inden sommer vil vi i hvert fald have vedtaget det her lovforslag og de næste tre lovforslag, som angiver den ramme, der skal arbejdes videre inden for.

Det er en aftale, som indvarsler et paradigmeskift i dansk energipolitik. Når vi når til 2020, vil vi have et energisystem, som grundlæggende fungerer anderledes i den forstand, at vedvarende energi vil udgøre en meget, meget stor andel af vores samlede energiforbrug. Med energiaftalen vil også nå en 34-procents-reduktion af vores CO₂-udslip. Regeringen har jo et mål om at nå 40 pct. i 2020, og vi når så de 34 pct. med den her aftale.

En del af at nå det er energibesparelser. Derfor bliver det jo en meget vigtig del af gennemførelsen af energiaftalen. I den forbindelse kommer jeg så til lovforslaget, som handler om at nedlægge en institution, der blev opbygget for at opfordre til energibesparelser. Der kan godt være nogle mennesker, der tænker, at det lyder sært. Det er jo, fordi opgaverne flyttes i den forstand, at når vi nu pålægger el-selskaberne en dobbelt så stor besparelsesindsats, så sker der meget mere via den mekanisme, som indføres fra el-selskaberne.

Den anden del, som også indeholder nogle af de ting, som man kan sige er krævet via gennemførelse af EU-direktiver, varetages af en styrkelse af Energiministeriet. Det kan også være, at det kommer på tale, at vi også skal mobilisere andre kræfter. For det har været sådan, at når man har skaffet energibesparelser i Danmark, så har det været ved nogle lovinitiativer, men jo også ved, at en lang række organisationer – for den sags skyld også frivillige – har gået rundt og har snakket med og opfordret naboe og givet gode råd osv. Det tror jeg er en vigtig folkelig kraft, som jeg også tror vi skal se på hvordan vi kan udnytte i et kommende system. I den forbindelse er jeg tilfreds med, at der også netop nu foregår nogle drøftelser om erfaringerne fra Go' Energi og de interesseorganisationer, der er, som handler om, hvordan vi kan gøre det maksimalt godt, for vi har jo faktisk brug for endnu større energibesparelser og i virkeligheden også brug for en endnu mere præcis og god information.

Kl. 13:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, som det er sagt af flere, at det lovforslag, vi behandler her, er en del af den energiaftale, som en meget stor del af Folketingets partier, inklusive Enhedslisten, har indgået. Det er også rigtigt – som det er sagt – at den energiaftale er udtryk for, at Danmark har den mest ambitiøse energipolitik i verden. Der er også det særlige ved det, at hvis man skal finde nogle sportsgrene at dyrke, hvor man gerne vil være verdensmester, så skal man finde nogle, hvor der

ikke er så meget konkurrence. Og der kan man sige, at der er det her område måske velvalgt, for hvis man kigger ud over Europa og ud over jordkloden og ser på, hvordan det går med at leve op til de nødvendige målsætninger, som man jo sådan set globalt er enige om, nemlig at reducere CO₂-udslip og udfase afhængigheden af fossile brændstoffer, så går det jo rigtig, rigtig langsomt rigtig, rigtig mange steder. Så selv om Danmark er verdens bedste, så vil jeg da håbe, at det snart hører op, og at der er nogle, der overhaler os. Det er der faktisk ret stor brug for. Det kunne selvfølgelig også inspirere os til at gøre en yderligere indsats.

Når det er sagt, så er det klart nok, at den her energiaftale på mange områder har et godt indhold. I Enhedslisten lægger vi vægt på, at den er den første byggesten i at nå den målsætning, som regeringspartierne og Enhedslisten deler om at reducere CO₂-udslippet i Danmark med 40 pct. i 2020. Vi kommer ikke hele vejen, men vi kommer næsten så langt, som regeringen oprindeligt havde planlagt, vi skulle komme, og det synes vi sådan set er et vigtigt og godt element i den aftale, der er lavet.

Vi har også noteret os, at vi – hvis man runder op – når det ambitionsniveau, som vi delte med regeringspartierne om, at 50 pct. af al el i 2020 skal stamme fra vindenergi, for 49,5 pct. er jo 50 pct., hvis man ikke går op i decimaler. Hvis nogen til gengæld gerne vil gribe os i at krybe lidt, så er 49,5 pct. selvfølgelig også en smule mindre end 50 pct. Men alt i alt vil jeg sige, at de to elementer i energiaftale sådan set er afgørende for, at man kan konstatere, at det er en god aftale.

Så er der en masse elementer, som er rigtig fremragende, og så er der en række elementer, som ikke er så gode, og så er der noget, som er lidt småskidt. Sådan er det vel i politik. Men jeg vil bare sige, at i forhold til det lovforslag, som vi behandler her, vurderer jeg faktisk, at det altafgørende er, at det indeholder positive elementer.

For det første, fordi det faktisk er udtryk for en markant opprioritering af indsatsen for at reducere energiforbruget. I Enhedslisten mener vi sådan set, at det er rigtig vigtigt. Det er en meget, meget vigtig del af det at få reduceret klimapåvirkningerne, og det er en meget vigtig del af det at reducere CO₂-udslippet. Det er også en meget vigtig del af at reducere vores afhængighed af fossile brændstoffer. Man kan sige, at overgangen til vedvarende energi jo bliver meget nemmere, hvis vi fokuserer på energibesparelser.

Vi er også meget glade for, at der i den aftale, der er lavet her, lægges op til, at man får lavet en samlet strategi for energirenovering af den eksisterende bygningsmasse, sådan at vi faktisk sikrer os, at man ved de renoveringer af bygninger og boliger osv., der gennemføres i de kommende år, scorer de nødvendige gevinster i forhold til at reducere energiforbruget. Det synes vi er meget vigtigt, og vi håber jo, at den her aftale sammenholdt med den aftale, som Enhedslisten lavede med regeringen i forbindelse med finansloven om 500 mio. kr. over 2 år til investeringer i energibesparelser og energirenoveringer, kan gøre, at vi kan komme ganske langt.

Så er det klart, at når man nedlægger en institution som Go' Energi, skal man selvfølgelig være opmærksom på, om der i Go' Energi kunne være nogle aktiviteter, som vi ønsker at bevare, men som risikerer at forsvinde. Det kan man slet ikke udelukke, selv om en del af det videreføres andre steder og under andre former. Både i de diskussioner og forhandlinger, vi har haft – og også i det høringssvar, der kommer fra ministeren i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag – har jeg bemærket, at man er helt indstillet på, at vi selvfølgelig skal se på, om der er nogle aktiviteter, som vi skal sikre bliver videreført under den ene eller den anden form.

Hr. Steen Gade nævnte – hvilket jeg er helt enig med ham i – nødvendigheden af stadig væk at have nogle aktiviteter, som er målrettet mod at sikre det folkelige engagement og den folkelige deltagelse. Det tror jeg er rigtig, rigtig vigtigt, og det er jo nogle af de

ting, vi vil lægge vægt på, når vi skal diskutere, hvad for nogle aktiviteter, der trods alt ligger i Go' Energi, som skal videreføres.

Der er kommet rigtig mange gode input gennem høringssvarene, og det viser jo bare endnu en gang, at det er vigtigt at sikre, at der er tid til og mulighed for, at der kan komme nogle ordentlige høringsvar. Det bør man altid sikre sig, og her er der i hvert fald kommet en række, synes jeg, meget anvendelige og nyttige svar til den videre proces.

Der er selvfølgelig ingen tvivl om, at eftersom det her jo er en del af den energiaftale, Enhedslisten er med i – og eftersom det også indholdsmæssigt er et rigtig fornuftigt lovforslag – støtter vi det.

Kl. 13:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Som venlige kolleger allerede har været inde på, er vi ikke med i energiforliget, men det indebærer selvfølgelig ikke, at man nødvendigvis skal stemme imod fornuftige elementer i aftalen. Vi synes, at et af dem er i dette lovforslag. Vi synes også udmærket om det næste lovforslag, og så er vi mere skeptiske over for de sidste to.

Her kan man vel sige, at det jo ikke er hverdagskost, at vi her i Folketinget vælger at nedlægge et kollektivt finansieret organ, hvis ydelser skal gøre noget godt i en god sags tjeneste. Hvor tit sker det? Hatten af for det. Når det som her handler om rådgivning, videnformidling og kampagner om energieffektivisering, er vi jo altså rigtig godt hjulpet her i landet. En googlesøgning vil vise, at der findes ekstremt mange, ekstremt mange instanser, både private, offentlige og halvoffentlige, som byder sig til, så det vil næppe være det helt store tab, hvis man som her forsøger at effektivisere og samordne indsatsen i nogle af de mere konkrete energieffektiviseringsinitiativer som f.eks. fremme af alternativer til olie, som er nævnt, og naturligvis også den meget betydelige indsats, som energiselskaberne skal tage sig af.

Vi synes, at der er rigtig meget overlap i denne sektor, i denne rådgivningssektor, og ser frem til Energistyrelsens analyse på området. Vi forudsætter, at de sparede penge går til meget konkrete tiltag – sådan læser jeg i hvert fald bemærkningerne til lovforslaget – og at det kan medføre, at vi alle bliver bedre til at spare på energien. Som det allerede er sagt, er det vel noget af det mest fornuftige, man kan gøre, når man snakker energipolitik, nemlig at spare på energien.

Vi støtter lovforslaget, som vi læser som en rationalisering af den samlede indsats.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mike Legarth som ordfører for De Konservative.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak hr. formand. Vi behandler nu det første lovforslag ud af fire ialt, som udmøntes på baggrund af energiaftalen, der er indgået mellem alle partier i Folketingssalen med undtagelse af Liberal Alliance, hvis holdning vi netop hørte hr. Villum Christensen redegøre for.

Vi har indgået en aftale, som vi er tilfreds med, og når jeg siger tilfreds, betyder det jo, at når man indgår et kompromis, får man ikke alt, som man gerne vil have det. Et kompromis kan sjældent beskrives som smukt, men vi er tilfredse med aftalen, som jo i sin ho-

vedsubstans handler om, at vi i 2050 vil være uafhængige af fossile brændstoffer.

Det er så en grøn omlægning på vej derhen, hvor det bliver aftalt med erhvervslivet og med borgerne, hvilke præmisser og konsekvenser det skal have. Der er vi meget tilfredse med, at vi har fået fastlagt rammer for, hvad erhvervslivet kan forvente i den transformation, sådan at man ved, hvordan man skal investere, hvad omkostningen er, og hvordan det kan ramme virksomheden, sådan at vi ikke risikerer, at for mange virksomheder flygter ud af landet, eller at vi mister for mange arbejdspladser. Her har vi sikret en fornuftig balance i det, regningen er til at betale for erhvervslivet, og vi mister ikke arbejdspladser.

På samme måde har vi været optaget af, at regningen for almindelige danske borgere ikke bliver for høj, at de kan følge med, at tempoet for omlægningen til grøn energi og grøn teknologi er passende, sådan at man kan foretage de investeringer, effektiviseringer, og hvad der ellers skal til i et tempo, som familierne har råd til at betale. Dermed synes jeg samlet set, at det her er en rigtig fornuftig aftale.

Lovforslaget, vi så behandler konkret nu, handler om, at vi nedlægger Go' Energi, og der kan jeg forstå – og det synes jeg er helt hensigtsmæssigt – at de aktiviteter skal fortsætte, at de nu bliver overtaget og drevet af Energistyrelsen. Derfor kan vi samlet set bakke op om ikke bare aftalen, men også det her lovforslag.

Kl. 13:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 13:55

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Mange tak for det, og lad mig også indledningsvis takke for ordførernes bemærkninger til lovforslaget og måske egentlig også takke for lidt mere end det, for som alle har været inde på, er det her jo altså den første lovmæssige udmøntning af det energiforlig, vi indgik den 22. marts, og der skrev vi alle sammen – os, der var med – et lille stykke energipolitisk danmarkshistorie. Det er det bredeste forlig, det er det længstvarende forlig, og det er også det grønne forlig, vi har indgået i Folketinget på energiområdet. Og det havde ikke kunnet lade sig gøre, hvis ikke alle partier havde været indstillet på at udvise både mod, handlekraft og fleksibilitet. Det er det danske folkestyre, når det er bedst, og det vil jeg gerne takke alle sammen for.

Jeg vil også gerne takke for den proces, vi har haft med de første fire lovgivninger. Det har ligget mig meget på sinde, når nu vi har haft en lidt lang forhandlingsproces – det tror jeg godt vi kan blive enige om at vi har haft – at vi så til gengæld kunne komme af sted med den lovgivning, der skulle vedtages i forbindelse med energiforliget, sådan at de mange aktører, der venter på vores beslutninger derude, ikke skulle vente unødigt længe. Og jeg har kun oplevet fleksibilitet og velvillighed i forhold til at få de her lovgivninger igennem på den her side af sommerferien, selv om det har været et lidt presset forløb.

Så kan jeg også her takke for alle de gode høringssvar, der har været. Jeg vil gerne sige til alle de høringsberettigede, at vi godt ved, at der ikke har været meget lang tid, og af den grund er vi endnu mere glade for, at der har været så mange og så grundige høringssvar til vores lovgivninger.

Dette lovforslag, vi behandler lige nu, L 175, er jo ét af fire lovforslag, som Tinget behandler i dag, og det foreslås i overensstemmelse hermed, at Go' Energi nedlægges. Jeg vil egentlig også gerne benytte anledningen til her at takke Go' Energi for det fornemme arbejde, der har været udført fra organisationens side. Ingen skal være i tvivl om, at det er på grund af det, at vi nedlægger Go' Energi, nej, det skyldes, at der jo med de samlede initiativer, der lægges op til i

energiaftalen, bliver tale om en form for paradigmeskifte, kan man sige, fordi vi nu starter en række historiske nye satsninger. Vi skruer markant op for energiselskabernes indsats, og det gør vi, fordi vi ved, at det er noget af det mest effektive, vi kan gøre på området. Vi lægger samtidig op til, at energiselskabernes indsats skal målrettes eksisterende bygninger og erhverv og samtidig understøtte udfasningen af oliefyr. Og vi laver en ny strategi for energirenovering af den eksisterende bygningsmasse samt indfører støtte til energieffektiv vedvarende energi i industrien.

På den baggrund har forligskredsen besluttet at omprioritere midlerne til energieffektiviseringsindsatsen for at få den mest optimale synergi i den samlede indsats. Og jeg er helt på linje med de ordførere, der har ønsket ikke alene at fastholde det bedste i det arbejde, Go' Energi har lavet, men også at sikre, at anvendelsen af de midler nu bliver benyttet til også at sikre en indsats, der er folkelig og tæt på borgerne. Vi håber, at vi samlet kan få en god synergieffekt i det.

Dele af Go' Energis aktiviteter vil blive videreført af Energistyrelsen eller i andet regi. Og vi har nu igangsat et analysearbejde, og i den forbindelse afholdes der en række møder, også med interesseorganisationer, hvor høringssvarene til lovforslaget inddrages. Den analyse vil angive en prioritering af den videre indsats, der fortsat også vil være målrettet mod forbrugerne. Analysen ventes færdig ultimo maj 2012, og når den er klar, vil forligskredsen selvfølgelig blive orienteret herom.

Jeg har et par enkelte kommentarer til nogle af ordførerne. Enhedslistens ordfører nævnte, at det ikke var svært at være nummer et, når alle de andre var så langsomme. Det synes jeg jo på en måde er en desavouering af den danske indsats, og måske heller ikke helt fair i forhold til den markedsudvikling, vi oplever i mange lande. Lad mig bare nævne, at vores store nabolande, både Tyskland og Sverige, har en 40-procents-CO₂-reduktions-målsætning, ligesom vi har og England har, og i store dele af verden bliver der i øjeblikket investeret massivt i både energibesparelser og vedvarende energi – i Kina, Japan, Mexico, Brasilien osv.

På et møde i London for et par uger siden fik vi nogle tal frem, der viste, at 80 pct. af den nyindstillerede kapacitet på de europæiske elmarkeder faktisk nu er bæredygtige energiformer. Så det er mere alt det, vi har med os fra gamle dage, som vi døjer med, end det er de nye investeringer. Og det skyldes jo, at vi er meget tæt på, at det er dyrere at bygge nye kulkraftværker end nye sol- og vindanlæg, så hvis vi valgte i en situation, hvor vi skal til enten at udskifte eller forny store dele af vores kraftværker, at holde fast i eller forny gamle kulkraftværker, så vil det sandsynligvis være en rigtig dårlig forretning. Derfor tror jeg egentlig, at vi er i meget hård konkurrence om at være forrest på det her område, og hvis vi skal høste de erhvervsfordele, der også er forbundet med at være foran, så skal vi op i gear, og det er heldigvis det, vi er kommet med den her energiaftale – og heldigvis med et bredt flertal og heldigvis med en lang tidshorisont.

Sagt til Liberal Alliance: Jeg vil bare gerne kvittere for, at Liberal Alliance vælger at støtte dette lovforslag. Der er jo fire, og det bliver spændende i løbet af dagen at se, om vi alligevel ender med at få Liberal Alliance med i energiforliget. Foreløbig er vi altså nået 25 pct. af vejen, og lad os se, hvordan det går. Vi er i hvert fald glade for, at vi har Liberal Alliance med her.

Samlet set er jeg glad for den interesse, Tinget i dag har udtrykt for lovforslaget, og jeg ser frem til de videre drøftelser i Klima-, Energi- og Bygningsudvalget. Med de bemærkninger vil jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til klima- og energiministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. (Fremme af konkurrencen på elmarkedet m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsettelse 25.04.2012).

Kl. 14:01

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi fortsætter med energiaftalen. Forslaget her handler om at styrke konkurrencen på elmarkedet ved at gennemføre en såkaldt engrosmodel, der betyder, at den enkelte elforbruger i fremtiden kun kommer til at modtage én regning i modsætning til i dag, hvor man ofte får to regninger – en fra netselskabet og en for selve elektriciteten.

Forslaget her betyder, at elhandelsselskabet får den helt centrale rolle i forhold til kontakten til forbrugeren. Det betyder også, at vi skal have etableret en datahub i Energinet.dk, som skal sikre, at den her ordning kan fungere, at der kan ske afregning både til netselskabet og for selve købet af strømmen.

Da Folketinget i 2000 vedtog den store elreform, som reelt blev gennemført 3 år efter, var der vel en forventning om, at der ville komme mere konkurrence på elmarkedet. Det er der også kommet med hensyn til de store virksomheder, men man må sige, at der i forhold til de private forbrugere ikke er ret mange, der deltager i den konkurrence. Vi håber på, at lovforslaget her vil medføre, at der kommer mere konkurrence, at forbrugerne får mere fokus på, hvad de betaler for deres strøm og for at få den leveret.

Men der er også i forbindelse med behandlingen af det her forslag blevet rejst en række spørgsmål, som jeg håber på at vi i de kommende udvalgsbehandlinger og i kontakt med ministeren kan få kigget nærmere på. Det drejer sig bl.a. om, at en række virksomheder peger på, at deres samlede elregning vil stige som følge af det her forslag. Jeg vil opfordre ministeren til at kigge nærmere på det. Ligeledes skal ministeren også sikre, at de rabatter, som elskaberne giver ved at udnytte deres indtægtsrammer, tilfalder andelshaverne frem for elhandelsselskabet.

Ventre kan støtte lovforslaget.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil fra Socialdemokratiet som ordfører.

Kl. 14:03

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Der kommer til at være meget mere el i fremtiden, og det gør der, fordi vi i Danmark især er begunstiget med gode vindressourcer. Derfor er det selvfølgelig hensigtsmæssigt, at vi går ad den vej, når vi gerne vil skabe mere vedvarende energi. Det kræver, at vi udvikler et intelligent elnet med fleksibelt elforbrug og stærke udlandsforbindelser og et velfungerende internationalt elmarked. Men det kræver selvfølgelig også, at vi helt nede på husstandsniveau har de forhold, der skal til, for at gribe denne fremtid. Jeg tror sådan set, at ambitionen var en anden end den, vi så er endt ud med i forhold til de private husstande; jeg tror, flere havde troet, at folk ville benytte sig af muligheden for den fri konkurrence på det her område. Det har ikke været tilfældet.

Formålet med dette specifikke lovforslag er, at vi fremmer konkurrencen på elmarkedet, men også, at vi får en højere grad af forbrugergennemsigthed på området. Der kan næppe være mange, der har invendinger imod det, og det kan man også se af de høringssvar, der er kommet. Generelt viser de, at fremme af konkurrencen på elmarkedet, som lovforslaget lægger op til, er den fuldstændig rigtige vej at gå. Formålet er selvfølgelig at gøre det nemmere og gøre det billigere, men også at gøre det mere overskueligt for forbrugerne.

Overordnet vil måden, vi fremmer konkurrencen på, være at lave en såkaldt engrosmodel, som kommer til at ligne det, vi kender fra telemarkedet, og det sker – som jeg sagde indledningsvis – som en konsekvens af, at kun en lille del af forbrugerne har benyttet sig af den mulighed for frit leverandørvalg, som blev indført med aftalen fra 2003. Engrosmodellen sikrer en ny ansvarsfordeling på elmarkedet, hvor hovedpointen er, at det gøres nemmere for forbrugerne at få et overblik over, hvordan de betaler deres el, og dermed bedre kan se, hvordan det er økonomisk bedst for dem at handle med el. For at forbrugerne kan få det overblik, skal de ikke længere have flere elregninger, men nøjes med at have en samlet elregning sendt ind ad brevsprækken.

Derudover skal elhandelsvirksomhederne have en langt mere fremtrædende rolle i markedet for el. Det åbner igen op for større konkurrence. Elhandelsvirksomhederne bliver dermed den primære kontakt til forbrugerne, mens netvirksomhederne mere vil koncentrere sig om det, der er deres kerneopgaver, nemlig drift, vedligeholdelse m.m.

Lovforslaget vil i sin helhed være med til, at vi kan komme i mål med de ambitiøse målsætninger, som vi har i energiforliget. Det vil kunne bidrage til fremme af netop det intelligente elforbrug og til generelle elbesparelser. Det er noget, som selvfølgelig vil have en gavnlig effekt på miljøet.

Igen kan jeg sige, at det her lovforslag er et vigtigt skridt i den rigtige retning for Danmark og for den danske energiforsyning, og derfor kan Socialdemokraterne selvfølgelig støtte forslaget.

Kl. 14:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mikkel Dencker fra Dansk Folkeparti som ordfører.

Kl. 14:06

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Det her lovforslag, L 176, er jo så også en del af den energiaftale, som rigtig mange af Folketingets partier indgik for halvanden måned siden.

Som de to foregående ordførere allerede har nævnt, går lovforslaget ud på at indføre den såkaldte engrosmodel for elmarkedet. Det betyder, at folk, som vælger at skifte elleverandør, kun behøver at

modtage én elregning – modsat nu, hvor mange, som skifter elleverandør, kommer op på at modtage to regninger: en fra handelsselskabet og en fra netselskabet. Det i sig selv kan jo bevirke, at man oplever det som en barriere og som noget ekstra besværligt at skifte elleverandør, hvorfor mange måske hidtil har undladt at gøre det.

Alt andet lige skal engrosmodellen i hvert fald gøre det nemmere at skifte elleverandør og nemmere at shoppe rundt i, hvem der kan levere elektricitet billigst til husstanden. Jeg håber da, at mange flere end i dag vil benytte sig af det. Det skulle også gerne medføre, at der bliver mindre udgifter for især netselskabet, som jo slipper for at skulle afregne forbrug hos kunderne og dermed stå for opkrævning af betaling. Alt andet lige må det give et lavere omkostningsniveau hos dem og på sigt så også lavere priser for forbrugerne. Dermed får vi altså skabt mere konkurrence på elmarkedet, hvilket jo i sig selv er rigtig godt, og når folk kan få lavere priser, kan de heldigvis bruge deres penge på noget andet og bedre. På den måde skulle det også gerne give et lille positivt bidrag til nationaløkonomien samlet set.

Vi fik jo gennemført en liberalisering af elmarkedet for små 10 år siden, og som både jeg og de foregående ordførere allerede har været inde på, har det ikke fungeret godt nok, når ikke flere har valgt at skifte elleverandør. Det kommer det forhåbentlig til med de fordele, som jeg allerede har nævnt, og derfor skal jeg sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig støtter det her lovforslag, som jo går ud på at indføre et godt element fra energiaftalen i lovgivningen.

Kl. 14:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Steen Gade, Socialistisk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Jeg skal i den her sag tale også på vegne af hr. Rasmus Helveg Petersen fra Det Radikale Venstre.

Forslaget er, synes jeg, en fornuftig forsimpning, eller man kunne sige klargøring af et system, og måske vil jeg lægge vægt på, at det først og fremmest er en mere gennemskuelig model, som vi får lavet. Jeg kan høre, at mine medordførere er meget sikre på, at det nødvendigvis fører til mere konkurrence. Jeg ved egentlig ikke, om det fører til ret meget mere ændret adfærd, men det giver forudsætningerne for, at man kan gøre det. Jeg tror, at det med at få større konkurrence, altså at vi som forbrugere lidt mere kigger på, om der er forskel på, hvor vi køber strømmen henne, kræver lidt mere end det og måske også lidt ændret tarifpolitik og den slags, før vi for alvor gør det. Men det kan godt være et skridt på vejen. Og i hvert fald er det en forudsætning. Jeg synes under alle omstændigheder, at det er en bedre model, som vi har strikket sammen her.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen, Enhedslisten, som ordfører.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at ministeren ikke synes, at jeg var begejstret nok over energi- og klimapolitikken globalt set, og slet ikke over den i Danmark. Jeg må bare i al stilfærdighed sige til klima- og energiministeren, at når jeg ser på de beslutninger, der træffes i Europa og globalt set i de her år, så har jeg altså meget svært ved at se, at de lever op til de krav, som stilles, hvis man skal modvirke de klimaforandringer, der truer. Det er vel ligesom det, vi skal måle det op imod, når vi er i gang med at lave politik i det her land. Altså, er det

sådan, at det modsvarer de krav, der stilles? Det er selvfølgelig under forudsætning af, at man accepterer de resultater, som videnskaben er nået frem til omkring klimaforandringerne, og de krav, som de siger det stiller til vores politik. Der må man vel sige at Danmark måske er i nærheden af næsten at opfylde vores del af, hvad der skal leveres, men det ser ikke så positivt ud. Jeg tror ikke, vi fremmer den politiske debat i Danmark ved at foregøgle folk, at vi her sådan står umiddelbart over for at have løst klimaudfordringerne. Men lad det nu ligge.

Det her handler jo om den danske energiaftale, som jeg stadig mener indeholder en række gode og fornuftige elementer, og som helt klart peger i den rigtige retning, og som jo også har den effekt, at man ved at lave en grøn omstilling skaber i tusindvis af nye arbejdspladser i Danmark, og det er det, som vi ikke kan få nok af.

Det her forslag er jo lidt sjovt med hensyn til konklusionen. Drømmen om, at mere og fri konkurrence ville føre til lavere energipriser, er brast, og konklusionen bliver så, at vi forsøger at lave noget mere og bedre fri konkurrence. Det kan man godt, for det kan jo godt være, at man bare må erkende, at det system, man lavede tilbage i 2000, og som skulle virke fra 2003, ikke var så gennemtænkt og ikke så fornuftigt, så det kan gøres meget bedre. Jeg har måske lidt den samme opfattelse som SF's ordfører, nemlig at en tro på, at det her skaber den store forandring, har jeg ikke, men det er jo rigtig nok, at det skaber et lidt mere gennemskueligt system, og det skal man altid været tilhænger af.

Man kan jo også se, at nogle af dem, som har nydt godt af den manglende gennemskuelighed, nemlig nogle af de store elforbrugere, som har været i stand til at lave gunstige aftaler med elskaberne og har tørret regningen af på de almindelige forbrugere, er bekymrede. Jeg vil bare sige, at hvis mere gennemsigtighed i konkurrencen kan rykke det lidt, sådan at almindelige forbrugere kan komme til at stå stærkere i forhold til meget store forbrugere, så synes vi sådan set i Enhedslisten, at det er rigtig godt. For vi har sådan set i de senere år brugt energi på at afsløre, hvordan prisudviklingen har været for almindelige forbrugere. Vi kunne jo bare konstatere, at alle de påstande om, at konkurrence ville føre til lavere priser, intet havde på sig. Man kunne se præcis den modsatte udvikling, nemlig at priserne for de almindelige og små forbrugere steg, mens det ganske rigtigt havde nogle positive effekter for de store forbrugere.

Men nu indfører vi altså det her system, som alt andet lige skulle være mere gennemskueligt og derfor åbne op for, at almindelige forbrugere kan få bedre muligheder for gennem at skifte elhandelsselskab måske at opnå nogle gevinster. Jeg tror, at jeg er enig med hr. Steen Gade i, at vi skal se på andre ting. Vi skal se på et tarifsistem, som for alvor belønner, at man sparer, og et tarifsistem, der for alvor belønner, at man bruger den el på det tidspunkt, hvor man kan sige, at der produceres meget, uden at der er noget stort forbrug. Vi skal se på mange andre elementer. Og nogle gange skulle vi måske også overveje at se på, om det der med den enkelte families ret til selv altid at vælge skaber den største konkurrence. Vi har jo haft en diskussion bl.a. med den almene boligsektor, og de siger, at de faktisk synes, at det er et kæmpe handicap, at de ikke afdelingsvis er i stand til at lave aftaler med elhandelsselskaber om at få en billigere aftale, end den enkelte familie måske kan opnå for sig selv. Det hænger jo sammen med, at man ikke med de nuværende regler har mulighed for at lave aftaler, hvor man binder alle, der bor i en bestemt afdeling. Det tror jeg er nogle af de ting vi skal prøve at se på. Jeg erkender, at der er mange både EU-mæssige og juridiske og politiske problemer i det, men jeg tror, det er nogle af de ting, vi skal ind på.

Men der skal altså ikke være nogen tvivl om, at Enhedslisten grundlæggende synes, at hvis man skal have et såkaldt frit liberaliseret elmarked, og hvis man skal have konkurrence, så er det bedre med et gennemskueligt marked, hvor man kan se, hvad prisen er, end med et uigennemskueligt marked. Det tror vi er til størst fordel

for de almindelige forbrugere, og derfor støtter vi også det her lovforslag.

Kl. 14:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Hr. Villum Christensen, Liberal Alliance, som ordfører.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Når Konkurrencestyrelsen peger på, at en ændring af markedsforholdene på elmarkedet med bl.a. øget involvering af elhandelsvirksomhederne har et besparelspotentiale på 400 mio. kr. på kort sigt og vistnok noget, der ligner det dobbelte på lang sigt, bliver man selvfølgelig nødt til at være opmærksom. Det har bl.a. ført til dette meget omfangsrige lovforslag, som vil resultere i en omfattende ændring af rollefordelingen mellem de store aktører på elområdet. Vi har jo i mange år haft en form for pseudoliberalisering, synes jeg at jeg vil kalde det, af det her område, hvor de store netselskaber de facto har opereret på monopol lignende vilkår, og hvor kunderne har haft utrolig svært ved at gennemskue systemet. Derfor hilser vi dette skridt velkommen, selv om det også kalder på en række tekniske og formelle udfordringer vedrørende sikkerhedsstillelse og ansvarsforhold m.v.

Man skal huske på, at med det afgiftsniveau, vi er kommet op på i energisektoren, er det ganske store summer, som det nu påhviler elhandelsvirksomhederne at opkræve. Det stiller også store krav til udveksling af informationer mellem aktørerne og hele it-faciliteringen. Vi synes, at Energistyrelsen har svaret fyldestgørende på de mange bekymrede spørgsmål – også på spørgsmålet om frivillighed, når det handler om storforbrugere, der, som det lige er nævnt, må formodes fortsat at skulle have en del kontakt med netselskaberne. Her er det jo rigtig vigtigt at understrege, at selve det tekniske omkring nettilslutningen og ændringerne heri fortsat er en relation mellem kunden og netselskaberne.

Vi har en mindre bekymring vedrørende Energinet.dk, som kunne se ud til at få en egentlig myndighedsopgave, når det handler om at tage licensen fra elhandelsvirksomheder, som ikke ser ud til at opfylde kravene. Ved sådanne meget indgribende handlinger – og det er det jo, når man fratager virksomheder deres eksistensgrundlag – er det vel mere i overensstemmelse med dansk forvaltningsret, at det er en styrelse, der har ansvaret, og ikke en ledningsejer, eller hvad man kan kalde Energinet.dk. Vi tror, det er nødvendigt at tage dette store skridt, som lovforslaget er udtryk for, for at få skred i liberaliseringen og ser ingen problemer i, at man overvejer en udskydelse af ikrafttrædelsen – hellere det end at få en ny tinglysnings-skandale, kan man måske sige.

Det er jo rigtig mange mennesker, der bliver berørt af det her, og al fakturering overgår til elhandlerne, så en god implementeringsplan må være ret afgørende for succes. Så med dette håb i en lysegrøn årstid støtter vi forslaget.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mike Legarth, De Konservative, som ordfører.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Dette er endnu et lovforslag, som følger af energiaftalen, som er indgået af et bredt flertal i Folketinget med undtagelse af Liberal Alliance. Hovedindholdet af det her lovforslag er engrosmodellen, som nærmere betegnet betyder, at vi jo i dag som

forbrugere modtager to regninger: en fra elhandelsselskabet, hvis vi har valgt at købe strømmen et bestemt sted, og en fra forsyningselskabet, netselskabet. I fremtiden har vi så reformeret det system, sådan at man nu kun modtager én regning. Det synes vi er rigtig godt, nemt, overskueligt og enkelt, så forbrugerne kan overskue tingene, og vi flytter altså så også administrationsopgaven fra netselskabet til elhandelsselskabet. Men der mangler lovforslaget her en beskrivelse af balancen i det, når man flytter administrationen fra en part til en anden – hvordan kompenserer man for det? – og der har jeg så været i dialog med ministeren, og det ved jeg at også andre partier har, om, hvordan vi sikrer, at den omkostning bliver løftet, sådan at det er fair vilkår for den, der nu skal have en ny opgave at udføre. Det har jeg tiltro til at vi kan blive enige om i udvalgsarbejdet.

Men ellers handler det jo om, at vi gerne vil have mere konkurrence på markedet. Jo mere belønningsstruktur, vi har, jo mere opmærksomhed, der er hos forbrugeren på, hvad den strøm, man får, koster, og på, hvordan man kan påvirke sin pris, desto mindre energi er vi sikre på at vi vil få et forbrug af. Og på den måde gavner vi jo vores målsætning og sparer også penge sammen med udledning, så det er den rigtige vej at gå. Vi får fokus på forbruget og på elhandelsselskaberne og den strøm, der bliver leveret på den her måde, og det bakker Det Konservative Folkeparti op om.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 14:20

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg vil gerne takke alle ordførerne for deres kommentarer til lovforslaget. Det er jo så det andet af de fire lovforslag, der behandles i dag, som udmønter energiaftalen af 22. marts.

Hovedformålet med dette lovforslag er, som det er blevet nævnt flere gange, at fremme konkurrencen på elmarkedet gennem indførelse af den såkaldte engrosmodel, hvor elhandelsvirksomhederne bliver de centrale aktører på markedet. Lovforslaget sikrer således, at der bliver lige vilkår for elhandelsvirksomheder, uanset om de er koncernforbundne med netvirksomheder eller ikke. Samtidig bliver det elhandelsvirksomhedernes opgave at opkræve elafgifterne, og for at sikre indbetalingerne af elafgifterne til SKAT indgår det også i lovforslaget, at der skal etableres en forsikringsordning for afgiftsbetalingerne.

I forbindelse med høringen er der indkommet en del bemærkninger, og jeg vil allerede nu gerne annoncere to ændringer af lovforslaget, som jeg vil spille på bordet. Det drejer sig om en præcisering af, at en elforbruger, som bliver overført til en forsyningspligtig virksomhed, skal betale den tarif, som gælder i den forsyningspligtige virksomhed. Den anden er et ændringsforslag til lov om naturgasforsyning, som giver Energinet.dk mulighed for at indtræde som medejer af selskaber, der medvirker til en effektiv udveksling af naturgas mellem landene.

Så har flere af vores gode forligspartnere, ikke mindst Venstres og Konservatives ordførere, nævnt, at der er virksomheder, der frygter, at de kan komme i klemme, og også nævnt, at det frygtes, at der er nogle af de nuværende rabatter for netselskaberne til deres egne kunder, der kan gå tabt. Jeg er helt indstillet på, at vi får sat lup på de problemstillinger i udvalgsarbejdet og ser på, om der så at sige er hold i frygten, og om vi, hvis der er det, kan gøre noget ved det, for det har jo ikke været meningen, at det her skulle blive dyrere, men derimod billigere for elkunderne.

Jeg vil gerne sige til SF og Enhedslisten, der sætter spørgsmålstegn ved, hvor meget det her betyder, at Konkurrencestyrelsen, som ordførerne sikkert ved, har vurderet, at hvis man rent faktisk gennemfører den model og samtidig får smart meters ud i alle hjemmene, kunne der være et konkurrencemæssigt potentiale på op til 450

mio. kr. for forbrugerne i det her. Vi har estimeret det meget konservativt, fordi det indgår i den billiggørelsespakke, som vi har lagt til grund for vores energiforlig, og der vil vi jo nødig overgå det. Vi har lagt det meget konservativt an og sagt, at vi tror, at vi kan få en besparelse for forbrugerne på 100 mio. kr. Det tror jeg absolut er i underkanten af, hvad vi kommer til at få ud af det. Jeg tror virkelig, at det her er noget, som forbrugerne kommer til at kunne mærke.

Så nævner Enhedslisten meget rigtigt, at det, der sker i den store verden, ikke er nok til at løse klimaproblemerne. Det var heller ikke det, jeg sagde. Jeg er her helt på linje med Enhedslistens ordfører. Der er desværre lang vej igen, til vi når de 2 grader, som er FN's målsætning. Det er også rigtigt, at mange af verdens lande, ikke mindst de velstillede lande, kunne gøre mere, end de gør. Men det var ikke min pointe. Min pointe var, at der faktisk sker noget, at markederne rykker meget voldsomt i øjeblikket. De rykker bare ikke hurtigt nok, men de rykker, og derfor bliver der konkurrence om, hvem der sidder på ekspertisen, teknologierne osv., og der er mange frontrunnere, som vi er i kapløb med. Derfor tillader jeg mig bare at glæde mig over, at vi så stadig væk kan være med i eliten. Men det skulle ikke forstås som, at jeg mener, at alle klimaproblemer er løst.

Det tror jeg skal være bemærkningerne. Jeg er som sagt glad for den interesse, som alle har meddelt i dag – også Liberal Alliance. Vi er nu igennem halvdelen af lovforslagene, og det kan jo være, at vi, når vi kommer til slutningen af dagen, har det fulde Folketing bag vores energiforlig. Det ville være glædeligt at kunne fejre det i aften, men vi er da i hvert fald halvvejs nu, og jeg ser frem til at fortsætte de konstruktive drøftelser om lovforslagets enkelte elementer i Klima-, Energi- og Bygningsudvalget. Med disse bemærkninger vil jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Kl. 14:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. (Støtte til vindmøller på land, biogas og eksisterende industrielle kraft-varme-værker samt forlængelse af puljen til nye VE-teknologier m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 02.05.2012).

Kl. 14:24

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Thomas Daniel- sen, Venstre.

Kl. 14:25

(Ordfører)

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Lovforslag nr. L 182 er endnu en udmøntning af energiaftalen, som blev indgået den 22. marts i år. Med lovforslaget ændres lov om vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. Forslaget reducerer støtten til nye vindmøller på land, og reglerne for beregningsgrundlaget for den elproduktion, der kan opnås støtte til, ændres. Desuden skabes der bedre rammebetingelser for biogas, idet der med forslaget gives øget tilskud og mulighed for, at de kommunale naturgasselskaber kan engagere sig i biogasproduktion som en tilknyttet aktivitet til deres kommercielle aktiviteter. Endelig indeholder lovforslaget en række konsekvensrettelser som følge af de nye støttebestemmelser, hvilket bl.a. betyder ny støtte til eksisterende industrielle kraft-varmeværker.

Formålet med loven er at øge anvendelsen af vedvarende energikilder. Teknologiuudviklingen har betydet, at de nyeste vindmøller er mere effektive, og det skønnes derfor, at det foreslåede lavere støtte-niveau er tilstrækkeligt til at sikre nettoudbygningen af nye landmøller med en samlet kapacitet på 500 MW.

Det nye beregningsgrundlag skal sikre, at støtten gives i bedre overensstemmelse med vindmøllens elproduktion. Loven vil således justere støtten til vindmøller på land. Udbygningen med biogas skønnes at øge elproduktionen fra vedvarende energikilder med op til 1 terawatt i 2020. Dette gøres til glæde for klimaet, hvilket således er i fuld overensstemmelse med Venstres politik. Vi vil dog arbejde for, at der ikke kommer tyske tilstande, hvor majs spiller en hovedrolle. Det er for Venstre vigtigt, at vi bevarer den husdyrproduktion, vi har i Danmark.

Endelig forlænges puljen til VE-teknologier til elproduktion, hvilket sikrer kontinuitet til de projekter, der modtager støtte fra puljen. Lovforslaget medfører øgede udgifter for staten. Udgifterne til ny støtte til eksempelvis biogas og elproduktion skønnes at være jævnt stigende. Men sammenholdt med en situation, hvor de nugældende støttesatser var blevet videreført uændret, skønnes omlægningen af beregningsgrundlaget og reduktionen af støtten til vindmøller dog at medføre en samlet besparelse for elforbrugerne i 2020 på 450 mio. kr.

Da lovforslaget er en udmøntning af den aftale, som blev indgået mellem forligspartierne om energiaftalen, og da lovforslaget forventes at have positive konsekvenser for miljøet i form af CO₂-reduktion, bakker Venstre naturligvis fuldt op om dette forslag.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det her forslag handler om vindmøller, det handler om biogas, det handler om vedvarende energi, det handler om at forandre hele den måde, vi producerer vores energi på, så den bliver grøn. Det handler om at få bragt Danmark i den absolutte globale førerposition i forbindelse med den grønne omstilling, nøjagtig som vi var vant til det op igennem 1990'erne med Svend Auken i front.

Jeg synes, det er værd lige at bruge to ord på, hvad det var, der virkede dengang, og hvad det er, der også virker i det her forslag i dag.

Det vindmølleeventyr, der blev skabt dengang, det kæmpebrand, der blev skabt med Vestas, blev til, fordi man lavede et samarbejde, der var et resultat af nogle politiske beslutninger, der blev truffet her

på Christiansborg, og det blev til ved hjælp af et stærkt erhvervsliv, der var med på at spille den bold, der blev trillet fra Christiansborg. Det har skabt 20.000 arbejdspladser i Danmark, og det har gjort, at Danmark verden over er kendt for at være det land, der kan det her med den grønne omstilling.

Hvad er det så, vi gør nu? Jamen det er jo præcis det samme. Det er at vise, at hvis man tager et politisk initiativ, hvis man tør tro på, at erhvervslivet kan være en stærk medspiller, og hvis man i øvrigt har en befolkning, som rigtig gerne vil det her med grøn omstilling, jamen så kan man bringe sig i en situation, hvor man bliver model-land for alle de andre.

Hvad er det, vi selv gør i Danmark, når vi ser på forandring af energiforsyningen? Vi kigger rundt og ser de steder, hvor man har løbet rigtig, rigtig stærkt. Vi kigger f.eks. til Samsø. Hvordan virker det, hvad er det, de gør, hvordan får de det til at hænge sammen, hvilke protester kommer der, hvad er det, de kan politisk? Og så forsøger vi at kopiere det bedste af det til vores eget nationale niveau. Det er jo præcis det samme, der skal til internationalt.

Indimellem kan man godt blive en lille smule vemodig og trist, når man ser, hvordan det internationale spor fungerer. Der sidder en masse politikere, som burde træffe alle de rigtige beslutninger, men som ikke gør det – som ikke gør det. Og det er selvfølgelig, fordi man har et konsensusssystem. Det må vi acceptere, det er det bedste, vi har, og vi skal selvfølgelig arbejde videre i det spor, så godt vi kan.

Men vi må også bare acceptere, at det ikke går langt nok. Jeg bliver meget trist af, at man bliver nødt til at forlade ideen om at kunne nå 2- graders-målsætningen, at man ikke længere tror, man kan nå den. Det kan vi selvfølgelig godt have et ønske om og en politisk vision om, men jeg mener også, at det FN-spor arbejder for langsomt.

Det vil sige, at det ambitionsniveau, vi lægger i Danmark, skal være med til at inspirere. Lad os se på, hvad der skete i USA. Selv om USA i årevis har haltet bagefter set med meget grønne briller, har det jo ikke forhindret hverken erhvervsliv eller organisationer i USA i at sprinte derudad.

Det, vi kan i Danmark, er jo, at vi kan bringe alle de fire led til at fungere samtidig. Vi kan det med erhvervslivet, vi kan det med organisationerne, vi kan det med befolkningen, og så kan vi også på det politiske niveau. Og det er præcis det, vi gør med den her energiaftale.

Jeg mener, at det skal bruges som inspiration. Det skal bruges som inspiration i de lande, som vi godt kunne tænke os gik lidt længere. Det skal bruges som inspiration på et tidspunkt i verdenshistorien, hvor man ikke kan få FN-systemet til at træffe alle de beslutninger og gøre dem så vidtgående, som vi gerne ville have det her i Danmark.

Den inspiration skal bruges til at få lavet en grøn omstillingsbølge, som ikke bare kommer til at handle om Danmark, men som bruger Danmark, på samme vis som når vi kigger til Samsø og andre steder, hvor man er nået rigtig, rigtig langt, når vi skal lave den danske energiforsyning.

Det lovforslag, vi konkret behandler her, handler om at få sat skub i efterspørgslen på vindmøller. Det handler om at fortsætte det industrieventyr, vi har haft på den front. Det handler om at skabe nogle vilkår for at udvikle biogas i dansk landbrug, det handler om at få skabt arbejdspladser, det handler om at erkende, at vores eget erhvervsliv og vores egen industri har brug for den her grønne omstilling, og jo hurtigere, vi kommer foran på den bølge, jo lavere bliver produktionsomkostningerne for hele industrien, for hele erhvervslivet, for hele landbruget; jo bedre bliver vores konkurrenceevne, og i jo højere grad kommer vi til at vise, at selv om FN ikke kommer til at tage alle de vidtgående beslutninger, som vi gerne vil have, er der alligevel en vej, som forhåbentlig også i sidste ende får trukket FN-systemet med.

Vi støtter selvfølgelig det her lovforslag som en del af energiforliget. Og jeg mener, at man sådan set kan tillade sig at gå en lille smule mere håbefuldt fra Folketingssalen i dag efter de her førstebehandling.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mikkel Dencker, som er ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Lovforslaget her er endnu et i rækken af lovforslag, som skal udmønte energiaftalen, som blev indgået den 22. marts. Det er en aftale, som vi i Dansk Folkeparti har valgt at gå ind i af flere grunde. Først og fremmest handler det om, at vi ønsker at få indflydelse på en aftale, som omfatter enorme beløb, og som har indflydelse på alle danskernes økonomi. Derfor er det vigtigt for os at deltage i aftalen for både at have indflydelse på aftalens indhold og ikke mindst den lange række af udmøntninger, der kommer i løbet af aftalens løbetid, og fordi aftalen her trækker i retning af et Danmark, som også i fremtiden vil være uafhængigt af import af energi fra udlandet.

Med lovforslaget her er turen så kommet til støtten til vindmøller på land. For vindmøller gælder, at der her er en årelang tradition for, at disse støttes med ganske anseelige beløb. Nu kan vi i Dansk Folkeparti godt lide at støtte danske traditioner, men det her er måske en af undtagelserne. Det er i hvert fald en støtte, som vi i Dansk Folkeparti har været ret kritiske over for i tidens løb.

I tilfældet her går det heldigvis i den rigtige retning. Energiaftalen lægger ganske vist op til, at støtten til vindmøller på land fastholdes på 25 øre pr. kilowatt-time, men der indbygges den mekanisme, at tilskuddet aftrappes, når markedsprisen på elektricitet stiger, så markedsprisen og støtten tilsammen ikke kan overstige 58 øre. Det betyder, at støtten helt bortfalder, hvis den rene markedspris på et tidspunkt når 58 øre eller derover. Det er absolut et skridt i den rigtige retning, at vi får en aftrappingsordning af den slags. Det glæder vi os over i Dansk Folkeparti.

Lovforslaget indeholder også en ændring af rammebetingelserne for biogas, som er aftalt i energiaftalen. Det sker bl.a. ved, at den eksisterende støtte til biogas til kraft-varme-produktion også gives til biogas, som leveres til naturgasnettet. Desuden gives der yderligere støtte på henholdsvis 26 kr. og 10 kr. pr. gigajoule, som gives til al anvendelse af biogas. Sidstnævnte slags støtte er begge midlertidige ordninger, af hvilke den ene aftrappes øre for øre, når naturgasprisen stiger, og den anden aftrappes med 2 kr. årligt fra 2016 og dermed er helt væk igen i 2020.

Jeg vil godt understrege, at det normalt ikke er Dansk Folkepartis politik at yde statsstøtte til energiprojekter. I tilfældet biogas er der dog en god grund til det, for når det gælder biogas, er det vigtigt at udvikle denne produktion, så den på et tidspunkt kan erstatte den traditionelle naturgas.

Forholdene er, at de forekomster af naturgas, som Danmark i dag nyder godt af, vil løbe tør inden for en ukendt årrække, og hvis ikke vi tilvejebringer alternativer, kommer vi til at importere gas i stedet for. Det kan politisk være et problem, hvis vi bliver afhængige af import af gas fra ustabile eller ligefrem fjendtlige regimer. Den situation skal vi undgå, og derfor anser vi i Dansk Folkeparti anvendelsen og udviklingen af biogas som et skridt væk fra afhængighed af fremmede magter.

Endelig synes jeg, at det er vigtigt at nævne om det her lovforslag, at energiaftalen også indeholder, at puljen til nye VE-teknologier som f.eks. zoneenergi og bølgekraft videreføres. Det er vigtigt for Dansk Folkeparti, at der ikke ensidigt sættes på vindkraft, men at andre energiformer også udvikles, og vi har jo i Danmark et stort po-

tentiale for bølgekraft, som der absolut kan arbejdes videre på bliver udnyttet. Derfor er vi i Dansk Folkeparti glade for, at vi med energiaftalen her har været med til at kunne videreføre den pulje, og indtil videre er det så for yderligere 4 år.

Så jeg skal sige, at vi kan støtte lovforslaget her.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Steen Gade fra SF.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Jeg skal også til det her lovforslag sige, at jeg også taler på vegne af Det Radikale Venstres ordfører, hr. Rasmus Helveg Petersen.

Forslaget er, som andre ordførere har nævnt, jo en af de vigtige dele af implementeringen af den store satsning, der kommer til at ske i de kommende år på vedvarende energi. Det er der, der sker, kan man sige, det paradigmeskifte i løbet af de næste 8 år i dansk energiforsyning, at vedvarende energi bliver et helt afgørende element i vores energiforsyning og dermed i hele systemet.

Det er også en slags illustration af, at fremtidens energisystem bliver mere decentralt. Vi har jo i forvejen vindmøller på land, og nu sker der fortsat en udbygning af vindmøller på land, men især en modernisering af de vindmøller, vi har. Vi tager faktisk flere vindmøller ned i de kommende år, end vi sætter op, men møllerne bliver lidt større og med større effekt. Det er den ene decentrale produktionsmåde.

Den anden decentrale produktionsmåde, som vi nu får gang i, og som vi har snakket om i rigtig mange år, er biogasproduktionen. Og derfor er jeg vældig glad for, at vi nu får det sat på skinner, så vi er sikre på, at det bliver gennemført, og at vi ikke bare snakker om det. Jeg tror, at mange godt kan huske de diskussioner, vi har haft de sidste i hvert fald op til 4 år, om, at nu skulle det i gang, uden at det kom det. Nu kommer det i gang, og det er også, fordi vi nu skaber en mulighed for tilkobling til naturgasnettet, så der bliver flere anvendelsesmuligheder. Vi giver også naturgasselskaberne mulighed for at gå ind på området. Derfor har vi også sikret, at der er de instrumenter, som virkelig kan få det til at fungere.

Jeg vil så også sige, at den decentrale energiforsyning jo vil kunne blive yderligere udbygget i de kommende år ved en lang række andre initiativer.

Jeg skal sige, at vi også får en række besparelser på landvind i de kommende år, og det, jeg synes er fantastisk opmuntrende for det her, og som er en vigtig del af det her, er, at vi er med til at skabe nogle arbejdspladser. Vi er jo simpelt hen ved at gøre vindmølleindustrien totalt markedsklar, sådan at den virkelig kan konkurrere med alle alternativerne. Det er ikke helt på plads endnu, men det er det, vi gør på land ved at nedtrappe støtten, og derfor vælger vi, så vidt jeg kan se, nu en meget klogere model.

Vi kommer heller ikke til at overbetale, ved at vi også ændrer afregningsformen, sådan at vi får en klog model. Man giver støtte, når man skal fremme nogle teknologier, som ikke kan fungere på markedsvilkår, og man går i gang med at aftrappe støtten, når man kan se, at nu er det ved at nærme sig markedsvilkår. Det er faktisk, hvad vi gør med det her lovforslag. Det indgår jo i den beskæftigelsessatsning og den investeringssatsning, vi har.

Sammenlagt er det sådan, at det her forslag sammen med de andre initiativer, der ligger i energiaftalen, fører til, at der frigøres investeringer på mellem 90 mia. kr. og 150 mia. kr. i de kommende 8 år i den her sektor. Det er enormt, og noget af det, som måske ikke altid er trængt ud gennem murene her på Christiansborg, er jo, at hvad angår alle de penge, som rejses af private, af forskellige aktører, til at investere i det her område, er det rammerne, vi fastlægger, ikke ved at fylde området med statsstøtte, men i virkeligheden kun

ved at give nogle ganske små incitamenter og så samtidig indkassere den store gevinst, der er, ved at vi kommer til at spare på import af energi, netop fordi vi også laver omfattende energibesparelser.

Så der er en fuld anbefaling herfra.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

På mange måder er det jo et bemærkelsesværdigt lovforslag, vi behandler her i dag. Det viser sig, at der tilsyneladende ikke er nogen grænser for, hvor stor støtte til bestemte energiformer borgerlige partier i det her land er villige til at give, når det også bare gavner andre interesser. Det viser også, at den sådan grundlæggende modvilje mod at lade kommuner og kommunale selskaber engagere sig med investeringer osv. forsvinder som dug for solen, når det handler om at skaffe kapital til noget, man synes er vigtigt og godt.

På en eller anden måde er det jo et grundlæggende gennembrud i forhold til de synspunkter, som Enhedslisten har, og som vi da gerne ser overført også til andre energiformer og andre dele af samfundet end biogasproduktionen. Men selvfølgelig er det bemærkelsesværdigt.

Jeg skal i øvrigt sige, at jeg var meget glad for hr. Thomas Danielsen indlæg her i dag, for hr. Thomas Danielsen understregede jo, at det også for Venstre er vigtigt at undgå, at man får en ensidig produktion af majs til at indgå i en biogasproduktion. Jeg synes, det var en rigtig, rigtig god udtalelse, der kom der, en udtalelse, som jeg håber vi også kan nyttiggøre i praktisk politik, for en af udfordringerne her er jo, at vi er gået i gang med en meget massiv satsning på bioenergi og i forhold til det her lovforslag på biogas, uden at vi sådan helt har styr på, hvad der skal til, for at det kan være bæredygtigt for nu at udtrykke sig forsigtigt, og det skal man jo, når man er forligspart.

Det er selvfølgelig dejligt, at der så i den sammenhæng i lovforslaget opereres med, at man har mulighed for at indføre bæredygtighedskriterier, og det er dejligt, at vi skal have lavet en analyse af bioenergien for at sikre, at den miljømæssigt og klimamæssigt kommer til at fungere så effektivt som muligt.

Det er selvfølgelig godt, men jeg synes, at det måske ville have været rigtig godt, hvis vi havde været i stand til at have nogle af de analyser på plads, *inden* vi lavede den her meget massive satsning. Så tror jeg sådan set, at vi kunne have fået biogas på en måde, som miljømæssigt havde været bedre end det, der ligger i det her forslag.

Derudover indeholder forslaget, og det skal man bemærke, at stort set alle partier i Folketinget tilslutter sig en massiv satsning på vindenergi. Det er da heller ikke så ringe endda. Når man tænker på, hvad nogle partier i Folketinget har sagt om vindenergi og vindmøller, er det jo ret flot, at der nu er en enighed om, at det skal man satse massivt på.

Jeg synes også, det er rigtig fornuftigt, at vi laver nogle ændringer i forhold til landvindmøllerne, hvor der drosles ned for støtten og ændrer støtten, så den bliver mere fornuftig. Vi mangler jo at løse den udfordring, der er med de kystnære vindmøller, altså dem, som står ude i vandet tæt på kysten. Der er en udfordring med at få det løftet og løst, og det bliver jo ikke løst med det her lovforslag, men jeg vil sige, at vi håber på, at man kan få det løst hen ad vejen.

Der vil jeg så også gerne rose Dansk Folkepartis ordfører, for jeg synes jo, at det er fantastisk vigtigt, at vi fastholder en alsidighed i den vedvarende energi, vi skal bruge, og at det netop er fuldstændig rigtigt, at vi også fremadrettet skal satse på bølgekraft, solenergi, geotermi osv. – altså, en lang række andre energiformer end vind-

kraft og de bioenergiprodukter, som vi endnu mangler at få analyseret hvor bæredygtige er eller ikke er. Det er jeg helt enig i.

Jeg tror sådan set, at jeg deler den opfattelse, som jeg tror Dansk Folkeparti har, nemlig at det ville være rigtig dejligt, hvis vi havde været i stand til at give et større løft til det, der handler om de andre energiformer. Vi fik jo lavet et løft i forhold til bølgekraften, men generelt set havde det været godt at give det andet et løft.

Jeg vil nu nok sige, at hvis det her havde været en rigtig god aftale på det område, havde vi nok kunnet finde lidt mindre støtte til biomasseeområdet og lidt mere støtte til noget andet. Lad mig bare udtrykke mig på den forsigtige og venlige måde her i dag. Men der skal ikke være nogen tvivl om, at vi, når vi ser på dette lovforslag som helhed, synes, at den klare satsning, der er på vindenergi, er fornuftig.

Jeg håber, at vi i forbindelse med diskussionerne om, hvordan vi får implementeret den her satsning på vindenergi i større udstrækning, end vi har været i stand til i dag, kan skabe en folkelig forankring, også hvad angår det at investere i vindmølleudbygningen. Det tror jeg bliver nødvendigt også for at undgå, at vi får en alt for op-hidset debat med befolkningen rundtomkring i Danmark om, hvorvidt det er en god idé med vindmøller eller ej. Så det håber jeg vi kan komme længere med.

Jeg håber også, vi kan finde nogle modeller, hvor vi kan sikre, at vi ikke gentager Anholtudbuddet. Det er vi jo fuldstændig enige om skal blive meget billigere næste gang, men det tror jeg også kræver, at man arbejder bevidst med det.

Jeg håber også på, at vi faktisk hen ad vejen kan anerkende, at vi kan få et kommunalt engagement i energiproduktionen, også inden for andre felter end biogasfeltet, og som minder om det, man har vedtaget på det område.

Så satses jeg da på, at vi også i den videre proces måske hen ad vejen kan sikre yderligere midler til udvikling af solenergi, udvikling af bølgekraft, udvikling af geotermi osv. Jeg er ikke sikker på, at vi helt har skaffet de økonomiske rammer, og at de er gode nok.

Alt i alt stemmer Enhedslisten selvfølgelig også for det her forslag, som jo er en del af en nogenlunde smuk helhed.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Hr. Thomas Danielsen fra Venstre for en kort bemærkning.

Kl. 14:47

Thomas Danielsen (V):

Tak for roserne fra Enhedslistens ordfører. Jeg er også glad for at høre Enhedslistens begejstring for biogasproduktionen og for vores fælles holdning om, at selvfølgelig skal biogasproduktionen foregå på fornuftig vis, og den skal ikke kun bestå af majsproduktion.

Nu er det jo sådan, at gylle består af 98 procent vand, så der skal jo også blandes noget andet i den. Derfor ville jeg spørge, om det er rigtigt, at man sådan kan høre på Enhedslisten, at Enhedslisten er mere positiv over for, at man eventuelt også kigger på muligheder for dyrkning af elefantgræs og den slags ting og sager, som jo ville være oplagt at dyrke på bræmmerne? For det er noget, der vil give et højt udbytte, kulstoffet ville blive i jorden, og man ville sænke – hvad hedder det? – kvælstofudvaskningen markant. Var det nogle tanker, som Enhedslisten kunne forene sig med?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:48

Per Clausen (EL):

Nu tror jeg, jeg skal passe på, at jeg ikke får fødevareordføreren, tror jeg det er, på nakken, ved at jeg i dag laver en ny aftale med hr. Tho-

mas Danielsen om, hvordan vi skal løse problemet i forbindelse med bræmmerne; det har vi diskuteret, og jeg mener, at det forslag om dyrkningsfri bræmmer, som regeringen har fremsat, er et forslag, der er fornuftigt og godt.

Men jeg vil meget gerne indgå i en dialog og i en debat, særlig med Venstre, som jo på det her område har nogle særlige interesser og nogle forbindelser, det kan være godt at holde sig gode venner med, om, hvordan vi kan sikre, at man i Danmark får en biogasproduktion, som miljømæssigt er så bæredygtig som overhovedet muligt. Der har vi faktisk, synes jeg, selv rigtig mange gode ideer til, hvordan man kan gøre det. Så det håber jeg vi vil kunne få en fornuftig dialog om i det fremadrettede arbejde.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Thomas Danielsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Thomas Danielsen (V):

Det vil være noget, vi vil kunne få en rigtig god dialog om. Det er ikke, fordi det er sådan, at det her skal komme til at handle om miljøpolitik eller fødevarepolitik, men er hr. Per Clausen, undskyld, ordføreren ikke enig i, at det ud over de gevinster, der vil være ved en biogasproduktion, så også rent miljømæssigt vil være mere korrekt at dyrke bræmmerne i stedet for at frede dem?

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Per Clausen (EL):

Nej, det vil jeg sige jeg altså ikke er enig i. Men ordføreren skal ikke kritiseres for at blande fødevarepolitik og miljøpolitik ind i det her, for det hænger jo sammen. Altså, om det er afgrøder til fødevarer, vi skal producere på de danske jorder, eller om det skal være majs, som skal bruges til at producere biogas, er jo både et fødevare- og et miljøspørgsmål. Og det er også et miljøspørgsmål på grund af de voldsomme mængder kungstgødning og pesticider, der går til dyrkning af majs. Det er meget værre end mange andre, mere fornuftige produktionsformer. Så det er meget fornuftigt at se det her i en helhed.

Det er sådan set også derfor, jeg ser frem til, at vi vil kunne diskutere det her i forbindelse med energiforhandlingerne og det forlig, der ligger der. Men jeg tror jeg også, vi kommer til at diskutere det, når vi i forlængelse af den kommissionsrapport, der kommer her om ikke så forfærdelig lang tid, skal diskutere dansk landbrugs fremtid.

Der tror jeg, at vi gør klogt i at se det her i en sammenhæng. Det har vi så dejligt nemt ved at gøre i Enhedslisten, for vi er ikke blevet større, end at vi har kunnet koncentrere ordførerposterne på forholdsvis få mennesker. Men jeg er sikker på, at de store partier også kan håndtere det.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Villum Christensen fra Liberal Alliance.

Kl. 14:50

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Jeg kan i hvert fald være enig med hr. Per Clausen i, at tingene hænger sammen, og at man skal tænke på tværs. Og det skal man selvfølgelig også, når man snakker energi i forhold til økonomi, og her er et af de lovforslag, som vi ikke er særlig begejstrede for. Vi har jo et energisystem i Danmark, som er karakteriseret ved at være

verdens dyreste, og nu ved vi så – det er faktisk det eneste, vi er helt sikre på – at det bliver endnu dyrere. På mange andre områder er der utrolig mange hvis'er.

Vi kan heller ikke støtte lovforslaget bl.a. af den grund, at man nu indfører en ny PSO-afgift på gasområdet. Det er jo en afgiftsform, som alt for længe har levet i det skjulte, kan man sige, og som uden noget som helst ståhej kan vokse år efter år, uden at nogen rigtig tager notits af det – kun en lille, snæver gruppe journalister interesserer sig jo for det her område.

I regeringens energiudspil forudsatte man f.eks. i efteråret, at PSO-afgiften på el, altså den afgift, der primært går til vindmøllerne – det er det, vi kender bedst – i 2012 vil være på omkring 2 mia. kr. Nu har energinet.dk netop meldt ud, at i andet kvartal af 2012 er afgiften steget fra 6 øre til 14-15 øre, svarende til en tredobling i forhold til året før. Det vil altså sige, at der er en merudgift på 3,5 mia. kr. – en merudgift. Jeg vil gerne gentage tallet: 3,5 mia. kr. Og er det ikke nogenlunde det samme som det, vi siger energiforliget skal koste, selv om man selvfølgelig ikke helt kan sammenligne de her størrelser? Men det er altså rigtig mange penge, og det understreger, at det er svært at tro på det, når man siger, at hele den energiaftale vil koste 1.300 kr. pr. husstand i 2020. Der er utrolig mange implikationer i sådan et postulat. Og vi skal huske på, at vi jo ikke taler om noget, der ligger langt fremme, for det er altså noget, der lige er sket i forbindelse med PSO-afgiften – det er inden for en 1-årig periode. Så jeg synes, det er utrolig bekymrende.

Når PSO'en på den måde kan eksplodere, er det jo selvfølgelig ikke mindst, fordi det udløser flere tilskud, når markedsprisen falder. Det vil altså sige, at vi i Danmark har indrettet os på den sindrige måde, at når det bliver billigere ude hos konkurrenterne, bliver det automatisk dyrere i Danmark. Rigtig mange virksomheder har langtidskontrakter på strøm, og så klaskes PSO'en oveni. En mellemstor industrivirksomhed, som f.eks. bruger 100 mio. kW, kan altså få en ekstraregning lige på den flade på 16 mio. kr.

Almindelig husmandsfornuft tilsiger jo, at når man garanterer en vindmøllepark 1,05 kr. pr. kilowatt og samtidig kan købe strømmen for en tredjedel, så er der nogle, der skal betale gildet. Man tør næsten ikke tænke tanken til ende: Hvis nu det her forlig var blevet implementeret med to nye vindmølleparker, hvad ville det så have kostet, hvis vi havde fået den stigning i PSO-afgiften, som vi lige præcis ser nu?

Vi tror heller ikke meget på den bagvedliggende filosofi i energiforliget, hvor vi går enegang som en lille, åben økonomi med et meget højt ambitionsniveau, og hvor der sættes meget store spørgsmålstegn ved den globale miljøeffekt – der er simpelt hen ikke nogen – og de beskæftigelsesmæssige virkninger, som begge dele sagtens kan ende med at blive med negativt fortegn. Der er jo rigtig mange, der har meninger på det her område, og der er blevet sagt, at det skaber flere arbejdspladser – jeg ved ikke, hvor mange gange det er blevet sagt bare i forbindelse med de her tre lovforslag. Men det bliver ikke mere rigtigt af, at man siger det mange gange. Det kan godt være, at det konkret i industrien giver flere arbejdspladser, men det hjælper ikke, hvis der tjekker lige så mange ud den anden vej. For man bliver nødt til at notere sig, at der jo ikke er ret mange ærødelige fagøkonomer, der går ud og siger, at det her netto giver arbejdspladser. Det er jo indlysende, at når man har noget med tilskud, noget, hvor der bliver genereret tilskud, så giver det på kort sigt arbejdspladser, men der er altså endnu ikke nogen, der har overbevist os om, at det er varige arbejdspladser.

Vi har tit sagt om energiforliget, at der er mange fugle på taget, men det eneste, man har hundrede procent sikkerhed for, er jo altså, at de her afgifter stiger. For det er jo lagt ind i systemet i den måde, vi har tilrettelagt det på. Med de bemærkninger må jeg skuffe ministeren og sige, at her er man altså nået til et af de forslag, vi ikke kan støtte.

Kl. 14:54 det giver mere miljø og mere beskæftigelse, hvis det er det modsatte, der er tilfældet.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er en til en kort bemærkning, og det er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, Socialdemokraterne.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Han får chancen lige om et øjeblik igen. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:58

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg har lyst til lige at citere fra Jyllands-Posten, hvor der står:

»Ifølge Nationalbanken har indførelsen af de grønne afgifter, som ifølge erhvervsorganisationen DI allerede er verdens højeste, banet vejen for en energimæssig omstilling i Danmark. På nuværende tidspunkt vil det forbedre konkurrenceevnen med godt 2 procent, hver gang energipriserne fordobles.«

Der står i øvrigt også, at man har brugt dobbelt så mange penge på olie siden 2009 i erhvervslivet i Danmark.

Vi gør jo altså ikke det her, fordi vi har lyst til at pålægge dansk erhvervsliv og dansk industri en masse nye udgifter. Det er jo sådan set også derfor, at både Dansk Industri og Dansk Erhverv støtter energiaftalen – det skal vi lige huske på. Vi gør det her, fordi det sænker produktionsomkostningerne for dansk erhvervsliv og for dansk industri, fordi energipriserne er på vej opad. Det vil sige, at hvis vi ikke foretager den her omstilling, vil det være sådan, at omkostningsniveauet for dansk erhvervsliv vil blive væsentligt højere.

Derfor forstår jeg ikke helt, hvordan det hænger sammen med det, som Liberal Alliances ordfører siger om de stigende omkostninger. Det kunne jeg godt tænke mig at få en kommentar til.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 14:56

Villum Christensen (LA):

Hvis den socialdemokratiske ordfører skulle have ret i den antagelse, at det er hundrede procent sikkert, at priserne stiger på olie osv. og forskellige energiformer – jeg har også mange gange hørt ministeren sige, at det her gør ondt, men at det bliver meget værre, hvis vi ikke gøre noget – kan jeg vel kommentere det sådan, at hvis man er så sikker på det, er der ingen grund til at rende rundt til den løn, vi får herinde. Man kunne nemlig være en rigtig velhavende person, for hvis man kunne se så klart ud i fremtiden med hensyn til prisudviklingen, ville det jo være verdens nemmeste ting at tegne en terminskontrakt.

Nu da Liberal Alliance står uden for forliget, får jeg rigtig, rigtig mange henvendelser fra folk, der er frustrerede. Her for nylig, og det vil jeg egentlig gerne for indeværende lade være en kommentar til den her skråsikkerhed omkring oliepriserne, fik jeg en besked om, at jeg skulle prøve at klikke et bestemt sted; man kan i dag købe olie leveret i 2019 til en pris, der er 20 pct. billigere, end prisen er i dag. Det vil altså sige, at markedet ikke er enig i det hovedræsonnement, at det bliver meget dyrere, hvis vi ikke gør noget, og at vi derfor godt vil acceptere, som det bliver sagt, at det bliver lidt dyrere nu – det har jeg hørt mange gange – for det bliver meget dyrere, hvis vi ikke gør noget.

Jeg må ærligt indrømme, at jeg har svært ved at forstå, at man som en velbegavet, analytisk, dygtig politiker kan være så skråsikker i de her ting.

Der er også skråsikkerhed omkring beskæftigelsen. Det er jo ikke rigtigt. Når noget er støttet, bliver det mindre produktivt, og så tager man arbejdspladser fra andre sektorer. Jeg synes, at det er så velbelyst og er blevet sagt så mange gange i de vismandsrapporter og i alt, hvad vi overhovedet kan grave op af også international litteratur på det her område. Det bliver altså ikke mere rigtigt af, at man siger, at

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg synes jo, at det er logik for perlehøns. Altså, hvis der er et biogasanlæg, skal det vedligeholdes, og det skal driftes. Det er der vel varige arbejdspladser i, eller forestiller Liberal Alliances ordfører sig, at det bare skal stå på en mark, og så skal der ingenting foretages på det?

Naturligvis skabes der arbejdspladser. Og det, der er det gode ved de arbejdspladser, der bliver skabt ud over de varige arbejdspladser, der er i forbindelse med bl.a. drift og vedligeholdelse af biogasanlæg, er jo, at det skaber en bølge af arbejdspladser nu, hvor vi har behov for, at folk ikke er på offentlig forsørgelse – nu hvor vi har behov for, at folk *ikke* er på offentlig forsørgelse, men hvor vi har behov for, at der bliver sat gang i hjulene i dansk økonomi.

Til det der med at spå: Jeg synes bare, at vi skal kigge lidt på historien. Da jeg i sin tid blev valgt ind i Folketinget – det er nu mere end 10 år siden – var olieprisen på 22 dollar pr. tønde; det er en femtedel af, hvad prisen er i dag. Jeg er med på, at der lige er blevet fundet et par nye olieletter i Norge, og der skal da sikkert også nok komme flere til, men sandsynligheden for, at oliepriserne vil falde væsentligt, er stort set ikke til stede.

Det kan da godt være, at priserne på et eller andet tidspunkt vil falde, fred være med det, men så ved vi jo heldigvis også, at priserne på vindenergi vil falde. Omkostningerne ved at lave de her vedvarende energiformer er høje nu, fordi det er ny teknologi, og de vil falde i fremtiden. Det har vi også indrettet profilen på tilskuddet efter.

Så selv hvis det skulle være tilfældet, har det været en god investering for Danmark også af forsyningssikkerhedsmæssige årsager, fordi nordspølien ikke varer evigt. Derfor forstår jeg stadig væk ikke, hvordan det skulle hænge sammen med, at dansk erhvervsliv og dansk industri skulle have bedre af, at vi ikke forsøger at forudskikke situationen.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Villum Christensen (LA):

Der er jo ikke andet at sige til det, end at jeg må være en meget dårlig pædagog og ikke kan forklare de økonomiske sammenhænge, der handler om, at når man hiver penge op af folks lommer og bruger dem til et bestemt formål, er det selvfølgelig indlysende – nu nævnte ordføreren biogasanlæg – at der er nogle fagfolk, der drifter de her ting, og at de kommer i arbejde, men man forringer samlet set rammevilkårene for de øvrige sektorer. Det er det, jeg siger har været så velbelyst. Jeg kender ikke en økonom, der går ud og siger det modsatte. Selvfølgelig er det sådan.

Det, der er hovedproblemet, er, at regnestykket meget let kan blive negativt, og derfor gør det ondt så mange gange at skulle høre, at det bærende element er beskæftigelse og miljø. Vi kan også snakke langt, længe og inderligt om de miljømæssige ting, som jo globalt set ingen betydning har. Det fortæller vismændene også i deres seneste rapport. Så jeg tror ikke, at vi når længere, for vi sender ikke på samme kanal, når det handler om økonomisk teori.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth, som er ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:01

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, formand. Det her er så det tredje lovforslag ud af fire, som er en udmøntning af den glimrende energiaftale, som et bredt flertal i Folketinget har indgået med undtagelse af Liberal Alliance, der har valgt at stå udenfor.

Det her lovforslag handler så om biogas og vindmøller. Vi har jo forhandlet en energiaftale i tre spor. Energieffektiviseringer var det, de første to lovforslag handlede mest om. Så er der det her og det næste, der handler mest om biogas, biomasse og vind, vindmøller på land og på kystnære områder samt havvindmøller.

Det, jeg vil sige mest om, er, at lovforslaget her hovedsagelig drejer sig om en reduktion af støtte til nye vindmøller på land samt ændrede regler for beregningsgrundlaget. Der opnås bedre rammebetingelser for biogas og en ny støtte til eksisterende kraft-varme-værker.

Hvad er så vores motivation for at gennemføre det lovforslag? Ja, den er jo, at teknologiudviklingen har betydet, at de nyeste vindmøller simpelt hen er mere effektive. Derfor er det skønnet, at støtteniveauet er tilstrækkeligt til at sikre den nettoudbygning af landvindmøller på 500 MW, vi gerne vil have er forudsat i energiaftalen. Og beregningsgrundlaget skal sikre, at støtten gives i bedre overensstemmelse med vindmøllernes elproduktion.

Så udbygger man biogasområdet, og det skønnes at øge elproduktionen på vedvarende energi ganske betragteligt.

Hvem vil så få gavn af sådan et lovforslag? Reduktionen af støtten til vindmøller skønnes at give en samlet besparelse for elforbrugere i 2020-projektet på 450 mio. kr., og udbygningen med biogas skønnes at øge elproduktionen af vedvarende energi til glæde for klimaet. Vi flytter jo kilden for kraft-varme-værkerne i byerne fra kul til biomasse, så vi får renere luft. Det håber jeg vi alle kan være enige om.

Samlet set støtter De Konservative også det her lovforslag.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er det klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 15:03

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Tak til ordførerne for kommentarerne til lovforslaget, som jo altså så er det tredje i dag, der gennemfører vores energiforlig af 22. marts 2012.

De elementer, der gennemføres ved dette lovforslag, er justering af støtten til vindmøller på land, bedre rammebetingelser for biogas m.v., ny støtte til de eksisterende industrielle kraft-varme-værker og forlængelse af puljen til nye VE-teknologier til elproduktion. Der er tale om elementer, som indgår direkte i selve energiforliget, og som nu skal vedtages ved en række lovændringer.

Det centrale element er øget støtte til den grønne energi, og selv om det er rigtigt, som flere ordførere har sagt, nemlig, at vi faktisk skærer i støtten til vind på land og i øvrigt også forventer betydelig lavere priser for vind på havet, er der ikke grund til at lægge skjul på, at når man laver en omstilling af sin energisektor, koster det investeringer, og det vil på kort sigt indebære øgede udgifter for borgerne, for virksomhederne og for statskassen.

Men det kræver investeringer at forny sin energisektor og omstille samfundet til grøn energi, og jeg er stadig af den overbevisning, at

regningen risikerer at blive betydelig større, hvis vi ikke gør noget i tide. Det er ikke kun Danmark, der står med et valg her og nu. Det er hele EU, der står med et valg, op til to tredjedele af vores kapacitet skal udskiftes under alle omstændigheder.

Grunden til, at det her ikke bare kan gøres op i, hvad priserne er her og nu, som hr. Villum Christensen er inde på, er jo, at de investeringer, vi laver i dag, binder os 20, 30, 40 år frem. Jeg vil gerne medgive hr. Villum Christensen, at ingen af os kan vide med sikkerhed, hvad der sker om 20, 30 eller 40 år. Så det, vi alle sammen er ude i, er jo en risikoanalyse.

Når jeg kigger på befolkningsudviklingen, på den økonomiske udvikling i verden, hvor det jo heldigvis går fremad med en stadig større middelklasse, og når jeg kigger på de bedste forudsigelser, vi har omkring vores oliereserver, gasreserver og priskurven på kul, så må jeg sige, at risikoen for, at priserne går ned, må anses for at være noget mindre end risikoen for, at de går op, sådan som jeg læser alle de her analyser, der er lavet. Det tror jeg godt at man kan tillade sig at sige.

Nu kan jeg ikke afsløre for meget, men i morgen kommer Energi-tilsynets årsberetning for 2011. Der steg energipriserne, og det gjorde de som følge af stigende brændstofpriser på verdensmarkederne igen.

Det betyder, at vi skal have for øje, at når vi foretager de investeringer i vind, som ganske rigtigt på den korte bane koster lidt mere, gør vi samtidig det, at vi giver os selv en forsikring imod, hvad der sker på den anden side af 2020. Så kan man diskutere frem og tilbage, hvor stor man mener risikoen er, hvor god den forsikring er, og vi kan mødes om 10 år og se, hvem der fik ret, og om det har vist sig at være den bedste investering, vi har lavet nogen sinde for forretningen Danmark, for danske virksomheder, for danske borgere, eller om vi er kommet til at betale en mindre ekstrapris.

Jeg vil gerne sige ligeud til hr. Villum Christensen, at nu har vi haft enighed om de to første lovforslag, og jeg synes, at Liberal Alliance skulle overveje, når nu hele erhvervslivet, hele resten af Folketinget og mange, mange andre aktører derude faktisk synes, at det her er en rigtig god energiaftale, og at den her satsning er fornuftig og skaber arbejdspladser, om det så undtagelsesvis kunne være, at det var Liberal Alliance, der ikke havde ret, fordi så kunne det jo være, at vi kunne mødes og få den brede enighed, som jeg tror vi alle sammen gerne vil have.

Hvad angår beskæftigelseseffekterne, skal det her ikke blive sådan et akademisk ridt, men vores beregninger viser jo altså i meget grove tal, at hvis man faktisk medtager en vis fortrængningseffekt på andre sektorer med de arbejdspladser, man skaber her, vil man akkumulere frem mod 2020 etablere ca. 40.000 job. Hvis man ikke medregner fortrængning, er det tal langt, langt højere. Det er dog immer væk et ganske pænt antal arbejdspladser, der ligger i Danmark.

Så var både Enhedslisten og Venstre inde på, at den biogas, vi laver, skal være bæredygtig. Ingen har lyst til, at hele Danmark skal beplantes med majs, som der laves biogas af, kan jeg forstå, og jeg kan sige, at det heller ikke er en vision, jeg har, og at vi derfor skal sikre os, at den biogas og i det hele taget den biomasse, vi benytter, skal være bæredygtig.

Jeg forventer, at vi i forligskredsen inden sommerferien kan blive enige om et kommissorium for den bioenergianalyse, som vi er enige om, og at vi måske allerede inden for et år kan få den færdiggjort, sådan så vi kan komme mange af de her problemstillinger til livs. Det tager jeg også gerne en drøftelse af hurtigt i forligskredsen.

Jeg er glad for, at forligspartierne har vist, at de er ansvarlige partier, der tager fremtidens udfordringer alvorlig. Jeg vil gerne igen takke for den positive interesse, som Tinget på den baggrund har udtrykt for lovforslaget i dag, og jeg ser frem til at fortsætte de konstruktive drøftelser om de enkelte elementer i udvalget.

Med disse bemærkninger vil jeg anmode om velvillig behandling af lovforslaget.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om varmeforsyning, lov om elforsyning og byggeloven. (Biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte barmarksværker, undtagelse af forbrænding af farligt affald fra prisloftbestemmelserne samt forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsoptermning m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 02.05.2012).

Kl. 15:08

Forhandling

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi fortsætter med at implementere energiaftalen, og det område, vi nu skal behandle, er faktisk en af hovedhjørnestenene, nemlig at vi skaber de økonomiske rammer og muligheder for en omstilling fra kul til biomasse på de centrale kraft-varme-værker. Det er noget, der har været arbejdet med i et stykke tid. Den tidligere regering havde det også med som et meget centralt element i vores daværende udspil, ligesom det er et meget centralt element i den energiaftale, der netop er indgået. Vi finder, at det både miljømæssigt og i forhold til CO₂-fortrængning er ganske fornuftigt at skabe rammer og vilkår for, at de centrale kraft-varme-værker kan skifte kullene ud med biomasse. Det er et meget, meget stort tiltag, og jeg ved, at i en lang række af byerne er man allerede ganske langt med at forberede den her proces.

Lovforslaget giver også mulighed for, at de 35 barmarksværker, som har de højeste varmepriser, får mulighed for at etablere biomassevarme i stedet for naturgasfyrte kraft-varme. Vi tror, at det vil kunne skabe nogle rammer og nogle muligheder for, at de mest økonomisk trængte barmarksværker får mulighed for at levere billigere fjernvarme. Venstre havde gerne set, at endnu flere decentrale kraft-varme-værker og barmarksværker fik den her mulighed, men det er nu engang den mulighed, der er blevet skabt med energiforliget.

Lovforslaget har også fat i det andet og det tredje hjørne af energipolitikken, nemlig spørgsmålet om oliefyr. Det var noget af det, der fyldte rigtig meget i energiforhandlingerne. Regeringen foreslog jo oprindeligt et fuldstændigt stop for installation af oliefyr i eksister-

ende bygninger overalt i Danmark, og det ville have betydet, at op imod 200.000 husstande var blevet tvunget ud i ganske voldsomme investeringer, ja, for nogles vedkommende måske op imod 150.000 kr., og det ville have været en ganske alvorlig sag. Derfor er vi i Venstre meget, meget tilfredse med det forlig, der er indgået på det her område. Vi har fundet en løsning, der er båret af sund fornuft, nemlig at man i forhold til nye huse skal finde anden opvarmning end oliefyr, og i de områder, hvor der i forvejen er fjernvarme, er det jo ganske fornuftigt, at man selvfølgelig skal skifte oliefyret ud med fjernvarme den dag, hvor oliefyret ikke kan længere. Det er god, sund fornuft, og det kan Venstre støtte.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren, og den næste ordfører er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, Socialdemokraterne.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det lovforslag, som vi behandler her i Folketingssalen i dag, er så det sidste i rækken af lovforslag, som udspringer af energiforliget. Det indeholder konkret tre dele, for det første omstilling til mere biomasse, hvilket sker ved at forbedre de økonomiske rammevilkår for de centrale kraft-varme-anlæg. Det gør vi for at tilskynde til omstilling til mere biomasse, da det selvfølgelig er med til at sikre den grønne omstilling, som vi lægger op til i energiforliget.

Det andet omhandler barmarksværkerne. Der skal der selvfølgelig sikres en bedre økonomi, for det er sådan, at man i dag visse steder i Danmark oplever at have ekstremt høje varmepriser i forhold til andre steder. Det giver problemer med at afsætte sin bolig, og det er selvfølgelig på et trængt boligmarked og i yderkanterne af Danmark et kæmpestort problem, som vi politisk bliver nødt til at tage hånd om og få løst. Vi ser derfor rigtig positivt på, at der bliver taget hånd om de barmarksværker, som har den ringeste økonomi, og håber på, at det vil få løst problemet, så man får varmepriserne ned på et acceptabelt niveau.

For det tredje sker der med lovforslaget et forbud mod installation af olie- og naturgasfyr i nybyggeri fra 2013, og det sker selvfølgelig, fordi forligsparterne er enige om, at energiforsyningen skal være dækket af mere vedvarende energi.

Så er det fuldstændig rigtigt, som Venstres ordfører sagde, at der var meget debat om udfasningen af olie- og naturgasfyr, og det er selvfølgelig glædeligt for mig og for Socialdemokraterne, at der er fundet en god løsning på problemet. Man skal være opmærksom på, at oliefyr så absolut er en af de dyreste opvarmningsformer, der findes på markedet i dag, og derfor kan det jo betale sig rent økonomisk for langt de fleste, der har et oliefyr, at droppe at have et oliefyr, når de i fremtiden står over for at skulle skifte det ud.

Derfor mener jeg sådan set også, at en stor del af den debat, der har været i aviserne om det, og som også Venstres ordfører gentager, når han nævner det med de 150.000 kr., var ren galimatias. Altså, det svarer jo til, at man siger til folk, der skal skifte bilen ud: Det kommer så til at koste jer 1 mio. kr. Ja, det er da rigtigt, at det godt kan koste 1 mio. kr. at udskifte sin bil, hvis man skal have en stor dyr Rolls-Royce, men de fleste af os kan trods alt nøjes med lidt mere beskedne modeller. Så det er jo rigtigt, at det godt kan koste 150.000 kr., hvis man skal udskifte sit oliefyr, men som det gælder for bilerne, tror jeg sådan set, at de fleste mennesker godt kan nøjes med en mere beskedne model. Og i modsætning til bilerne skal man jo ikke ligge og køre rundt i sin forsyningskilde. Man skal sådan set bare have varme ud af radiatorerne, og det tror jeg at en mere beskedne model kan levere lige så effektivt.

Jeg vil sige, hvis jeg skal opsummere lovforslaget, at det betyder en klar, grøn omstilling af varmeforsyningen i Danmark, både på de

store kraft-varme-værker, på den kollektive varmforsyning og helt ned på forsyningen af bygningerne. Vi er selvfølgelig rigtig glade for den her del af forliget også og ser frem til det videre arbejde med energiforliget.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mikkel Dencker, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:15

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Vi er nået frem til det fjerde og sidste lovforslag i dagens lange række af udmøntninger af energiaftalen. Et vigtigt element i lovforslaget her er, at der findes en løsning på kvalerne på barmarksværkerne. Det er en kendt sag, at mange af de såkaldte barmarksværker i mange år har døjet med dårlig økonomi og deraf meget høje varmepriser, hvilket har været et stort problem for deres kunder. Problemerne skyldes jo til dels de stigende naturgaspriser, og værkernes brancheorganisation har selv anvist den løsning, som vi gennemfører her. Der gives nemlig mulighed for, at værkerne kan installere en biomassefyret keddel på op til 1 MW til varmeproduktion. Dermed skal den billigere biomasse bidrage til, at driftsøkonomien i værkerne bliver forbedret væsentligt.

Et andet element i forslaget er den fremtidige ordning for installation af olie- og naturgasfyr i boliger. Her er der i energiaftalen blevet flyttet meget væsentligt i forhold til regeringens udspil. Oprindeligt ville regeringen nemlig helt forbyde oliefor, og det havde været en katastrofe for folk, der bor i områder af landet, hvor der ikke er adgang til kollektiv varmforsyning. Så havde de skullet skifte deres oliefor ud med en meget dyr og ny løsning, og det synes vi ikke at nogen kunne have været tjent med.

Derfor er det også glædeligt, at resultatet af energiforhandlingerne blev, at det kun er i helt nye bygninger, der ikke må installeres olie- og naturgasfyr, og at der i områder uden kollektiv forsyning fortsat kan udskiftes oliefor. Så når det gamle oliefor ikke kan længere, er det stadig væk tilladt at sætte et nyt ind. Kun i områder med kollektiv varmforsyning vil det fremover være udelukket at skifte et gammelt oliefor ud med et nyt. Den mulighed ville næppe mange have benyttet sig af alligevel, da det ikke økonomisk giver nogen mening at have et oliefor, hvis der er adgang til langt billigere varmekilder af andre slags. Derfor er vi i Dansk Folkeparti rigtig godt tilfredse med det her resultat af forhandlingerne.

I forbindelse med, at der med energiaftalen indføres forbud mod oliefor i kollektivt forsynede områder – og dermed forsøges det så at styre borgernes valg af varmekilde – synes jeg også, det er relevant at tage spørgsmålet om tilslutningspligt op. Det er en kendt sag, at flere kommuner i landet, bl.a. Silkeborg Kommune, har besluttet at pålægge borgerne at tilslutte sig kollektiv forsyning i form af fjernvarme for på den måde at opnå, at borgerne betaler bidrag til den kollektive forsyning, også selv om de ikke benytter den. Det synes jeg ikke er rimeligt, og det skulle jo også gerne være sådan, at den kollektive forsyning alt andet lige økonomisk er så attraktiv, at det er indlysende at tilslutte sig ad frivillighedens vej, og at tvang dermed er helt overflødig. Jeg synes derfor, det er vigtigt at sige, at vi i Dansk Folkeparti mener, at det er at gå for vidt, når man ligefrem vil pålægge borgerne at tilslutte sig varmekilder, som de slet ikke ønsker.

Men med de bemærkninger skal jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti tilslutter os lovforslaget, da det jo er en del af energiaftalen, hvor der jo som nævnt er nogle ganske udmærkede elementer, som vi gennemfører.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, hr. Steen Gade.

Kl. 15:19

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Tak. Jeg er kommet ind i den vane, som jeg så skal gentage her, at jeg også taler på vegne af Det Radikale Venstres ordfører, hr. Rasmus Helveg Petersen.

Lovforslaget handler, som mine kollegaer har sagt før, jo om at få varmforsyningen gjort grøn, kan man sige, ved at vi går over til biomasse i centrale værker og åbner op for en redning – det håber jeg faktisk det bliver – for de der mest belastede barmarksværker. Dem har vi haft mange diskussioner om i årenes løb og også lavet flere pakker for. Jeg tror faktisk, vi har fundet noget her, som virkelig hjælper. Derfor er jeg rigtig glad for løsningen.

Jeg vil dvæle ved den diskussion, der jo måtte dukke op om oliefyrene, og bare stilfærdigt sige til Venstres ordfører, at det er sådan ude i det virkelige liv, at når man har fortalt, hvad det egentlig var, der lå i det forslag fra regeringen, om, at man fra 2030 ikke længere måtte have oliefor, var der ikke så mange, der virkelig var vrede, men hvis de havde læst avisen og en række politikeres udtalelser, blev de selvfølgelig meget bekymrede, og det kan jeg også godt forstå. Sagen er, at vi har fundet en meget fornuftig løsning, og hvis der nu er nogle af dem, der har oliefor, der lytter, vil jeg sige, at jeg tror, at et godt råd er, at de i god tid inden 2030 har fået skiftet det ud. Det er ikke, for at de skal være grønne, ikke for at de skal være glade for os herinde, men fordi de skal spare kroner og øre. Efter al sandsynlighed bliver det meget, meget vigtigt specielt for de grupper, der har oliefor, at de får skiftet det ud. Det bliver så en diskussion om, hvornår de får mulighed for det, og jeg er også glad for, at det ligger i aftalen, at vi har sat nogle penge af til bedre rådgivning, for det er jo det, det handler om, og ikke om den rådgivning, som også kom i medierne, nemlig at de er nødt til at bruge 160.000 kr.

Det er også vigtigt, at vi får ESCO-modeller op at stå, altså modeller, som gør, at det finansieringsmæssigt er lettere. Så jeg tror, at det, vi har fundet frem til her, er en måde, hvorpå vi jo opnår det samme og så samtidig giver det gode råd: Sørg for rimelig hurtigt at komme af med dit oliefor, for ellers risikerer du at komme i en økonomisk meget dårlig situation.

Det sidste, jeg så vil sige, er om det, at vi nu går så meget over til biomasse. Det vedrører også det tidligere forslag om biogas, som vi lige har drøftet. Vi har jo brug for en lidt grundigere analyse af hele biomassenanvendelsen. Der rejses jo mange diskussioner, og der kommer også en række argumenter, som man skal lytte til, og hvor der også klart er dele af argumenterne, der er rigtige: Hvis man tager træpiller – får dem fra et sted, hvor der ikke genplantes skov osv. – får man jo ikke den CO₂-virkning, som man ønskede. Hvis man bruger majs og andre af den slags produkter i biogasfremstillingen, når vi heller ikke det, som jeg i hvert fald gerne vil have at vi får ud af den her aftale.

Derfor er jeg glad for, at vi i forligskredsen er enige om, at der skal laves en meget grundig biomasseanalyse, som tager fat på bl.a. de problemer, som jeg sammen med en række andre har nævnt her, og at det er noget af det, der får førsteprioritet. Og vi kan forvente, forstod jeg på ministeren, at en sådan analyse vil være færdig i løbet af et års tid, så vi kan få fastlagt de kriterier, der skal til. Med det sprog, man ellers bruger, er det jo bæredygtighedskriterier for anvendelse af biomasse, men det, vi har brug for, før vi kan opstille dem, er jo, at vi får en grundig og omfattende analyse. Om vi så skal vente på, at EU får lavet bæredygtighedsstrategier, er jo ikke sikkert, men det må vi se, når den analyse foreligger.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:24

Kl. 15:24

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg synes også, det er en spændende debat, der har været om oliefyr, og på nogle områder jo en nyttig debat, forstået på den måde, at det gav regeringen mulighed for at give indrømmelser til de borgerlige partier, som ikke har skadet, og den slags muligheder skal man selvfølgelig benytte sig af. Det eneste skadelige er, hvis den opfattelse breder sig blandt mennesker, der har oliefyr, at nu skal de udnytte den frihed, de har fået til at beholde oliefyret, for så sparer de nok penge. For den opfattelse er i al væsentlighed forkert, og her behøver vi slet ikke at operere med olieprisstigninger, som vi tror de vil udvikle sig; mindre kan gøre det.

Det, man så kan ærgre sig lidt over, er, at vi ikke har haft den reelle diskussion, der kunne have været brug for at føre, nemlig om der er mennesker i det her land – særlig mennesker, der bor i tyndt befolkede dele af landet – der har ejendomme, der er så lidt værd i handel og vandel, og har så lave indkomster, at de har svært ved at finansiere investeringer, der sådan set også ud fra en personlig økonomisk interesse er fornuftige, og hvordan vi kan gå ind og understøtte det i forhold til de mennesker. Men heldigvis findes der jo andre aftaler i den her verden end dem, der ligger i energiforliget, hvor der er penge, der kan bruges til det formål, og den opgave må vi jo så forsøge at løfte sammen med regeringen. Og det vigtige for de borgerlige partier i den her sag har været at sikre, at folk fortsat kan være afhængige af olie, hvad jeg sådan set ikke tror er nogen økonomisk gevinst. Ellers vil jeg sige, at det, der ligger omkring den del af lovforslaget, synes vi sådan set er meget fornuftigt.

Jeg vil sige, at vi jo også er glade for – og man burde måske endda svinge sig op til at sige, at vi er begejstrede over – at vi nu arbejder på at gøre os uafhængige af kul. Det er jo et mangeårigt ønske fra vores side, og når begejstringen så er en lille smule mindre, end den måske burde være, er det, fordi det minder mig en lille smule om, dengang vi fik atomkraft ud af dansk energipolitik og så fik kul i stedet for.

Det er jo lidt det, der er problemet her: Hvad er det, vi får i stedet for? Og der tror jeg da, at der i de år, der er gået, er kommet mere og mere forståelse for, at vi faktisk har at gøre med en noget kompliceret problemstilling, fordi der givetvis er nogle måder, man kan producere biomasse på, som faktisk ud fra en klimamæssig og miljømæssig synsvinkel er ganske skadelige. Det er jo ikke formålet, så derfor handler det selvfølgelig om, at vi er nødt til at få lavet den analyse af bioenergien, biomassen, som vi har aftalt, med henblik på at afdække, hvordan vi faktisk kan sikre os, at vi får miljømæssige og klimamæssige gevinster ved at bruge vedvarende energikilder, alternative energikilder.

Der er et andet element i forhold til biomasse, som jo også må fylde noget. Det er spørgsmålet om, om det er økonomisk fornuftigt i det lange løb at gøre sig afhængig af biomasse, hvis det er sådan, at biomasse udvikler sig til at være et produkt, der måske ikke er sådan vældig stor overflod af; tværtimod kan man risikere, at det bliver dyrt. Man må så prøve at se på, om der faktisk findes nogle af de andre energikilder – det, jeg vil kalde de reelt vedvarende energikilder – som så kommer til at spille en større og større rolle. Det er i hvert fald min opfattelse og Enhedslistens opfattelse, at biomasse næppe bliver en del af løsningen på længere sigt i samme omfang, som der lægges op til i det her lovforslag.

Men alt det kan man sige, at der findes rigtig mange analyser, rapporter og meget store debatter om blandt mennesker, der alle

sammen har lange og indviklede titler og er i stand til at skrive indlæg i debatten, som kan være uigennemskuelige for os andre at forstå. Men når vi får lavet den her analyse, som vi går i gang med at lave rimelig hurtigt, og som jeg er glad for at høre at ministeren har en forventning om kan være færdig i løbet af et års tid, så kan vi vel ud fra den træffe de nødvendige beslutninger for at sikre, at alternativet til kul i Danmark på alle måder bliver både økonomisk, miljømæssigt og klimamæssigt bæredygtigt. Jeg ser frem til, at vi kommer i gang med den her proces.

Men Enhedslisten medvirker selvfølgelig som et led i aftalen og så i det her lovforslag, og det gør vi da ikke mindst, vil jeg sige, fordi vi faktisk synes, det bliver fantastisk vigtigt, hvilke konklusioner der drages, når vi får lavet en analyse af bioenergiens bæredygtighed. Og de diskussioner og de beslutninger synes vi ærlig talt ikke at vi vil overlade til regeringen at have og træffe helt alene med de borgerlige partier, så der vil vi gerne give et konstruktivt bidrag, når vi kommer så langt.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste ordfører er hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 15:28

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg skal på vegne af Liberal Alliances ordfører på området oplæse følgende tale:

Varmedeforsyningsloven er vel uden tvivl en af de love vedtaget i det danske Folketing, som indeholder absolut mest muligt planøkonomisk vraggods. Her har man som myndighed virkelig fat i det frie menneske og kan med paragrafferne disciplinere folket til at gå i magthavernes retning. Uanset hvor billig og fornuftig en energiform, man har valgt, har man tvangsredskaberne til at gennemtvinge fællesskabets interesser. Det skulle ikke undre, hvis man også kunne blive inspireret af Nordkorea.

Hvis man ikke kan lide individuel opvarmning med oliefyr, kan der gives påbud om tilslutning af eksisterende bygninger til kollektiv energiforsyning. Det har man kunnet i mange år, og vi har set borgmestre ryge på det. Men hvis folk så ikke lystrer og betaler tilslutningen – uden at bruge den, fordi der er et godt alternativ – så må skruen drejes endnu en omgang. Nu hedder det ikke tilslutningspligt, nej, ifølge det her nye lovforslag skal det hedde aftagepligt. Det gør man så med store smil også hos de – på papiret – ikkesocialistiske partier. Forstå det, hvem der kan.

Jeg forstår godt harmen hos de folk, som har investeret fornuftigt og interesserer sig for området, og som pludselig – som vi har set det i bl.a. Silkeborg og Hillerød Kommune – bliver overrulet af en kommunalbestyrelse. Med verdens dyreste energipriser er der jo rigtig mange, der forsøger at finde individuelle alternativer og billigere løsninger.

Går man ned i substansen og ser på begrundelserne for disse indgreb, skulle man jo forvente, at de var klokkeklare og indlysende, når der også i et borgerligt parti gås så vidt. Men nej, det ses nemlig, at omstillingen til biomasse for det første ikke hjælper på reduktionen af CO₂-udslippet, da kraftværkerne ligger i den kvotebaserede sektor. Man skriver det selv i lovbemærkningerne, men man skynder sig at tilføje, at det hjælper på 40 pct-målet. Jamen hallo, det er bare et tal, man selv har fundet på, og som heller ikke hjælper på det globale udslip. Graver vi endnu længere ned og ser på, at denne omstilling samtidig kalder på nogle meget alvorlige etiske dilemmaer omkring dyrkning af raps til energiformål i en tid, hvor mere end en milliard mennesker sulter – og hvor vi kan være helt sikre på, at det trækker i retning af højere fødevarerpriser og endnu mere forarmelse – bør man blive endnu mere bekymret.

Jeg skal nok lade være med at uddybe problemet yderligere ved at spekulere over, at den nødvendige import af træpiller efter al sandsynlighed vil medføre, at der ikke genplantes efter skovhugst, hvilket vil give et negativt CO₂-regnskab, og at EU's videnskabelige komité netop har offentliggjort en redegørelse, der fortæller, at hvis vi blander biobrændslerne, så bliver emissionerne i virkeligheden lige så skadelige som ved den store skurk i eventyret, nemlig afbrænding af kul. Begge dele er også pointeret af tænketanken Concito.

Før kæden hopper helt af, skal jeg medgive, at det jo fremgår, at regeringen trods alt vil undersøge, hvorvidt der reelt er et bæredygtighedsproblem på området for biobrændsel. Men det er vel ret beset at tage problemerne i den omvendte rækkefølge: Først gennemfører man loven, hvilket kræver hyper langsigtede investeringer, og bagefter undersøger man, om det kan tænkes, at det giver mening.

Vi har rigtig svært ved at se meningen med disse ræsonnementer, og vi stemmer naturligvis imod.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget, og det gør vi, fordi vi gerne vil medvirke til øget omstilling til biomasse på centrale kraftvarmeverker. Det er en rigtig positiv grøn dagsorden. Vi bakker selvfølgelig op om det. Det giver lavere varmepriser, det hjælper de virksomheder, der har haft de højeste priser til at få nogle lavere priser, og det hjælper med mere vedvarende energi i forhold til i dag. Det bakker vi meget op om. Det er det første led.

Det andet led i aftalen er så det, der omhandler oliefyr, hvor det jo er vigtigt, at vi er landet på en aftale, hvor vi ser tingene i øjenhøjde, og hvor der også tages hensyn til folk, der bor i de områder, som nogle kalder yderområder eller endnu værre for udkantsområder. Der kommer jeg selv fra, og det er jeg rigtig stolt af. Jeg er glad for at bo i Vamdrup ved Koldingovre i Jylland. Jeg vil ikke bytte med noget som helst herovre, og der er jo nogle, der bor så langt ude på landet, at der ikke er nogen anden form for offentlig forsyning. Man kan ikke blive tilsluttet fjernvarme eller naturgas, og derfor vil det selvfølgelig heller ikke være rimeligt, at man tvinger dem til at skifte fra oliefyr til naturgas eller en anden form for varme, som kan være mange forskellige slags, men som i hvert fald vil koste rigtig mange penge.

Derfor siger vi, at de får dispensation til at fortsætte med oliefyr, og så må vi håbe, at prisen ikke bliver så høj, som nogle spår. Folk må jo selv afgøre, hvordan de vil reagere og indrette sig. Hvis prisen bliver for høj, er jeg helt sikker på, at folk af egen drift flytter til en anden energikilde og får deres varme derfra. Vi vil ikke være med til at diktere det. Det må være op til det frie valg.

Men samlet set bakker Det Konservative Folkeparti op om det her lovforslag, som er rigtig godt, og som er det sidste i en række på fire. Så nu mangler vi bare ministeren.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er det klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 15:34

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Tak til alle ordførere for deres bemærkninger til dette fjerde lovforslag i dag, som gennemfører vores energiaftale af 22. marts 2012, som altså er en aftale, der har vist, at vi i Danmark kan samle os for at lægge grunden til en grøn fremtid. De elementer, der gennemføres

med dette lovforslag, er, som flere har været inde på, biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-værker, biomassevarme på udvalgte barmarksværker og forbud mod installation af olie- og naturgasfyr i nybyggeri, og der er tale om elementer, som indgår direkte i selve energiforliget, og som nu skal vedtages ved en række lovændringer.

Lovforslaget her kan sådan set opsummeres med enkelte ord: omstilling til en grøn varmeforsyning. Den grønne varme fremmes over hele linjen fra de store kraft-varme-værker via dele af den kollektive varmeforsyning og helt ned til den individuelle forsyning i bygninger. Jeg er glad for, at aftaleparterne i energiaftalen har valgt at satse på netop disse vitale elementer i vores varmeforsyning.

Lovforslaget indeholder også elementer, som ikke er led i opfølgningen af energiaftalen, men som jeg forstår at de fleste partier kan støtte. Det er undtagelse af anlæg til forbrænding af farligt affald fra prisloftbestemmelserne. Det er vigtigt at få tilpasset reglerne om prisloftet, så de ikke omfatter anlæg til forbrænding af farligt affald, som ikke kan sammenlignes med energivirksomheder. Aftaleparterne har heldigvis ikke haft nogen indvendinger imod at bruge denne lejlighed til at gøre det. Tak for det.

Så har der været lidt diskussion om oliefyr. Jeg tror, det er fair at sige, at det i langt de fleste tilfælde vil være sådan, at der vil være alternativer, der er mere økonomisk attraktive end oliefyr, hvis man alligevel skal skifte sit oliefyr ud, og jeg tror, at den bedste anbefaling, vi kan give de mennesker, der skal det, er at afsøge alle mulighederne. Jeg vil bestræbe mig på sammen med forligspartnerne her at sikre den rådgivning, der skal til, for at man kan gøre det, og også at der er så meget synlighed og transparens omkring alternativerne som overhovedet muligt.

Der har også været en diskussion om biomassen og bæredygtigheden af den. Hvis jeg kort skal gøre rede for min egen holdning, vil jeg sige, at det er helt katastrofalt, hvis vi foretager hele den her omlægning til bioenergi uden at have øje for, hvad det er for en biomasse, og hvordan vi anvender den. Men efter min mening ville det altså også være helt katastrofalt, hvis ikke vi benyttede de bæredygtige biomasseressourcer, vi har, til at fremme den grønne omstilling, for så ville det gå for langsomt.

Endelig har der været en diskussion om tilslutningspligt versus aftagepligt. Det kan være, at jeg her lige skal klargøre, at der med denne aftale eller dette lovforslag sådan set ikke lægges op til at ændre på den tilslutningspligt, som der er i forvejen. Det er jo i dag sådan, at hvis man skal pålægge nogen tilslutningspligt til fjernvarmenettet, skal der altså være en rigtig god samfundsøkonomi i det, og der skal være en stor økonomisk gevinst at hente for dem, der bliver tilbudt det. Nu nævnte Dansk Folkepartis ordfører, om ikke det var lidt betænkeligt, hvis man kunne tvinge folk til det, men baggrunden eller i hvert fald en af de væsentlige baggrunde – lad mig sige det på den måde – for, at vi i Danmark har kunnet have et uændret energiforbrug samtidig med økonomisk vækst, er jo faktisk den energibesparelse, der ligger i, at vi kan udnytte vores fjernvarme til stor økonomisk gevinst og glæde for både danske virksomheder og danske borgere.

Det ændrer vi heldigvis ikke ved her, men vi indfører på den anden side altså heller ikke en aftagepligt, hvilket Liberal Alliances ordfører var inde på. Det står der ikke noget om nogen steder. Der er tale om helt almindelig lovgivning på det her område, som vi har haft hele tiden. Det siger jeg bare, så folk ikke skal blive foruroligede over det. Ellers var det jo en veloplagt tale, som Liberal Alliances ordfører lagde for dagen her. Det er ærgerligt, at Liberal Alliance ikke lige vil være med i de sidste to lovforslag her. Lad os nu se, når vi kommer længere frem, om ikke man vil kigge lidt mere nøgternt på de tal, der ligger til grund, og som gør, at resten af Folketingets partier gerne vil være med.

Jeg takker mange gange for bemærkningerne i dag, og jeg vil anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

16) Forhandling om redegørelse nr. R 12:

Ministeren for by, bolig og landdistrikters regional- og landdistriktspolitiske redegørelse 2012.

(Anmeldelse 27.04.2012. Redegørelsen givet 27.04.2012. Meddelelse om forhandling 27.04.2012).

Kl. 15:38

Forhandling

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Forhandlingen er åbnet. Fru Birgitte Josefsen fra Venstre er den første i ordførerrækken.

Kl. 15:39

(Ordfører)

Birgitte Josefsen (V):

Tak til ministeren for den fremlagte redegørelse, som Venstre har set frem til.

Lad mig starte med at sige, at det jo er helt fint med rationalisering og effektivisering, hvor det giver mening, men jeg sætter spørgsmålstegn ved landdistriktsministerens iver, med hensyn til at effektivisering altid er af det gode. Vi har haft tradition for at behandle en regionalpolitisk redegørelse, en landdistriktsredegørelse og en ø-redegørelse. Disse tre redegørelser er nu slået sammen til én, og jeg kan godt forstå, hvis eksempelvis øboerne nu sidder ude ved skærmene og er skuffede. Det er kun blevet til en enkelt side, en enkelt side, som alene forholder sig til befolkningsudviklingen på øerne.

Både landdistrikterne og øerne har brug for konkrete initiativer for at styrke bosætning, erhvervsfastholdelse og vækst og ikke en redegørelse, som alene baserer sig på tal og statistikker. Jeg vil sige til ministeren, at ministeren har lovet os konkrete udspil i løbet af vinteren/foråret. I min kalender er foråret ved at gå på hæld, så jeg forventer, at der snart kommer en handlingsplan, som sætter fokus på, hvad vi skal have gang i for at skabe en fastholdelse af arbejdspladser, en vækst og også får sat fokus på, hvordan man styrker bosætningen i landdistrikterne.

Vi har brug for et Danmark i balance i en globaliseret verden. Vi har brug for nogle landdistrikter og øer, som vi giver de bedste betingelser for at skabe arbejdspladser og bibeholde arbejdspladser, og nogle landdistrikter og øer, hvor vi også har fokus på at give nogle muligheder for vækst og innovation. Vi vil derfor kæmpe en brav kamp for at skabe de bedst mulige rammebetingelser for erhvervslivet i landdistrikterne, så konkurrenceevne, produktivitet, vidensniveauer og innovation kan vokste bedst muligt. Det gøres ikke ved

forhøjelser af skatter og afgifter for de virksomheder, vi skal leve af. Det kræver i stedet investeringer i bedre lokale uddannelsesmuligheder, infrastruktur og jobskabelse.

Særlig de regionale uddannelsesmuligheder er en forudsætning for udvikling i forhold til bosætning og erhverv i yderområderne og på øerne. Gennem et øget samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner, erhverv og det offentlige kan der skabes nye job og erhvervsmuligheder ude lokalt i yderområderne, hvor der er et stort erhvervsmæssigt potentiale inden for eksempelvis turisme, energi, fødevarer og landbrug.

I bestræbelserne på at skabe og bibeholde uddannet arbejdskraft i yderområderne spiller eksempelvis også infrastruktur en afgørende rolle, og hos Venstre ønsker vi at sikre effektiv mobilitet og dermed understøtte transportbehovet, såvel det på hjul som de digitale infrastrukturer i form af bedre internet- og mobildækning, så virksomhederne i landdistrikterne og på øerne i højere grad har mulighed for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft og erhverv.

Man kan sige, at for at fuldende det optimale og det bedste liv er det jo også sådan, at et levende og alsidigt kulturliv har stor betydning for, hvor borgerne nu bosætter sig, og i det hele taget for lokalområdernes evne til at tiltrække erhverv og turisme. Derfor er vi også i Venstre meget optaget af, at vi understøtter og styrker mangfoldigheden i forhold til kulturtilbud til alle borgere i alle regioner, så der kan komme mere kunst og kultur i hele landet. Statens støtteordninger til kulturaktiviteter og projekter skal således ikke bare favorisere visse regioner eller byer, men skal ud i hele Danmark.

Jeg mener, at det er vigtigt, at vi ser på individet frem for systemet, uanset hvor man bor i landet. Derfor mener jeg også, at det er vigtigt, at vi i alle dele af Danmark sikrer, at der altid er den rigtige tryghed, uanset hvor man bor. Noget af det, vi også skal have fokus på, når vi snakker landdistrikter, yderområder, eller hvad vi nu kalder dem, og i den her sammenhæng specielt øsamfundene, er, at vi har de relevante sundhedsfaglige tilbud til rådighed over hele landet. Så en styrket akutindsats i yderområderne samt øget fokus på rekruttering og fastholdelse af eksempelvis praktiserende læger i yderområderne og på øerne er derfor også meget afgørende i forhold til at skabe et Danmark i balance.

Kl. 15:44

Den tidligere VK-regering var allerede godt i gang med at styrke nogle af udviklingstendenserne i hele Danmark. Ved kommunalreformen blev der lagt flere velfærdsopgaver ud lokalt. Den nye planlov gav større frihed til udvikling af boligområder, virksomheder og en række vækstfora. Byfornyelsesfonden og nedrivningspuljen var initiativer rettet mod udvikling af yderområderne. Flere af disse initiativer er enten ikke videreført eller er nu nedprioriteret, og derfor kan jeg godt være bekymret for, om det giver et Danmark i balance.

Jeg ser frem til den næste redegørelse om et år, og jeg håber på, at den så vil rumme nogle flere konkrete initiativer fra landdistriktsministeren.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er en række spørgsmål. Den første er fru Annette Lind, Socialdemokraterne, for en kort bemærkning.

Kl. 15:45

Annette Lind (S):

Socialdemokraterne og de øvrige regeringspartier er jo i gang med en hel masse til fordel for landdistrikterne, deriblandt er vi i gang med at lave en udligningsordning. Jeg vil gerne spørge ordføreren, hvorvidt hun synes, at det, at man flytter en masse millioner kroner fra byerne til landet, er at anerkende landdistrikterne. Jeg vil gerne høre ordføreren, om hun anerkender, at den udligningsordning er til gavn for landdistrikterne – for Venstre er jo gået fra forhandlingen om den.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:45 råderne, så vi på den måde kan sikre et ordentligt serviceniveau for alle borgere i det her land?

Kl. 15:48

Birgitte Josefsen (V):

Det er meget afgørende at have fokus på, hvordan udligningsreformen lander for netop at styrke landdistriktsområderne. Men lad mig bare tage min egen opstillingskommune, nemlig Mariager Fjord Kommune. Jeg tror ikke, at de synes, at det udspil, der ligger som oplæg til forhandling, giver den bedste løsning for dem, de skal nemlig aflevere ca. 16 mio. kr., og det er rigtig mange penge i en lille kommune som Mariager Fjord.

Derfor synes jeg jo, at man skulle prøve at ryste posen en gang til og se på, hvordan man får skabt den bedste udligningsreform.

Kl. 15:45 **Tredje næstformand** (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Birgitte Josefsen (V):

Det vil vi sådan set også meget gerne være med til, men som jeg har været inde på i mine tidligere svar, løser det ikke problemerne, at man tilgodeser nogle, men ikke alle, der står og har et kæmpeproblem med at få deres økonomi til at hænge sammen ude i et landdistriktskommunerne. Man kan sådan set bare læse et af de store dagblade fra i dag for at se, hvordan landskabet ser ud. Og det er jo altså ikke sådan, at det udspil, der ligger, løser problemstillingen for samtlige landdistriktskommuner.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. En kort bemærkning fra fru Annette Lind.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Simon Kollerup, en kort bemærkning.

Kl. 15:48

Annette Lind (S):

Jamen det er jo sådan, at den flytter rigtig mange hundrede millioner kroner fra by til land. På Bornholm flytter man 46 mio. kr., også på Langeland og Lolland osv., altså nogle af de steder, som er allermest forarmede.

Jeg vil spørge ordføreren om, hvorvidt hun føler sig presset eller føler, at hun har sit bagland i orden, når borgmestrene i ordførerens eget parti og andre – hvad hedder det? – oppositionspartier nu siger, at de vil gå tilbage til forhandlingsbordet. Påvirker det så ordføreren?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:47

Birgitte Josefsen (V):

Nu har borgmestre jo altså lov til at udtale sig. I min opstillingskreds er der en socialdemokratisk borgmester, og jeg tror eksempelvis ikke, at han er så glad for det udspil, der ligger for Mariager Fjord Kommunes vedkommende. Så jeg tror, at det handler meget om, hvilke borgmestre man spørger. Dem, der får penge ind på bogen, synes, at det er en god løsning, og dem, der skal aflevere nogle, synes, at det er en dårlig løsning. Jeg synes, at man trænger til at ryste posen en gang til med hensyn til det udspil, der foreligger.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste er hr. Simon Kollerup fra Socialdemokraterne for en kort bemærkning.

Kl. 15:47

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Jeg er da glad for, at det bliver anerkendt, at det, der ligger i udligningsforhandlingerne, og som er lagt frem fra regeringens side, netop flytter en masse hundrede millioner kroner fra de mest velbærgede kommuner til de knap så velbærgede kommuner.

Jeg kan for bare at nævne et par eksempler sige, at kommuner som Langeland, Frederikshavn og Kalundborg kommuner er nogle af de kommuner i yderområderne, sammen med f.eks. Guldborgsund Kommune, som står til at modtage en masse penge. Så mit spørgsmål er egentlig: Hvorfor vil ordførerens parti ikke være med til at lave en reform, der flytter penge fra byerne og de velbærgede kommuner til de kommuner, der har det sværest, og som ligger i yderom-

Simon Kollerup (S):

Det ville også være noget af et guldæg, hvis vi på den måde kunne løse problemet for alle, men vi kan tage fat i, hvad den tidligere regering lagde frem af det, den kaldte for yderkommuner eller udkantskommuner. Jeg tror, at man havde 27 styk på sin liste over kommuner, man gerne ville hjælpe. Og vi er da immer væk nået et stykke, når de første 21 af de kommuner står til at modtage penge i forbindelse med den her udligningsordning. Men det er selvfølgelig en prioritering, at man så ikke er så interesseret i at være med i det her.

Det, jeg vil spørge ordføreren om i forbindelse med udligningsforhandlingerne, handler lidt om, hvorfor man så har sagt, at man ikke kan gøre det her. Som jeg forstår det fra medierne og andre steder, hvor jeg følger med, handler det om, at man mener, at det koster de meget, meget velbærgede kommuner i Nordsjælland, hvor der er mange konservative borgmestre, penge, og det er derfor, man ikke kan være med. Det er i hvert fald derfor, Det Konservative Folkeparti har meldt fra. Jeg forstår også, at det er derfor, at Venstre ikke kan være med. Kan ordføreren bekræfte det?

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:49

Birgitte Josefsen (V):

Jeg kan overhovedet ikke bekræfte noget som helst, for jeg har ikke siddet inde i forhandlingslokalet omkring udligningsreformen, så det spørgsmål kan man jo stille til den forhandler, vi har haft.

Men jeg kan sige, at det er korrekt, at Venstre tidligere havde stor fokus på landdistriktskommunerne. Derfor satte vi specielt fokus på nogle af dem, nemlig på 29. Det betyder ikke, at det kun er 29 kommuner, der skal sættes fokus på, hvad angår en udligningsreform. Her skal man sætte fokus på alle landdistriktskommunerne, og det er jo det, der ikke er sat fokus på i det udspil, der ligger til en udligningsreform.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den tredje for en kort bemærkning er hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokraterne.

Kl. 15:50

Bjarne Laustsen (S):

Nu er det jo en kendt sag, uanset de pæne ord fra Venstres ordfører, at Venstre tabte valget, fordi man centraliserede og ikke fik folket til at forstå det; jeg kan bare nævne ordet Holstebro, så giver det en god forklaring på, hvordan tingene var.

Det, der er interessant, er jo, at nu forstår jeg, at Venstres ordfører næsten stiller sig op og siger: Undskyld, vi har godt nok lige haft regeringsmagten i 10 år, og der er en hel masse, vi ikke har nået, der var noget med øerne, vi ikke helt fik ordning på, og vi skal også have et land i balance, men landet er blevet trukket mere skævt de sidste 10 år.

Så synes jeg simpelt hen, at det er topmålet af hykleri at sige her til sidst, at regeringen her har svigtet, f.eks. i forbindelse med nedrivningspuljen. Jeg håber, at ordføreren kan bekræfte, at der er sat nøjagtig lige så mange penge af i den her finanslov, som der var i den, som V og K fremlagde. Og det kan vel ikke være så ringe for et parti, når en ny regering kommer til at gennemføre hundrede procent af det, der stod vedrørende det punkt her.

Jeg synes simpelt hen, at det er topmålet af hykleri. Der var også mange kommuner, der ikke kunne få noget, jeg kunne f.eks. lige nævne Frederikshavn Kommune, det var den, jeg lige kunne komme på – Aalborg Kommune fik heller ikke andel i nedrivningspuljen, som den var før, så der var også nogle skævheder deri.

Men jeg forstår, at Venstre meget gerne nu vil være med til at sikre penge til det i fremtiden. Det skal da blive interessant at få et forslag om det, måske der er mere færgestøtte, og hvad man ellers kunne have med i posen af alt det, man ikke fik gennemført. Kan vi ikke få en forklaring på det?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:51

Birgitte Josefsen (V):

Jeg vil gerne rette spørgeren lidt, for Venstre tabte ikke valget, Venstre vandt faktisk valget, vi gik frem ved valget. Vi tabte regeringsmagten, og det er jo lidt noget andet, det handler om de samarbejdspartnere, man har.

Når jeg skal forholde mig helt konkret til nedrivningspuljen, kan jeg sige, at Venstre faktisk stillede et ændringsforslag til finanslovsforslaget, hvor vi foreslog, at der blev afsat 100 mio. kr. specifikt til en nedrivningspulje. Så derfor vil jeg sige, at vi har meget fokus på den problemstilling, fordi det er et vigtigt element i forbindelse med at skabe nogle optimale forhold ude i en række landdistriktsområder.

Landdistriktsudvalget har lige været på Lolland-Falster, og der har vi set, hvor forfærdeligt det stod til. De har hårdt brug for penge, det kunne borgmesteren bekræfte. Derfor synes jeg jo, at det er et af de områder, som vi skulle prøve at blive enige om at styrke fremadrettet, så det håber jeg da at landdistriktsministeren vil tage initiativ til. Man har sagt fra den nuværende regerings side, at man gerne vil det brede samarbejde, så indbyd os til nogle forhandlinger, så må vi jo se, om vi kan nå frem til en løsning.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:53

Bjarne Laustsen (S):

Jeg forstår, at Venstre synes, at de vandt valget i Holstebro. Det tror jeg ikke helt de gjorde. Men bortset fra det vil jeg gerne spørge til udligningsreformen.

Jeg kan forstå, at fru Birgitte Josefsen jo er bosat nord for fjorden i en kommune, som vil få stor glæde af en udligning, men som prioriterer det højere, at der er en kommune, hvor der er en ny kandidat som borgmester, som synes, at det, der kan blive lavet der, er noget forfærdeligt noget. Men hvorfor vil man ikke være med til at lave sådan en rigtig Robin Hood-udligning? Det har man da talt meget om ude i forsamlingshusene.

Jeg forstår, at det er et stort problem. Venstre har stået i spidsen for skatte-, rødovinsreformer osv., der har støttet de rige i Whiskybæltet, men man vil ikke være med her til at skabe et land i balance. Der er jo en masse pæne ord, men når det kommer til stykket, vil man ikke være med til at sige, at der skal være en ordentlig udligning.

Vi så det med jobreform og det hele. De kommuner, der havde de mange arbejdsløse, de kommuner, der havde mistet de mange arbejdspladser, kom til at betale regningen. Det synes jeg jo er forkert, når der samtidig var store, rige kommuner, der tjente penge på at overtage opgaver fra staten.

Så jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor det er, at Venstre ikke vil være med til bare at rette en lille bitte smule op på de ugeringer, de tidligere har gjort.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:54

Birgitte Josefsen (V):

Man løser jo ikke et problem ved at tage noget fra andre og så skabe et problem et andet sted, og det er sådan set det, der ligger i det udspil, der ligger til en udligningsreform.

Jeg synes, at det er helt fint, at min bopælskommune kan få nogle flere penge, det hjælper bare ikke, når man bare flytter problemet til nogle andre landdistriktskommuner. Derfor prioriterer jeg en udligningsreform, hvor man sætter fokus på at understøtte de problemstillinger, der er generelt ude i vores landdistriktskommuner. Og det er det, man ikke gør i det udspil, der foreligger.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste for en kort bemærkning er fru Annette Vilhelmsen fra SF.
Kl. 15:55

Annette Vilhelmsen (SF):

Mange tak til ordføreren for Venstre. Vi ved, at bolig, arbejde og fritid er tre parametre, som er ret vigtige, for at et landdistrikt – hvor jeg også selv er valgt – og et område kan hænge fornuftigt sammen, og derfor ville vi jo rigtig gerne arbejde med afbureaukratisering.

Sådan en som mig, der har en fortid i kommunalpolitik, ved, at der har været utrolig meget bureaukrati i de sidste 10 år, og det har også nogle gange været en hindring i forhold til de initiativer, vi gerne har villet sætte i gang. Så måske ville fru Birgitte Josefsen komme med et bud på, hvor vi kunne tage fat og gå videre med hensyn til de områder, hvor den forrige regering ikke nåede at afbureaukratisere, for der er jo et rigtig stort bureaukrati at tage fat i. Så hvor forestiller ordføreren sig at det kunne være godt, at vi i fællesskab gik i gang med at sortere i reglerne?

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:56

Birgitte Josefsen (V):

Altså, der er ingen diskussion om, at vi generelt har brug for en afbureaukratisering i hele vores samfund, i hele landet, og derfor bad

vi faktisk også kommunerne om at melde ind med initiativer til afbureaukratisering. Noget af det, der var meget spændende i den proces, var, at en række kommuner jo satte et rigtig solidt stykke arbejde i gang. Det, der så chokerede nogle af kommunerne, var, at rigtig mange af de ting, de fik skrevet ned, faktisk ikke var blevet besluttet herindefra og altså ikke var lovgivningsmæssige ting; det var bureaukratiske processer, som kommunerne selv havde opbygget.

Jeg har selv en fortid i en kommunalbestyrelse, hvor jeg har siddet i 12 år, og jeg vil sige, at det godt kunne være, at kommunerne nogle gange skulle sætte sig ned og sætte et stykke arbejde i gang og kigge på, hvor man selv kan foretage afbureaukratisering, og så tror jeg, at de også er velkomne til at sende forslag med de initiativer, de synes der skal sættes fokus på, og som er af lovgivningsmæssig karakter, ind til den nye regering.

Eksempelvis satte hr. Claus Hjort Frederiksen jo en stor proces i gang på hele jobområdet, både med medarbejdere og kommuner, og det betød, at man fik igangsat en lang række afbureaukratiseringsprocesser på det område.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Der er endnu en kort bemærkning fra fru Annette Vilhelmsen.

Kl. 15:57

Annette Vilhelmsen (SF):

Jeg kunne høre, at fru Birgitte Josefsen egentlig kom med en advarsel om, at man skal vælge sine venner med omhu, og det er i hvert fald en anbefaling og et godt råd, som vi jo har lyttet til i den røde regering.

Vi har valgt vores venner med omhu, og med hensyn til udligningsreformen forstår jeg det sådan, at det for Venstre er vigtigere at være solidarisk med dem, der har au pair i Gentofte, end at være solidarisk med de folk i yderdistrikterne – og nu er det ikke bare sådan nogle yderdistrikter, som dem, jeg kommer fra, men virkelige yderdistrikter – der forsøger at få en hverdag til at hænge sammen. Hvis ikke der skal foretages omfordeling af midlerne, så skal der jo tilføres nye penge. Vi har ikke kunnet få øje på, hvor de skulle komme fra, men det kan være, at ordføreren vil løfte sløret for, hvor Venstre mener at det pengetræ, som man ikke har kunnet pege på i de 10 år, man har siddet i regering, står.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 15:58

Birgitte Josefsen (V):

Jamen udligningsreformen er jo en nulsumsløsning – det ligger jo i selve ordet. Så derfor er det jo et spørgsmål om at flytte penge fra et sted til et andet. Men som jeg har påpeget i de svar, jeg har givet her fra talerstolen, er det udspil, der ligger, jo ikke et udspil, der løser opgaven, fordi man kun løser opgaven i nogle kommuner, men ikke i andre landdistriktkommuner. Derfor synes jeg, at man bør sætte sig ned og få sat fokus på, hvordan man løser opgaven, så man ikke tager penge fra fattige kommuner, for det er sådan set det, man kommer til at gøre.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Den næste er hr. Andreas Steenberg fra Radikale Venstre.

Kl. 15:59

Andreas Steenberg (RV):

Jeg kan forstå på fru Birgitte Josefsen, at man i Venstre ikke vil være med til at tage penge fra nogle kommuner for at give til nogle andre.

Det er jo et nybrud i den borgerlige politik i Danmark, at man kun vil dele penge ud. Det synes jeg da er meget interessant.

Men jeg vil gerne spørge om noget andet, som ordføreren sagde, nemlig at Venstre havde stillet et ændringsforslag til finansloven, der skulle sikre en nedrivningspulje på 100 mio. kr. Kan fru Birgitte Josefsen bekræfte, at de 100 mio. kr. skulle tages fra Forebyggelsesfonden, fra syge mennesker, og at man altså tager penge fra nogle for at give til nogle andre? Kan det blive bekræftet af ordføreren?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 16:00

Birgitte Josefsen (V):

Jeg vil gerne have, at hr. Andreas Steenberg lytter til det, der bliver sagt, for jeg har ikke udtalt mig om, at man ikke vil tage penge fra nogle kommuner for at få lavet en ordentlig udligningsreform. Jeg har tilkendegivet herfra, at der er nogle uhensigtsmæssigheder i forhold til det udspil, der ligger, og det synes jeg at man skal forholde sig til.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Andreas Steenberg.

Kl. 16:00

Andreas Steenberg (RV):

Jeg vil stille det andet spørgsmål igen: Er det korrekt, at Venstre stillede et ændringsforslag til finansloven, der hed, at man skulle tage 100 mio. kr. fra syge mennesker til at videreføre nedrivningspuljen? Det er bare, så vi får aflyst det, at de her 100 mio. kr. kommer ned ovenfra, men at de altså bliver taget fra syge mennesker, og at det var en Venstreprioritering i finansloven.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 16:00

Birgitte Josefsen (V):

Vi prioriterer i Venstre både de syge og de raske, så derfor har vi stillet et ændringsforslag til den finanslov, som er gældende, hvor vi har sat fokus på den problemstilling, at man har taget penge fra nedrivningspuljen. Og det giver altså nogle kæmpe, kæmpe problemstillinger ude i en lang række af landets kommuner.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Den næste er fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:01

Mai Henriksen (KF):

Nu har vi jo hørt hele fodfolket ovre fra regeringspartierne, og så kunne det måske være rart at få sådan lidt fakta på banen. Der blev talt sådan lidt i øst og i vest både i overført betydning og sørme også i bogstavelig forstand, så jeg skal bare spørge helt enkelt: Kan ordføreren bekræfte, at de, som taber på den her udligning, er Fanø, Varde, Ringkøbing-Skjern, Mors og Thisted, som ikke er at betragte som bykommuner, men som netop er landkommuner, og at de, som til gengæld vil modtage noget efter det her forslag, er socialdemokratiske kommuner i hovedstadsområdet såsom Ballerup, Brøndby, Ishøj og Herlev og herudover også bykommuner som Vejle, Fredericia, Randers og Silkeborg? Det er bare lige for at få lidt fakta på.

Birgitte Josefsen (V):

Jamen det kan jeg bekræfte, og det var sådan set også det, jeg forsøgte at sige: Det hjælper jo ikke at løse et problem et sted ved at skabe et et andet sted.

Kl. 16:02

Formanden :

Fru Mai Henriksen – ikke mere? Så er det hr. Lars Dohn for en kort bemærkning.

Kl. 16:02

Lars Dohn (EL):

Ja, det er jo sådan, at boligkommissionerne – hvis man har sådan en i en kommune – er dem, der kan være udfarende i det at lukke Låsbygule huse ned. Er Venstre tilfreds med, at der nu er 11 kommuner, som er parate til at nedlægge boligkommissionerne, og at der er en række kommuner, som har valgt ikke at oprette en boligkommission? Er det en fornuftig tilstand, og vil Venstre være med til sammen med Enhedslisten at sikre, at der kommer boligkommissioner i samtlige kommuner?

Kl. 16:02

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:02

Birgitte Josefsen (V):

Nu er der jo mange værktøjer, man kan tage i kassen for at få nedlagt en bolig og få den revet ned. Bl.a. har kommunen mulighed for at tage embedslægeinstitutionen med ud at kigge på en bolig og så kondemnere den, hvis den ikke er egnet til menneskebolig, så det behøver man altså ikke at have en boligkommission for at gøre.

Kl. 16:03

Formanden :

Hr. Lars Dohn.

Kl. 16:03

Lars Dohn (EL):

Så det vil sige, at jeg kan tolke det derhen, at Venstres omsorg for landdistrikterne altså ikke går på, at man vil være med til at sikre, at der er en boligkommission i samtlige 98 kommuner i Danmark.

Kl. 16:03

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:03

Birgitte Josefsen (V):

Som jeg påpeger, er der altså mange værktøjer i kassen i forhold til at få nedlagt en bolig og få fjernet en bolig. Det behøver ikke nødvendigvis at være via en boligkommission.

Kl. 16:03

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Fru Annette Lind som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Annette Lind (S):

Allerførst vil jeg gerne takke ministeren for, at han har sat den her regionale landdistriktsredegørelse til debat i Folketingssalen. For med redegørelsen kan vi tage afsæt i status for herefter at videreud-

vikle landdistriktspolitikken til gavn for borgerne. I redegørelsen beskriver regeringen forandringerne og udviklingerne i landdistrikterne og yderområderne. Jeg vil gerne i min ordførertale tage fat i de vigtigste tendenser, vi ser rundtom i landet. Jeg tror nemlig, det er afgørende at have et fælles fundament til at kunne målrette indsatser og initiativer mest hensigtsmæssigt for at skabe vækst og udvikling i landdistrikterne.

Landdistrikterne, heriblandt øerne og småøerne, er en helt særlig kvalitet for Danmark. Det samme er befolkningen, som bor i områderne. Vi Socialdemokrater mener, at det er vigtigt at holde fast i forskelligheden og at bibeholde det karakteristiske ved de forskellige geografier og bosætninger. Det gør nemlig Danmark til et helt særligt land.

Et helt centralt budskab i redegørelsen er at holde fast i et Danmark, der hænger sammen. Hvad enten man bor på landet eller i byen, gælder det, at der skal være gode og fornuftige vilkår for et godt liv. Landdistrikterne, yderområderne og øerne byder på mange særlige kvaliteter, som skal dyrkes og fremhæves. Personligt møder jeg rigtig, rigtig mange ildsjæle og får mange solstrålehistorier, når jeg nu er rundt som ordfører i landet. Her har man som oftest sat fokus på de potentialer, der er i lokalområdet, og med de rette rammevilkår har de formået enten at øge eller bibeholde arbejdspladser eller på anden vis optimere væksten på en lang række områder. De tiltag skal naturligvis fremhæves og videregives til gavn for udviklingen andre steder. For det er vigtigt at have øje for, at landdistrikterne rummer mange uudnyttede potentialer som grundlag for produktion. Der må hele tiden tænkes nye tanker for at skabe varige arbejdspladser, vækst og udvikling.

Man må gøre sig klart, at erhvervsstrukturen generelt i landdistrikterne og yderområderne vil blive udfordret. Her taler redegørelsen altså sit eget tydelige sprog. Samfundet forandrer sig på mange måder, og det giver en lang række udfordringer i landdistrikterne. Først og fremmest er det svært at opretholde antallet af indbyggere i landdistrikterne og på øerne. Stadig flere danskere vil bo i byerne frem for på landet. For det andet bliver forskellen mellem by og land større på en lang række områder. Her skal blot nævnes, at der bliver flere ældre på landet. Bemærkelsesværdigt bliver der langt flere mænd på landet. Faldet i beskæftigelsesniveauet er størst i yder- og landkommunerne. Generelt er der lavere skattepligtig indkomst i yderkommunerne, og uddannelsesniveauet bliver lavere, jo længere man bor væk fra byerne. De udfordringer skal naturligvis tages alvorligt for ikke at skabe et land i yderligere ubalance.

Regeringen har siden sin tiltrædelse iværksat en lang række væsentlige initiativer, som bidrager til at løfte ovennævnte udfordringer. Helt centralt er det jo, at vi har fået et nyt landdistriktsministerium, som samler ressourcerne og tager yderområderne alvorligt. Regeringen fremrykker offentlige investeringer og skaber nye arbejdspladser og praktikpladser både i år og næste år. Små og mellemstore virksomheder får en hjælpende hånd, så de kan øge eksporten til udlandet og skabe arbejdspladser. Udviklingspakken for små og mellemstore virksomheder giver lettere adgang til risikovillig kapital, og det gavner især iværksætterne. Så er der jo blevet indgået en rigtig god energiaftale, der skaber tusindvis af grønne arbejdspladser de næste mange år. Det kommer især landdistrikterne til gode. Regeringen har en ambitiøs målsætning om, at alle husstande og virksomheder skal få bredbåndsadgang til mindst 100 megabit senest i år 2020 over hele landet. God digitalisering er helt afgørende for fjernarbejde, digital offentlig service, telemedicin og meget andet, der er nødvendigt for at drive virksomhed. Derfor har regeringen også indledt et samarbejde med KL, regionerne og telebranchen om at skabe bedre mobildækning.

De danske havne er gode eksempler på, hvordan man vækster i yderområderne. Havnene er nemlig et attraktivt sted at etablere sin virksomhed. Selv i krisetider kan havnene trække samfundet i den

rigtige retning. Landdistriktspuljen retter sig specifikt mod initiativer på småøerne via østøtteordningerne. Midlerne går direkte til projekter, som skaber eller bevarer arbejdspladser på øerne, og til projekter, som fremmer tilflytningen til øerne. Sidst, men ikke mindst, får både landdistrikterne og øerne en større del af midlerne fra by- og områdefornyelsespuljen. Det vil helt konkret betyde en uddeling på 75 mio. kr. til de små byer.

Der arbejdes lige nu på en udligningsreform, hvor regeringens udspil er, at de mest velhavende kommuner skal bidrage mere til de kommuner, som har det sværest på grund af de underliggende lokale strukturer. Det er endnu et initiativ, der kommer yderområderne til gode, så vi sikrer mere ensartet velfærd til danskerne, uanset hvor i landet de bor. Vores mål er nemlig at have et Danmark i balance. Regeringen har derfor hele tiden holdt fast i, at udligningsordningen skal ændres, så der går flere penge fra rige til fattige kommuner. Det skal bl.a. hjælpe kommuner i landdistrikterne med at få råd til at behandle sager om socialt udsatte børn bedre. Men som det ser ud lige nu, må økonomi- og indenrigsministeren opgive drømmen om en bred udligningsreform, der skal flytte hundredvis af millioner kroner fra rige kommuner til fattige. Venstre og Konservative vil nemlig ikke være med, i hvert fald ikke her på Borgen. Udligningsreformen er ellers netop et helt konkret eksempel på, at vi kan gøre en stor forskel for netop de kommuner, som kæmper med de udfordringer, der listes op her i redegørelsen. Personligt håber jeg rigtig meget på, at de borgerlige partier besinder sig og kommer tilbage og går med i et bredt udligningsforlig til gavn for især landdistrikterne.

Forudsætningerne for udvikling af den fremtidige politik på landdistriktsområdet er efter min mening en god og konstruktiv debat. For at par uger siden lancerede jeg en konkurrence med det formål at finde et nyt ord, der kan erstatte Udkantsdanmark, den rådne banan og andre vendinger, som populært bruges om provinsen. Jeg var nemlig ærgerlig over den negative klang, som landdistrikterne ofte omtales med. Sådan tror jeg faktisk vi er mange der har det. Det blev bekræftet af alle dem, der deltog i debatten som følge af konkurrencen. Folk ude i landdistrikterne vil rigtig gerne udviklingen og ser masser af potentiale i deres områder. Jeg har fået langt over 100 rigtig gode bud på positive ord: Ressourcedanmark, Udsigtsdanmark og Nærværsdanmark er gode bud på ord, der indfanger landdistrikternes muligheder.

Redegørelsen her er med til at sætte yderligere gang i debatten, samtidig med at den får belyst problematikkerne. Landdistrikterne berører altså os alle sammen, uanset hvor i landet vi bor. Hvis vi vil vende tilbagegang til udvikling, er det tvingende nødvendigt, at vi alle sammen tager det alvorligt og står sammen. Vi er allerede godt i gang, og jeg ser frem til en diskussion om, hvordan vi gør det endnu bedre og fortsat fokuserer på at skabe vækst og udvikling i alle dele af det danske samfund.

Kl. 16:11

Formanden :

Der er foreløbig fem medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det fru Mai Henriksen.

Kl. 16:11

Mai Henriksen (KF):

Jeg vil starte med at sige tak til fru Annette Lind for en, synes jeg, rigtig, rigtig fin og god tale, så det er egentlig bare nogle meget enkle og korte spørgsmål, jeg vil stille. Hvilke nye initiativer, altså helt nye initiativer, har ministeren for landdistrikterne selv taget? Jeg spørger ikke om videreførelse af eksisterende ordninger, det, man overtog fra VK, og jeg spørger ikke om tiltag, der er sat i gang af andre ministerier. Jeg spørger om, hvilke initiativer ministeren for by, bolig og landdistrikter *selv* har sat i gang.

Kl. 16:11

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:11

Annette Lind (S):

Jamen nu er det sådan, at det her ministerium indgår i en masse ressortområder, og det ved vi alle sammen. Rigtig, rigtig mange ressortområders problematikker vedrører landdistrikterne. Der er sat gang i rigtig, rigtig mange tiltag, og vi laver masser af arbejdspladser ude i landdistrikterne. Men en af de ting, som vi kunne sige muligvis er på vej, er, at vi vil gøre helårsboliger til sommerhuse. Det ville være et godt og nyttigt initiativ.

Kl. 16:12

Formanden :

Fru Mai Henriksen.

Kl. 16:12

Mai Henriksen (KF):

O.k., så er vi i hvert fald kommet det stykke videre, for jeg har jo i rigtig, rigtig mange måneder undret mig over, hvad i alverden ministeren for by, bolig og landdistrikters strategi går ud på. Skal jeg forstå det sådan, at strategien kommer til at gå ud på noget med sommerhuse og helårsboliger, eller kommer der mere på et tidspunkt? Jeg mener, at da det jo er fru Annette Linds partifælle, må hun være rigtig godt inde i, hvornår den her strategi kommer.

Kl. 16:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:12

Annette Lind (S):

Nu er det jo faktisk lidt noget vrøvl, for det er jo sådan, at vi kickstarter dansk økonomi, vi laver arbejdspladser ude i hele landet, vi laver energiaftaler, der i hvert fald kommer landdistrikterne til gode, vi har en masse tiltag på LAG-midler, vi har en masse tiltag på landdistriktspuljen, vi har masser af gode tiltag med små og mellemstore virksomheder, som især kommer iværksætterne til gode ude i områderne, og vi får først og fremmest sat gang i debatten her. Jeg har aldrig nogen sinde oplevet, at der er blevet snakket så meget landdistriktspolitik, som der er, siden vi har fået et nyt ministerium, og det synes jeg vi skal glæde os rigtig meget over. Uanset hvad, er landdistriktspolitikken en del af al den politik, der bliver ført herinde på Christiansborg.

Kl. 16:13

Formanden :

Fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning.

Kl. 16:13

Anni Matthiesen (V):

Tak. Tak til ordføreren for en fin tale. Der var rigtig mange flotte ord, og jeg må sige, at det også var det, jeg fandt i redegørelsen her, da jeg læste den – rigtig mange fine ord, men jo ikke nogen konkrete ting, som man ville gå i gang med. Ordføreren nævnte også lige nogle eksempler på, hvad man har gjort på andre områder fra regeringens side, men ordføreren glemte måske at nævne nogle af de ting, som især kommer til at gå ud over yderområderne. Der kan jeg sige, at bl.a. nogle af de afgifter og skatter, som man har indført inden for de seneste måneder, jo især rammer yderområderne, og der vil jeg egentlig gerne høre, om ordføreren ikke er enig med mig i, at det er et stort problem i forhold til de afgifter, som jo egentlig bare øger grænsehandelen og dermed flytter arbejdspladser ud af landet.

Kl. 16:14

Kl. 16:17

Formanden :
Ordføreren.

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:14

Kl. 16:17

Annette Lind (S):

Nu skal vi jo lige huske, at det var den tidligere regering, der først og fremmest lagde en afgift på fedt, og det var noget, som vi lige måtte overtage, da vi kom til magten.

Det er sådan, at vi gerne vil et grønnere og et bedre Danmark, og derfor har vi bl.a. lagt til en afgift på sukker. Det handler på mange måder om sundhed, og det handler på mange måder om at gøre tingene grønnere.

Kl. 16:14

Formanden :
Fru Anni Matthiesen.

Annette Lind (S):

Samtidig med at der er kommet en NO_x-afgift, er der kommet en rigtig, rigtig god energiaftale, som skaber masser af grønne arbejdspladser ude i landdistrikterne. Jeg kan bl.a. sige, at ude hos mig selv, i Holstebro, har vi verdens største biogasanlæg, og det giver masser af arbejdspladser. Vi får en bioetanolfabrik, som giver måske 2.000 arbejdspladser med de afledte arbejdspladser. Så når man gør én ting, gør man noget andet, og vi har villet satse på det grønne område, og derfor er det der, hvor vi skaber arbejdspladser nu.

Kl. 16:17

Formanden :
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 16:15

Kl. 16:17

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg er godt klar over, den har vi jo hørt nogle gange, at det med fedtafgiften typisk kommer ind, når man stiller det her spørgsmål, men er ordføreren ikke bekendt med, at der faktisk allerede nu er rykket mange arbejdspladser ned syd for grænsen, og at der er små butikker i de små byer, som har været nødt til at dreje nøglen om, fordi det faktisk ikke kan betale sig for dem at drive forretning mere, fordi folk jo nu kører ned over grænsen for at handle ind? Det er jo ikke udelukkende sodavand, der følger faktisk andre og flere varer med i kurven og dermed også fødevarer, hvilket påvirker forretningerne rundtomkring i store dele af landet.

Jeg kan sige helt konkret om mit område, at der er det typisk, at der hver eneste weekend er en valfart ned syd for grænsen for at få handlet ind. Det er begrænset, hvor mange der handler ind ved den lokale købmand i byen; i stedet for kører man syd for grænsen og køber de her ting. Der vil jeg gerne høre: Er ordføreren ikke bekymret over den her tendens?

Kl. 16:16

Formanden :
Ordføreren.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for svaret, men så passer ordførerens tale ikke så godt, når der bliver sagt, at vi skal have et Danmark i balance. For jeg kan altså ikke garantere, at folk fra Djursland kører til Holstebro på arbejde hver morgen. De vil meget gerne arbejde på den her fantastisk gode virksomhed, som er miljørigtig, som er bæredygtig, og som sørger for, at der kan laves spånplader af det genbrugstræ, der bliver afleveret inde på genbrugsstationen. Altså vi er virkelig ude i, at vi gør det, vi faktisk rigtig gerne vil have mere af, og så kommer NO_x-afgiften ind over. Og nu er det bare sådan, at konkurrenceforvridningen er så skarp, at der måske ikke er mulighed for at blive der. Jeg skal ikke kunne sige, om de vælger at flytte, men de har i hvert fald sagt, at de er kommet over strengen nu.

Hvad mener ordføreren så om et Danmark i balance?

Kl. 16:18

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:18

Kl. 16:16

Annette Lind (S):

Nu er det ikke sukkerafgiften, der gør, at butikkerne lukker rundtomkring i Danmark. Vi har aldrig nogen sinde set så stor en centralisering som under den tidligere regering. Aldrig nogen sinde har vi set så mange nye storcentre og Bilkaer og ting og sager rundt om byerne, så det finmaskede net af butikker har for mange, mange måneder siden været undervejs. Så på den måde er det i hvert fald ikke sukkerafgiften, der gør, at der lukker butikker ude i landdistrikterne, det kan vi være helt sikre på.

Kl. 16:16

Annette Lind (S):

Der er slet ikke nogen tvivl om, at vi har stor, stor fokus på at få et Danmark i balance. Det kan man jo se bare i forhold til at få lavet et landdistriktsministerium. Vi tager virkelig tingene alvorligt i forhold til det. De grønne arbejdspladser er en af måderne til at få skabt arbejdspladser, for det, det handler om, er at få skabt varige arbejdspladser ude i landdistrikterne. Og vi sætter al vores lid til at få oprettet det her ministerium.

Kl. 16:19

Formanden :
Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:19

Formanden :
Fru Anne-Mette Winther Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:16

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg tror, vi godt kan blive enige om, at bæredygtighed og virksomheder, der arbejder meget bevidst omkring miljø, er interessant, og at det er noget, vi gerne vil styrke. Når så sådan en virksomhed er placeret i et område, der er beskrevet som et udkantsområde og dermed får særlig fokus, er det så ikke bekymrende, at regeringens NO_x-afgift er med til, at 200 arbejdspladser er på vej ud af landet?

Birgitte Josefsen (V):

Tak for det. Det står ikke til diskussion, at højere afgifter og skatter rammer specielt ude i yderområderne og ude på øerne, hvor man har fødevarerproduktionen, hvor man har produktionsvirksomhederne. Nu kan jeg så forstå, at ifølge det initiativ, der kommer fra regeringspartierne og ministeren, ændrer man det sådan, at helårshuse skal være sommerhuse, altså få sommerhusstatus.

Jeg vil bare gerne spørge ordføreren efter, hvor mange arbejdspladser man forventer at det så giver ude i landdistrikterne og på øerne, og hvor mange skoler man så forventer der kan blive ved med at være åbne, når man ændrer fra helårs- til sommerhusstatus.

Kl. 16:20

Kl. 16:22

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:20

Annette Lind (S):

I den politik, der bliver ført, er der mange, mange tiltag, som er til fordel for landdistrikterne. Den politik vil vi blive ved med at føre.

Kl. 16:22

Annette Lind (S):

Jamen det er sådan, at der er nogle huse, der står tomme, uanset om der er skoler eller ej. Og for trods alt at få nogle huse renoveret og gjort pænere får man muligheden for at kunne lave et helårshus om til et sommerhus, og det vil også kunne give noget drift i forhold til handelen i byerne.

Så i stedet for at lade husene stå tomme bygger vi byerne op, og vi giver mulighed for at kunne bruge et hus, der måske ellers ville have stået tomt, til en sommerhusbolig.

Kl. 16:20

Formanden :

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 16:20

Birgitte Josefsen (V):

Kan ordføreren give mig et bud på, hvor mange arbejdspladser man forventer at det vil give ude i landdistrikterne og på øerne, at man ændrer fra helårsbeboelse til sommerhusstatus? Og kan man fra regeringspartierne side så sige til den danske befolkning, at nu er den hellige grav vel forvaret, at nu bliver købmanden ved med at være der, for nu kommer der nogle og handler lørdag og søndag, men ikke de andre dage, og skolen bliver også ved med at være der, selv om man ikke har helårsstatus?

Kl. 16:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:21

Annette Lind (S):

Står et hus tomt, bliver der i hvert fald afledt nul arbejdspladser. Står et hus kun ledigt nogle uger om året, er det i hvert fald helt sikkert, at det giver nogle arbejdspladser. Det er noget, som i hvert fald kan give noget drift; det er jeg helt sikker på at det vil i mange områder. Fru Birgitte Josefsen kan selv se, hvordan det fungerer oppe i Skagen, som jo er en meget, meget driftig by, og der er der i hvert fald rigtig, rigtig mange huse, som ligger i sommerhusområder – så det vil aflede en masse arbejdspladser.

Kl. 16:21

Formanden :

Fru Mette Hjerminde Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 16:21

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Jeg vil gerne sige tak til ordføreren for ordførerens redegørelse. Der var noget i ordførerens redegørelse, som jeg er meget enig i. Ordføreren sagde, at forskellen mellem by og land bliver større, og det tror jeg jo næppe at der er nogen der kan være uenig i. Når det forholder sig sådan, kan ordføreren så også bekræfte, at regeringen derfor vil være positiv over for, at der kunne være behov for en særlig lovgivning for landområderne, i og med at forskellen mellem by og land jo bliver større?

Kl. 16:22

Formanden :

Ordføreren.

Formanden :

Fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 16:22

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Det med, at energiaftalen også kommer alle til gode, og når det går godt i Danmark, går det også godt i yderområderne, tror jeg, at vi alle sammen har hørt før. Men det, der jo klart er behov for i yderområderne, er jo, at vi gør en særlig indsats. Derfor kan der også være behov for en særlig lovgivning. Og det, jeg vil høre om, er, om ordføreren for et af regeringspartierne også er positiv over for det.

Kl. 16:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:23

Annette Lind (S):

Et af de tiltag, som vi gerne ville tage, var gennem en udligningsordning at flytte hundrede af millioner kroner fra byerne til landet. Som det ser ud lige nu, bliver det ikke rigtig til noget, fordi der er nogle partier, der er gået fra forhandlingsbordet. Det ville være et af de gode tiltag, som i hvert fald kunne give noget pondus til landdistrikterne.

Kl. 16:23

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:23

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Nu sagde fru Mai Henriksen fra De Konservative, at fodfolket i Socialdemokratiet var kaldt på banen. Det kan man godt gøre, når man er flere, mens det er lidt sværere, når man er alene om opgaven, for så er det jo kun én person.

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om hun kan bekræfte noget, hun selv var inde på i sin ordførertale: at der er en forskel, ved at den her regering har prioriteret med et landdistriktsministerium; at man f.eks. vil målrette LAG-midlerne, de 130 mio. kr., til at understøtte væksten; at man har sat et system i gang, hvor man vil forenkle ansøgningsproceduren til LAG-midlerne, så man ikke skal bruge tid på bureaukratiske ting, men i det hele taget gøre det lettere; at man fokuserer på og overvåger udviklingen, således at det også kommer til udtryk i forskningsopgaverne; og – til sidst – at ministeren vil øremærke midlerne, 75 mio. kr., til nedrivning af huse, altså de der områdebyfornyelsesmidler. Vil ordføreren bekræfte, at det alt sammen er noget, der er sket som følge af, at den her regering prioriterer det her område højere end den tidligere?

Kl. 16:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:24

Annette Lind (S):

Det kan jeg fuldt ud sige er rigtigt. Det er jo sådan, at de her LAG-midler er lagt ud til de lokale aktionsgrupper, og vi får rigtig, rigtig meget ud af de 130 mio. kr. Det handler jo lige præcis tit om, at det på landdistriktsområdet er ildsjælene, som får sat nogle ting i gang.

Vi har jo på rigtig mange ture set, at det er de her ildsjæle, som jo også formidler LAG-midlerne, der virkelig gør en forskel. De er rigtig gode eksempler, så dem skal vi lytte til og prøve at udbrede til resten af landdistriktsområdet.

Kl. 16:25

Formanden :

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 16:25

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for ordet, hr. formand. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til den digitaliseringsdagsorden, for noget, der er rigtig vigtigt for yderområderne, er jo bl.a., at man kan have nogle hurtige bredbåndsforbindelser, fordi det kan give nogle gode muligheder for, at man bl.a. kan arbejde hjemme, at der kan udvikles velfærdsteknologi osv., så man har de samme muligheder, hvis man bor lidt længere væk fra de store byer, som andre har. Jeg kunne f.eks. forestille mig et reklamebureau i en stor by, som man fint kunne arbejde for fra et yderområde, hvis man f.eks. kunne sende de store billeder over nettet osv. Og der vil jeg høre, om regeringspartierne har tænkt sig at tage nogle initiativer, så vi kunne sikre, at man fik nogle bedre bredbåndsforbindelser, netop for at kunne tilgodese yderområderne, og om man har tænkt sig at tage nogle initiativer, så der også blev rullet internetforbindelser ud til de områder, hvor der er behov for det. For det er sådan i dag, at det er markedsbaseret, og derfor betyder det jo også, at selskaberne nok skal sørge for, at det bliver rullet ud de steder, hvor det er rentabelt, men der kan jo være nogle områder, hvor man måske kunne forestille sig at det ikke var så interessant at rulle det ud. Så jeg vil gerne spørge, hvad ordføreren kunne forestille sig af initiativer, der kunne hjælpe på det.

Kl. 16:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:26

Annette Lind (S):

Jeg kan i hvert fald høre, at hr. Dennis Flydtkjær ikke var til stede under min tale, for der stod nemlig i min tale, og det citerer jeg lige, at regeringen har en ambitiøs målsætning om, at alle husstande og virksomheder skal have bredbåndsadgang til mindst 100 megabit sekund i år 2020, og det skal gælde over hele landet. Så det er da klart, at det er noget, som vi sætter rigtig, rigtig højt, og det samme gælder for teleselskaberne. Og der er også ved at blive indgået en aftale mellem regeringen, KL, regionerne og telebranchen om at skabe bedre mobildækning. Så det er noget, som vi har rigtig, rigtig stor fokus på.

Kl. 16:26

Formanden :

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:26

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg er bekendt med den bredbånds målsætning på 100 megabit, der kun gælder download – der er jo to veje i forbindelse med bredbånd; der er jo også upload, hvor der i øvrigt ikke er nogen målsætning. Den gamle regering havde det heller ikke, men der var man så gode fra Socialdemokratiets side, at man kritiserede det voldsomt og havde ministeren i samråd for at sige, at regeringen havde en uambitiøs målsætning. Nu har vi fået en ny regering, og de har så valgt at sige, at de har nøjagtig den samme målsætning. Og der var jeg i øvrigt enig med det gamle flertal i, at det var fuldstændig uambitiøst. Der kunne jeg så spørge, hvorfor man så ikke, hvis man gerne vil være

ambitiøs og gøre nogle ting, selv har valgt at lave en uploadmålsætning, men kun har den gamle downloadmålsætning, som man har kopieret fra den gamle regering.

Så vil jeg gerne nævne, at nu har man fra teleforligskredsens side, som Dansk Folkeparti i øvrigt ikke er med i, valgt at sige, at man vil rulle det her med de 800 MHz ud, altså den der bredbåndsdel, men den skal kun dække 207 postnumre, og jeg synes da ikke, det er at tage nogle gode initiativer for yderområderne, hvis det kun er 207 postnumre ud af ca. 1.050 postnumre. Synes fru Annette Lind ikke, det ville være bedre, at man satte nogle nationale standarder for, hvad der skulle være af dækningsmuligheder, så vi var sikre på, at alle småøerne, alle yderområder også blev dækket af den nye mobile bredbånds dækning, så det ikke kun bliver 207 postnumre ud af 1.050?

Kl. 16:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:28

Annette Lind (S):

Jamen jeg synes da, at ordføreren skulle glæde sig over, at der er nogle ting, vi kan blive enige om, den nuværende regering og så partiet Venstre. Og det her ved jeg er noget, som ligger alle på sinde, altså det her med at få skabt ordentlige bredbåndsforbindelser og få et godt telefonnet. Det er noget, vi alle sammen har fokus på, og derfor synes jeg også, det ville være noget, som vi virkelig kunne lave et bredt forlig om – også med Dansk Folkeparti.

Kl. 16:28

Formanden :

Hr. Andreas Steenberg for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Andreas Steenberg (RV):

Selvfolgelig nytter det noget at nedsætte et nyt ministerium, og jeg vil gerne spørge fru Annette Lind, om hun kan bekræfte, at regeringen har igangsat initiativer for at komme de her Låsby-Svendsen-typer til livs, og har støvsuget det gamle Boligministerium for at finde penge til nedrivning af boliger ude i landdistrikterne og i øvrigt se på lovgivningen for i højere grad at omdanne helårshuse til sommerhuse, når de sælges.

Kl. 16:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:29

Annette Lind (S):

Jeg synes, det er et godt initiativ, at vi laver helårshuse om til sommerhuse. Det er jo bare et af mange tiltag, som bliver sat i gang under den her regering, og derfor synes jeg, at vi skal glæde os over, at det måske er noget, som virkelig kunne sætte gang i nogle af byerne i landdistrikterne.

Kl. 16:29

Formanden :

Hr. Andreas Steenberg. Ikke mere? Så siger jeg tak til den socialdemokratiske ordfører, og så er det fru Mette Hjerminde Dencker, Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Mette Hjerminde Dencker (DF):

I dag skal vi behandle den regional- og landdistriktspolitiske redegørelse for 2012. Redegørelsen er et øjebliksbillede af, hvordan det ser

ud med demografien: uddannelsesniveaue, befolkningssammensætningen og befolkningsudviklingen i landdistrikterne og på øerne. Den indeholder også definitionen på, hvad landdistrikter og landkommuner er.

Hvis vi starter her med forordet, er det interessant at se, at ministeriet har nogle visioner, bl.a. det her med at fokusere de midler, vi har, så tilskudspuljer og forskningsmidler målrettes mod effektive og jobskabende initiativer. »At fokusere de midler, vi har« betyder med andre ord: Kære borgere i landdistrikterne og på øerne, I får ikke en krone mere herfra, I skal bruge de midler, I har, mere intelligent. Der står også, at man skal udbrede viden om, hvilke tiltag og projekter der virker, altså en videndeling imellem befolkningen i landområderne, og at man skal gøre landdistrikterne mere synlige i samfundsdebatten.

Det efterlader i hvert fald ikke os politikere det helt store arbejdsansvar, og det er vi lidt kede af i Dansk Folkeparti, for vi er sådan set klar til at trække i arbejdstøjet og gøre en kæmpe indsats for dem i yderområderne. Så vi vil gerne have lidt større udfordringer, og det fremgår desværre ikke af den her redegørelse.

Går vi så videre til definitionen af landdistrikter og landkommuner, er den helt i tråd med den forrige regerings definition, hvilket sådan set er helt fint. I Dansk Folkeparti så vi bare gerne, at vi også kunne gå ind og definere, hvad yderområder er for noget. Vi har jo den her debat, og fru Annette Lind var lidt inde på det her med, at Udkantsdanmark er et negativt ord, og det tror jeg alle os ordførere sådan set kan blive helt enige om. Vi, der virkelig brænder for landdistrikterne og øerne, er også kede af, at der bliver talt så meget ned om dem – og det uanset partifarve.

I Dansk Folkeparti ser vi gerne, at der bliver gjort en særlig indsats for yderområderne. For at kunne gøre det, er det jo vigtigt, at vi har en klar definition af, hvad et yderområde er. Jeg har to gange prøvet at rykke ministeren for, om han vil definere det, og det havde han ikke lyst til. Man kan måske sige, at det, at vi i Dansk Folkeparti gerne vil lovgive ud fra, hvad et yderområde er, kan jeg godt forstå måske ikke motiverer ministeren allermest til at fastsætte en grænse for, hvad et yderområde er. Men jeg havde sådan håbet på, at regeringen også har lyst til at kigge på mulighederne for, at vi kan gøre en ekstra indsats for yderområderne, og derfor er den definition også vigtig. Så det håber vi i Dansk Folkeparti at ministeren stolt kan vise frem i næste års redegørelse.

Det skal jo ikke lyde, som om det hele bare er negativt, for det er det bestemt ikke. Ministeren har faktisk været rigtig god til at fremhæve positive eksempler fra landdistrikterne og øerne og også til her i redegørelsen at vise, at et yderområde altså ikke er lig med et område, der har fremtiden bag sig. Der står f.eks. her i redegørelsen, at de på Ærø har været rigtig gode til at igangsætte bosætningskampagner. De har også et hus, de låner ud til dem, der ikke helt ved, om de ønsker at blive øboere. Man kan så prøve det af i 3-6 måneder, inden man tager springet. De har også en positiv befolkningstilvækst, og det er rigtig rart. I Svendborg er der flere højtuddannede end i de øvrige landkommuner. Og endelig har de på Skarø gang i en tangproduktion, hvor de bl.a. laver tangis. Det er rigtig, rigtig dejligt at se, at der sker noget positivt i landområderne – i hvert fald i de områder, hvor ministeren er valgt.

Der er ingen af de tiltag, som vi politikere kan tage æren for, for alle de tiltag, jeg her har nævnt her – og der er endnu flere i redegørelsen – er tiltag, der bliver iværksat af befolkningen selv. Det vidner om, at vi i landdistrikterne har en rigtig viljestærk befolkning, og det skal vi være rigtig stolte af. Jeg kan også selv komme med rigtig mange solstrålehistorier fra de små øer, men jeg kan også komme med en masse vigtige udfordringer, som de små øer står over for. Der er bl.a. det faktum, at de har en større fragtafgift for import og eksport, end man har på fastlandet. Det sætter dem lidt tilbage i konkurrenceevne. De har også færgeafgange og billetpriser, der bestem-

mes af de kommuner, de hører under, og som ikke altid imødekommer behovet for at passe fast arbejde på fastlandet ej heller giver gunstige vilkår for tilflytterne. Der er rigtig meget at tage fat på ved småøerne, og der er også rigtig meget at skrive om i redegørelsen vedrørende småøerne. Derfor undrer det os i Dansk Folkeparti, at de små øer ikke fylder med end knap en side i denne redegørelse.

Kl. 16:35

Jeg kan til gengæld godt forstå, at den statslige regionale forvaltning ikke fylder mere end et par linjer i redegørelsen, for der er jo ikke så meget at skrive hjem om der, da der hele tiden flyttes statslige arbejdspladser fra landområderne til byerne. Men det er jo noget, vi politikere kan lave om, og det er også noget, som vi i Dansk Folkeparti er villige til at lave om på. Det er ikke rigtigt, når ministeren i redegørelsen konkluderer, at det at flytte statslige arbejdspladser ud kræver, at der allerede er arbejdskraft derude. Det passer jo simpelt hen ikke, for vi har masser af eksempler på, at folk flytter efter arbejdspladser.

Vi håber på, at ministeren til næste år kan præsentere en redegørelse, der indeholder en klar definition af, hvad et yderområde er, beskriver, hvad vi har gjort for de små øer – måske givet dem et færge-sekretariat, som vi i Dansk Folkeparti i hvert fald arbejder meget for – samt giver en hel del eksempler på statslige arbejdspladser, vi har fået flyttet ud. Det kunne være rart, hvis næste års redegørelse indeholdt det, og ministeren skal vide, at vi i Dansk Folkeparti vil gøre alt, hvad vi kan, for at arbejde i den positive retning. Vi vil gøre vores for at hjælpe befolkningen i landdistrikterne i den rigtige retning.

Kl. 16:37

Formanden :

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:37

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, om jeg skulle forstå ordførerens tale sådan, at Dansk Folkeparti var kede af, at man havde støttet en borgerlig regering, der stod for centralisering. Alene bare kommunalreformen, hvor man lavede amterne om til regioner, gjorde jo, at regionerne, amterne, ikke kunne deltage i færgeselskaberne mere. Det var helt klart en svækkelse, hvor man dybest set sagde til øerne: I må sejle jeres egen sø. Der blev grundlaget for at opretholde en færgeforbindelse faktisk mindre af det. Har Dansk Folkeparti fortrudt det?

Så skal jeg bare lige have noget bekræftet, for jeg har forstået, at Dansk Folkeparti er mere parat til at lave en Robin Hood-udligning i forhold til udligningsordningen, hvor man vil være med til at flytte penge fra rige kommuner til fattige kommuner. Det kunne jo også være et plaster på såret, da Dansk Folkeparti har været med til at støtte den ene rødvinreform efter den anden og skattestoppet, der gjorde, at Danmark blev trukket skævt.

Kl. 16:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:38

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jeg kan bekræfte, at vi i Dansk Folkeparti er kede af at opleve, når dem fra de små øer henvender sig til os og siger, at deres kommune ikke anerkender det behov, de har, for at passe et arbejde på fastlandet. I Dansk Folkeparti kunne vi godt tænke os at flytte det til et færge-sekretariat, som vil have en dybere forståelse for de behov.

Med hensyn til udlændingereformen kan jeg bekræfte, at vi endnu ikke er blevet smidt af forhandlingerne, så vi håber da, at vi sammen med regeringen også kan finde en rigtig god løsning.

	Kl. 16:39		Kl. 16:41
Formanden : Hr. Bjarne Laustsen.		Formanden : Fru Annette Lind.	
	Kl. 16:39		Kl. 16:41
Bjarne Laustsen (S): Men så må jeg betragte det sådan, at Dansk Folkeparti har fortrudt nogle af de ting, de var med til at lave, der betød en centralisering i form af f.eks. det, jeg siger nu, hvor amterne ikke måtte have lov at deltage i driften af færgeelskaber, f.eks. til Læsø, men nu kommer man og siger, at nu skal man have et færgesekretariat. Er det meningen, at priserne skal være billigere af det, og hvem skal i givet fald betale? Det er jo let nok at flytte rundt på nogle penge. Jeg er helt enig i, at man på småøerne har en lang transporttid, man skal lægge oveni, hvis man skal pendle til arbejde på fastlandet. Hvordan har Dansk Folkeparti tænkt sig at løse det? For jeg er helt sikker på, at hvis man kigger, er det kun blevet værre i de 10 år, hvor Dansk Folkeparti støttede VK-regeringen.		Annette Lind (S): Fru Mette Hjerminde Dencker svarede ikke på, hvorvidt hun var ærgerlig over, om de er med eller ej. Så vil jeg så sige, at jeg ikke har skiftet mening på nogle punkter. Jeg synes, at et fælles færgesekretariat i forhold til administrationen på nogle af områderne kunne være en god ting, men al driften skal stadig væk ligge i kommunerne, og det var præcis det, jeg sagde i sidste ordførertale.	
	Kl. 16:39		Kl. 16:41
Formanden : Ordføreren.		Formanden : Ordføreren.	
	Kl. 16:39		Kl. 16:41
Mette Hjerminde Dencker (DF): Her må ministeren lige rette mig, hvis jeg tager fejl, men jeg mener, at tallet hedder 88,4 mio. kr. – det er rigtigt, tak – det tal, som vi sender ud til kommunerne til drift af færgerne. Hvis vi forestillede os, at vi i stedet for havde et fælles færgesekretariat, ville det jo betyde, at de ville kunne få en række stordriftsfordele, i stedet for at kommunerne hver især skal sidde og købe olie ind til deres færge eller de færger, de har. Derfor ville et færgesekretariat jo kunne gøre, at man kommer længere for pengene, når man har stordriftsfordele i form af olie og forsikringer. Så det er i hvert fald noget af det, som vi ser frem til.		Mette Hjerminde Dencker (DF): Så vil jeg sige, at vi ikke er kede af, hvorvidt vi indgår eller ikke indgår aftaler. Når vi indgår aftaler, ser vi selvfølgelig på, hvordan vi kan tjene befolkningen bedst muligt. Så hvorvidt vi står uden for en aftale eller ikke gør, er aldrig noget vi er kede af, men vi håber da, at vi kan samarbejde med regeringen på det her område.	
	Kl. 16:40		Kl. 16:42
Formanden : Fru Annette Lind for en kort bemærkning.		Formanden : Fru Annette Vilhelmsen for en kort bemærkning.	
	Kl. 16:40		Kl. 16:42
Annette Lind (S): Det er bare ganske kort. Det handler om, at fru Mette Hjerminde Dencker var ked af, at småøerne ikke fyldte mere i redegørelsen, end de gjorde. Men nu er det ikke tomme ord, der gør forskellen, det er jo handlinger, og det er bl.a. en af de ting, som vi jo rigtig gerne vil have lagt frem nu i udligningsordningen i forhold til et fælles færgesekretariat, som jo er i spil i udligningsordningen. Så jeg vil spørge fru Mette Hjerminde Dencker, om hun ikke er ked af, at hun ikke kan være med til at indgå sådan en aftale.		Annette Vilhelmsen (SF): Mange tak for en rigtig fin tale og nogle fine perspektiver. Jeg er nysgerrig efter at vide i forhold til det med færgesekretariatet: Hvis det er, at det er så vigtig en sag nu, hvad er det så, der gør, at det ikke blev gennemført i de 10 år, hvor Dansk Folkeparti sad som støtteparti til regeringen?	
	Kl. 16:41		Kl. 16:42
Formanden : Ordføreren.		Formanden : Ordføreren.	
	Kl. 16:41		Kl. 16:42
Mette Hjerminde Dencker (DF): Jeg vil sige, at jeg er rigtig glad for, at ordføreren har skiftet mening i forhold til sidste gang, da jeg spurgte ordføreren, om de var åbne over for et fælles færgesekretariat. Nu siger ordføreren, at det er de. Så jeg er da rigtig glad for, at de har lyttet til Dansk Folkepartis idé. Så det vil jeg glæde mig til at samarbejde med regeringen om.		Mette Hjerminde Dencker (DF): Jeg skal undlade at gøre mig klog på, hvad der skete, før jeg kom ind i Folketinget, men jeg vil sige, at lige siden jeg blev valgt, har jeg brugt rigtig meget tid på at tale med dem på de små øer, og jeg har fået det gennemgående billede af småøerne, at de virkelig har behov for, at kompetencen samles ét sted. Når det er den viden, jeg samler ind fra de små øer, så er det den viden, jeg tager med til min gruppe, og som resten af min gruppe også er positive over for at bakke op, og det håber vi så kan give nogle gode aftaler, og at regeringen også vil bakke os op i det her.	
			Kl. 16:43
Formanden : Ordføreren.		Formanden : Fru Annette Vilhelmsen.	
			Kl. 16:43
Mette Hjerminde Dencker (DF): Jeg vil sige, at jeg er rigtig glad for, at ordføreren har skiftet mening i forhold til sidste gang, da jeg spurgte ordføreren, om de var åbne over for et fælles færgesekretariat. Nu siger ordføreren, at det er de. Så jeg er da rigtig glad for, at de har lyttet til Dansk Folkepartis idé. Så det vil jeg glæde mig til at samarbejde med regeringen om.		Annette Vilhelmsen (SF): Jeg er fuldstændig enig i, at forhåbentlig rigtig meget af det, vi foretager os her, skal bygge på viden og på fakta, så stor respekt for det arbejde, der foregår her af ordføreren om færgesekretariatet. Så er det bare, at jeg overvejer, for nu er færgerne jo sådan set en sag, der ligger hos de kommuner, hvor øerne er hjemmehørende, om der er andre områder, som ordføreren er opmærksom på, der eventuelt med	

fordel, sådan som fru Dencker ser det, kunne samles? Der er jo sådan noget principielt i, hvornår vi begynder at flytte opgaver fra kommunerne til noget fælles kommunalt eller noget regionalt. Er det bare sådan et opbrud for småøerne, i forhold til hvordan resten af landet egentlig er delt ind i kommuner? Er der andre brud, som kunne være på vej?

Kl. 16:44

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:44

Mette Hjeremind Dencker (DF):

Når vi taler om et færgesekretariat, ser vi i Dansk Folkeparti, at de opgaver, der skulle ligge der, skulle være i forhold til stordriftsfordele, og det skulle være i forhold til, at de kunne bestemme billetpriser og afgange, og at det selvfølgelig lå på en af småøerne, så det også blev varetaget af kompetente personer, der ved, hvordan det er at bo på en lille ø. Foruden det kan vi også altid tale om, om der er mere, der skulle væk fra kommunerne eller være der. Vi så gerne, at der var en større åbenhed om de midler, som vi giver til kommunerne, som de skal bruge på deres små øer, og der kunne vi godt tænke os, at de i hvert fald enten blev øremærket, eller også at der var en større åbenhed. Man kunne forestille sig at pålægge kommunerne at have åbne øregnskaber, så øboerne til hver en tid kunne gå ind og se, hvad det er, der bliver brugt penge på.

Kl. 16:45

Formanden :

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 16:45

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Vores landdistrikter lider under et relativt lavt uddannelsesniveau og krisen i vore produktionserhverv. Vi kan se i redegørelsen, at uddannelsesniveauet er markant lavere i landdistrikterne, og at landdistrikterne har mange arbejdspladser inden for landbrug og industri. Netop landbruget og industrien har været hårdt ramt under krisen. Siden 2000 har vi tabt næsten 25 pct. af vores konkurrenceevne på løn. Det rammer især de brancher, som netop landdistrikterne lever af. Samtidig er vores produktivitet, altså hvor meget vi producerer i timen, slet ikke fulgt med de lønstigninger, der har været. Amerikanerne – for bare at tage et eksempel – er i løbet af de sidste 10 år blevet tre gange mere produktive end os danskere, så vi er altså blevet for dyre, og vi er ikke gode nok til den høje løn. Det rammer vores landdistrikter. Derfor glæder jeg mig over regeringens nye 2020-plan, for den vil give et milliardløft til uddannelserne og skabe 180.000 nye job gennem reformer.

Det var intet mindre end en katastrofe, da daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen fra Venstre proklamerede, at økonomerne tog fejl og måtte skrive deres lærebøger om, og i stedet for sagde, at vi nu bare kunne give skattelettelse og øge velfærdsniveauet. Pengene fossede ud af statskassen, reformer af efterløn og arbejdsmarked udeblev, og økonomien blev overophedet. Derfor blev Danmark og landdistrikterne ekstra hårdt ramt af den finansielle krise, da den kom.

Regeringen lægger op til at lave reformer og investere i uddannelse. Det skal øge konkurrenceevnen og skabe job, og det vil især gavne de brancher, som vores landdistrikter lever af. Vi har også fremlagt og vedtaget initiativer, der gavner landdistrikterne på kort sigt:

For det første har vi vedtaget en energiplan i et bredt forlig. Vores grønne omstilling vil skabe tusindvis af job og nye eksportmulig-

heder for vores mange cleantech-virksomheder. Vi kommer igen i den grønne førertrøje, og mange af de her virksomheder ved vi ligger i landdistrikterne.

For det andet har vi vedtaget en udviklingspakke, der sikrer låneadgang for små og mellemstore virksomheder samt landbruget. Det skaber igen vækst i de erhverv, som ligger i landdistrikterne, fordi det løser den kreditklemme, de er havnet i på grund af den finansielle krise.

For det tredje har vi vedtaget en kickstart, der fremrykker offentlige investeringer og skaber job overalt i Danmark.

Som det sidste vil jeg nævne den nye havnelov, som også er vedtaget af et bredt flertal her i Folketinget, og som giver havnene nye muligheder for vækst og udvikling. Årets landdistriktspris gik netop til en havn, nemlig Grenaa Havn, og det viser, at havnene rundt omkring i Danmark kan drive jobskabelse og erhvervsudvikling lokalt i vores landdistrikter, og det får de nu øgede muligheder for.

Regeringen har udpeget en landdistriktsminister, og også i dag kan vi høre, at nogle borgerlige folketingspolitikere er lunkne over for og måske helt imod den her nye ministerpost. Jeg er uenig. Det betyder rigtig meget at lave et ministerium, der sætter fokus på landdistrikterne. Det nye ministerium skaber debat og har allerede medvirket til nye tiltag. Vi har lavet et nyt oplæg til en bredbåndsaftale, der sikrer hurtigere internet overalt i Danmark – bl.a. også i sommerhusområderne. Vi har spillet ud med at omfordele penge til byfornyelse, så landet får adgang til flere penge. Ministeriet er i gang med at klarlægge, hvor man får mest ud af de såkaldte LAG-midler på i alt 160 mio. kr. Det skal medvirke til, at vi får endnu mere ud af pengene. Samtidig er man ved at undersøge reglerne, så man kan gøre det lettere at få adgang til de her penge, så der ikke skal bruges så meget tid, så mange kræfter og så mange penge på at ansøge om de her LAG-midler.

Jeg er sikker på, at regeringens økonomiske politik vil skabe vækst i hele Danmark og især i vores produktionserhverv, der i høj grad befinder sig i landdistrikterne. Udpegningen af en minister for området har allerede givet konkrete resultater, og jeg tror på, at der vil komme endnu flere i årene, der kommer.

Kl. 16:50

Formanden :

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:50

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt om det, der ikke er sket f.eks. ude på de små øer. Der er ikke sket så meget, efter vi har fået den nye regering. Der har ikke været så mange initiativer. Men jeg vil godt høre, hvad Det Radikale Venstre har fået igennem i den røde regering, hvad angår konkrete fordele for udviklingen på småøerne her i Danmark.

Kl. 16:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:51

Andreas Steenberg (RV):

Desværre har vi ikke fået vores udligningsreform igennem endnu, bl.a. fordi hr. Flemming Damgaard Larsens parti ikke rigtig er villig til at lave en omfordeling af de midler, vi giver til kommunerne. Men ellers har vi jo fået tilbagetrækningsreformen igennem, og vi har fået en finanslov igennem, der bl.a. sikrer den her akutlægelægehelikopter, som jeg fra min egen valgkreds, nemlig Vestjylland, ved man er utrolig glad for. Det var en forsøgsordning, hvor pengene udlob, men fordi vi jo fik skaffet nogle ekstra penge i finansloven, fik

vi videreført den ordning med akutlægehelikopter, og det er jeg utrolig glad for. Jeg sad i det regionsråd, der var med til at sætte det i gang, så at ordningen nu vil blive videreført, er jeg ufattelig glad for.

Kl. 16:52

Formanden :

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:52

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg tror, at ordføreren må have misforstået mit spørgsmål. Det, jeg er ude efter, er at få at vide, hvad der er af helt konkrete initiativer, Det Radikale Venstre har fået igennem, der gør, at udviklingen for småøerne er bedre fra nu af frem for førhen. Det er udviklingen, jeg er ude efter at høre om, ikke hvad der ellers har været af tiltag. Det er udmærket med helikoptere osv. til at give sikkerhed og tryghed. Men det er en udviklingen på småøerne, jeg er interesseret i.

Kl. 16:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:52

Andreas Steenberg (RV):

Men udviklingen afhænger jo også af, om der er tryghed, så på den måde synes jeg sådan set, det er ret afgørende at få videreført den ordning med akutlægehelikopter. Men hvis hr. Flemming Damgaard Larsen spørger til, om vi har sikret flere penge til f.eks. færgedrift, som jeg kan forstå at Venstre turnerer lidt rundt med at love, så må jeg sige: Nej, det har vi ikke sikret, men vi har til gengæld sikret, at vi har videreført, at vi giver små 90 mio. kr. om året til at støtte færgedriften, ligesom den tidligere regering gjorde. Den tidligere regering har jo sådan set heller ikke taget de store initiativer til at øge den pulje, så på den måde er der ikke den helt store forskel. Men det altafgørende er, at vi får forbedret rammevilkårene for produktionserhverv, og det er en generel ting for alle landdistrikter.

Kl. 16:53

Formanden :

Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:53

Mai Henriksen (KF):

Nu siger hr. Andreas Steenberg om de borgerlige, at de er sådan lidt lunkne over for den her ministerpost. Næh, vi er lunkne over for ministerposter, der ikke har noget reelt indhold. Det er i hvert fald, hvad jeg for min del kan sige. Hvis man ser på det, den borgerlige regering gjorde, kan man se, at den bl.a. stillede 36 forslag i det, der hed »Danmark i bedre balance«, og af det, som rent faktisk også er blevet vedtaget, kan jeg jo bare lige nævne et udpluk: forhøjet befordringsfradrag i yderkommuner, særligt udkantstilskud for erhvervsskoler og gymnasier i yderområder og initiativer som vækstkautionsordningen, eksportlåneordningen og kom i gang-lån, som jo netop skulle hjælpe til også ude i yderområderne.

Men jeg vil gerne stille Andreas Steenberg et meget enkelt spørgsmål: Hvilke nye initiativer har ministeren for by, bolig og landdistrikter egenhændigt sat i gang? Jeg spørger ikke til videreførelse af eksisterende ordninger. Jeg spørger ikke til kritik af den gamle regering. Jeg synes, vi må begynde at komme ind i en ny rille. Jeg spørger om tiltag, der er sat i gang af ministeren selv, ikke af andre ministerier, men af ministeren selv. Hvad kan ordføreren nævne?

Kl. 16:54

Formanden :

Ordføreren.

Andreas Steenberg (RV):

Jeg kan nævne det, som jeg også nævnte i min tale, nemlig at vi er gået i gang med at omfordele de midler, der er til byfornyelse, fra byer til land. Det hører direkte under ministeren for by, bolig og landdistrikters ressort. Vi er gået i gang med at se på de her Låsby-Svendsen-typer, som har været et stort problem i mange år, og se på, om vi kan ændre lovgivningen, så kommuner kan være med til at stoppe det problem. Vi er i gang med at se på, om helårshuse kan blive til sommerhuse, noget, som mange kommuner har ønsket. Det er i hvert fald tre helt konkrete initiativer, der allerede er sat i gang direkte under ministerens ressort. Så har vi jo igangsat en masse andre initiativer, som er fælles initiativer mellem ministerens ressort og andre ministerier.

Kl. 16:55

Formanden :

Fru Mai Henriksen.

Kl. 16:55

Mai Henriksen (KF):

Man kan jo spørge sig selv, om der kommer vækst og udvikling af at jagte sådan nogle som Låsby-Svendsen og ved at gøre helårshuse til sommerhuse. Det kan man spørge sig selv rigtig meget om. Jeg vil bare gerne spørge ordføreren, hr. Andreas Steenberg: Hvornår kommer den her så længe ventede strategi? Der er ikke noget, jeg glæder mig mere til end at stå op om morgenen og tænke: Gad vide, om det er i dag, landdistriktsministerens strategi kommer. Og hver eneste dag, når jeg går i seng om aftenen, er jeg jo så frygtelig skuffet, fordi det ikke var den dag, den kom. Så hvornår kommer den? Vi står jo en situation, hvor vi snart er ved at nå frem til sommeren, og vi har fået at vide, at den kommer i løbet af foråret.

Kl. 16:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:56

Andreas Steenberg (RV):

Forventningens glæde er jo den største, og jeg står også tit op og tænker: Hvor er De Konservatives landdistriktsudspil? Det kunne man så udnytte tiden til at komme med, mens man venter på, at regeringen kommer med sit udspil. Jeg synes ikke, at det er rigtigt, at de her Låsby-Svendsen-typer ikke er med til skabe problemer, for det har jo fyldt meget i rigtig mange landsbyer, og det har i hvert fald gjort, at der er nogle, der ikke har lyst til at flytte hen til de landsbyer, så på den måde synes jeg nu, at det også har haft en betydning for manglende vækst og udvikling.

Kl. 16:56

Formanden :

Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:56

Birgitte Josefsen (V):

Nu er der forskel på, om man har lovet en strategi, eller om man har lyst til at lave en strategi, og landdistriktsministeren har lovet os en strategi og en handleplan, så jeg synes, der er en forskel. Men jeg vil spørge ordføreren om noget. Ordføreren var inde på, at man skulle forbedre rammevilkårene for produktionsvirksomhederne ude i yderområderne, ude på øerne, og mener ordføreren så, at det er at forbedre rammevilkårene, altså at man forhøjer afgifter og skatter, herunder NO_x-afgiften? Er det nogle forbedrede rammevilkår for virksomhederne?

Kl. 16:57

Kl. 16:59

Formanden :
Ordføreren.

Andreas Steenberg (RV):

Vi hævdede skatter og afgifter med 5 mia. kr. i finansloven. De er bl.a. gået til at sikre tilskud til efterskolerne, som rigtig ofte ligger i landdistrikterne, og som den tidligere regering skar ned på, de er gået til at sikre den her akutlægehelikopter, og de er gået til at styrke erhvervsuddannelserne – erhvervsuddannelserne, som er et problem for mange landdistrikter, som vi også kan se af redegørelsen. Så landdistrikterne har fået rigtig meget ud af det, selv om der selvfølgelig er nogle virksomheder, som er trætte af at betale den her afgift. Man må også nævne, at nogle af pengene jo er gået til at lave en skattelettelse, nemlig til at afskaffe den multimedieskat, som den tidligere regering indførte, og som altså lagde skat på medarbejdere, som sad derhjemme med et multimedie, en computer, og arbejdede. Det var sådan set også noget, der skadede landdistrikterne.

Kl. 16:58

Formanden :
Fru Birgitte Josefsen.

Birgitte Josefsen (V):

Ordføreren sagde selv i sin tale, at man i Det Radikale Venstre var meget optaget af at forbedre rammevilkårene for produktionsvirksomhederne. Jeg spurgte ikke om efterskoler og akuthelikopter, som vi selv var med til at sætte i søen. Jeg spurgte til, om man i Det Radikale Venstre var af den opfattelse, at en forhøjelse af skatter og afgifter er en forbedring af rammevilkårene for erhvervsvirksomhederne, eller om det er en forringelse. Når jeg snakker om erhvervsvirksomheder, var det, fordi ordføreren faktisk selv brugte ordet produktionsvirksomheder i sin ordførertale, og jeg går ud fra, at man mener det, man siger.

Kl. 16:58

Formanden :
Ordføreren.

Andreas Steenberg (RV):

Det helt store problem for produktionsvirksomhederne i Danmark er de sidste 10 års uansvarlige økonomiske politik. Man fik ikke øget arbejdsudbuddet, dengang man skreg på arbejdskraft, og det betød, at lønningerne blev meget, meget høje i Danmark i forhold til f.eks. Tyskland. Man hældte skattelettelser ud og øgede det offentlige forbrug uden at have pengene, og i forbindelse med den økonomiske politik har det skabt nogle problemer for vores produktionserhverv, som vi lider under nu. Det er rigtigt, at vi har sat skatter og afgifter op med 5 mia. kr., men den samlede erhvervspolitik over for produktionsvirksomhederne er enormt positiv, og den 2020-plan, regeringen har fremlagt, vil skabe 180.000 private job frem mod 2020. Det er meget mere, end hvad der skete under hr. Anders Fogh Rasmussen, hvor jobbene sivede ud af Danmark på grund af den manglende økonomiske ansvarlighed.

Kl. 16:59

Formanden :
Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Annette Vilhelmsen som ordfører for SF.

(Ordfører)

Annette Vilhelmsen (SF):

Jeg har været på besøg hos rigtig mange virksomheder, og mange af dem ligger i landdistrikterne. Faktisk ligger de fleste af kommunerne på Fyn, hvor jeg er valgt, i landdistriktsområder. Selv om bykommunerne er vækstcentre, ser jeg, at der er meget aktivitet, og at der sker rigtig meget godt i landdistrikterne. En virksomhed, som jeg har besøgt, er f.eks. SSP Technology i Kirkeby på Sydfyn. Virksomheden kunne ligge så mange andre steder end lige præcis i Kirkeby. Den kunne ligge tættere på motorvej eller på en havn, men virksomheden har valgt at ligge lige i den landsby på Sydfyn, og det er der en grund til, og den er, at der på egnen er en stor tradition for godt håndværk, og for at den virksomhed skal klare sig, skal der godt håndværk til. Ud over godt håndværk er der en anden begrundelse, som er ganske væsentlig, og den er, at virksomheden har et godt samarbejde med kommunen, som er Svendborg Kommune.

Som redegørelsen viser, er Danmark et skævt land. Der er skævheder mellem land og by, det viser sig i alderssammensætning, i kønssammensætning, i uddannelsesniveau og i indkomst og meget mere. Forskellighed er godt, og ofte siger vi også, at forskellighed er en styrke, men der er dog forskelle, som vi skal forsøge at rette op på. Landdistriktspolitik handler i høj grad om at give muligheder til alle dele af landet, så der ikke er områder, der mere eller mindre kronisk har højere arbejdsløshed og lavere uddannelsesniveau. For at skabe et godt og attraktivt lokalområde i et landdistrikt, skal en række ting være til stede. Der skal bl.a. være en god infrastruktur, uddannelsesmuligheder, et fornuftigt uddannelsesniveau, der skal være it-adgang, og der skal være et erhvervsliv og nogle kulturelle rammer, hvori livet kan leves. Vigtigst af alt er, at der skal være folk, der trives og har lyst til at blive ude i landdistrikterne. Nogle af de ting kan vi som politikere hjælpe på vej, og det er det, der er det centrale i debatten i dag, nemlig hvad vi som samfund kan stille til rådighed, for at det gode liv kan udfolde sig alle steder i Danmark.

Jeg vil slå ned på to ting til det: For det første er det helt afgørende, at alle får en uddannelse og har adgang til uddannelse. Det gælder både den unge, og det gælder for den, der har været en årrække på arbejdsmarkedet. Den enkeltes mulighed for at skabe det liv, man ønsker, og samfundets velstand starter og slutter med uddannelse. Uddannelse kan give højere løn, højere produktivitet, større jobsikkerhed, og uddannede har generelt bedre mulighed for at påvirke arbejdsmiljø og i det hele taget have et højere sundhedsniveau. Derfor er spørgsmålet om uddannelse vigtigt i diskussionen om landdistrikternes fremtid. I dag er der forskel på uddannelsesniveauet mellem folk, der bor på landet, og folk, der bor i byen. Der er seks kommuner i Danmark, hvor over 30 pct. af folk mellem 20 og 40 år højst har bestået folkeskolens afgangsprøve, og de er alle landkommuner. De dårligt uddannede unge klumper sig sammen i udkantsområderne af Danmark, og der er samtidig ni kommuner, som i dag har et lavere uddannelsesniveau end for 10 år siden. Man behøver ikke at være professor i arbejdsmarkedstilknytning for at se, at vi her står med et massivt problem. Men det er også et problem, som kan løses, hvilket regeringens nye 2020-plan, »Danmark i arbejde«, er et bevis på. Det leder mig så over i det andet, jeg vil slå ned på, nemlig en aktiv erhvervspolitik. Regeringen har sammen med en række af Folketingets partier indgået en udviklingspakke for små og mellemstore virksomheder. Krisen har gjort det vanskeligere for mange virksomheder, især de små og mellemstore, at få lånefinansiering, men de statslige kautionsordninger bidrager til at løse denne problemstilling.

Når jeg er rundt og snakker med ejere og medarbejdere på virksomheder, hører jeg desværre alt for tit, at beliggenheden er en forhindring for at optage lån. Virksomhedens postnummer er ofte en barriere for at få den finansiering, der kan udvikle virksomheden. Jeg behøver vel bare at sige Søby Værft, som jeg snart har gjort mig

til en vane at nævne, hver gang jeg står her og taler om de her ting, og det drejer sig om, at en driftig virksomhed har vanskeligt ved at få skaffet finansiering. Samtidig har regeringen med finansloven for 2012 lavet en kickstart, som på kort sigt holder hånden under dansk økonomi i 2012 og 2013. Det kommer også iværksættere og små og mellemstore virksomheder til gavn. En uddannet befolkning i landdistrikterne og et velfungerende erhvervsliv udgør to af de hovedsten, der kan skabe en bedre balance i Danmark. Balance i Danmark skal også skabes på andre og mere direkte måder.

Kl. 17:04

Når vi i dag står her og debatterer den her redegørelse, gør vi det med et bagtæppe af forhandlinger om udligningsreform. Det blev nævnt meget her i dag, og jeg vil også give det et par ord. Det er nogle forhandlinger, der er gået meget i hårdknude, i hvert fald hvis man skal dømme efter, hvad man kan læse i medierne, og det kan jo undre. Især når man hører Venstreordførere, der taler så varmt om at styrke landdistrikterne, så klinger det en lille smule hult, for er der sammenhæng mellem det, Venstre siger, og det, som Venstre gør i den her sammenhæng? Med regeringens udspil til en ny udligningsreform fik Venstre en gylden chance for at give store dele af Udkantsdanmark et kæmpe håndslag på en lille halv milliard kroner, men man valgte at løbe fra forhandlingerne og støtte partifællen Erik Fabrin i Rudersdal og Hans Toft i Gentofte – og hvorfor? må man spørge. Var Venstres og hr. Hans Christian Schmidts mange løfter til Udkantsdanmark blot ord, ord, ord? Vi synes sådan set i SF, at Venstre har 400 millioner gode grunde til at sige ja til det, de selv har været med til at lægge på forhandlingsbordet. Jeg vil minde om, at udgangspunktet for forhandlingerne om en ny udligningsreform var konklusionerne fra VK-regeringens eget finansieringsudvalg. Venstre ved du, hvor du har, er blot nogle store ord, men vi er simpelt hen nødt til i den her sammenhæng at gå sammen på tværs af partier, for det, vi skal være sammen om, er at styrke, at Danmark bliver mere helt, og at der bliver muligheder.

I SF ser vi os selv som et ansvarligt regeringsparti, og vi vil gerne være loyale og aktivt arbejde for, at landdistrikterne får den opmærksomhed og de mulige rammevilkår, som gør, at det er muligt, at de udvikler sig. Det kræver stort samarbejde mellem alle, mellem kommuner, stat, erhverv, uddannelser, det frivillige civilsamfund, som vi også har stort brug for, og det skal være min opfordring på baggrund af redegørelsen i dag. En redegørelsesdebat er jo sådan set interessant, ved at redegørelsen tager udgangspunkt i noget, der er sket, sådan at vi har mulighed for nu at tage afsættet og sige, hvor vores visioner så skal være. Da jeg i sin tid blev ordfører på området for landdistrikter, syntes jeg, at noget af det mest spændende var, at der er taget initiativ til et ministerium, som samler øvrige ministerier om den fælles opgave at få Danmark til at spille sammen.

Så jeg glæder mig til debatten, som kommer nu, og jeg har været glad for debatten her i dag med de øvrige ordførere, og jeg glæder mig over, at der er mere, der samler os end skiller os, ligesom ministeriet også er et ministerium, der samler og ikke skiller. Tak.

Kl. 17:07

Formanden :

Der er foreløbig fire medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger, først hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:07

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det.

Nu er det jo således, at SF plejer at bryste sig af at være et parti, der gerne vil udbygge den kollektive trafik og sikre den kollektive trafik. Men nu er det jo også sådan, at småøernes kollektive trafik er færgerne. Det er, hvor mange afgangene der kan være i løbet af en dag, og det er billetpriserne. Nu er det således, at SF jo har fået igennem, at der bliver afsat 500 mio. kr. fra regeringens side til at forbedre den

kollektive trafik, og der vil jeg godt spørge: Hvor stor en del af de 500 mio. kr. vil gå til at forbedre forholdene for de færger, der betjener vores småøer her i Danmark?

Kl. 17:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:08

Annette Vilhelmsen (SF):

Jeg kan ikke sætte tal på, hvor mange kroner der vil gå til det. Umiddelbart kan vi jo sige, at den kollektive trafik ligger i kommunerne. Det er dem, der administrerer den, ofte ved private færgeselskaber, så det har jeg ikke noget tal på.

Kl. 17:08

Formanden :

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:08

Flemming Damgaard Larsen (V):

Men vil SF sikre, at en del af disse midler, 500 mio. kr. er jo mange penge, går til at forbedre færgetrafikken til vores danske småøer?

Kl. 17:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:08

Annette Vilhelmsen (SF):

Altså, de forhandlinger, der er i forbindelse med færgerne, og det øtiskud, der er, ligger som en del af kommuneforhandlingen, og det er ikke almindeligvis tænkt ind i den forhandling, som angår de 500 mio. kr. Vi er selvfølgelig ligesom alle andre interesseret i, at trafikken til og fra øerne skal være hensigtsmæssig, men som det ligger her, er det en del af kommuneforhandlingen.

Kl. 17:09

Formanden :

Fru Mette Hjerminde Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 17:09

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Tak til ordføreren for en rigtig god tale. Jeg var også glad for at høre ordføreren sige, at ordføreren interesserer sig for, at dem i yderområderne skal kunne få god adgang til uddannelse. Det kunne vi ikke være mere enig i. Derfor vil jeg også godt høre, hvad ordføreren forestiller sig at vi kan gøre for at sikre en god uddannelse til dem, der bor på de små øer. Her vil jeg gøre ordføreren opmærksom på, at der er rigtig mange af de små øer, hvor færgeafgangene typisk er sådan, at færgen sejler hjem, 3 timer efter at den er ankommet, sådan at det vil være fuldstændig umuligt at passe en uddannelse inde på fastlandet. Hvad forestiller ordføreren sig at vi kunne gøre her?

Jeg vil starte med at sige, at i Dansk Folkeparti er vi meget villige til også at samarbejde med regeringen omkring det her, hvis vi kunne finde en løsning på det.

Kl. 17:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:10

Annette Vilhelmsen (SF):

Nu plejer jeg sådan at sige, at mit ordførerskab som landdistrikts- og øordfører egentlig samler de andre ordførerskaber, som jeg også har. F.eks. er jeg også ordfører på it- og teleområdet. Jeg tror, vi simpelt

hen skal erkende, at rigtig meget af vores orientering skal gå med, at vi får velfungerende it- og telemuligheder, og derfor hilser vi jo også velkommen, det har været ret vigtigt for os, at vi får en mobiladgang. Og det er lige præcis det, det vil handle om, når vi siger, at der skal være uddannelsesmuligheder, altså man kan være på øerne og deltage i fjernundervisning. Men så skal det jo være sikre adgange. På samme måde kan vi sige, at sundhed spiller en lige så stor rolle som uddannelse. Det skal også være sådan, at man kan være tryk, når man bor på øerne, og have en kontakt, f.eks. i forhold til telemedicin osv.

Så umiddelbart vil jeg sige, at noget af det, der er rigtig vigtigt, er, at der er en sikker forbindelse, som er lige så sikker – og måske mere sikker end det, som gælder for færgerne lige nu, fordi der er så få afgang. Men it skal simpelt hen fungere 24 timer i døgnet. Det skal være sikkert, og vi har jo også meldt de her 100 MHz ud. Så det er et af de steder, hvor vi har lavet en stor satsning.

Kl. 17:11

Formanden :

Fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 17:11

Mette Hjerminde Dencker (DF):

I Dansk Folkeparti kan vi kun være enige med SF i, at det er vigtigt, at der er en god internetforbindelse, uanset hvor man bor i Danmark. Det, som jeg spurgte ind til, var i forhold til at sikre en færgedrift, der gør det muligt for øboerne på de små øer at passe en uddannelse inde på fastlandet. Og der er der, jeg vil høre, om SF er villige til at arbejde for, at vi kan sikre, at alle de små øer har en færgeforbindelse til og fra øen, der er gunstig for dem, der skal passe uddannelse og job inde på fastlandet.

Kl. 17:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:12

Annette Vilhelmsen (SF):

Ja, det er vi sådan set meget interesseret i, og vi er også meget ambitiøse på området. Noget af det, vi har sagt i forhold til færger, er, at det er rigtig vigtigt, at prisen selvfølgelig er i orden. Det er også rigtig vigtigt, at hyppigheden er i orden. Og noget af det, som vi også ønsker med det grønne udspil, er egentlig at få undersøgt, om vi kan omlægge vores færgedrift, så den bliver mere miljørigtig og den også bliver mere rentabel i forhold til ressourceforbrug. Jeg er helt sikker på, at der ligger et stort område der, som der skal kigges på, og det skal der bruges nogle kræfter på fremover. Så det passer med vores grønne udspil, og det passer også med, ikke at der er færger, der skal skrottes nu, men at vi, efterhånden som færger skal omlægges og der skal bygges nyt, kommer til at tage et endnu større hensyn til det grønne og det miljørigtige.

Kl. 17:13

Formanden :

Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 17:13

Mai Henriksen (KF):

Tak for ordførertalen. Jeg synes, at den var meget positiv – især det, ordføreren sluttede af med at sige, nemlig at der er mere, der samler os, end der skiller os. Det har vi jo ellers ikke nødvendigvis kunnet høre på en del af de indlæg, der er kommet fra i hvert fald socialdemokrater her i aften. Men det er jeg rigtig glad for at høre.

Ordføreren nævner så også den her aktive erhvervspolitik. Så tænker jeg lidt, om ordføreren ikke blive bekymret over at høre so-

cialdemokrater og radikale tale om, at de eneste initiativer, der skal igangsættes, er at få fat i kraven på Låsby-Svendsen og hans slags og at få omdannet flere helårshuse til sommerhuse. Skaber det vækst i yderområderne? Det tror jeg måske at ordførerne og jeg kan blive enige om at det gør det måske ikke nødvendigvis. Der skal noget mere til.

Kl. 17:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:13

Annette Vilhelmsen (SF):

Det, jeg siger samler os, er, at jeg i hvert fald kan høre, at vi alle sammen er interesserede i, at det her skal være et vækstområde, og at det er et område, som vi gerne vil bruge ressourcer og kræfter på.

Vi skaber selvfølgelig ikke blomstrende virksomheder, ved at Låsby-Svendsen ikke kan leje ud på de fuldstændig ublu vilkår, som det foregår på, og heller ikke ved, at der er et helårshus, der bliver omdannet til et fritidshus. Jeg synes, at vi skal lære af de gode eksempler, vi har set.

Der er f.eks. et helt konkret eksempel på Ærø, hvor de har omlagt til solenergi og bruger solceller. Det har også betydet, at smeden derovre kan vedligeholde anlægget, og at elektrikerer kan opsætte og vedligeholde anlægget. Det vil simpelt hen sige, at de ved at have en sådan fælles satsning, som f.eks. energien, har de på øen fået sikret, at der er arbejdspladser, der ligger i tilknytning til den. På den måde tænker jeg, at man kan få et erhvervsliv og et øliv til at hænge sammen. Det er et godt eksempel.

Kl. 17:14

Formanden :

Fru Mai Henriksen.

Kl. 17:14

Mai Henriksen (KF):

For at følge op: Der er rent faktisk en fynbo, der har patenteret et system, som kan finde fejl i solcellerne, for det kan man nemlig ikke i dag, så på den måde er ringen rent faktisk sluttet.

Når vi nu er ved energi, er noget af det, der fremgår af den her redegørelse, de her grønne job. Der tænker jeg lidt, om ordføreren ikke kan være enig i, at det egentlig var meget godt lige at få Venstre og De Konservative ind over i forhandlingerne, for de grønne job, der bliver skabt, står jo ikke mål med de job, der ville være blevet tabt. Her tænker jeg bl.a. på gartnerierhvervet, og både ordføreren og jeg er jo for Fyn, hvor vi stod over for den situation, at 80 pct. af hele gartnerierhvervet risikerede at lukke, og da to tredjedele af gartnerierhvervet er placeret på Fyn, kunne det have betydet, at op til 5.000 personer på Fyn kunne miste deres job. Det vil svare til det dobbelte af det, vi så på Lindø.

Nu ved jeg jo, at ordføreren er fra Kerteminde, og at de kæmper med en rigtig høj ledighed i Kerteminde Kommune. Så jeg tror måske nok, at det ville være en god idé at tilkendegive, at det var rigtig godt, at der kom nogle borgerlige partier ind og fik forhandlet den del ud, så man nu kan fokusere på de grønne job – jeg ved ikke, hvor mange grønne job der bliver skabt, men jeg håber, at det bliver skabt nogle – frem for de her massefyringer, som vi ellers ville have set.

Kl. 17:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:16

Annette Vilhelmsen (SF):

Nu kunne det her udvikle sig til en energidebat i stedet for en redegørelsesdebat om landdistrikter. Fakta er faktisk, at den tidligere regering var med til at indføre de her afgifter og faktisk også nåede at bruge pengene. Derfor står vi som den nye regering og skal finde finansieringen af de midler, der allerede er brugt. Så det har sådan set været en ganske vanskelig udfordring.

Jeg er enig i, at det var godt, at vi fik reddet gartnerierhvervet, men jeg synes også, at noget af det, der er vores opgave, og som vi som ansvarlige politikere må tage på os – der sidder faktisk nogle derude, der har stemt på os, fordi de synes, at vi vil være de bedste til at tage den opgave på os – er, at vi forpligter os til at se på, hvad det er for nogle ressourcer, der ligger ude i landdistrikterne. I stedet for at se landdistrikter som ressourcekrævende, må vi jo simpelt hen sige, at der faktisk er folk derude, som har brug for uddannelse, arbejde og sundhed, og at der er rigtig mange ideer i det, og hvad er det, vi kan gøre for at understøtte det? Vi skal selvfølgelig sikre, at energi, miljø og det grønne hænger sammen, og det er jo det, vi lige præcis har taget initiativer til.

Så for at afslutte: Der er mere, der samler os, end der skiller os. Og den trussel, der er udefra, er, at vi risikerer et Danmark, der bliver endnu mere skævt, end vi ser nu. Og det er i alles interesse, at vi får et fælles Danmark, hvor alle er med.

Kl. 17:17

Formanden :

Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:17

Birgitte Josefsen (V):

Jeg tror, at SF's ordfører oprigtigt er optaget af, at vi får skabt et Danmark i balance, og at vi også sikrer udvikling og vækst i landdistriktsområderne og på øerne.

Derfor vil jeg høre SF's ordfører, om SF's ordfører mener, at den politik, der så bliver ført nu, hvor man har lagt en stor NO_x-afgift ud til produktionsvirksomhederne, og hvor man har forhøjet afgifter og skatter, vil fremme mulighederne for job på produktionsvirksomhederne og de øvrige muligheder for job, der er ude i landdistrikterne og på øerne.

Kl. 17:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:18

Annette Vilhelmsen (SF):

Det er klart, at NO_x-afgiften ikke har skabt mere vækst i landdistrikterne. Men det, som NO_x-afgiften er, som hr. Andreas Steenberg også har gjort rede for, er, at det er en afgift, som der har været disponeret med, og som også har været brugt før – de her energiafgifter er også nogle, som vi kender fra den tidligere regering, og man kan ikke begynde at bruge pengene, hvis man ikke har dem, så det har været en udfordring, også for regeringen.

Det, vi gør, er, at vi omlægger, og når man laver en stor omlægning og en stor reform af hele økonomien, er det klart, at noget vil koste, for at man kan få andre penge ind.

Det regnskab, som vi ikke har med i det her, er dette, at hvis ikke vi havde gjort noget på energiområdet, hvad havde det så betydet på sigt, hvis vi stadig væk også i fremtiden skulle være afhængige af de fossile brændstoffer, som man bruger i dag. Vi ved jo, at oliepriserne vil kunne accelerere helt vildt. Vi ved også, at naturgassen fra Nordøen kan slippe op.

Så på den måde er det for isoleret at sige, at NO_x-afgiften var den helt store hindring. Vi ønsker, og vi vil også gerne stå bag at tage ansvaret for, at man skal have lavet nogle reformer herhjemme. Det skal vi på energiområdet og på miljøområdet, vi skal have skabt nye, bæredygtige arbejdspladser og virksomheder. Det er det arbejde, vi er i gang med. Og ja, der vil være virksomheder, som har svært ved at klare det her, og andre virksomheder vil vokse frem. Og det vil vi forsøge at gøre ansvarligt.

Kl. 17:19

Formanden :

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 17:19

Birgitte Josefsen (V):

Jeg vil gerne gøre ordføreren opmærksom på, at den tidligere regering aldrig nogen sinde har drøftet en NO_x-afgift og heller ikke har lanceret nogen NO_x-afgift. Det er altså en afgift, som den nuværende regering har gennemført, og som er til stor skade for en række af produktionsvirksomhederne ude i landdistriktsområderne og på øerne.

Så det håber jeg vi kan blive enige om, nemlig at det er en afgift, som den nuværende regering har indført, og som er til stor, stor skade for produktionsvirksomhederne både i landdistrikterne og på øerne.

Kl. 17:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:20

Annette Vilhelmsen (SF):

Jamen jeg er ikke lige klar over, hvad spørgsmålet er, andet end at det var en kommentar til, at det er den nuværende regering, der har indført NO_x-afgiften.

Jeg vil bare sige, at vi står med nogle energiafgifter, som blev indført under den tidligere regering, og som vi har videreført. I forbindelse med NO_x-afgiften er det også sådan, at der i energiforhandlingerne blev lavet en modregning, så nogle af de virksomheder, som blev særlig hårdt ramt af NO_x-afgiften, har fået en modregning på energiområdet, som har gjort, at konsekvenserne ikke bliver så alarmerende.

Vi er selvfølgelig ikke interesseret i at gå specifikt efter virksomheder. Vi er interesseret i vækst. Det har vi lavet med vores 2020-udspil, men det, der er vigtigt, og det, der er på dagsordenen lige nu, er redegørelsen for, hvordan det har set ud det sidste år eller to på det her område, og hvad vores afsæt for at kunne være visionære i fremtiden er. Der ser jeg simpelt hen frem til, at vi får rettet op på et meget skævt Danmark, sådan at vi får et Danmark i balance og også sådan, at man på Skarø kan producere sin is og på en fornuftig måde få den afsat, så vi synes, at det er et fælles produkt, som vi alle sammen står bag.

Kl. 17:21

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Lars Dohn som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 17:21

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Tak til ministeren for redegørelsen. Tendensen er klar, og det er der flere af ordførerne der har nævnt. På stort set alle parametre er det sådan, at landdistrikter og små øer er dårligere kørende på alle områder, havde jeg nær sagt, end tidligere. Det er jo en forstemmende udvikling, som vi som samfund skal sætte ind over for. Vi ser faktisk

kun en vækst i Varde og på Ærø, og det er så opmuntrende eksempler, som vi har hørt om, og der kan faktisk også godt gøres noget lokalt.

Vi ser en ulighed i forbindelse med køn. Det er jo et elendigt liv at leve i et landsamfund, hvor der stort set ikke er en ærlig kvinde tilbage – ja, nogle ville måske synes, at det kunne være befriende. Der er en beskæftigelse, hvor man også kan se, at faldet i beskæftigelsen har ramt yderområderne stærkest. Det er sådan krisen rammer, det er yderområderne, der bliver ramt hårdest.

Derfor er det farligt at vælge at lade stå til. Det bliver landet endnu mere skævt af. Vi skal, hver gang vi vedtager en lovgivning, som når vi f.eks. tillader storcentre, tænke over følgevirkningerne, for vi får altid at vide, at det ikke får nogen følgevirkninger, men det er jo det, vi ser, når vi kører igennem stationsbyerne. Der er den ene tomme butik efter den anden, den ene mere triste bygning efter den anden.

Også på finansieringsområdet er det helt tydeligt, at hvis vi ikke har en god grundfinansiering af det lokale erhvervsliv, af folks kassekreditter, af folks privatøkonomi, går samfundene i stå. Derfor skal vi ind i overvejelser om en samfundsbank, når de eksisterende banker ikke kan løse de her opgaver.

Småøerne fylder ikke ret meget. Det har også været nævnt et par gange. Der må man jo også sige, at selv om det drejer sig om små tal, der er færre indbyggere end i sidste opgørelse, er det jo store procentandele, og derfor skal vi også sætte ind der.

Færgeområdet er nævnt, og jeg tror, at f.eks. det at friholde småøerne for godsafgift på transport og transport af passagerer ville være noget af det, der ville kunne hjælpe til, at man f.eks. kunne udvide sommersæsonen med gratis persontransport i april og september. Det kunne også være med til at sætte nogen ting i gang.

I det hele taget må vi efterlyse et visionspapir fra ministeren, som giver regeringsgrundlaget noget mere kød og blod. Jeg indrømmer, at der faktisk er nogle ting på vej, men altså, det er et område, hvor et visionspapir, så vi har nogle ting at rette perspektivet mod, ville være godt.

Derfor må vi sige, at en politik, der skaber uddannelse, der skaber arbejdspladser, også vil forbedre forholdene ude i yderområderne. Derfor må vi sigte mod en finanslov, der netop lægger vægt på udvikling af den offentlige sektor, fordi udvikling af yderområderne kræver et stærkt samfundsfællesskab, ellers kan vi ikke gøre det. Det vil også styrke landdistrikterne, hvis vi får en fremadrettet finanslov. Det er der hårdt brug for, og det hjælper Enhedslisten meget gerne med. Tak.

Kl. 17:25

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:25

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Nu var ordføreren fra Enhedslisten også inde på det med færgetrafikken til småøerne. Der vil jeg godt spørge Enhedslisten, som jo er regeringens parlamentariske grundlag, også når det gælder finansloven, om man nu vil garantere, at en del af de 500 mio. kr., som skal afsættes til den kollektive trafik, vil gå til at forbedre færbetjeningen til de danske småøer.

Kl. 17:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:25

Lars Dohn (EL):

Jeg kan garantere for, at det indgår i vores forhandlinger, fordi vi i de forhandlinger netop prioriterer spørgsmålet om gods og udvidelse af den gratis passagertransport.

Kl. 17:25

Formanden :

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:26

Flemming Damgaard Larsen (V):

Et er jo, hvad man har af ønsker osv. osv., et andet er, om Enhedslisten vil stå fast på, at det *skal* gennemføres, således at vi får forbedret betjeningen af de danske småøer. Er det en politik, som Enhedslisten vil stå fast på?

Kl. 17:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:26

Lars Dohn (EL):

Enhedslisten møder ikke op med ultimative krav, men vi er meget vedholdende, når det gælder den kollektive trafik. Vi bliver svære at overbevise om, at det ikke er nødvendigt at skabe forbedringer i den kollektive trafik, også for småøernes vedkommende.

Kl. 17:26

Formanden :

Fru Mai Henriksen, en kort bemærkning.

Kl. 17:26

Mai Henriksen (KF):

Jamen det er lige før, jeg nærmest ikke kan finde ord, for jeg synes, at det, Enhedslisten ved hr. Lars Dohn lige sagde, var så fantastisk, altså det med at skabe et Danmark i balance og sikre en bedre sammenhæng. Så synes jeg også, at det var fantastisk, at Enhedslisten også efterlyser et visionspapir. Så jeg vil egentlig slet ikke stille et spørgsmål, men bare sige, at jeg er stum af begejstring.

Kl. 17:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:26

Lars Dohn (EL):

Jamen jeg siger tak. Så er det jo op til ministeren at levere varen, for man må nok sige, at regeringsgrundlaget var fyldigt på nogle områder, ganske udmærket på nogle områder, og lidt tyndt på andre områder. Det er så noget af det, man kan arbejde med og finde ud af hen ad vejen. Jeg sagde jo også, at jeg anerkender, at ministeren faktisk er på vej med nogle konkrete tiltag.

Kl. 17:27

Formanden :

Tak til Enhedslistens ordfører. Jeg ser ikke nogen repræsentant fra Liberal Alliance. Så er det fru Mai Henriksen som ordfører for De Konservative.

Kl. 17:27

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Tak, formand. Vi står med en landdistriktsredegørelse, og det, som er ganske interessant i den her redegørelse, er, at den indeholder en

række faktuelle data. Der er masser af statistik, masser af data over befolkningsgrundlag, over uddannelsesniveau, og man kan se, at udfordringerne er rigtig, rigtig store, og at udfordringerne også er noget skræmmende.

Men det, som egentlig er mere skræmmende, er de løsningsforslag, der bliver lagt op til. Der bliver nævnt en række forslag, bl.a. at der bliver skabt grønne job, og der vil jeg jo fra konservativ side sige, at det bare var rigtig godt, at regeringen forhandlede en energitale på plads med Konservative og Venstre, for havde det ikke været for os, havde man jo fået et førsteudkast, som havde betydet, at en række job var blevet nedlagt, fordi en række produktionsvirksomheder var blevet nødt til simpelt hen at lukke. Det gælder eksempelvis for gartnerierhvervet på Fyn, hvor to tredjedele af alle job var truet. Og 80 pct. af hele gartnerierhvervet er altså beliggende på Fyn. Det er ret skræmmende. Det får man ikke mange nye job af, tværtimod.

Der er også blevet diskuteret udligning rigtig meget oppe fra den her talerstol i aften, til trods for at det slet ikke er en udligningsdebat. Det kan undre mange, og det kan undre, at ordførerne ikke har haft mere fokus på det, det egentlig handler om, nemlig landdistrikterne og den her redegørelse. Noget, der ikke er blevet talt så meget om, men som er en af løsningerne, er sådan noget som bredbåndsaftalen, der også kom i hus. Og den synes jeg faktisk er værd at rose. Men det er jo også en aftale, som er forhandlet på plads ovre i Erhvervs- og Vækstministeriet.

I den her redegørelse er der oplyst en lang række af initiativer, nemlig fire stykker – det kan man så kalde en lang række eller ej – som intet har med by- bolig- og landdistriktsministeren at gøre. Og det er jo alt andet lige interessant. Vi har oplevet Enhedslistens hr. Lars Dohn være oppe på talerstolen og holde et, må jeg sige, fantastisk fremragende indlæg, som jeg nærmest var stum af begejstring over, og det er jeg stadig væk. Og når der er et så stort og udtalt ønske om at få en vision og få en strategi, er det jo interessant, at vi så stadig mangler at se den her strategi.

Så til trods for den manglende strategi er den her redegørelse fyldt med gode tal, og det er jo en, man kan have med sig rundt; den er meget faktuel og meget talbaseret; det hele er meget kvantitativt, og der er også nogle gode eksempler. Altså, hvis man skal tage et eksempel frem, kunne man jo nævne den bosætningspolitik, man har lavet på Ærø. Det er et rigtig godt eksempel på, hvordan man kan trække nye befolkningsgrupper til Ærø. At Ærø så står i en anden situation, hvor øen rent faktisk er ved at få problemer med en arbejdsplads, som ikke kan udvide, fordi arbejdspladsen – som i det her tilfælde er Søby Værft – ikke kan låne penge til at udvide sin forretning, er jo et andet problem, som så ikke bliver taget med i den her redegørelse.

Så jeg vil egentlig godt kvittere for, at det er en fin og en pæn og en nydelig redegørelse, og den ser flot ud på glittet papir, men jeg kunne godt have tænkt mig, at der også havde været noget mere rammasjang i form af en strategi. Så vi er helt på linje med Enhedslisten, som efterlyser en strategi på det her område.

Kl. 17:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Annette Lind for en kort bemærkning.

Kl. 17:31

Annette Lind (S):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om hun ikke anerkender, at den udligningsreform, der nu er på bordet, vil være en reform, som vil kunne flytte i hundredvis af millioner kroner fra by til land, men hvor det jo drejer sig om, at det er nogle forhandlinger, man er gået fra.

Kl. 17:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:31

Mai Henriksen (KF):

Det er helt korrekt, at vi er gået fra de forhandlinger om en reform, for vi mener jo ikke, at det er en reform, som vil betyde, at man flytter noget fra by til land. Altså, hvis jeg bare skal nævne det, mener jeg jo ikke, at betegnelsen bykommuner indbefatter Fanø, Varde, Ringkøbing-Skjern, Mors, Thisted eller Læsø, som alle er steder, der står til at skulle aflevere penge. Omvendt vil jeg, hvad angår dem, der vil kunne få nogle penge, ikke nødvendigvis sige, at det er landdistrikter, vi taler om, når vi taler om Vejle, Fredericia, Randers, Silkeborg, og så kan vi også lige tage alle omegnskommunerne, der ligger ved København, med. Det, vi her taler om, er altså nogle store byer, og der er derfor tale om, at det er en fejl, og at det er spin, og at det bare er retorik, når man siger, at det handler om, at der flyttes noget fra by til land.

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Annette Lind.

Kl. 17:32

Annette Lind (S):

Vil ordføreren da ikke anerkende, at der med reformen bliver flyttet masser af penge til Lolland-Falster og Bornholm og mange af de andre steder, som virkelig er forarmede? Men der var egentlig noget andet, som jeg her til sidst ville spørge om. Nu er det sådan, at jeg hver morgen, når jeg er stået op, læser nyhederne, det gør ordføreren sikkert også selv, og her har jeg bl.a. i Altinget læst, at den konservative borgmester i Viborg, Søren Pape, har udtalt, at sammenbruddet i forhandlingerne skuffer ham, og jeg citerer, hvad han sagde: Det er simpelt hen ikke godt nok. De må sætte sig til forhandlingsbordet og finde en løsning.

Ærgrer det ikke ordføreren her, at man i sit bagland har en borgmester, som ikke er tilfreds med sit parti?

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:32

Mai Henriksen (KF):

Jeg ville også kunne finde nogle eksempler på, at der var borgmestre fra socialdemokratiske kommuner, som havde sagt nøjagtig det samme, som altså havde sagt, at det ikke var godt nok, fordi det netop var deres kommune, der stod til at miste penge. Det er jo klart, at en borgmester altid vil hytte sine egne, det er noget, der er helt naturligt, og der er det da selvfølgelig helt åbenbart, at man så vil kæmpe for at få flere penge. Jeg er fra Odense. Odense er en by, der med det her forslag til en udligning stod til at skulle aflevere rigtig, rigtig mange millioner kroner. Der er det helt naturligt, at Anker Boye så kommer på banen og siger, at det her er en fantastisk dårlig idé, og at det er noget, man skal lave om inde på Christiansborg. Det var jo selvfølgelig nogle ord, som jeg tog til mig, og jeg gik så ind og sagde: Det er også en dårlig idé. Så på den måde var borgmesteren i Odense og jeg jo egentlig rent faktisk enige.

Men det, som vi bliver nødt til at gøre, er, at vi får en diskussion af, hvad der er brug for. For vi kan jo ikke lave det her omfordelingscirkus, hvor vi bare tror, at alt er godt, og at de i kommunerne fremover alle vil kunne være glade. For det er ikke det, der skal til. Det er jo heller ikke sådan, at vi skal tage fat i kraven på Låsby-Svendens og sørge for, at der er flere helårsboliger, der kan bruges til sommerhuse. Det er noget helt andet, der skal til. Vi skal ned at have kigget på nogle af de rammevilkår, som der er derude lokalt,

altså sådan at virksomhederne kan låne, så man kan sikre beskæftigelsen, og så man får folk til at flytte dertil.

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:34

Birgitte Josefsen (V):

Ude midt i vandet mellem Frederikshavn og Sverige ligger Læsø, og det er en af de kommuner, som vil miste på den udligningsreform, som regeringen har lagt op til at ville gennemføre. Er ordføreren af den opfattelse, at Læsø er en stor bykommune, eller er det en landkommune?

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:34

Mai Henriksen (KF):

Der må jeg jo nok sige, at for mig forekommer Læsø at være en landkommune, og det er også derfor, at det virker så urimeligt at lave det politiske spin, som nogle socialdemokrater laver. De vil gerne tegne et billede af, at man flytter penge fra by og til land. Det er jo ikke tilfældet. Hverken Læsø eller Fanø er store bykommuner, tværtimod, og de her øer står altså begge til at skulle aflevere penge. Samtidig kan man sige, at både Vejle og Fredericia er ret store bykommuner, som står til at modtage penge. Så jeg har svært ved at se retfærdigheden i den udligningsmodel, som der er blevet lagt op til, og det er derfor, vi har sagt nej tak.

Kl. 17:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 17:35

Birgitte Josefsen (V):

Jeg er meget glad for, at Venstre og Konservative ser ens på, hvad der er bykommuner, og hvad der er landdistriktskommuner. Jeg står her med en fin avisartikel fra et af de store dagblade i dag, nemlig Jyllands-Posten, der jo har vist det meget flot med røde og grønne kommuner, hvor det er de røde kommuner, der mister, og de grønne kommuner, der får. Og det er jo underligt, at de røde ligger ude i yderkanten. Det at flytte det fra rige kommuner til fattige kommuner betragter jeg sådan set, som at man skubber et problem fra et sted til et andet.

Kl. 17:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:35

Mai Henriksen (KF):

Det er jeg fuldstændig enig med ordføreren i. Og det, der jo er så interessant, er, at det i den her udligningsdebat er blevet sådan, at hvis man bare får lavet den rette omfordeling, vil alt være godt i det såkaldte Udkantsdanmark, at så vil alt komme til at blomstre og alle økonomiske trængsler og alle økonomiske problemer være fuldstændig glemt. Problemet er bare, at sådan er det ikke.

Altså, fordi eksempelvis Ærø får flere penge til deres service, betyder det jo ikke, at de i højere grad kan tiltrække virksomheder. De vil stadig væk have problemerne med at låne, de vil stadig væk have problemerne med at tiltrække folk til deres ø, til at bosætte sig på Ærø for at kunne arbejde og få en dagligdag. Det vil stadig væk være

en udfordring, uanset hvor mange offentlige kroner man så skovler ud i yderområderne.

Kl. 17:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Annette Vilhelmsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:36

Annette Vilhelmsen (SF):

Ja, jeg vil også sige tak til ordføreren for en rigtig fin tale. Som ordføreren også sagde, har vi i hvert fald en sådan rimelig fælles referenceramme i forhold til nogle af de ting, vi nævner her, bl.a. Ærø.

Det, jeg lige kunne tænke mig at vide noget om og gerne vil have ordføreren til at uddybe lidt, er, hvad det er, der gør, at det har været svært for Venstre og Konservative i den tidligere regering at få gennemført det her, så vi måske kunne lære af de erfaringer, og så vi ikke behøver at gå ud og gøre det samme. For det har jo været svært, og i hvert fald kan vi se, at der har været en markant tilbagegang gennem de sidste 10 år. Det hele skyldes nok ikke regeringen, så vi kan lige så godt høre om de erfaringer, der er. Så vil ordføreren sige fra det sted, hvor Konservative står, hvad det er, der har været den største hindring for, at den her vækst og fremgang ikke har kunnet lade sig gøre i 10 år?

Kl. 17:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:37

Mai Henriksen (KF):

Det er jeg fantastisk glad for at fru Annette Vilhelmsen spørger om, for vi er jo helt enige om, at der er masser af ting, man kan lære af den tidligere VK-regering.

Nu skal jeg bare remse lidt op: Man kan tage de seks regionale vækstfora med 1 mia. kr. om året til regionale erhvervsudviklingsaktiviteter; man kan tage erhvervspakken med bedre finansieringsmuligheder for små og mellemstore virksomheder i hele landet; man kan tage Fornylsesfonden; man kan tage »Grøn Vækst«-aftalen; man kan tage det forhøjede befordringsfradrag i yderkommunerne; man kan tage det særlige udkantstilskud for erhvervsskoler og gymnasier i yderområderne; og sidst, men ikke mindst, kan man også lige inden for de sidste 20 sekunders taletid tage vækstkautionsordningen, eksportlåneordningen, kom i gang-låneordningen. Og vil man have flere ordninger, kan vi bare mødes bagefter og tage en snak. Der er masser, man kan lære af den tidligere regering.

Kl. 17:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Annette Vilhelmsen.

Kl. 17:38

Annette Vilhelmsen (SF):

Det tror jeg gerne. Problemet er bare, at det ikke har virket. Vi kan jo se i den her redegørelse, at der ikke er flere, der har bosat sig der – undtagen på Ærø og få andre steder. Så man kan sige, at til trods for så mange initiativer, der er taget, er det alligevel gået den skæve vej. Så det synes jeg er en stor udfordring.

Så er der også en stor udfordring, som vi faktisk ikke har berørt så meget her i aften; det har jeg heller ikke selv gjort. Noget af det, jeg også synes er interessant, er – og det vil jeg gerne høre ordføreren bemærkninger til – hvordan vi sikrer os med hensyn til de folk, der rent faktisk bor i landdistrikterne, at vi anerkender, at de har valgt det, at de er initiativrige, at de kan selv. F.eks. har vi set på Langeland, at de gerne vil have sådan et hus, hvor de kan lave motion, og så bygger de et.

Så jeg tænker, at vi hele tiden har en balance med hensyn til at gøre det til, at landdistrikter er sådan nogle, der har det svært og skal hjælpes med alt. Det synes jeg bestemt ikke det er. Jeg vil gerne høre ordførerens bemærkninger til, hvordan vi laver en sund balance, så landdistrikterne også oplever den anerkendelse, der faktisk skal være, for de gør jo et kanongodt stykke arbejde.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:39

Mai Henriksen (KF):

Jamen det er jo rigtig interessant, for her er vi faktisk også meget enige, vil jeg sige til fru Annette Vilhelmsen. Og man må bare sige, at hvis ikke vi havde iværksat alle de her initiativer i den tidligere regering, havde man da fået et skævvredet land.

Altså, det, som er hele udgangspunktet for den redegørelse, vi står og debatterer i aften, er et Danmark i balance. Og hvis ikke VK-regeringen havde taget alle de initiativer – alle de pragtfulde initiativer, som blev sat i verden – kunne man jo godt have talt om et Danmark i ubalance. Det gør vi heldigvis ikke, for det har man heldigvis fået afbødet.

Hvis jeg skal nævne bare ét område, hvor jeg mener at man burde sætte ind, og som jeg mener at ministeren burde have med, hvis han på et tidspunkt har tænkt sig at formulere en strategi for landdistrikterne, så skal det være at skabe bedre lånemuligheder. Både ordføreren og jeg har jo været på Ærø, vi har begge to været på Søby Værft og ved, at en af de helt store hurdle, en af de helt store udfordringer med hensyn til at skabe udvikling i landdistrikterne er jo det, at man ikke kan låne, for så kan man ikke udvide sin forretning, og så er det svært at skabe vækst, og så er det svært at skabe arbejdspladser.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til den konservative ordfører. Så er det ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 17:41

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil starte med at sige tak, fordi Folketingets partier har sagt ja til, at vi kunne debattere den her redegørelse. Jeg synes også, at debatten i dag i virkeligheden vidner om en meget fælles interesse for at få et Danmark i bedre balance.

Man kan altid diskutere konkrete initiativer – det skal jeg nok vende tilbage til – men jeg tror, vi har et fælles ansvar for at udvikle os herfra, hvor vi står i dag. Det synes jeg er en rigtig vigtig pointe, for man kan jo altid slå hinanden oven i hovedet med den ene ordning eller den anden ordning, og det kommer vi såmænd også nok til lidt senere i den her diskussion og debat.

Men vi har et fælles ansvar for at udvikle vores land og især vores landdistrikter, hvor udviklingen er gået skævt igennem de senere år. Vores redegørelse viser meget klart, at det endda er gået meget skævt, og der er ingen tvivl om, at den politiske debat og den opmærksomhed, vi i fællesskab har fået skabt her i Folketinget, betyder meget. Det er ikke kun de beslutninger, der træffes i mit ministerium eller i regeringen, der har betydning for den udvikling, det er også, hvad der sker ude i vores kommuner, og det handler om den fokus, vi kan sætte på det. Er der noget, politikere er opmærksom på, så er det de steder, hvor der er opmærksomhed på det i pressen og andre steder.

Men det vigtigste er, at den her debat jo har betydning for rigtig mange danskere. Der bor rigtig mange mennesker ude i vores landdistrikter og yderområder, eller hvad vi nu skal kalde det. Det er de-

res liv og deres bosætningsforhold, som er i centrum for debatten, og det synes jeg vi skal huske på.

Til dem, der mener, at en minister kun kan kritiseres for det, der sker lige præcis på ens eget ministerområde, vil jeg gerne sige, at regeringen jo er et kollektiv. Når jeg havde fat i en Venstreminister eller en konservativ minister eller en anden minister fra den tidligere regering, var det sådan, at man svarede for regeringens politik, og det gør jeg selvfølgelig også. Og når vi omtaler en række initiativer, der er sat i værk på tværs af regeringen, så er det jo, fordi man har fået en minister, der har fokus på det, og som også i samarbejde med øvrige ministre skaber udvikling og har folk siddende med i de baggrundsgrupper i de forberedende udvalg, der skal sidde på tværs af ministerierne. Det synes jeg man glemmer lidt, for det er vigtigt at vurdere regeringen som et kollektiv.

Som ham der Søren Kierkegaard, der engang for mange år siden rendte rundt i København, sagde, så er sandheden altid konkret. Der synes jeg, at diskussionen om udligningsreformen viser, at når det kommer til stykket, er der nogle stykker, som måske ikke helt kan stå ved de fine ord, som man gerne vil sige om landdistrikterne. Men lad os vende tilbage til det.

Vi er altså et kollektiv, der arbejder sammen for et Danmark, der hænger sammen, og det synes jeg også er blevet fastslået i dag. Hvad enten man bor på landet eller i byen, skal der være nogle fornuftige og rimelige vilkår for et godt liv. Jeg er sikker på, at dem, der har bosat sig på Ærø, godt ved, at de ikke bor i Odense eller København. De ved også godt, at der er nogle helt særlige forhold med færgefart osv., der gør sig gældende. På Ærø har man dog endnu stadig fire færgeruter som et af de få steder, men rigtig mange færgeruter bliver jo diskuteret meget.

Det er klart, at de vilkår og de muligheder ikke kan blive ens, og jeg synes tværtimod, at vi skal holde fast i den forskellighed og de geografiske særegenheder, som skaber de lokale kvaliteter. Det er jo det, landdistrikterne og vores yderområder byder på. De har nogle helt særlige kvaliteter, som jeg også synes vi skal sætte fokus på. De skal dyrkes og fremhæves, og hvis vi skal fremme bosætningen, tror jeg, at det er rigtig vigtigt med det, som på Fyn med et moderne ord hedder branding, og at man taler det op og ikke ned.

Det betyder ikke, at vi skal lukke øjnene for de udfordringer, der er, og derfor synes jeg, det er godt med en god debat, som vi har haft i dag. Jeg er slet ikke ked af debatten og diskussionen, for det sætter nemlig også fokus på nogle af de gode ting.

Med hensyn til redegørelsen skal jeg vende tilbage til formen, for der er nogle, der har kritiseret dens form. Det har jeg såmænd selv tidligere gjort, når den tidligere regering kom med redegørelser, men der er nogle særlige formkrav til det, og derfor er det heroppefra, man fremlægger sin vision eller sine synspunkter på den fremstillede politik.

Men Danmark er blevet skævere i de seneste år. Der er sket markante ting, og Danmark er jo ikke nogen undtagelse, men vi har i virkeligheden været lidt senere om at komme i gang med den store urbanisering, som vi har set ude i Europa og andre steder. Til gengæld er den eskaleret i de senere år, hvor man flytter mod de større byer, og det har antaget et omfang, som vi nok ikke har set, siden vi oplevede industrialiseringens barndom.

Jeg plejer at sige, at når vi fik Valby Bakke, var det, fordi jyder og fynboer bankede træskoene af, når de kom til København, og så fik vi bakken derude. Men det er jo rigtigt, at urbaniseringen virkelig har taget fart de senere år, og det er jo et tydeligt tegn på samfundsudviklingen. Alle fremtidsprognoser siger, at der vil komme endnu flere indbyggere i vores byer. København vokser med 1.000 om måneden i øjeblikket. Så det er en udvikling der fortsætter: Flere vil bo i byerne og færre på landet.

Kl. 17:46

I mange år skete tilflytningen især til vores købstæder, og det var også der, hvor udviklingen skete med vores stationsbyer, men i dag er det særlig omkring København og de helt store provinsbyer som Aarhus, Aalborg og Odense, at tilflytningen sker.

Ud over den almindelige udvikling er der ingen tvivl om, at den krise, som Europa og især Danmark har været igennem, også har øget tilflytningen til byerne. Danskerne har været nødt til at flytte efter arbejde og efter uddannelse.

Ligeledes vil jeg pege på en enkelt ting, som har haft afgørende betydning for bosætningen, og det er kommunalreformen. Det kan der ikke herske nogen tvivl om. Mit ministerium havde op til landdistriktskonferencen i Esbjerg lavet en meget stor undersøgelse med Jørgen Goul Andersen i spidsen, og den viste, at det, der er helt afgørende, når man fraflytter et landdistriktsområde, er tabet af tryghed, og i takt med, at der er blevet længere til kommunkontoret, til sygehuset, til politistationen, ja, så er der tale om tab af tryghed; i øvrigt er der en ting, som undersøgelsen også viser betyder noget, og det er, når den sidste detailhandelsbutik forsvinder. Det er et resultat af bl.a. kommunalreformen, hvormed vi ønskede at få større og mere effektive enheder. Vi nedlagde demokratiske institutioner, og rigtig mange af dem, der tidligere var kommuner, har vi en stor opgave i at få op at stå, og jeg tror, man kan genkende det, uanset hvor i landet man kommer fra. Jeg så det selv i Holstebro, hvor Vinderup og Ulfborg jo ligesom føler sig identitetsløse, men hvor man har sagt, at faktisk mange af landsbyerne derude føler, at de har et godt fællesskab.

Vores land er blevet skævere de sidste år. Det må vi desværre sande.

Jeg vil godt, som jeg sagde, knytte et par kommentarer til formen på redegørelsen.

For det første blev der tidligere givet tre redegørelser – en regionalpolitisk redegørelse, en landdistriktsreddegørelse og en redegørelse for de små øer. Nogle af dem kom en gang om året og andre hvert andet år. Jeg har bedt om at få lov til at samle dem i én redegørelse, og det vil jeg godt sige tak til Folketingets partier for, så vi kan komme her en gang om året og få den her debat og løbende følge op på det og se tingene i sammenhæng i forhold til den del af det. Samtidig har jeg på regeringens vegne sat fokus på det, jeg mener der er det vigtigste, nemlig det at skabe udvikling og vækst, arbejdspladser, uddannelse og bosætning, og det er også her nogle efterlyser visionen. Vores vision er at skabe udvikling, vores vision er at skabe vækst, vores vision er at skabe konkrete arbejdspladser, og at vi skal have fokus på uddannelse og vi skal skabe øget bosætning.

For det andet er det rigtig, at redegørelsen jo er tung, når det gælder tal. Og jeg har prioriteret, at redegørelsen er fokuseret på de data, der giver et billede af forskellene i vækstbetingelserne på tværs af landet, og det kan vi jo bruge der, hvor vi sidder i vores parti og skal lave landdistriktspolitik og fremlægge vores visioner for regeringen, for det parti, man nu arbejder for, så man kan bruge tallene i forhold til at kunne se, hvad det er for et billede, der tegner sig af vores land, når vi kigger på forskellene i vækstbetingelserne, og det er klart en prioritering fra min side. Det er en prioritering, som skal give os et fælles afsæt for den drøftelse, vi også har i dag, om, hvor vi får vækst i alle egne af landet.

Redegørelsen skal jo også være en status, der giver et dækkende billede af mangfoldigheden og tilstanden i vores landdistrikter, og det primære formål skal ikke i sig selv være at afgive de nye politiske initiativer, dem skal man komme med herfra.

Måtte jeg så ikke lige nævne en ting, som jeg faldt over fru Mette Hjerminde Dencker sagde noget om, og jeg skal nok vende tilbage til min redegørelse, men det var, at det, der sker på Skarø med tang, og det, der sker på Ærø med tilflytterhuset, er noget, man selv har taget initiativ til. Det er rigtig. Men der er faktisk til det, der foregår på

Skarø, Fejø, Anholt, Ærø, Bjørnø, Thurø og Bornholm, givet 700.000 kr. i LAG-støttemidler. Så det beviser, at hvis vi understøtter et lokalt initiativ, kan man også komme i gang med det.

Det er sådan set det, vi ønsker at understøtte, og med eksemplerne i redegørelsen er det bare for at sige, at det ikke er kommet fuldstændig af sig selv. Man har lavet en udviklingsplan, man har fået idéen til et projekt, og det er i virkeligheden det, som jeg forsøger at sige i dag. Vi kan lave rammerne, vi kan diskutere rammerne, og det gør vi glad og gerne, men i virkeligheden er det jo det, at der er nogle ildsjæle derude, som skaber udviklingen, og det tror jeg også vi drøftede på landdistriktskonferencen. Det var også det, der gjorde, at man i DJURS Wind Power gjorde en forskel i forhold til andre, og det var også derfor de fik Ildsjæleprisen. Må jeg ikke sige, at bosætningshuset på Ærø ikke er af LAG-midlerne, men at det er af byfornyelsesmidlerne, man har fået mulighed for at rejse det hus, og bare sige: De får ideen, der er muligheder for at søge midler, og der er faktisk gode muligheder, synes jeg.

Når jeg læser aviserne og ser nyhederne, synes jeg, at jeg i lang tid har fået det indtryk, at det var, og jeg vil næsten ikke sige det, men jeg gør det alligevel, og det var sådan noget som rådne bananer, det var ruiner, og det var sociale nomader, og uden for de større byer var det i forfald og opløsning, og det billede kan medierne godt lide at tegne, men sådan forholder det sig heldigvis ikke.

Jeg var her forleden i Holstebro, hvor fru Annette Lind er valgt, og jeg vil bare sige, at jeg blev imponeret over at se den udvikling, der sker i de landbyer, der har sluttet sig sammen, de har lavet fælles kulturhuse, befordret udviklingen, de dyrker fællesskabet og sikrer, at de unge kan komme til idræt. Jeg er meget imponeret over det fællesskab, der er rigtig mange steder. Jeg har besøgt godt og vel 50 steder i Danmark, fra Skagen i Nord til Gedser Odde i Syd og Rømø i Vest, og jeg blev mødt af et engagement og en fremgang også i egne af landet, hvor betingelserne ikke er de bedste. Og det har i hvert fald slået mig, at det er en succes der, hvor man måske har en mellemstor kommune, hvor man har en aktiv landdistriktspolitik, hvor man bruger landdistriktspolitikken i forhold til sin infrastrukturpolitik, i forhold til sin uddannelsespolitik og sikrer, at der er vækst i alle dele af kommunen. Jeg vil godt sige, at det er en succes i vores mellemkommuner og andre kommuner.

Kl. 17:52

Derfor vil jeg også sige, at en af mine visioner er, at vi kan understøtte, at alle kommuner i det her land får en landdistriktspolitik. Vi arbejder på, som jeg sagde på landdistriktskonferencen, at lave et rejsehold, der kan komme ud at understøtte det, for når jeg kommer ud mange steder, står man med hånden fremme og vil gerne have penge – de står gerne med hånden fremme.

Nogle gange tænker jeg på, at vi også skal stille krav den anden vej. Kommunerne skal selvfølgelig også være aktive; de står for tildelingen af 80 pct. af de ressourcer, der bruges i forhold til vores borgere i det her land. Der skal vi selvfølgelig også bede dem om at prioritere. De steder, hvor jeg har set det er gået godt, har man en landdistriktspolitik. Man har knyttet det op på byrådet, og så er det organiseret på mange forskellige måder, men det er vigtigt, at man er villig til også politisk at tage sig af, at vi har nogle områder, som har nogle forskellige vilkår og skal behandles forskelligt, for at de kan få lige vilkår.

Der er selvfølgelig også problemer, og dem er jeg også blevet konfronteret med – dem kan man jo genfinde i de tal, der er i redegørelsen. Hvis jeg kigger redegørelsen igennem, vil jeg pege på de ting, som jeg synes sådan er hovedtendensen i den.

Demografien er skæv. Der er, som flere ordførere har fremhævet, mange ældre og få unge. De unge flytter væk for at tage en uddannelse og i virkeligheden kun få kommer tilbage. Generelt er uddannelsesniveaet lavere; der er særlig et stort underskud af højtuddannede derude i vores yderområder. Der er tabt mange arbejdspladser,

og det er især sket inden for de primære erhverv. Det er altså de erhverv, som har været hovederhverv derude – det er industri, det er bygge og anlæg, det er landbrug, det er fiskeri.

Vi kan også se det af den analyse, som faktisk er kommet lige i dag fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Undersøgelsen fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd viser, at der er 264.700, der har mistet deres job i løbet af krisens første 2 år, og hvis jeg må tillade mig bruge et godt gammelt forslidt udtryk fra den tidligere statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen: Arbejdspladserne fossede på 2 år ud af landet. 264.700 arbejdspladser forsvandt i løbet af de første 2 år af krisen, det svarer til 13 pct. af de beskæftigede på landsplan. Og vigtigst af alt viser det i virkeligheden også, at det er Nordjylland, hvor en af ordførerne kommer fra, og det er Bornholm, der er ramt. Hver femte bornholmer og hver sjette nordjyde mistede arbejdet i krisens 2 første år.

Der er ingen tvivl om, at krisen ramte ekstra hårdt i en række af vores yderområder. Omvendt var krisen mere nådig på Sjælland og i Nordsjælland. Der var enkelte kommuner, hvor man mistede 6-7 pct. – det er også for meget – men i forhold til, at der i forvejen var en udvikling, har det ramt hårdt deroppe, og det synes jeg er tankevækkende.

Det er især kommunerne i vores yderområder, vi skal være obs på. Når vi går længere ned i tallene, kan vi se, at tendenserne i yderkommunernes landdistrikter er, at det særlig er her krisen kradser. I de såkaldte bykommuner og mellemkommuner er der i reglen hovedbyer – det var også det, jeg nævnte med Holstebro – der trækker væksten og arbejdspladserne, og i øvrigt er det tankevækkende, at de steder, hvor man har sådan et sted, sådan et centrum, sådan et vækstlokomotiv, smitter det af på de landdistrikter, der ligger i kommunen. Det tror jeg vi skal bruge i vores videre diskussioner om udviklingen af landdistrikterne. Og det viser, at kan vi styrke nogle centrale byer i vores områder, kan vi også være med til at skabe vækst i hele kommunen og dermed også i landdistrikterne. Jeg synes, at det er et vigtigt parameter, man kan drage ud af den her redegørelse.

Det andet er – og det er måske den overskyggende udfordring – at vi skal have skabt arbejdspladser. Vi skal have skabt vækst og fremgang, men arbejdspladser er helt afgørende. Det er en drøftelse, jeg synes vi skal tage også andre steder end her, men også her. Derfor har regeringen jo også, når jeg skal nævne regeringens initiativer – og husk nu på, at det er et kollektiv, vi er medlemmer af – fremlagt en 2020-plan, hvor vi lægger afgørende vægt på at få skabt 180.000 nye arbejdspladser. Det er helt afgørende, at vi igen får gang i vækst og uddannelse.

Derfor håber jeg jo, at de partier, som i dag måske ikke helt har taget ansvaret for, at der aldrig blev sat en vækstplan i gang, men satte udviklingen i stå, måske vil være med til, at vi også skaber vækst og fremgang med den 2020-plan, vi har fremlagt. Og lad os så for en god ordens skyld bare lige holde initiativerne, som er lavet, sammen. Jeg er enig med fru Mai Henriksen i, at telefonforligsaftalen faktisk er underkendt, for det, jeg hører derude, er, at 10 megabit er rigtig vigtigt. Det er 6-6,5 mia. kr., der investeres frem til 2015, og det giver 99,8 pct. dækning af husstandene i vores kommuner. Det er rigtig godt i forhold til, hvordan man er dækket i dag.

Det andet er energiforliget. Det er rigtigt, at jeg var på besøg i Holstebro på et bioethanolværk med en investering på over 4 mia. kr. Det er et biogasanlæg, der er derude, og det er en rigtig vigtig ting. Det er noget, der giver fremgang og vækst, især i vores landdistrikter, hvor også en række af vores vindmølleproducenter ligger, og der er ingen tvivl om, at de ændrede vilkår for at få solceller på taget osv. vil skabe vækst og fremgang.

Kl. 17:57

Derudover er der en udligningsreform. Den har været diskuteret meget, og som jeg nævnte før: sandheden er jo altid konkret. Når det kommer til stykket, vil man så? Så kan man diskutere om det ene og

det andet, men det er sådan, at der generelt flyttes fra større byområder ud til landdistrikterne, og det er iøvrigt sådan, at det er efter nogle objektive kriterier fra den tidligere regerings kommission, der har siddet og kigget på det her. Der er ingen tvivl om, at de kommuner, som var tiltænkt at få lidt mere her, er kommuner, som har fået nogle større sociale udfordringer.

Jeg har forstået, at Venstre mere er gået i solidaritet med De Konservative, end fordi de ikke har lyst til at være med ved bordet. Jeg håber og vil opfordre til, at man kommer til bordet igen, og så lad os tage den forhandling! Men lad os gøre det med det sigte, at der er nogle store udfordringer på Lolland og på Langeland, som vil få et løft her, så vi kan være med til at løfte den del af det og ikke bare fortaber os i almindelig partipolitik og taktisk politik.

Vi har også gjort noget – og det var også noget af det, fru Mai Henriksen diskuterede – i forhold til finansieringen, og jeg medgiver, at krisen har været hård i forhold til finansieringen. Vi har tidligere her i salen diskuteret realkredit osv., og der har vi jo i fællesskab lagt et pres, og vi har, vil jeg sige til fru Mai Henriksen, lavet den særlige udviklingspakke – bankpakke V, som vi kalder den. Den har fru Mai Henriksen fuldstændig glemt i sin oplæsning, men den pakke tager jo særligt hånd om de mindre banker og landbrugets problemer. Det er jo noget, vi har gjort i fællesskab, og den giver faktisk også mulighed for at understøtte væksten derude.

Derudover er vi i gang med at indgå vækstaftaler med regionale vækstfora, og det tog fru Mai Henriksen ligesom æren for tidligere. Man må sige, at det er et EU-initiativ, men det er et fælles initiativ, og der kan vi godt målrette væksten yderligere, og jeg vil også sige, at mange regioner gør det rigtig godt.

Så er det, man skal lytte efter, for det har jo været hovedspørgsmålet fra De Konservatives side i dag: Hvad er det for nogle initiativer, regeringen har taget? For det første har vi, som jeg har sagt flere gange, målrettet de 130 mio. kr., jeg har i LAG-midlerne, mod vækst og udvikling. De skal i højere grad understøtte væksten, de skal samarbejde med de regionale vækstforamidlere. Det er også derfor, at jeg sidder med og forhandler sammen med erhvervs- og vækstministeren på det område.

Vi har forenklet ansøgningsproceduren. Det er nu aldrig nemt, når det er EU, der giver tilskud, men vi har forenklet det, og vi mener ikke, at man frivilligt skal bruge kræfter på bureaukratiske ansøgningskrav.

Derudover har vi fokuseret på overvågning af udviklingen med fokus på vækst og bosætning – det er redegørelsen bl.a. et udtryk for. Derudover har vi lavet en best practice-database på ministeriets hjemmeside. Derudover har vi – og det er mig uforståeligt, at Venstre var ude at skyde det ned – øremærket en større del af områdefornyelsesmidlerne og bygningsfornyelsesmidlerne i mit boligministerium med 75 mio. kr., i øvrigt med 60 pct. refusion, altså en større refusion, end der var. Jeg håber, at Venstre fortryder den udmelding og vil være med ved forhandlingsbordet, når vi åbner for den diskussion, for det er jo blivende midler. Man skal huske på, at nedrivningspuljen og indsatspuljen, som den hedder, jo kun varer i 2 år; den var ikke videreført på finansloven.

Så var der en diskussion om, at Venstre havde stillet et ændringsforslag om at videreføre nedrivningspuljen med 100 mio. kr. Man skal bare huske på, at forslaget var fuldstændig uspiseligt, for man ville tage fra syge mennesker under Forebyggelsesfonden og give til ruiner – altså tage fra syge og give til ruiner. Der vil jeg godt have lov til at sige, at det for mig at se er uspiseligt – det er også usmage ligt i øvrigt, ifølge min mening.

Jeg har udsendt en vejledning til kommunerne, nærmest en boligpakke i forhold til nedrivning, og har sat fokus på, hvordan man kan kondemnere boliger. Jeg har støvsuget mit eget ministerium for yderligere midler til nedrivning i forhold til uforbrugte tilsagn – de ryger retur, så vi kan sætte folk i arbejde.

Vi arbejder med at sætte Låsby-Svendsen og andre slige typer på plads ... jeg troede, jeg havde en halv time. (*Anden næstformand* (Søren Espersen): 20 minutter). Undskyld, så har jeg disponeret forkert. (*Anden næstformand* (Søren Espersen): Et par minutter ekstra, det er fint). Der står ellers 30 minutter i den redegørelse, jeg har dernede. (*Anden næstformand* (Søren Espersen): Det er 20 minutter ved en redegørelse. Jeg er nødt til at holde mig til den her mail. Tag et par minutter ekstra). Tak for det. Og undskyld, det skulle jeg selvfølgelig have spurgt om (*Anden næstformand* (Søren Espersen): Altså, det ligger fast, at det er 20 minutter, men jeg har været så generøs at ...) Fint, tak, jeg skal ikke diskutere det yderligere. Det kan også være mig, der har set forkert ... Vi gør det med boligpakken, at vi sætter ind over for sociale nomader. Jeg tror, at det er helt afgørende, at vi nu giver mulighed for at indklage de her typer – det er ikke til at bære at se de her familier.

Vi er ved at undersøge, som det har været diskuteret, om vi kan fravige kravet om bopælspligt og helårsbeboelse, og så har der været noget diskussion – ikke så meget dag – om visionsgruppen. Jeg synes, den har været med til at sætte debatten.

Jeg skal afslutningsvis samle op, og så vil jeg gerne kommentere det, man spørger ind til – jeg beklager, at jeg har overset, at der er 20 minutters taletid. Der vil jeg gerne sige, at der er en lang række ting, vi skal være opmærksomme på, men hovedoverskrifterne er: Urbaniseringen har taget fart, landet er blevet mere skævt. For os er udfordringen at understøtte vækst og skabe nye arbejdspladser. Jeg har redgjort for, hvilke initiativer vi har taget på tværs, og hvad jeg har gjort. Jeg vil godt sige, at jeg har det lidt som i den gamle arbejdsang: Vi gør det dag efter dag, vi gør det i tag efter tag.

Så er jeg overrasket over, at der er nogle, der mener, at vi ikke har gjort noget. Nu har vi bevist, at vi har gjort det, og jeg glæder mig til diskussionen og debatten. Men opfordringen er, at vi alle sammen påtager os et fælles ansvar for det.

Kl. 18:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg har nu studeret de hellige skrifter, og det viser sig altså, at det, der er ½ time, er fremsættelsen, altså hvis ministeren havde en mundtlig fremsættelse. Nu har vi jo fået en skriftlig fremsættelse og redegørelse. Men til det, der hedder forhandlingen, har ministeren 20 minutter.

Kl. 18:03

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg beklager. Det er mig, der har misforstået det.

Kl. 18:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jamen det er jo også rart nok for mig lige at få det repeteret. Tak.

Så er det fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 18:03

Birgitte Josefsen (V):

Det er jo rigtigt, at regeringen er et kollektiv, men et kollektiv fungerer jo ikke, hvis ikke alle led i kæden er stærke. Og skal vi blive i den terminologi, er det jo så også sådan, at en minister er en tjener. Så det vil sige, at ministeren skal levere varen over for Folketinget.

Derfor vil jeg meget gerne spørge landdistriktsministeren, hvor den handleplan og de konkrete initiativer fra ministerens eget ministerium bliver af. Ministeren har lovet dem indtil flere gange.

Kl. 18:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg har faktisk lige redegjort for det. Jeg kom lidt hurtigt ud af det sidste, men det er faktisk sådan, at jeg har remset en lang række initiativer op: LAG-midlerne; forenklet ansøgningsprocedure; overvågning af udviklingen; best practice; områdefornyelsesmidlerne, hvor Venstre meldte sådan lidt mærkeligt ud – det kan være, at jeg kan få en tilbagemelding på det – om de 75 mio. kr., vi øremærker, så de kan bruges ude i landdistrikterne; vejledning til kommunerne om nedrivning, for embedsmænd har støvsuget området; bolig i forhold til de sociale nomader og Låsby-Svendsen; bopælspligt i helårshuse; visionsgrupper osv. Jeg synes faktisk, at vi er kommet langt på 6 måneder. Og så er der de tværgående initiativer, hvor vi jo også har været med på en lang række ting. Så jeg synes faktisk, at vi er nået langt. Vi er kommet et godt stykke. Vi skal selvfølgelig videre.

Kl. 18:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 18:04

Birgitte Josefsen (V):

Jeg har lidt ondt af ministeren en gang imellem, for det er jo svært at være minister i et ministerium, der tilsyneladende ikke har nogen helt selvstændige beføjelser. Så når jeg kigger på den her redegørelse, ser jeg, at alle de ting, der er listet op i redegørelsen, jo er initiativer, som er taget i andre ressortministerier. Og så er det jo rigtigt, at LAG-området er blevet lagt over i Landdistriktsministeriet, men det skal jo også forhandles sammen med andre. Så jeg vil stadig væk gerne høre, hvilke helt konkrete initiativer der er kommet eller vil komme fra landdistriktsministerens ministerium og ministerområde.

Kl. 18:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 18:05

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg ved ikke helt, om fru Birgitte Josefsen hører så godt, men jeg har lige remset dem op for to minutter siden. Nu vil jeg ikke remse dem op en gang til. Min tale kan jo også findes på nettet efterfølgende.

Men jeg vil godt sige, at der jo er en lang række af de initiativer, som er blevet taget tidligere, og som eksisterer nu. Det er såmænd det ene. Det andet er, at vi jo i regeringen har sat fokus på vækst, job og uddannelse. Og som jeg sagde, er det også vores vision at fastholde det, efter at arbejdspladserne jo under den tidligere regering faldt ud. Der er de tværgående initiativer, vi har taget, helt afgørende, og så en understøtning fra mit område med LAG-midlerne, med landdistriktpuljen, med at få ruinerne revet ned. Det er med en blivende bevilling og ikke bare en 2-årig bevilling, som forsvandt ud af finansloven. Og sådan kunne jeg blive ved. Vi har faktisk taget rigtig mange gode initiativer. Men læs nu talen, så når vi nok videre.

Kl. 18:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Hjermand Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 18:06

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jeg vil sige tak til ministeren for en glimrende redegørelse, og det var også rart at høre ministeren fortælle om LAG-midlerne. Der skal ministeren jo også huske på, at de 700.000 kr., der går til LAG-midlerne, jo hverken er den nuværende regerings opfindelse eller noget, som regeringen har forbedret. Derfor vil jeg også godt høre – lidt i

tråd med det, fru Birgitte Josefsen spurgte ministeren om – hvad ministeren helt konkret vil gøre.

Her har jeg også et konkret spørgsmål, for noget af det, der ligger os på sinde – og som ingen af os ordførere faktisk har talt om i talerne – er økologi. Derfor bliver jeg så glad, da jeg så, at der den 7. maj 2010 kom et udspil fra SF og Socialdemokraterne om, at SF og Socialdemokraterne gerne ville give 75 mio. kroner millioner til omlægning til økologisk landbrug. Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt om, hvornår vi kan se frem til at opleve det.

Kl. 18:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:07

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

For det første synes jeg bare, det var et godt eksempel, da fru Mette Hjermand Dencker nævnte de eksempler på initiativer, der er taget derude. Jeg er fuldstændig enig i, at det er ildsjælene, vi skal understøtte, og jeg er rigtig glad for, at de her LAG-midler eksisterer – både fiskeri-LAG'en og den anden LAG. Og så er jeg – undskyld jeg siger det – sådan set ligeglad med, om beslutningen er taget under den tidligere eller den nuværende regering, men det beviser bare, at de midler, der ligger i LAG'en, og som nu overføres til mit ministerium, understøtter lokale ildsjæle, som kan gøre noget. Og i forhold til hvordan man ellers bruger støttemidler, får vi rigtig meget for pengene. Det er bare for at eksemplificere det, og nu fik jeg lige tallene fra mine embedsmænd, som jo er med i salen i dag, så det var det ene.

Det andet er, at i forhold til den grønne omstilling er det jo fødevareministeren, der arbejder med det område, og der synes jeg, man skal stille et skriftligt spørgsmål til det. Jeg synes også, det er et godt initiativ, så i forhold til den del af det er jeg enig i det.

Kl. 18:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 18:08

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jeg anerkender, at ministeren sidder på et område, der kan være lidt svært i og med, at det at være minister for landdistrikterne går ind over en masse andre ressortområder, herunder også Fødevareministeriet og Trafikministeriet.

Men jeg har dog et ønske om, at ministeren alligevel vil løfte sløret lidt for, hvad ministeren helt konkret vil gøre for dem i yderområderne. Her kan jeg også nævne et eksempel fra det samme udspil tilbage i maj 2010, hvor ministeren også ønskede, at der skulle være en udkantskommission, som skulle sikre en regional udvikling og vækst i offentlig service, samt at yderområderne ville få en positiv befolkningstilvækst.

Det er vi jo sådan set i Dansk Folkeparti helt enige med ministeren i, men vi kan dog se langt efter den udkantskommission. Hvis ministeren endelig skulle fremsætte den, så tror jeg også, han er blevet lidt klogere siden 2010 og ville bruge et andet ord. Men hvornår kan vi se frem til det?

Kl. 18:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:09

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er jo ikke så ringe at blive klogere – det skal man huske på. Og man skal huske på, at det var et udspil, der var, før vi kom i regering.

Vi fik jo ikke et flertal sammen med SF. Det ville vi gerne have haft, men nu har vi et godt samarbejde med De Radikale, og så er det regeringsgrundlaget, der gælder. I stedet for at få en udkantskommission, som vi skrev dengang – det er jeg ked af, men sådan er det – så har vi faktisk fået en minister på området, og som borgmesteren i Tønder, som er Venstremand, har sagt, er han så glad for, at der er kommet en minister for landdistrikterne. Han sagde: Nu er der et sted, hvor jeg kan henvende mig, hvor man tager problemerne alvorligt, og han ved, at problemerne bliver båret ind i regeringen. Det er altså en Venstremand i Tønder, der har sagt det, og jeg kunne ikke være mere enig i det, han sagde i forhold til den del af det.

Jeg vil gerne sige, at det er sådan en myte, at vi ikke samarbejder. Vi arbejder på tværs, som vi har redegjort for. Vi har fokuseret LAG-midlerne, vi har gjort det, at vi har lavet »best practice«, vi har fokuseret vores områdefornyelsesmidler, og jeg håber, at Dansk Folkeparti vil bakke op, når vi siger, at nu giver vi altså 60 pct. refusion. Vi gør det på bygningsfornyelsen, og vi gør det i forhold til områdefornyelsen, og der håber jeg, at man vil være med. Der er også en lang række initiativer, som jeg ikke kan nå at nævne.

Kl. 18:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 18:10

Mai Henriksen (KF):

Så hvis det stod til S og SF, havde man fået sådan en kommission. Det er jo interessant, for dermed har ministeren jo lige sagt, at det er De Radikale, der blokerer for sådan en kommission. Men jeg er glad for, at ministeren er blevet klogere.

Jeg vil dog lige tage fat i det sådan lettere nedladende svar, som blev givet til fru Birgitte Josefsen om, hvorvidt hun kunne høre eller ej. For jeg kan tilsyneladende heller ikke høre, og jeg har heller ikke kunnet høre ordentligt efter, tror jeg, i de tidligere debatter, der har været, hvor jeg netop har været tilbage for at nærlæse ministerens bemærkninger til, hvad det er, der kommer af strategier fremover. Og jeg må erkende, at jeg ganske enkelt ikke er blevet klogere på det.

Så jeg vil gerne spørge ministeren om det, og jeg skal måske bemærke, at ministeren skal svare. Jeg spørger ikke til eksisterende initiativer, jeg spørger ikke til noget, VK-regeringen har lavet, eller til, hvad der er blevet videreført, og jeg spørger ikke til initiativer, som er blevet skabt i andre ministerier, jeg spørger helt nøjagtigt til, hvad ministeren har sat i søen af strategi egenhændigt inden for sit eget område. Jeg håber, at spørgsmålet er klart, og jeg håber, at spørgsmålet er forstået, og at det er den ramme, der ønskes et svar inden for – egenhændigt.

Kl. 18:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:11

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak. Det var nu ikke ment nedladende over for fru Birgitte Josefsen, men jeg havde lige remset dem op, og jeg gør det gerne igen, også for fru Mai Henriksen i forbindelse med den del af det.

Men det er faktisk sådan, at vi på mit område har diskuteret med KL, hvordan vi river nogle af de 51.000 boliger ned, der står derude, og som er kondemnerbare. Jeg har støvsuget mit eget ministerium for yderligere midler til nedrivning af boliger. Jeg har taget et initiativ, hvor vi forhindrer Låsby-Svendsen-typerne i at blive ved med at leje ud til sociale nomader – det er helt afgørende. Vi er ved at undersøge, hvordan vi kan fravige kravet om bopælspligt for danskere for at købe sommerhuse. Vi har nedsat en visionsgruppe. Vi har fak-

tisk også gjort det, at vi har prioriteret og prioriterer midlerne til byfornyelsen, som jeg har redegjort for nogle gange. Vi har lavet en database, vi har sat forskning i gang.

Vi er kort sagt rigtig godt i gang med at fokusere i forbindelse med LAG-midlerne, vi er i gang sammen med regionerne med at fokusere på vækstforområdet, så der er en masse ting, som vi har i gang, og det er ud over de tværgående initiativer, så jeg håber, at det var et tilfredsstillende svar.

Kl. 18:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mai Henriksen.

Kl. 18:13

Mai Henriksen (KF):

Jamen skal jeg forstå det sådan, at den strategi, som ministeren så iværksætter, handler om nedrivning af boliger og om at tage fat i kraven på Låsby-Svendsen-typerne og om at omdanne helårshuse til sommerhuse? Er det det, der er udgangspunktet for ministerens vision? For jeg hørte ikke meget mere end de tre punkter.

Vi kan jo høre, at selv Enhedslisten her i debatten i aften har bedt om en vision for området. Hvordan skaber man udvikling? Hvordan skaber man vækst? Hvad er de overordnede perspektiver? Ærlig talt, jeg synes, at det er tom snak.

Kl. 18:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 18:13

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det kan fru Mai Henriksen jo sige, hun kan sige, som hun ønsker, men der er da i hvert fald taget en lang række initiativer, som den tidligere regering ikke tog på området.

Så vil jeg bare sige, at vores vision er at skabe nogle af de job, som den tidligere regering mistede. 164.000 job mistede man de to første år af krisen, det var fantastisk, de fossede ud af landet, de forsvandt virkelig fra vores yderområder. Vi har lagt en vision frem om at skabe 180.000 nye arbejdspladser i de private erhverv. Der håber jeg, at De Konservative er at finde ved forhandlingsbordet. Vækst, arbejdspladser og uddannelse er helt afgørende, også for vores yderområder. Det er vores vision. Det er også det, jeg har sagt her i dag.

Kl. 18:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Esben Lunde Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 18:14

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Det er jo chokerende, hvor lidt en minister har at byde ind med. Altså, når vi taler om udvikling, er der jo ikke nævnt et eneste udviklingsinitiativ endnu fra ministerens side. Der er talt om best practice, forenkling, vejledning om nedrivning og visionsgrupper. Der er ikke nævnt et eneste eksempel, som skaber reel udvikling.

Så henviser ministeren til, at man har fremrykket offentlige investeringer, at man har gjort dit og dat. Jeg vil spørge ministeren: Har ministeren ikke engang en praktisk løsning på at skabe vækst i de tyndt befolkede områder? Det synes jeg virkelig er trist at høre på.

Jeg vil gerne spørge ministeren helt konkret: Kan ministeren dokumentere, at der er skabt vækst i Holstebro, for ministeren har fremhævet Holstebro som sådan et vækstcentrum, der skaber vækst rundt om sig, og at det er den måde, vi skal arbejde på? Hvad er kriteriet for, at der er skabt vækst i Holstebro? Det må ministeren jo kunne dokumentere, når ministeren fremhæver, at Holstebro er så-

dan et vækstcentrum. Så helt enkelt: Hvad er kriteriet for, at Holstebro er blevet et vækstcentrum?

Kl. 18:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 18:15

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu sagde jeg, at det er tankevækkende, når man kigger på redegørelsen, at de områder, hvor man har sådan en lidt større by eller en mellemstor by, faktisk er nogle af de områder, hvor man har et vækstcenter og er med til også at skabe vækst i vores landdistrikter. Det kan man se i Holstebro, og man kan se det i Næstved og andre steder i nogle af vores mellemstore kommuner. Det var måske tankevækkende i forbindelse med en del af den landdistriktspolitik, man skal tænke over. Det synes jeg i hvert fald.

Det andet er, at jeg sådan synes, at det er lidt underligt, at man ikke anerkender, at den her regering faktisk har lavet en lang række forskellige forlig. Vi forbedrer forholdene for etablering af bredbånd i vores landdistrikter, vi sætter fokus på vækst med 18 mia. kr., og jeg har så sent som i dag indgået en aftale på boligområdet med 4,1 mia. kr., som skaber tryghed for en masse håndværkere. Vi skaber renovering af rigtig mange almene boliger, også i vores landdistrikter. Vi flytter en masse penge ud.

Vi har faktisk skabt 33.000 flere arbejdspladser fra sidste år til i år for håndværkerne i Danmark, det er opgjort af Dansk Byggeri. Det er da bedre end at give dem understøttelse eller bede dem finde ud af, hvilken fugl de er, eller skrive fire ansøgninger om ugen, som de skulle under den tidligere regering.

Kl. 18:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 18:16

Esben Lunde Larsen (V):

Jeg vil næsten anmode formanden om, om jeg kan få en ekstra kort bemærkning, for nu fik jeg intet svar på det spørgsmål, jeg stillede i min første bemærkning, nemlig helt konkret, hvad det er for et kriterium, der gør, at der er kommet vækst i Holstebro. Er det flere tilflyttere, er det et øget skattegrundlag? Hvad er det?

Man kan jo ikke stå her som minister og bygge sin landdistriktspolitik op på, at man skaber vækst via nogle vækstcentre, hvis man ikke samtidig kan dokumentere det.

Jeg kan oplyse ministeren om, at i en by som Ringkøbing, som også burde være et vækstcentrum ifølge ministerens terminologi, har ministeren og regeringen lige bidraget til at fjerne 43 statslige arbejdspladser. Er det for at understøtte strategien om, at disse vækstcentre skal skabe vækst i landdistrikterne?

Men jeg vil bare gå tilbage til det oprindelige spørgsmål, jeg spørger helt konkret: Hvad er det, ministeren bruger som målestok for at sige, at der er kommet vækst i Holstebro?

Kl. 18:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 18:17

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror, at hr. Esben Lunde Larsen sådan set ikke så gerne vil høre, han kører bare frem med sin egen retorik, og det skal han være fuldkommen velkommen til. Men det er faktisk sådan, også ifølge redegørelsen, at de steder, hvor man har en mellemstor by, hvor man har et center for vækst, har man også fået landdistrikterne med, og det

kører bedre der end der, hvor man ikke har en tilsvarende mellemstor by, som ligesom kan generere noget vækst og nogle arbejdspladser.

Det var sådan set det, jeg sagde stille og roligt, og det kan man dokumentere. Og der er hr. Esben Lunde Larsen velkommen til at kigge i redegørelsen, at se i den igen. Han er også velkommen til at stille et skriftligt spørgsmål.

Men det er det, vi kan se ud af redegørelsen. De steder, hvor man har en mellemstor by, hvor man kan generere vækst, smitter det også af på landdistrikterne, når man så samtidig har en god landdistriktspolitik, hvor det er koblet op på kommunerne. Det behøver jeg ikke være polemisk om, for det er det, der fremgår af redegørelsen.

Kl. 18:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Mange tak til ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen slut.

Kl. 18:18

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 11. maj 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 18:18).
